

תאריך חתימת המסמך : 17.11.2022

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

בג"ץ

העותרת : יפעת ארמוזה, ת.ז 027421841 (פלוגית)

על-ידי ב"כ עוה"ד ד"ר מתן גוטמן (מ.ר 56905)
מרח' אריק אינשטיין 16 הרצליה
טל': 050-5647606 ; matan@gutman-law.com
וע"י ב"כ עו"ד דנה תירוש אליהו ו/או עו"ד ליאת שקלרז
הורוביץ
מרחוב מנחם בגין 7 (בית גיבור ספורט) רמת גן
טל : 03-7171611 פקס : 03-7171612

נ ג ד

המשיבים :
1. בית הדין הרבני הגדול
2. בית הדין האזורי ירושלים
3. ירון ארמוזה, ת.ז 0592734144 (פלוגי)

המשיב 3 ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם
מרח' חפצדי נחום 5 ירושלים
טל : 02-6519666 פקס : 02-6519322

עתירה למתן צו על תנאי, צו ביניים וצו ארעי

עתירה זו עניינה פסק דין שגוי, המנוגד לדין האזרחי ולהלכות של בית משפט נכבד זה, שניתן על ידי המשיב 1 ביום 14.9.2022 (להלן : **בית הדין הרבני הגדול**), ובמסגרתו נדחה ערעור של העותרת (להלן : **יפעת**) על פסק דינו של המשיב 2 (להלן : **בית הדין האזורי**). בית הדין הרבניים, בפסקי דין הסותרים את הדין האזרחי, נישלו וגירשו את יפעת מבית מגוריה. נקבע כי על **בית המגורים המשותף** של יפעת, בן זוגה לשעבר המשיב 3 (להלן : **ירון**) ושני ילדים המשותפים, **שנרכש ונבנה במהלך הנישואים, לא יחול** "הסדר איזון משאבים" מכוח חוק יחסי ממון, התשל"ג-1973 (להלן : **חוק יחסי ממון**), ועל יפעת וילדיהם הקטינים של בני הזוג להתפנות מבית מגוריהם.

במרכזה של עתירה זו עומד גורל בית המגורים של העותרת מאז שנת 2010, ולמעשה גורלה שלה. עם קבלת פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול לפיה שבית מגוריה אינה שלה - חרב על יפעת עולמה! יפעת וירון, הינם בני זוג לשעבר, אשר נישאו בשנת 2004, והתגרשו לאחר כ-16 שנות נישואים. לצדדים שני ילדים משותפים ירין בן 18 ויולי בת 8. יפעת וירון בנו את ביתם במושב נווה אילן, ומאז שנת 2010 הם התגוררו בבית אותו רכשו ובנו יחדיו במהלך הנישואים. בבית זה מתגוררת יפעת עם ילדיהם המשותפים של בני הזוג כיום. בית הדין הרבני קבע כי "עלות בניית הבית בנווה אילן מומנה מכספים אשר נטל האיש מאמו ואותם השיב לה באמצעות לקיחת משכנתא משותפת על הבית ובאמצעות מכירת בית משותף בתל אביב. סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א. מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים". כלומר, אין מחלוקת כי רכוש משותף רב הושקע בבית המגורים, וזו קביעתו העובדתית של בית הדין הרבני.

בעתירה זו עולה השאלה הכיצד ועל בסיס אילו אדנים משפטיים החליט בית הדין לנשל את יפעת מבית מגוריה ולהורות על פינוייה מביתה, ומהמקום המהווה את מרכז עולמה של יפעת בו היא מימשה את אישיותה כנבחרת ציבור? בית הדין שגה שגיאות משפטיות חמורות וקשות, חרג מסמכות וסטה מהוראות הדין האזרחי, וכך הגיע לתוצאה אבסורדית לפיה יש להפריד בין המקרקעין (המגרש), שבבעלות ירון, לבין הבית הבנוי עליו – "הבית המעופף באוויר" – שלגביו יש ליפעת זכויות לקבלת חצי השווי הבית הבנוי, ללא שווי המקרקעין, וללא זכות בעלות בבית המגורים המשותף. הודגש על ידי בית הדין כי "ניתן כבר עתה לקבוע שיש להיעתר למבוקש לפינוי הנתבעת מהבית בנווה אילן ... אף אם ייפסק שמגיע לה חלק יחסי מדמי הבית, עדיין זה רק חיוב כספי ולא מדין בעלות, וממילא אין סיבה שהיא תמשיך לגור בבית שאינו שלה (שהרי כבר הכרענו לעיל שהמגרש שייך לבעל)".

שגיאותיו של בית הדין הרבני, המחייבות את התערבותו של בית המשפט הנכבד, מבוססת על שלוש שגיאות משפטיות חמורות:

ראשית, בית הדין הרבני העניק, בניגוד חמור ובולט לפסיקה של בית משפט זה (ע"א 151/85 רודן נ' רודן, פ"ד לט(3) 186 (1985)), **תוקף מחייב להסכם ממון נישואים שלא אושר בהתאם להוראות סעיף 2 לחוק יחסי ממון**. אין חולק כי יפעת לא קיבלה במסגרת ההסכם הנטען (שאותו ראתה לראשונה בהליכים בבית הדין) דבר, ולא נהנתה מפירותיו – אלא ההפך "פירותיו של ההסכם" מבחינתה של יפעת הם "פירות בְּאוֹשִׁים" - שלילת כל רכושה ונישולה מבית מגוריה. למיטב הידיעה והעיון בפסיקה הקיימת במאגרים זו הפעם הראשונה בה מוענק תוקף להסכם ממון לא מאושר טרום נישואים שהצדדים לא קיבלו בגינו כל טובת הנאה מוחשית, ובעקבותיו מנושלת האישה מבית מגוריה.

פסקי הדין שיישמו את הלכת רודן, לפיה ניתן במקרים של "זעקת ההגינות" מכוח עקרון תום הלב, להעניק תוקף להסכם ממון שאינו מאושר כחוק, הם בעיקרם הסכמי גירושים או הסכמים תוך כדי נישואים בהן ניתנה תמורה חומרית, ברורה וממשית למי מבני הזוג המבקש להתכחש להסכם ממנו הוא נהנה בפועל, היינו מקום בו המבקש להתכחש להסכם כבר קיבל לידי את הרכוש או טובת ההנאה מכוח ההסכם. אין מקרים בפסיקה, למיטב הידיעה, של מתן תוקף להסכם ממון "קלאסי" שנערך טרום הנישואים, המבקש להסדיר יחסים בין רכוש חיצוני טרום הנישואים לרכוש משותף שייווצר במהלך הנישואים, ואף צד לא

קיבל בגיננו דבר. לא בכדי, בית המשפט המחוזי בעמ"ש (ת"א) 17125-03-19 נ' ל' נ' ס' ר' (31.10.2019) מפי כבוד השופט שוחט הדגיש כי הלכת רודן מתוחכמת ל"הסכמי ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים במהלך נישואיהם, שתוכנם עונה להגדרה של הסכם ממון, שלא הוגשו לאימות ולאישור, כשבן הזוג הטוען לאי תקפותו של ההסכם נהנה מפירותיו, מפירות ההסדר שבוצע. לא מצאתי בפסיקה מקרה בו יושמה ההלכה על הסכם ממון טרום נישואין". פסק הדין של בית הדין הרבני סוטה באופן ניכר מהלכת רודן, ועל השלכות הרוחב שלו ניתן לומר "פְתַחו לִי פְתַח כְּפֶתְחוֹ שֶׁל מַחֵט וְאֲנִי אֶפְתַּח לָכֶם כְּפֶתְחוֹ שֶׁל אוֹלָם".

במקרה דנן בית הדין הרבני נישל את יפעת מבית מגוריה מאז שנת 2010, כאשר אין מחלוקת כי המגרש והבית נרכשו ונבנו במהלך תקופת הנישואים ברכוש משותף. כאמור, בית קבע כקביעה עובדתית "מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים". מכאן שהתוצאה האבסורדית של בית הדין, הינה גם תוצאה בלתי חוקית המנוגדת לדין האזרחי בצורה בולטת המחייבת התערבות של בית משפט זה.

שנית, מקריאת פסקי הדין של בתי הדין עולה כי הדיינים הבינו, ככל הנראה, שקיים מצב אבסורדי בו יפעת, שאין מחלוקת שתרמה זמן, עמל וכסף רב, לבית המגורים המשותף אותו בנו בני הזוג במהלך הנישואים, תנושל ותגורש מבית מגוריה בנווה אילן ביחד עם ילדיהם המשותפים של בני הזוג. ועל-כן, בית הדין "המציא" הלכה משפטית חדשה ושגויה בדבר הפרדה בין המגרש עליו בנוי הבית, ובית המגורים עצמו. בדרך של הפרדה מלאכותית זו, הגיע בית הדין לתוצאה "המוזרה", בלשון המעטה, לפיה המגרש (שאינו מחלוקת שנרכש במהלך הנישואים) הוא "נכס חיצוני" לפי פרשנות הסכם הממון (הלא מאושר), ואילו הבית הבנוי הוא רכוש משותף שיש להחיל עליו איזון משאבים לפי הסכם הממון והוראות החוק. בית הדין העניק "כנפיים" לבית המגורים המשותף של בני הזוג, והבית הפך להיות "מעופף באוויר" ומנותק מהמקרקעין עליו הוא בנוי. מדובר בתוצאה אבסורדית המנוגדת לשכל הישר והגיון הבריא; אך מעל הכל תוצאה זו מנוגדת לדיני המקרקעין ודיני המשפחה האזרחיים, כפי שנקבע בבע"מ 7735-16 פלוני נ' פלוני (5.12.2016), ובעמ"ש (חי) 71489-11-21 מ. ש נ' א. ו. ש (9.6.2022), שאושר בבית המשפט העליון בבע"מ 4643/22 פלונית נ' פלוני (19.07.2022). גם אם נקבל כי הקרקע של הבית נרכשה על ידי ירון מכספו החיצוני (קביעה מוכחשת), אזי מרגע שנבנה על המגרש בית המגורים המשותף בהשקעה של רכוש משותף, עמל ומאמצים משותפים, נטמעת הקרקע בתוך הרכוש המשפחתי, כטפל (המגרש) ההולך אחר העיקר (בית המגורים). על כן, כיצד שלא נהפוך בדבר, בין מכוח הסכם הממון שלא אושר (סעיף 9 להסכם), ובין מכוח חוק יחסי ממון, יש לאזן את בית המגורים כולל המגרש שווה בשווה בין ירון ליפעת.

שלישית, גם אם נניח כי המקרקעין הם "נכס חיצוני" (הנחה מוכחשת), אזי האופן שבו בחן בית הדין את האינדיקציות להוכחת "דבר מה נוסף" לגיבוש כוונת שיתוף פרטנית, אינו עולה בקנה אחד עם אמות המידה שנקבעו בהקשר זה בדין האזרחי במסגרת הלכת השיתוף הספציפי (ראו דנג"ץ 8537/18 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים (24.6.2021)). אין בפסיקה תימוכין לקביעה כי הסכם ממון טרום נישואים שאינו מאושר יכול לגבור – כאמת מידה יתדיה – על המציאות של השיתוף בפועל במקרקעין ובבית המגורים משך כעשור שנים. מדובר בטעות בולטת וקשה נוספת של בית הדין שסטה מהוראות הדין האזרחי.

כבר בפתח הדברים חשוב להבהיר עד כמה מגוריה של יפעת בבית המגורים בנווה אילן מהווה את מרכז חייה ועולמה של יפעת. יפעת היא אשת ציבור מרכזית במושב נווה אילן. פעילותה הציבורית של יפעת במושב נווה אילן החלה כבר מעת רכישת המגרש במושב בשנת 2005. במועד זה התכנסנו כל רוכשי המגרשים (140 משפחות) לשיבה, ונבחר ועד שיתנהל מול האגודה השיתופית ומול היזם. יפעת נבחרה ליו"ר ועד ההרחבה של המושב, ובהמשך נבחרה להיות חברה בוועד המקומי, מזכיר (מנכ"ל) המושב ולבסוף ליו"ר היישוב. כיום יפעת חברת מליאת המועצה האזורית מטה יהודה מטעם המושב, והיא יו"ר ועדת חינוך של כל הרשות המקומית. כלומר, מיום רכישת המגרש בשנת 2005 ועד היום, הבית בנווה אילן והמושב הוא מרכז חייה, ולמעשה כל עולמה של יפעת. כעת מבקש בית הדין הרבני לנשל את יפעת מכל עולמה!

שגיאותיו החמורות של בית הדין הרבני עולות כדי חריגה מסמכות וסטיה חמורה מהוראות החוק. מכאן שיש בסיס להתערבותו של בית משפט נכבד זה בהכרעה של בית הדין. אכן בית משפט נכבד זה נוקט היקף התערבות מצומצם בהחלטות בית הדין. אך כפי שפורט לעיל, עוצמתן המצטברת של השגיאות שנפלו בפסק דינו של בית הדין הרבני – מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, הפרדה מלאכותית בין מקרקעין לבית המגורים, וקביעה שאין שיתוף ספציפי במקרקעין רק בשל הסכם הממון שלא אושר שנחתם טרם הנישואים – אינה עולה בקנה אחד עם הדין האזרחי ומקימה עליה ברורה להתערבות בית המשפט הנכבד במקרה הנדון.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים להלן:

- (א) על המשיבים ליתן טעם מדוע לא יבוטלו פסקי דינם של בית הדין הרבני הגדול והאזורי, ויקבע כי אין תוקף להסכם הממון שלא אושר במקרה דנן, ויש להחיל על יפעת וירון את חוק יחסי ממון;
- (ב) על המשיבים ליתן טעם מדוע לא יבוטלו פסקי דינם של בית הדין הרבני הגדול והאזורי, ויקבע כי אין תוקף להסכם הממון שלא אושר במקרה דנן בכל הנוגע לבית המגורים המשותף, ויש להחיל על יפעת וירון את חוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים ביחס לבית המגורים, כך שבית המגורים (המקרקעין) (המגרש) והבית הבנוי עליהם יחולק שווה בשווה בין יפעת לירון;
- (ג) על המשיבים ליתן טעם מדוע לא יבוטלו פסקי דינם של בית הדין הרבני הגדול והאזורי, ויקבע כי לא ניתן להפריד בין המקרקעין (המגרש) לבין הבית הבנוי עליהם, וכי ייקבע שיפעת זכאית לזכויות בחצי מבית המגורים, כולל המקרקעין;
- (ד) על המשיבים ליתן טעם מדוע לא ייקבע כי על בית המגורים בנווה אילן, המקרקעין והבנוי עליהם ללא כל הבחנה, יחול הסדר איזון משאבים מכוח חוק יחסי ממון;
- (ה) על המשיבים ליתן טעם מדוע לא תחול על בית המגורים של יפעת בנווה אילן, המקרקעין והבנוי עליהם ללא כל הבחנה, "הלכת השיתוף הספציפי", כך שיפעת תהא זכאית לזכויות בחצי מבית המגורים;
- (ו) לחילופין, על המשיבים ליתן טעם מדוע לא ייקבע כי גם אילו הסכם הממון בתוקף, כל שיכול ירון לקבל בחזרה לפי ההסכם, ביחס לבית המגורים, הוא סך של 481,540 ₪ - הסכום שהושקע על ידו בבית המגורים ממכירת דירתו הקודמת, טרם הנישואים, ברחוב בנמר, ולכן יש לחלק את שווי בית המגורים של יפעת בנווה אילן, המקרקעין והבנוי עליהם ללא כל הבחנה, שווה בשווה בין הצדדים, בהפחתת הסכום האמור בלבד;
- (ז) כל סעד אחר שייראה לבית המשפט נכון וראוי בנסיבות העניין.

בקשה למתן צו ארעי וצו ביניים עד להכרעה בעתירה

עתירה זו עוסקת בגורל בית המגורים של העותרת וילדיה. עד להכרעת בית המשפט הנכבד בעתירה למתן הצווים על תנאי, כפי שפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים המופנה למשיבים, ולפיו יוקפא כל מהלך של מימוש פסק הדין של בית הדין הרבני, ויישאר המצב הנוכחי ביחס לבית המגורים בנווה אילן כפי שהוא מזה שנים, ובמסגרת זו יפעת וילדיהם המשותפים של בני הזוג ימשיכו להתגורר בבית המגורים בנווה אילן, וכי לא תעשה כל פעולה משפטית או פיזית הקשורה לפינוי או העברת כסף או זכויות מכל סוג שהוא בין הצדדים בקשר לבית המגורים הנדון, וזאת עד להכרעה בעתירה זו. מטרת הצו היא להבטיח קורת גג ליפעת וילדיהם של בני הזוג במקום בו גדלו עד סיום בירור העתירה. מובן שאם תתקבל העתירה יפעת לא תאלץ להתפנות מבית מגוריה, מכאן החשיבות הרבה במתן צו הביניים שייקבע את מצב הדברים הנוכחי. בית הדין האזורי דחה את בקשותיה של יפעת לעיכוב ביצוע עד להגשת עתירה זו (ראו נספח 15 לעתירה).

ככל שבית המשפט הנכבד לא ייתן החלטתו בבקשה לצו הביניים טרם קבלת תגובת הצד השני, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו ארעי במעמד צד אחד, ולפיו יוקפא כל מהלך של מימוש פסק הדין של בית הדין הרבני, ויישאר המצב הנוכחי כפי שהוא, ובמסגרת זו יפעת וילדיהם המשותפים של בני הזוג ימשיכו להתגורר בבית המגורים בנווה אילן, וכי לא תעשה כל פעולה משפטית או פיזית הקשורה לפינוי או העברת כסף או זכויות מכל סוג שהוא בין הצדדים בקשר לבית המגורים הנדון, וזאת עד להכרעה בבקשה לצו ביניים.

הנימוקים למתן צו הביניים והצו הארעי:

על פי ההלכה הפסוקה, ובבוא של בית המשפט להכריע בבקשה למתן צו ביניים עליו לבחון שני עניינים: סיכויי העתירה להתקבל, ומאזן הנוחות. על הכללים ביחס למתן צו ביניים עמד השופט חשין בבשג"צ 2598/95 אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה ואח' נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה (30.4.1995):

"כללים אלה ידועים לכל, ועניינם הוא שניים: האחד הוא סיכויי של העותר לזכות בעתירה, והאחר הוא מאזן הנוחות ובכללו הנזקים העלולים להיגרם לעותר או למשיב אם יינתן או שלא יינתן צו ביניים ... אכן, עיקרה של בקשה למתן צו ביניים רואה אני במה שקרוי 'מאזן הנוחות' - יהא כינויו של אותו מאזן אשר יהא: בשימור הסטטוס קוו אנטה, שינויו של הסטטוס קוו, נזקים בלתי הפיכים וכיוצ"ב - מאזן נוחות להבדילו מסיכויי העתירה לגופה שאני רואה בהן יסוד מישני בבקשה"

בכל נוגע לסיכויי העתירה, כפי שמפורט בהרחבה בעתירה זו, ישנם סיכויים גבוהים מאוד כי העתירה תתקבל. כאמור, בית הדין הרבני סטה מהלכות של בית משפט נכבד זה ומהוראות הדין האזרחי. בית הדין נישל וגירש את העותרת מבית מגוריה מאז שנת 2010, הבית בו היא מתגוררת עד עצם היום הזה עם ילדיהם המשותפים של בני הזוג. כפי שפורט לעיל, עוצמתן המצטברת של השגיאות שנפלו בפסק דינו של בית הדין הרבני – מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר; הפרדה מלאכותית בין מקרקעין לבית המגורים; וקביעה שאין שיתוף ספציפי במקרקעין רק בשל הסכם הממון שלא אושר שנחתם טרם הנישואים –

אינה עולה בקנה אחד עם הדין האזרחי ומקימה עילה ברורה להתערבות בית המשפט הנכבד במקרה הנדון. על כן, המפורט בעתירה זו מלמד על הסיכויים הגבוהים של העתירה.

בכל הנוגע למאזן הנוחות, נראה כי התשובה ברורה מאליה – הנזק המיידני ממימוש פסקי הדין של בתי הדין הרבניים, ופינוי של יפעת וילדיהם המשותפים של בני הזוג מבית מגוריהם מאז שנת 2010, עולה בעשרות מונים מהנזק (הלא קיים) לירון מהותרת המצב הנוכחי עד סיום בירור הטענות העולות בעתירה. מובן שפינוי יפעת והילדים מבית המגורים בנווה אילן עלול לגרום נזק בלתי הפיך ולא תהיה אפשרות להשבת המצב לקדמותו.

כידוע הלכה של בית המשפט העליון הינה שיש ככלל לעכב ביצוע של החלטה או פסק דין העוסקים בענייני זכויות במקרקעין, שכן יהיה קשה עד בלתי אפשרי להחזיר את המצב לקדמותו, וכך נקבע בע"א 3223-09 פרונט נ' גלובינסקי (26.8.2009): "כאשר ביצוע מיידני של החלטה עשוי ליתר את הערעור שאיננו חסר סיכוי, יש לאזן בין זכותו של הזוכה בערכאה הדיונית, לבין מי שמבקש להשיג על החלטה בערכאת הערעור, ומצפה למצות את יומו בבית המשפט ... כדי למנוע סיכול תוצאות הערעור ולהפכו לאקדמי, יש הצדקה לעיכוב ביצוע פסק הדין כדי למנוע שינוי במצב הקיים שלא ניתן יהיה, או קשה יהיה, להחזירו למצבו הקודם כאשר מוגש ערעור על החלטות הכרוכות במכירת מקרקעין, הנטייה היא לעכב את ביצועו, בשל חשש זה, שלא ניתן יהיה להשיב מצב לקדמותו אם יתקבל הערעור, בשל העברת המקרקעין לצדדים שלישיים טרם הכרעה בערעור".

ההלכה האמורה נכונה ביחס לכל פסיקה העוסקת בזכויות במקרקעין, והיא מקבלת משנה תוקף שעה שהמקרקעין הנדונים הם בית המגורים של מבקש צו הביניים. בית משפט זה קבע כי "מאזן הנוחות פועל באופן מכריע לטובת המשיבים ... המדובר הוא בפינוי דירת מגורים המהווה תמיד מהלך קשה שהחזרת המצב לקדמותו לגביו אם התביעה העיקרית תצלח, מוטל בספק" (רע"א 6994-00 בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ' יצחק אמר, פ"ד נו(1) 529 (2001). ראו גם רע"א 5368/01 יהודה נ' עו"ד תשובה, כונס נכסים, פ"ד נח(1) 214 (2003)). חזר על הלכה זו בית משפט נכבד זה ברע"א 605-19 לאה ידען נ' רשות מקרקעי ישראל (18.4.2019): "מדובר בנכס מקרקעין אשר משמש בשנים האחרונות בית מגורים למבקשת ולבני משפחתה. ככלל, כאשר מדובר בנכס מסוג זה, להבדיל מחיוב כספי או ממקרקעין המשמשים למסחר או השקעה, הכף נוטה לכיוון מתן סעד זמני. זאת, נוכח השלכות המידיות והקשות מהם עשויים לסבול המפונים מביתם" (ראו גם רע"א 1097/19 פלוני נ' פלוני, פסקה 14 (28.3.2019); רע"א 2806/18 יקטר נ' אורטנר, פסקה 11 (6.6.2018)). אכן, במקרה של פינוי דירת מגורים, גם בתחום יחסי ממון, בית המשפט נוטה כבדרך קבע להעניק את צו הביניים המבוקש והצו הארעי עד ההכרעה בטענות בעתירה (ראו למשל בג"ץ 10059-03 ענת בדר ועדיה נ' בית הדין הרבני הגדול (31.12.2003) בו ניתן צו ארעי במקרה דומה).

מכל האמור עולה כי במקרה דנן על בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה של יפעת לצווים זמניים – צו הביניים והצו הארעי – שכן סיכוי העתירה גבוהים מאוד, ומעל הכל נוכח העובדה כי גורל בית מגוריה של יפעת עומד על כף, ויש לעכב כל מהלך הקשור למימוש פסקי הדין בית הדין הרבני נוכח השלכות המידיות והקשות מהם עשויים לסבול יפית וילדיהם הקטינים של בני הזוג.

תוכן עניינים

- א. רקע עובדתי 8
- 1א. הצדדים לעתירה 8
- 2א. בית המגורים המשותף בנווה אילן 8
- 3א. פסק דינו של בית הדין האזורי – מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר כדין ובית המגורים המשותף "המעופף באוויר" 11
- 4א. פסק דינו של בית הדין הרבני הגדול 13
- ב. בית הדין העניק שלא כדין תוקף להסכם ממון שלא אושר לפי החוק 14
- 1א. מה תוקפו של הסכם ממון שלא אושר לפי הוראות החוק? 14
- 2א. בית הדין סטה מהלכת רודן ויפעת לא קיבלה כל זכות או טובת הנאה מההסכם, שיש בכוחם להעניק תוקף להסכם ע"פ "זעקת ההגינות" ותום הלב 19
- ג. לא ניתן להחיל את סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון על בית המגורים המשותף בנווה אילן 21
- ד. גם אם בית המגורים הוא "נכס חיצוני" – ישנו שיתוף ספציפי, ובית הדין סטה מאמות המידה שנקבעו בדין האזרחי 22
- ה. "בית המגורים המעופף באוויר" - בית הדין ערך הפרדה לא חוקית ומלאכותית בין המגרש לבין הבית 25
- ו. בהנחה שהסכם הממון בתוקף – בית הדין סטה מהוראותיו 28
- ז. כללי הסף להגשת העתירה 29
- 1א. מיצוי הליכים טרם הגשת העתירה 29
- 2א. העדר שיהוי בהגשת העתירה 30
- ח. סוף דבר – על בית המשפט להתערב בפסק הדין השגוי 32

עתירה לצו על תנאי

א. רקע עובדתי

א.1. הצדדים לעתירה

1. העותרת, יפעת והמשיב 3, ירון, הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו כדת משה וישראל ביום 27.1.2004 והתגרשו לאחר כ-16 שנות נישואים ביום 31.5.2020. עבור שני הצדדים מדובר בנישואים שניים, עת יפעת הייתה גרושה ללא ילדים ולירון שתי בנות שהינן בגירות כיום. הצדדים נישאו עת יפעת הייתה בחודש שישי להריונה לאחר תקופת זוגיות. לצדדים שני ילדים משותפים ירין בן 18 ויולי בת 8.

2. כיום, מתגוררת יפעת בבית המשותף בנווה אילן עם ילדים המשותפים של הצדדים, וירון, על בסיס פסקי הדין השגויים של בתי הדין הרבניים, עותר לפנותם מהבית המשותף. גורלו של בית המגורים מונח על הכף בעתירה זו.

3. המשיב 1, בית הדין הרבני הגדול, דחה ביום 14.9.2022, ערעור של יפעת (תיק 1318816/3, כבוד הדיינים הרב יעקב זמיר, הרב אברהם שינדלר, הרב מימון נהרי) על פסק דינו של המשיב 2, בית הדין הרבני האזורי בירושלים (תיק 1203515/5, כבוד הדיינים הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז) מיום 7.5.2021 ופסק דין משלים מיום 30.6.2021, וקבע, בין היתר, כי אין לשנות את החלטת בית הדין האזורי לפיה אין להחיל הסדר איזון משאבים על הבית המשותף של בית הזוג, מכוח חוק יחסי ממון.

"1." פסק דינו של בית הדין הרבני הגדול מיום 12.9.2022 וכתב הערעור של יפעת לבית הדין וסיכומיה מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומנים **נספח 1**

"2." פסק דינו של בית הדין האזורי בירושלים מיום 7.5.2021 ופסק הדין המשלים מיום 30.6.2021 מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנים **נספח 2**

4. פסיקה זו של בתי הדין מבוססת בעיקרה על **מתן תוקף מחייב להסכם ממון שלא אושר לפי הוראות חוק יחסי ממון**. לפיכך קבעו בתי הדין הרבניים כי במקרה דנן, חרף רכישת המגרש ובניית הבית עליו במהלך חיי הנישואים, יש להפריד מבחינה רכושית בין המגרש לבין הבית הבנוי עליו. ביחס למגרש נקבע כי ירון זכאי לכל המגרש שכן הוא נרכש בכסף "חיצוני" של ירון, וכי ליפעת אין כל זכות לגביו. ביחס לבית הבנוי על המגרש נקבע כי הוא יחולק שווה בשווה בין הצדדים, שכן הושקעו בו כספים משותפים.

א.2. בית המגורים המשותף בנווה אילן

5. במרכזה של עתירה זו עומד גורל בית המגורים המשותף של הצדדים, בו מתגוררות העותרת עם ילדיהם המשותפים של בני הזוג עד היום. בני הזוג נישאו, כאמור בתחילת שנת 2004, והמגרש עליו בנוי הבית נרכש בהחלטה משותפת של בני הזוג לקראת סוף שנת 2005 בסך של 1,243,844 ₪ כולל תשלום פיתוח, והכל בזמן החיים המשותפים – **כלומר מגרש נרכש לאחר כארבע שנות זוגיות, מתוכם שנתיים כזוג נשוי**. הבניה על המקרקעין החלה בשנת 2009 והסתיימה בשנה 2010, הצדדים עברו לגור בבית ביום בשנת 2010, ובו נולדה בתם הקטנה יולי. מטעמים פורמליים בלבד,

ומבלי שיפעת ייחסה לכך כל חשיבות, המגרש ובהמשך באופן טבעי בית המגורים המשותף, נוכח הוראות חוק המקרקעין בדבר העדר הפרדה בין המקרקעין לבנוי, נרשמו על שמו של ירון בלבד.

6. מאז רכישת המגרש בשנת 2005, כל הפעולות לתכנון ובניית בית המגורים המשותף נעשו על ידי יפעת או על ידי בני הזוג במשותף, תוך השקעה משותפת של זמן ומשאבים משותפים רבים ומשמעותיים:

(א) בשנת 2009 נלקחה משכנתא מחשבון בנק על סך כ- 1,200,000 ₪ שיפעת הצטרפה אליו כשותפה, ועד היום המשכנתא מוחזרת מחשבון משותף של בני הזוג

אישורים על לקיחת משכנתא מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 3**

"3."

(ב) היתר הבנייה, הבקשות לפיתוח המגרש והבקשות לזכויות הבנייה הוגשו על ידי יפעת וירון יחדיו.

אישורים משותפים שניתנו ביחס לבית מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 4**

"4."

(ג) יפעת הייתה אחראית באופן בלעדי לתכנון הבית ולקשר עם האדריכל, אנשי המקצוע ובחירת החומרים לבניית הבית, והיתה רשומה על חשבונות הבית כגון חשבון החשמל.

התכתבויות של יפעת בקשר לבניית הבית וחשבון החשמל על שם יפעת מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 5**

"5."

(ד) בית הדין הרבני הגדול קבע כי "חלק משמעותי מהכספים – 850000 ₪ ששימשו לבניית הבית באו מכספים משותפים", ובית הדין הרבני האזורי קבע "עלות בניית הבית בנווה אילן מומנה מכספים אשר נטל האיש מאמו ואותם השיב לה באמצעות לקיחת משכנתא משותפת על הבית ובאמצעות מכירת בית משותף בתל אביב. סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א. מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים". כלומר, נקבע כי בני הזוג השיבו יחדיו כסף למשפחתו של ירון, אשר נקבע כי הוא שימש לבניית בית המגורים.

7. בני הזוג קבעו את מקום מגוריהם במושב נווה אילן, בנו בו את ביתם המשותף בו גרו שנים רבות יחדיו, בבית זה הם גידלו את ילדיהם המשותפים, ויפעת אף נטמעה בקהילה של המושב בצורה מעוררת התפעלות - היא פעלה שנים בהתנדבות בוועד המושב, ולבסוף נבחרה להיות יו"ר היישוב- המינוי ניתן כמובן אך ורק למי שמוגדר כבעלי נכסים ביישוב.

8. חשוב לציין כי פעילותה של יפעת במושב נווה אילן החלה כבר מעת רכישת המגרש בשנת 2005. במועד זה התכנסנו כל רוכשי המגרשים (140 משפחות) לישיבה, ונבחר ועד שיתנהל מול האגודה השיתופית ומול היזם. יפעת נבחרה ליו"ר ועד ההרחבה של המושב, ובהמשך נבחרה להיות חברה בוועד המקומי, מזכיר (מנכ"ל) המושב ולבסוף ליו"ר היישוב. כיום יפעת חברת מליאת המועצה האזורית מטה יהודה מטעם המושב, והיא יו"ר ועדת חינוך של כל הרשות המקומית. כלומר, מיום רכישת המגרש בשנת 2005 ועד היום, הבית בנווה אילן והמושב הוא מרכז חייה, ולמעשה כל עולמה של יפעת.

9. ירון עצמו תמך לאורך כל הדרך בפעילות הציבורית של יפעת כמנהיגה ביישוב ובמועצה וראה בה חלק בלתי נפרד מהיישוב בו גרו יחדיו, והנה למשל בפוסט בפייסבוק שפרסם ירון בנובמבר 2016 הוא כתב "גאה בזוגתי שמנהלת את המצב בקור רוח ובמסירות לתושבים", בפוסט אחר שיתף כתבה אודות פעילותה הציבורית של יפעת ביישוב וכתב "מנהיגה, מעוררת השראה ומודל לחיקוי – זוגתי", ובפוסט נוסף בו שיתף טור דעה של יפעת כתב "זה הזמן למנהיגות נשית .. יופי של סיכום, יאללה ליעד הבא". כלומר, ירון תמך ועודד את פעילותה הציבורית המרשימה של יפעת ביישוב נווה אילן, המקום בו יחדיו בנו את ביתם!

רשימת חברי מליאת הרשות המקומית מצורפת ורשומות התמיכה של ירון בפייסבוק מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות נספח 6

"6."

10. במרכזה של עתירה זו עומד גורל בית המגורים המשותף של בני הזוג שנרכש לאחר הנישואים, בו גידלו את ילדיהם ומימשו את חייהם המשותפים. לא בכדי "מלומדים שונים סבורים כי בית המגורים הוא נכס הקשור בנימי אישיותו של בעליו, עד כדי כך שחלק מזהותו העצמית משתקף בנכס זה, שהופך לחלק מה'אני' שלו ... בהתאם, בפסיקה הובעה העמדה כי בית המגורים מרכזי הוא לאישיות הפרט ולהגשמתו העצמית ... וכי הבית הוא אחד הנכסים החומריים החשובים ביותר שיש לאדם, ואולי החשוב שבהם" (דנג"ץ 8537/18 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פס' 33 לפסק דינה של הנשיאה חיות (24.6.2021) (להלן: פרשת השיתוף הספציפי)). בכל הנוגע להקשר הייחודי של בית המגורים והיחסים הזוגיים, היטיב להגדיר זאת הנשיא (בדימי) א' ברק: "דירת המגורים המשותפת של בני הזוג מחייבת התייחסות שונה מזו של כלל הזכויות והחובות של בני הזוג. לדירת המגורים שמור בדין מעמד מיוחד. דירת המגורים היא נכס הקשור באופן ישיר לנישואיהם של בני הזוג. הזכויות בו משפיעות באופן הדוק על רווחת המשפחה כולה – בני הזוג כמו גם ילדיהם. דירת המגורים המשפחתית היא, על פי רוב, חלק רציני מרכושם של בני הזוג. היא המקום שבו מתממשים חיי הנישואין. היא תעמוד בלב סכסוך גירושין אם יפרוץ. אכן 'דירת המגורים היא נכס משפחתי מובהק, לעתים הנכס המשמעותי ביותר של בני הזוג ולעתים אף היחיד' (השופטת ט' שטרסברג-כהן ברע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי; [...]). דירת המגורים היא, בדרך כלל, מבטחו הרכושי העיקרי של הצד החלש [...]" (רע"א 8791/00 שלם נ' טווינקו בע"מ, פ"ד סב(1) 165, 195 (2006)).

11. ואכן בית המגורים של בני הזוג בנווה אילן הפך להיות "האני" של יפעת – המקום בו היא חיה ומגשימה את עצמה ומגדלת את ילדיה, בתוך קהילה שהיא אוהבת לה היא תורמת רבות בפעילות ציבורית מרשימה בוועד המושב ובמועצה המקומית, וכן מקום בו ילדיה הם חלק בלתי נפרד מהקהילה.

12. ומכאן עולה השאלה, הניצבת במרכזה של עתירה זו, כיצד יתכן שבית המגורים המשותף של יפעת וירון, שנרכש ונבנה במהלך חיי הנישואים, בו מימש הזוג את חיי הנישואים וגידל את ילדיו, והושקעו בו – בהתאם לקביעת בית הדין – משאבים וכספים משותפים משמעותיים, אינו נכנס לתוך הסדר "איזון משאבים" מכוח חוק יחסי ממון? על תוצאה אבסורדית ובלתי חוקית זו נרחיב עתה.

3. פסק דינו של בית הדין האזורי – מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר כדין ובית המגורים המשותף "המעופף באוויר"

13. ירון העלה בפני בית הדין האזורי לפתע טענה כי ישנו הסכם ממון – שיפעת לא שמעה על קיומו עד אותו מועד – שנחתם בינו לבין יפעת יום לפני הנישואים של בני הזוג- ביום 26.1.2004. ההסכם האמור נערך ידי מי מטעם ירון, המבוגר מיפעת בעשור, יפעת מעולם לא פגשה את עורך הדין שערך את ההסכם, ואיש לא הסביר לה את מהותו. ככל הנראה החתימה של יפעת על ההסכם הייתה "על הדרך", עת היא היתה בהריון מתקדם יום לפני מועד חתונתם של בני הזוג. העתק מהסכם הממון הלא מאושר מיום 26.1.2004 מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות נספח 7

"7."

14. הסכם הממון הנטען, הינו הסכם טרום נישואים "קלאסי", הקובע כי כל הרכוש שיירכש במהלך חיי הנישואים יהיה משותף יחול עליו הסדר איזון המשאבים לפי חוק יחסי ממון (ראו סעיפים 3 ו-4). לצד זאת קובע ההסכם כי נכסים "חיצוניים" שהיו לבני הזוג טרום הנישואים או שהם יקבלו בירושה או מתנה לא יאוזנו בין הצדדים (ראו סעיפים 5 ו-6). כלומר, כל שעושה הסכם הממון הנטען הוא החלת הוראות חוק יחסי ממון על הצדדים, תוך פירוט של "הנכסים החיצוניים" הקיימים לבני הזוג.

15. המגרש נרכש בסוף שנת 2005 במהלך חיי הנישואים – אזי כיצד מבסס ירון את הטענה כי מדובר בנכס חיצוני? ירון טען בפני בית הדין הרבני כי הוא רכש בשנת 2005 את המגרש, עליו נבנה בית המגורים, בכסף שמקורו בנכס חיצוני (מכירת חצי מדירתו הקודמת ברח' הנמר), ולכן לפי הסכם הממון אין להחיל איזון משאבים על הבית המשותף של בני הזוג, שנרכש, לטענת ירון, בכספים חיצוניים.

16. על-מנת לקבל את הטענה של ירון, היה על ירון כמובן להציג הסכם ממון שנערך כמצוות חוק יחסי ממון – אומת ואושר כדין לפי סעיף 2 לחוק יחסי ממון, ואולם הסכם שכזה לא הוצג בפני בית הדין. לא קיימת מחלוקת כי ההסכם לא אושר ולא אומת על ידי בית המשפט לענייני משפחה או בית הדין הרבני או רושם הנישואים או נוטריון כמצוות סעיף 2 לחוק יחסי ממון. יתרה מכך, סעיף 17 להסכם הממון הנטען קובע כי "הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון", ואין חולק כי הצדדים לא עשו כן, וההסכם לא קיבל כל אישור שיפוטי. מכאן שההסכם אינו בתוקף לפי הוראות החוק.

הודעת עורך הדין שערך את ההסכם כי לא ניתן לו תוקף של נוטריון להסכם, תוך שהוא פנה לסעיף 17 להסכם מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות נספח 8

"8."

17. חרף הוראות החוק הברורות והוראות ההסכם החד-משמעיות בדבר דרך אישור הסכם הממון ומתן תוקף לתוכנו, קבע בית הדין האזורי כי יש ליתן תוקף מלא להסכם הממון שלא אושר כחוק, ובתוך כך לנשל את יפעת מזכויותיה בבית המגורים המשותף. בית הדין האזורי קבע כי "במידה וההסכם היה מאושר בפני בית המשפט, נראה שההכרעה היתה ברורה, כי ההסכם מחייב את הצדדים, והרכוש יחולק כאמור בו. ואולם, בנידון דנן, אף שבסעיף 17 להסכם הממון נרשם שהצדדים יאשרו בפני בית המשפט, הם לא נהגו כן. משכך, יש לבחון, האם ההסכם הוא בתוקפו והוראותיו מחייבות את הצדדים? ונראה שהתשובה לכך היא חיובית, ונבאר. הצדדים סברו כל השנים כי ההסכם מאושר וכי הוא בתוקפו. נראה כי בפן העובדתי, הצדדים לא אישרו

את ההסכם בבית המשפט, משום שחשבו שהוא כבר מאושר, ונבאר להלן ... הסכם הממון שבין הצדדים נחתם כבר ביום 26.1.04, לפני כ 17 שנה, ומאז הצדדים נוהגים בהפרדה רכושית בהתאם לאמור בהסכם ... במשך כל השנים (לפחות כ 15 שנה עד פרוץ הסכסוך) נהגו הצדדים בהתאם להסכם הממון, ולכן את המגרש שרכש הבעל בנווה אילן כשנה אחר הנישואין וההסכם, הוא רשם על שמו בלבד, שהרי זו ההסכמה שבין הצדדים במסגרת ההסכם!! כן דירתה של הנתבעת נשארה על שמה לפי ההסכם. כן העסק שעל שם הבעל (מעבדת שיניים) נשאר על שמו. כל זאת לפי ההסכם הממון!! לעומת כל הנ"ל, העסק שנרכש במשותף לאחר חתימת ההסכם, המסעדה, כן נרשמה ע"ש שניהם"

18. נוכח קביעות אלה, הסיק בית הדין האזורי כי "יש לקבוע בוודאות כי הצדדים נהגו במשך שנים רבות (לפחות 15 שנה ויותר, עד לפרוץ הסכסוך) בהתאם להסכם הממון שהיה ביניהם; ובהתאם לפסקי הדין המצוטטים מעלה, יש לקבוע כי ההסכם בתוקפו, אף אם הוא לא אושר, ואף אם רשמו הצדדים בסופו שיאשרו אותו בפני בית המשפט אך לבסוף בחרו לנהוג לפיו אף בלא אישורו (וראו עוד האמור להלן באשר לסעיף 17 להסכם)". בית הדין הסתמך, בין היתר, על דין תורה וקבע כי "גם ע"פ דין תורה, האמור בסעיף 17 להסכם כי "הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון" אינו תנאי מתלה לחלות ההסכם, ולא נרשם כי ההסכם מותנה כך וכד' או שההסכם יחול "בתנאי שהצדדים יפנו לבית המשפט וכו'"; והמשמעות של הסעיף היא שלתוספת חיזוק הם כך יפעלו, ורצוי היה להם שכך הם ינהגו לכתחילה, אך לא שההסכם לא יחול אם לא יאשרו אותו בבית המשפט, והראיה שאף הצדדים כך הבינו – שהרי נהגו לפי ההסכם כל השנים אף שלא אישרוהו בבית המשפט... (וראו ש"ע חו"מ סימן סא סעיף טז, שאף בתנאי מפורש, הולכים אחר כוונת כותבי השטר, ופה הוכיחו הצדדים את כוונתם האמיתית שבשטר, בהתנהגותם בהתאם להוראות ההסכם במשך כל השנים)".

19. לאחר קביעות אלה, הבהיר בית הדין האזורי כי תחולתם הינם רק ביחס למגרש עליו נבנה הבית, שכן "המגרש והבית שעליו בנווה אילן, אינם יחידה משפטית אחת – שהרי המגרש, שנרכש מדמי הדירה ברחוב הנמר, הוא שייך לתובע מכח סעיף 5 ג וסעיפים 7 א-ב להסכם הממון. ואולם, הבית שעל גביו, לכאורה דינו כנכס שנרכש בחיי הנישואין השייך לסעיף 9 להסכם הממון". בהתאם לכך, קבע בית הדין כי יש להפריד בין המגרש, שבבעלות ירון, לבין הבית הבנוי עליו – "הבית המעופף באוויר" – שלגביו נתבקשו הצדדים להשלים טיעונים. עוד קבע בית הדין כי מכל מקום נוכח העדר זכויות של יפעת בבית, אין בידה זכות בעלות כלל ולכן "ניתן כבר עתה לקבוע שיש להיעתר למבוקש לפינוי הנתבעת מהבית בנווה אילן ... אף אם ייפסק שמגיע לה חלק יחסי מדמי הבית, עדיין זה רק חיוב כספי ולא מדין בעלות, וממילא אין סיבה שהיא תמשיך לגור בבית שאינו שלה (שהרי כבר הכרענו לעיל שהמגרש שייך לבעל)". כך סיכם בית הדין האזורי את פסק דינו מיום 7.5.2021:

"לאור כל האמור, בית הדין קובע כי הסכם הממון שבין הצדדים מיום 26.1.04 הוא בתוקפו, אף אם לא אושר ע"י הצדדים בבית המשפט בבית הדין או בפני נוטריון.
עוד יש לקבוע כי אף אם ההסכם לא היה בתוקפו, עדיין אין מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם (והשייך לו ע"פ סעיף 5 לחוק יחסי ממון), זאת לאור ההסכם הממון שערכו, וכפי המבואר לעיל.

לאור הקביעה דלעיל כי ההסכם בתוקפו, אזי אין מקום לתביעה לאיזון זכויות כספיות ופנסיוניות, לאור האמור בסעיפים 5, 6 להסכם הממון, כי הזכויות הכספיות שבין הצדדים לא יאוזנו. בסוגיה ספציפית זו באשר לחלוקת הבית שנבנה על המגרש בנווה אילן (להבדיל משאר ההכרעות שבפסק דין זה), נבקש השלמת טיעונים בכתב מאת שני הצדדים בתוך 15 יום, שלא יעלו על 4 עמודים לכל היותר, ובית הדין יוציא פסק דין משלים באשר לבית עצמו בנווה אילן (להבדיל מהמגרש עליו בנוי הבית השייך כולו לתובע כאמור). יתכן ויהיה צורך למנות שמאי שיעריך את המגרש בנפרד (השייך לתובע), ואת הבית הבנוי עליו בנפרד”

20. בהתאם לקביעת בית הדין השלימו הצדדים טיעונים ביחס לבית הבנוי על המגרש, וביום 30.6.2021 ניתן פסק דינו המשלים של בית הדין האזורי שעסק בזכויותיה הרכושיות של יפעת בבנוי על המקרקעין. לאחר בחינת הראיות שהוגשו וטיעוני הצדדים קבע בית הדין האזורי קבע ביה"ד כי הבית שנבנה ע"ג המגרש שייך לצדדים בחלקים שווים.

21. בית הדין הגיע למסקנה זו נוכח ההוכחה כי ירון גנב מבני משפחתו כספים רבים, שהושבו לבני משפחתו בכספים משותפים של ירון ויפעת. לאחר שאימו של ירון פתחה כנגדו הליך בבית המשפט, הופנו הצדדים לבוררות במסגרתה, חתמו ירון ובני משפחתו על הסכם שאושר בביהמ"ש לענייני משפחה בירושלים וקיבל תוקף של פסק דין. נקבע בהסכם כי על ירון להשיב את הכספים שגנב ממשפחתו, ולצורך כך מכרו בני הזוג ירון ויפעת את דירתם בתל אביב והעבירו את כספי תמורתה לאמו של ירון, וכן הוסיפו ולקחו משכנתא **מחשבונו המשותף בסך 850,000 ₪ והשיבו את הכספים לאמו של ירון במשותף**. על המשכנתא הזו שנלקחה ע"י הצדדים לצורך השבת הכספים לאימו של ירון, **ערבים הוריה של יפעת בעצמם**, והיא חתומה כאשתו של ירון על הסכם הממון בשל העובדה ולפיה היו נשואים ובעלים במשותף של בית המגורים בנווה אילן. הוריה אף קיבלו מכתב התראה כערבים בגין אי עמידה בתשלומים.

9" ההסכם להשבת כספים שנחתם בין ירון לבני משפחתו מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 9**

10" אישור לקיחת משכנתא משותפת של ירון ויפעת לשם השבת הכספים למשפחתו של ירון מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 10**

11" מכתב התראה שנשלח להוריה של המערערת על ידי אימו של ירון מיום 11.01.2017 נוכח טענה להפרת החזר החלואה על ידי ירון מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 11**

22. נוכח זאת, קבע בית הדין כי ירון ויפעת השקיעו במשותף כספים רבים לבניית הבית בנווה אילן: **"עלות בניית הבית בנווה אילן מומנה מכספים אשר נטל האיש מאמו ואותם השיב לה באמצעות לקיחת משכנתא משותפת על הבית ובאמצעות מכירת בית משותף בתל אביב. סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א. מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים. לאחר שהגענו למסקנה זו, הרי שיש לחלק את שווי הבית בנווה אילן כיום בין הצדדים (להבדיל מהמגרש)".**

4. פסק דינו של בית הדין הרבני הגדול

23. בית הדין הרבני הגדול דחה ביום 14.9.2022 את הערעור של יפעת על פסק דינו של בית הדין הרבני האזורי, ואת הערעור של ירון שהתמקד רק בפסק הדין המשלים של בית הדין האזורי. ביחס

לתוקפו של הסכם הממון נקבע כי אין להתערב בהערכת דינו של בית הדין האזורי: "ביה"ד האזורי הוכיח והסתמך על פסק דין של בית הדין הגדול וביה"ד האזורי שהסכם שנחתם ע"י שני הצדדים בגמירות דעת הוא הסכם מחייב אף עם הוא לא אושר בערכאה משפטית. ואף הביא סימוכין מערכאות משפטיות נוספות כמו בע"מ 4547/06 ועוד, שקובעות שאמנם הנושא לא הוכרע סופית אולם יש לבחון כל מקרה לגופו. לחילופין קבע ביה"ד האזורי עפ"י בג"ץ 10605/02 שניתן לאכוף הסכם זה עפ"י חוק יחסי ממון סעיף 5(א)(3). לאור האמור קבע ביה"ד האזורי כי יש תוקף להסכם ממון אף שלא אושר בערכאה משפטית. ככל והצדדים נהגו לפיו, וכל שכן כשנהגו כך שנים רבות. (ביה"ד הרחיב בהוכחות נוספות בדבר ההפרדה הרכושית שבין הצדדים כגון מעבדת השיניים שהתנהלה אך ורק ע"י האיש ועוד הוכחות)".

24. בפני בית הדין הרבני הגדול טענה יפעת כי שביה"ד האזורי טעה כאשר קבע שהמגרש בנווה אילן נרכש בזמנו מכספי תמורת מחצית דירתו הקודמת של ירון ברחוב הנמר בירושלים, שהרי המגרש עלה 1,200,000 ₪, ואילו ירון הביא מנישואיו הקודמים סך של 481,540 ₪ בלבד. ביחס לטענה זו קבע בית הדין כי "הכסף שבו השתמש האיש לקניית המגרש הגיע באמצעות מכירת מחצית חלקו בבית ברחוב הנמר בירושלים, והיתרה הנוספת הגיעה באמצעות כספים שהגיעו בזמנו ממשפחת אבי האיש, כספי מתנה שעל פי ההסכם במשפחת האם, גם לא ישיבם בעתיד".

25. ביחס לערעור של ירון על חלקות שווי הבית הבנוי על המקרקעין קבע בית הדין כי "הוכח בפועל שלפחות חלק משמעותי מהכספים – 850000 ₪ ששימשו לבניית הבית באו מכספים משותפים. אמנם בניית הבית בזמנו בנווה אילן מומנה מהכספים שנטל האיש מאביו, אולם חלקם הושב לאם מכספים משותפים של הצדדים, כאשר נלקחה משכנתה משותפת. משכך יש לחלק את שווי הבית בנווה אילן כיום בין הצדדים (להבדיל מהמגרש)".

26. סיכומם של דברים, בתי הדין הרבניים קבעו כי במקרה דנן יש ליתן תוקף להסכם הממון שלא אושר כדן, ונוכח זאת יש לשיטתם בסיס בדין לגירושה ונישולה של יפעת מבית מגוריה שנרכש במהלך הנישואים; בית בוא הושקע כסף רב של יפעת; בית בו מימשה את עצמה וגידלה את ילדיהם המשותפים; בית הו היא גרה עד היום. ואולם, בית הדין נאלץ להתמודד עם העובדה כי הוכח שממון משותף רב הושקע בבית המגורים המשותף בנווה אילן, וכיצד יישב בית הדין את הסתירה? "הבית המעופף באוויר" – בית הדין קבע כי יש להפריד בין המגרש, שהוא רכושו של ירון באופן בלעדי, לבין הבית הבנוי על המגרש, שהוא יחולק שווה בשווה בין הצדדים. אבסורד בהתגלמותו.

ב. בית הדין העניק שלא כדין תוקף להסכם ממון שלא אושר לפי החוק

ב1. מה תוקפו של הסכם ממון שלא אושר לפי הוראות החוק?

27. הכלל הנורמטיבי מצוי בסעיף 2 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, ולפיו ישנה דרישת חובה להליך אישור של הסכם ממון, לשם מתן תוקף משפטי להסכם ממון. סעיף 2(ב) מבהיר כי "האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט או בית הדין, שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה חופשית ובהיבנם את משמעותו ואת תוצאותיו". בית המשפט העליון הדגיש כי "בגלל היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים, הקיימים בין בעל ואישה, קבע המחוקק, כי אין

תוקף להסכם ממון ביניהם, אלא אם כן משתכנעת ערכאה שיפוטית, שההסכם נעשה מתוך רצון חופשי, ללא לחץ, וששני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר ומהן התוצאות האפשריות של חתימתם על אותו הסכם" (ע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו (3) 421, 428 (1982)). השופט רובינשטיין בבע"מ 7734/08 פלוני נ' פלונית (27.4.2010) הדגיש כי "לאו מילתא זוטרתא היא, וההוראה באה להגן על הצדדים להסכם, כדי שלא ייפלו בפח יקוש". בפרשה אחרת השופט ברק-ארז ציינה כי "ביסודה של הוראה זו ניצבת ההבנה כי בעת עריכתו של הסכם ממון עשויים בני הזוג להיות נתונים ללחצים רגשיים, כמו גם ההכרה במרכזיותו של הסכם זה להסדרת זכויותיהם של בני הזוג לתקופה שעשויה להיות ארוכה ובלתי חזויה. על רקע זה, נודעת חשיבות לקיומו של מנגנון בקרה חיצוני, ולא כל שכן לנוכח הצורך להבטיח כי לא קופחו זכויותיו של בן הזוג החלש במערכת היחסים הזוגיים" (ע"א 1629-11 וכתר נ' וכתר (4.11.2012)).

28. מה הדין ביחס לתוקפו של הסכם ממון שלא אושר לפי הוראות החוק? ככלל אין ליתן תוקף לסכם ממון שלא אושר, ורק במקרים חריגים ניתן להעניק תוקף להסכם הממון הלא מאושר, כפי שהדגיש השופט רובינשטיין בפרשת פלוני: "המחוקק אמר דברו, וכל עוד דברו בעינו חשוב להדגיש, כי מקרים אלה יהיו החריגים. בדומה לכך, כשם שרק במקרים חריגים חוזה שלא נחתם יחייב את הצדדים לו מכוח עקרון תום הלב, כך רק במקרים חריגים יחייב הסכם ממון שלא אושר (אף אם נחתם) את הצדדים לו מכוח עיקרון זה. על בתי המשפט לזכור, כי דרך המלך היא אישור ההסכם כדין בהתאם להוראות החוק" (פסי' י"ח). עוד הודגש בפסיקה כי בפסיקה הודגש לא קיימת הלכה ברורה בדבר תוקפו של הסכם ממון שלא אושר, וישנם גישות שונות: "השאלה האם יש מקום להכיר בתוקפו של הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט לא זכתה לתשובה חד-משמעית בפסיקה, ויש לגביה דעות לכאן ולכאן, בתלות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. מחד גיסא, יש הסוברים כי אישור המוענק על ידי בית משפט להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו, ומאידך גיסא, יש הרואים באישור זה רובד נוסף להסכם שערכו בני הזוג, אשר לפיו, גם הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט, עשוי להיחשב להסכם תקף על פי דיני החוזים (לסקירה ממצה של הגישות בעניין (בע"מ 4547/06 פלוני נ' פלונית (11.6.2006)).

29. מה הם אותם מקרים חריגים בהם ניתן תוקף להסכם ממון שלא אושר כמצוות סעיף 2 לחוק יחסי ממון? מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר מבוססת בעיקרה על דוקטרינת תום הלב (ע"א 151/85 רודן נ' רודן, פ"ד לט(3) 186 (1985)), היינו "קיימת דוקטרינה פסיקתית המעניקה לו ככלל תוקף מעשי מכוח עקרון תום הלב, ההשתק והמניעות" (פרשת פלוני, פסי' י"ז). ההכרה בתוקפו של הסכם ממון שלא אושר מבוססת על "זעקת ההגינות", בדומה למתן תוקף להתחייבות לעשות עסקה במקרקעין, אף בהיעדרו של מסמך בכתב (ע"א 986/93 קלמר נ' גיא, פ"ד (נ1) 185, 197 (1996)). כלומר, "על מנת ליתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, יש צורך בהנאה מפירות ההסכם לאורך זמן" (עמ"ש (תל אביב-יפו) 17125-03-19 ל' נ' ס' ר' (31.10.2019)).

30. עיון בפסיקה, הלא רבה, בה הוענק תוקף להסכם ממון שלא אושר מלמד על שני מצבים עיקריים בהם בתי המשפט הסכימו לסטות מהוראות חוק יחסי ממון, להסתמך על "זעקת ההגינות", ולהעניק תוקף להסכם שזכה:

31. **הסכם ממון לא מאושר ותוקפו כלפי צדדים שלישיים** - שאלת התוקף של הסכם ממון יכולה לעלות במקרה בו בני זוג מבקשים להסתמך על הסכם ממון שלא אושר כנגד רצונו של צד ג, שזכויותיו נפגעות מהסכם הממון. כך למשל, בפרשת **יצחקי** נדונה תחרות שבין מעקל, לבין זכויות בת-זוגו של החייב בנכס, אשר הועברו לבת הזוג, בהתאם להסכם פירוד וגירושין שלא אושר כהסכם ממון. בית המשפט עורך הבחנה בין הדינים הכללים החלים ביחסים שבין בני הזוג לבני צדדי ג', לבין מישור היחסים בין בני הזוג, בו חל חוק יחסי ממון. היטיבה לבטא זאת השופטת ברק-ארז בציינה כי **"ניתן להלום הפרדה בין שאלת תוקפו של הסכם ממון במישור היחסים בין בני הזוג, הם הצדדים הישירים להסכם, לבין שאלת תוקפו במישור היחסים מול צדדים שלישיים – כך שבמישור היחסים בין בני הזוג יהיה אישורה של ערכאה מוסמכת תנאי לתוקפו של ההסכם, ואילו במישור היחסים מול צדדים שלישיים יהיה ההסכם תקף גם בלעדי אישור זה. פשרות זו עולה בקנה אחד, כך אני סבורה, עם תכליתה של דרישת האישור בסעיף 2 לחוק. כפי שהסברתי לעיל, עניינה של דרישה זו הוא בהבטחת רצונם החופשי של בני הזוג והגנתם מפני הלחצים המתלווים לעריכתו של הסכם ממון. היא לא נועדה להקנות להסכם הממון נופך פומבי, להסדיר את מעמדם של צדדים שלישיים או להגן על זכויותיהם, ואין מקום לאפשר להם להסתמך על העובדה שהדרישה לא קוימה על מנת לחמוק, במסגרת תחרות זכויות, מהשלכותיו של הסכם שלמעט עניין זה אין חולק לגבי תוקפו"** (פס" 8 לפסק דינה). על כן, ביחס לצדדי ג' ניתן להעניק תוקף, במקרים מסוימים, להסכם ממון שלא אושר.

32. **הסכמי גירושים או הסכמים שנעשו תוך כדי הנישואים בדבר חלוקת רכוש וטובות הנאה אחרות בהם צד אחד נהנה מפירות ההסכם באופן מובהק לאורך זמן** – בכל הנוגע למתן תוקף להסכם ממון שלא אושר ביחסים שבין בני הזוג ניתן למצוא בפסיקה דוגמאות למקרים בהם נעשו הסכמים בין זוגות נשואים או הסכמי גירושים, והצד המבקש שלא לתת תוקף להסכם, נהנה מפירות ההסכם באופן מובהק לאורך זמן, ובית המשפט העניק תוקף להסכם. **להלן מספר דוגמאות המשקפות את המקרים המעטים בהם ניתן תוקף להסכם ממון שלא אושר אך בוצע בפועל והמתכחש לו נהנה מפרותיו:**

שם הפרשה	מתי נעשה הסכם הממון הלא מאושר?	המקרה העובדתי
ע"א 151/85 רודן נ' רודן , פ"ד לט(3) 186 (1985)	הסכם גירושים	הבעל באותו הסכם לשאת בכל החובות הכספיים של בני הזוג, והוא ויתר ויתור מוחלט על כל זכות שהייתה לו בדירה המשותפת של בני הזוג ובתכולתה. אשר לבן הקטין, התחייבה האישה, כי תקבל את הבן להחזקתה, והיא זו שתדאג לחינוכו ולכל מחסורו וצרכיו, עד שיגיע לגיל בגרות. כדי לחזק התחייבות זו של האישה בכל הקשור לבן, התחייבה האישה באותו הסכם שלא לתבוע מזונות עבור הבן עד הגיעו לבגרות, ואם תביעה כזו בכל זאת תוגש, מתחייבת

<p>היא לשפות את האב על כל סכום שיחויב האב לשלם כדמי מזונות לבן, ואם תוגש תביעה כזו, נין יהיה לצרפה להליך כצד ג'. האישה לאחר 9 שנים, ולאחר שקיבלה את מה שהוסכם, וטענה לפתע כי האב חייב במזונות משום שההסכם לא אושר.</p>		
<p>הבעל רוקן את חברה פלונית בע"מ (החברה היחידה שהיתה 99% בבעלות האשה)... עשאה כמצולה והעביר את כל הונה לחברה אחרת בבעלותו... הבעל מימש, איפוא, את החלק הארי של ההסכם מבחינת היקף ערך הרכוש</p>	<p>הסכם שנחתם לאחר כ- 12 שנות נישואים להסדרת מחלוקת בין בני הזוג</p>	<p>בע"מ 7734/08 פלוני נ' פלונית (27.4.2010)</p>
<p>בעקבות ההסכם נעשה סידור גט, הועברו זכויות במקרקעין, צדדים פעלו עפ"י העקרונות שנקבעו בהסכם בנוגע לחשבונות בבנקים (הזכויות בארה"ב לאיש ובישראל לאישה)</p>	<p>הסכם גירושים</p>	<p>תמ"ש (קריות) 14206-06-09 פלונית נ' פלוני (11.9.2011)</p>
<p>האישה מנסה להציג את ההסכם כאות מתה, ששני הצדדים לא ראו בו מסמך מחייב. אך בפועל נראות העובדות אחרת. בהסכם נטל על עצמו הבעל התחייבויות כספיות לטובת האישה. כך, התחייב הבעל להפקיד בקופת גמל על שם האישה תשלומים שיזכו אותה לאחר גיל 60 בקיצבה חודשית של לפחות 4,000 ל"י בערכים ריאליים. עוד התחייב הבעל להפקיד סך 50,000 ל"י בתכנית חיסכון צמודה. מסתבר, בניגוד לדברי האישה, כי במשך שנים היא נהנתה מהוראות ההסכם. כמותה, סבר גם הבעל כי ההסכם מחייב. בהסתמך על הנחה זו הוציא הבעל מכיסו כספים והשקיעם על שם האישה. בנסיבות אלה, אפילו הייתה נכונה טענת האישה בדבר הפגמים שנפלו בהליך אישורו של ההסכם, אין תום-לב בטענתה כי ההסכם חסר תוקף.</p>	<p>הסכם שלום בית למניעת גירושים</p>	<p>ע"א 3868-95 ונדה ורבר נ' מנחם ורבר, פ"ד נב(5) 817 (1998)</p>
<p>במקרה דנא אין חולק כי המבקשת קיבלה ומימשה רכוש בהתאם להסכם - ובנסיבות אלה, אל מול הפרת החובה הנטענת לאישור ההסכם, שאין להקל בה ראש, עומדת</p>	<p>הסכם חלוקת רכוש במסגרת סיום הליכי גירושים</p>	<p>בע"מ 5142-10 פלונית נ' פלוני (25.7.2010)</p>

<p>דוקטרינה של השתק ומניעות, שאינה מאפשרת למבקשת להישמע בטענה זו. ניטול לדוגמה "בנין מסחרי בלונג איילנד סיטי" שהועבר למבקשת לפי ההסכם ומאז מומש - כיצד יכול צד להסכם לפעול למימוש ביד אחת, ולטעון כי מעולם לא נכנס לתוקפו (בהעדר אישור) ביד שניה?</p>		
<p>אין לי ספק כי היתה הסכמה בין הצדדים כי בתמורה לסך ה- 100,000 ₪ שהעבירה האישה מכספה שלה מחצית מהדירה תוקנה לה בעת הפקיעה לצורך רכישת דירה אחרת. אני מאמין לתובעת, כי לאחר שסך הכסף הועבר להקטנת המשכנתא, הנתבע נהג שלא בתום לב, ולאחר שחתם על הסכם הממון, סירב לאשרו. לפנינו מקרה מובהק החופף את ההלכות הנ"ל שגובשו בפסק דין "רוזן" הנ"ל, בו צד אחד נוהג בחוסר תום לב, ולאחר שנהנה מהוראות ההסכם המטיבות עמו, מתנער ממנו וטוען כי לפנינו הסכם לא תקף"</p>	<p>הסכם במהלך חיי הנישואים בדבר השקעה של האישה בדירה של הבעל</p>	<p>תמ"ש (משפחה ירושלים) 54093-03-16 ל' ס' נ' א' ס' (21.1.2018)</p>
<p>התנערות האיש מהתחייבויותיו על פי הסכם הגירושין נעשתה בחוסר תום לב, לאחר שהאישה ביצעה למעשה את כל התחייבויותיה ההסכמיות עפ"י הסכם הגירושין ובכך שינתה האישה מצבה לרעה, בהסתמך על כך שהאיש אכן ימלא אחר התחייבויותיו. לפיכך, ומשלא הובאו אינדקציות לכך שההסכם מקפח מי מהצדדים, האיש מושתק מלטעון לאי אישור הסכם הגירושין על ידי ביהמ"ש כטענת הגנה כנגד אכיפתו.</p>	<p>הסכם גירושים</p>	<p>תה"ס (ירושלים) 32295-11-15 ל.ב.נ' ב.ב. (6.9.2016)</p>

33. המסקנה העולה מן הדברים הינה שמתן תוקף להסכם ממון שלא אושר תהא במקרים חריגים בהם הצד המתכחש להסכם קיבל בפועל טובת הנאה משמעותית מן ההסכם, ולאחר שנהנה מן ההסכם ופרותיו הוא מבקשת להתכחש לו, ולכן הובהר כי ניתן להעניק תוקף "מקום בו מבוצע חלק מהסכם הממון ומי מהצדדים משנה לרעה מצבו בהסתמך על כך" (תה"ס (ירושלים) 32295-11-15 ל.ב.נ' ב.ב. (6.9.2016)). על כן, המקרים בהם נסיבות אלה יכולות להתקיים הם הסכמי גירושים או הסכמים תוך כדי נישואים בהן ניתנה תמורה ממשית למי מבני הזוג, ואין מקרים,

למיטב הידיעה, של מתן תוקף להסכם ממון "קלאסי" שנערך טרם הנישואים, המבקש להסדיר יחסים בין רכוש חיצוני טרום הנישואים לרכוש משותף שייווצר במהלך הנישואים.

34. נוכח זאת, בית המשפט המחוזי עמ"ש (ת"א) 17125-03-19 נ' ל' נ' ס' ר' (31.10.2019) מפי כבוד השופט שוחט הדגיש כי הלכת רודן מתוחכמת ל"הסכמי ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים במהלך נישואיהם, שתוכנם עונה להגדרה של הסכם ממון, שלא הוגשו לאימות ולאישור, כשבן הזוג הטוען לאי תקפותו של ההסכם נהנה מפירותיו, מפירות ההסדר שבוצע. לא מצאתי בפסיקה מקרה בו יושמה ההלכה על הסכם ממון טרום נישואין". השופט שילה הדגיש כי "הפסיקה שהכירה בתוקף הסכם ממון שלא אושר מכוח השתק, מניעות ודרישת תם הלב, עסקה במקרים שבהם הצד שמבקש לא להכיר בהסכם קיבל כבר את מה שההסכם נועד להעניק לו ... דהיינו, על מנת ליתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, יש צורך בהנאה מפירות ההסכם לאורך זמן". לסיכום ההלכה הוסיף השופט שילה כי "מדיניות משפטית ראויה, צריכה להגביל את האפשרות של מתן תוקף להסכם שלא אושר למקרים נדירים שבהם 'זעקת ההגינות' וכן דיני תם הלב והמניעות, מצדיקים סטייה מהוראת חוק מפורשת ... אולם כפי שנקבע בפסיקה, סטייה מהוראת חוק מפורשת בשל 'זעקת ההגינות' הינה החריג ויש להישמר ולהיזהר מפני מדרון חלקלק שירוקן מתוכן את הוראת החוק" (ראו גם תלה"מ (ת"א) 39884-06-18 ל' ר' נ' א' ר' (5.3.2021)).

22. בית הדין סטה מהלכת רודן ויפעת לא קיבלה כל זכות או טובת הנאה מההסכם, שיש בכוחם להעניק תוקף להסכם ע"פ "זעקת ההגינות" ותום הלב

35. אין מחלוקת כי במקרה דנן הסכם הממון לא אושר כמצוות החוק ולא אושר על ידי בית המשפט בניגוד לסעיף 17 להסכם, ובית הדין קבעה זו בצורה ברורה כי אין אישור חוקי להסכם.

36. חרף זאת, במקרה דנן בית הדין הרבני העניק, בניגוד חמור ובולט לפסיקה, תוקף להסכם ממון טרום נישואים, שיפעת לא קיבלה בגינו דבר, ולא נהנתה מפירותיו – אלא ההפך, "פירותיו של ההסכם" מבחינתה של יפעת הם "פירות באושים" - שלילת כל רכוש ונישולה מבית מגוריה.

37. הסכם הממון הלא מאשר במקרה דנן הינו הסכם ממון טרום נישואים "קלאסי", היינו הסכם שמבהיר מהו הרכוש החיצוני בפירוט של בני הזוג שעמו באו בני הזוג לקשר הנישואים, על-מנת למנוע מחלוקת בעת איזון המשאבים. כלומר, הסכם הממון במקרה דנן ככל הולך בתלם של חוק יחסי ממון, וקובע כי רכוש חיצוני לא יהיה בר איזון, ואילו כל הרכוש מיום הנישואים יהיה חלק מאיזון המשאבים לפי חוק יחסי ממון.

38. ברור הוא שמי שמבקשת כביכול להתכחש להסכם – יפעת – לא הפיקה כל "פרי מיוחד" או טובת הנאה מן מהסכם ממון זה, וירון לא שינה מצבו לרעה. ההסכם אך מבהיר מהו הרכוש החיצוני של יפעת ומהו הרכוש החיצוני של ירון. מובן לכל, ולא נטען אחרת, כי יפעת לא קיבלה בפועל כל נכס או רכוש מכוח הסכם זה. מכאן ברור הוא שאין כל בדל של קשר בין הלכת רודן ופסקי הדין שיישמו אותה בה בן הזוג המתכחש להסכם קיבל את פירות ההסכם, לבין המקרה הנדון של יפעת, שלא קיבלה דבר מכוחו של ההסכם הנטען.

39. בית הדין האזורי, והתורה התקציבית אחריו בית הדין הגדול, כי יש להעניק תוקף להסכם הממון, על בסיס קביעה לפיה "ההסכם מדבר על הפרדת הדירות שני הצדדים, וכן הפרדת תמורת הדירות וכן הפרדת תמורת נכס שנרכש מדמי הנכס המקורי, כולל הפרדת הכספים והזכויות הכספיות, כולל העובדה שהזכויות במעבדת השיניים של הבעל יהיו שלו (סעיף 5 ב), כולל העובדה שהמשכנתא על הדירה של האשה תשולם על ידה (סעיף 12), והפרדה הרכושית הנ"ל בוצעה ע"י הצדדים בהלך שנות הנישואין ... במשך כל השנים (לפחות כ 15 שנה עד פרוץ הסכסוך) נהגו הצדדים בהתאם להסכם הממון, ולכן את המגרש שרכש הבעל בנווה אילן כשנה אחר הנישואין וההסכם, הוא רשם על שמו בלבד, שהרי זו ההסכמה שבין הצדדים במסגרת ההסכם!! כן דירתה של הנתבעת נשארה על שמה לפי ההסכם. כן העסק שעל שם הבעל (מעבדת שיניים) נשאר על שמו. כל זאת לפי הסכם הממון!! לעומת כל הנ"ל, העסק שנרכש במשותף לאחר חתימת ההסכם, המסעדה, כן נרשמה ע"ש שניהם".

40. כלומר, בית הדין מבסס את קביעותיו על התנהלות סטנדרטית לחלוטין של בני הזוג, לפיה הם הפרידו בין רכוש חיצוני טרם הנישואים לבין שיתוף ברכוש משותף-משפחתי אחרי מועד הנישואים. בכל הכבוד, קביעה זו של בית הדין מנוגדת חזיתית להלכת רודן, ולכל הפסיקות המיישמות אותה. עסקינן בהסכם טרום נישואים המבקש להסדיר הפרדה בעת פרידה בין רכוש חיצוני לרכוש משותף, ואין כל קביעה של בית הדין שיפעת קיבלה בפועל רכוש או נכס של ירון או כל טובת הנאה אחרת בעקבות הסכם הממון, וכעת היא מבקשת בחוסר תום לב להתכחש לו. במקרה דנן, לא רק שיפעת מעולם לא קיבלה דבר מההסכם, אלא להפך מתן תוקף להסכם גורמת למערערת להפסיד את כל רכושה שצברה מהלך נישואיה.

41. חשוב להדגיש כי בית הדין לא קבע כי הצדדים נהגו הפרדה רכושית ביחד לכל הרכוש שלהם. ההפך הוא הנכון - הוכח ונקבע על ידי בית הדין כי הצדדים נהגו בשיתוף ביחס לרכושם המשותף, כגון (א) נטילת המשכנתא לצורך החזר הכספים של ירון לאמו; (ב) רכישת הדירה בת"א במשותף; (ג) מסעדה שנוהלה במשותף על ידי בני הזוג; (ד) חשבון בנק משותף (כאשר יפעת נכנסה כשותפה בחשבון הבנק של ירון); (ה) השבה של המשכנתא מהחשבון המשותף. כזכור, ביחס לבית המגורים בית הדין האזורי קבע כי "סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א. מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים".

42. כלומר, הצדדים נהגו באופן טבעי בדומה זוגות רבים, ללא קשר לקיומו של הסכם הממון – שיתוף ביחס לנכסים במהלך הנישואים, והפרדה ביחס לנכסים חיצוניים שהובאו טרם הנישואים. כל זאת, ללא קשר להסכם הממון, אלא כהתנהגות טבעית ורציונאלית של זוגות רבים.

43. בכל הכבוד, עצם הקביעה של בית הדין כי הצדדים נהגו "הפרדה רכושית" ביחס לנכסיהם החיצוניים, איננה המקרה החריג והנדיר בו עולה "זעקת ההגינות" שיש בכוחה לגבור על הוראות החוק הברורות בדבר החובה לאשר כדין הסכם ממון כתנאי לתוקפו. מדובר בהתנהגות רגילה וטבעית לחלוטין שלא קשורה לשום הסכם, שיפעת לא הכירה כלל. מכאן, שבית הדין סטה

באופן ניכר מההלכה השיפוטית והדין הנוהג בישראל, ואסור היה לו להעניק תוקף להסכם מכוח עקרון תום הלב בנסיבות הקיימות.

44. במקרה דנן, מתן תוקף להסכם הממון הנדון הוא שמעלה את "זעקת ההגינות" מצדה של יפעת – כאמור אין חולק כי מדובר בהסכם שנחתם יום אחד טרם החתונה של בני הזוג, כאשר יפעת נמצאת בחודשי הריון מתקדמים. מאז החתימה על ההסכם ועד פרוץ הסכסוך, יפעת מעולם לא ראתה או שמעה על הסכם זה, והוא צף לפתע בבית הדין על ידי ירון. המשמעות השגויה שניתנה להסכם על ידי בית הדין הובילה לנישולה של יפעת מבית מגוריה.

45. עוד חשוב להבהיר כי לא רק שהוראות החוק מחייבות את פרוצדורת האישור של ההסכם הנדון, אלא ההסכם עצמו מגבש הסכמה של הצדדים לפיה ישנה חובה מכוח ההסכם לביצוע אישור על ידי בית משפט (סעיף 17 להסכם הממון). **אין חולק כי הצדדים לא אישרו את ההסכם בפני בית משפט, כך שההסכם עצמו מפקיע את התוקף שיש ליתן להסכם ללא אישור כדן.** חשיבותו של סעיף 17 אף הובהרה על ידי משרד עורכי הדין עורך ההסכם, שציין בפני בית הדין שלא נערך אישור נוטריון להסכם, נוכח הוראות סעיף 17 לפי הצדדים הסכימו לפנות לבית משפט לאישור ההסכם. כלומר, **באופן אבסורדי החליט בית הדין לתת תוקף לחלק מהוראות ההסכם (הפוגעות ביפעת), אך להתעלם מהוראה קריטית עליה הסכימו הצדדים – בדבר דרך אישור ההסכם וכניסתו לתוקף!**

46. עולה מן האמור כי מדובר בהסכם ממון טרום נישואים שיפעת לא קיבלה ממנו כל טובת הנאה בפועל, ובוודאי שלא נהנה לאורך זמן מפרותיו (הלא קיימים), ומכאן שפסיקת בתי הדין במקרה דנן סוטה באופן ברור וגלוי מהדין האזרחי בנושאים רכושיים בניגוד להלכה שנפסקה בבג"ץ 1000/92 בבלי נ' בית הדין הרבני הגדול, פ"ד מח(2) 221 (1994).

47. על כן, המסקנה המשפטית המתבקשת היא שאין ליתן תוקף של הסכם ממון להסכם הלא מאושר שנחתם יום אחד טרם החתונה של בני הזוג, ויש להחיל על יפעת וירון את הסדר איזון המשאבים מכוח חוק יחסי ממון. ברור הוא, ולא יכול להיות חולק, כי בית המגורים המשותף לבני הזוג שנרכש ונבנה לאחר הנישואים בכספים משותפים הוא נכס משותף בר איזון באופן שווה.

ג. לא ניתן להחיל את סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון על בית המגורים המשותף בנווה אילן

48. בית הדין האזורי הפנה לפסיקות בהן נקבע שניתן ליתן תוקף להסכם בדבר העדר איזון ברכוש בין בני זוג בהתאם לסעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון, המוציא ממצבת הנכסים ברי האיזון "נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם". ידועה בהקשר זה הפסיקה בבג"ץ 10605/02 גמליאל נ' בית הדין הרבני הגדול פ"ד נח(2) 529 (2003) בה הכיר בית משפט זה באפשרות של הכרה בתוקפו של הסכם שהוציא נכס מן המכלול של הנכסים המיועדים לאיזון, להבדיל מהסכם כולל, בהסתמך על נוסחו של סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון המתייחס ל"נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב שווים לא יאוזן ביניהם" (ראו גם בפרשת יצחקי, פס' 5 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז).

49. הפסיקה הבהירה כי סעיף זה עוסק בהסכמה פרטנית של בני הזוג בדבר הוצאת **נכס מסוים** **ופרטני** ממעגל איזון המשאבים (ראו ע"א 169/83 (שרעבי) שי נ' (שרעבי) שי, פ"ד לט(3) 776 (1985)). מכאן מובן שאין במקרה דנן כל הסכם פרטני ביחס לבית המגורים המשותף בנווה אילן, וממלא לא יכול ההסכם להסדיר את יחסם של הצדדים לבית זה, מכוח סעיף 5(א)(3), נוכח העובדה כי בית זה לא היה קיים עת נחתם ההסכם בינואר 2004. מכאן שאין כל תחולה לסעיף זה במקרה דנן, וההסכם שהוצג הינו הסכם ממון "קלאסי" טרום נישואים שלא קיבל תוקף לפי הוראות הדין, ולא ניתן ליתן לו תוקף מכוח הדינים הכלליים, כפי שפורט לעיל.

50. המסקה העולה מן האמור כי בית המגורים המשותף בנווה אילן הוא חלק בלתי נפרד ממצבת הנכסים המשפחתית שיש לאזן בין יפעת לירון שווה בשווה.

ד. גם אם בית המגורים הוא "נכס חיצוני" – ישנו שיתוף ספציפי, ובית

הדין סטה מאמות המידה שנקבעו בדין האזרחי

51. נניח כי תתקבל הטענה של יפעת כי אין תוקף להסכם הממון, ויש לבצע הסדר איזון משאבים. במקרה זה יכולה לעלות הטענה מצד ירון כי המקרקעין עליו נבנה בית המגורים המשותף הוא "נכס חיצוני" של ירון, ולכן הוא לא בר איזון לפי סעיף 5 לחוק יחסי ממון, כך שלכאורה אין בכך לסייע ליפעת. בית הדין האזורי התייחס לאפשרות זו וקבע כי "אף אם ההסכם לא היה בתוקפו, עדיין אין מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם (והשייך לו ע"פ סעיף 5 לחוק יחסי ממון), זאת לאור הסכם הממון שערכו". עוד קבע בית הדין בעניין זה כי "אף אם ניסתה הנתבעת להוכיח בדין, כי אף היא השתתפה באופן זה או אחר בנכס שהיה רשום ע"ש הבעל מלפני הנישואין ושנכלל בהסכם הממון, אין בכך כדי להוכיח שיתוף, שהרי כוונת הצדדים שבהסכם הממון גוברת כמובן על כך, כדי לבחון ולהוכיח את רצונם האמיתי של הצדדים לחוסר שיתוף". עוד קבע בית הדין האזורי כי "עצם רשימת ההסכם ע"י הצדדים, מוכיחה כמאה עדים על כוונתם האמיתית, שהיתה לחוסר שיתוף מוחלט, ואף אם ההסכם לא אושר או לא נכנס לתוקפו. כך שכל טענה באשר לכוונת שיתוף, לא תוכל לגבור על כוונת הצדדים המפורשת המובעת היטב בהסכם שערכו וחתמו ביניהם (ואף אם לא אישרוהו)".

52. כלומר, בית הדין קבע, על בסיס אינדיקציה אחת - הסכם הממון הלא מאושר שנחתם שנים טרום בנו בני הזוג את ביתם - כי אין שיתוף ספציפי בבית המגורים בנווה אילן. קשה להסביר במילים עד כמה קביעה זו של בית הדין היא מופרכת, אבסורדית וסוטה מן ההלכה הפסוקה של בית משפט נכבד זה. למעשה בית הדין "בדלת האחורית" מעניק תוקף להסכם ממון טרום נישואי, וקובע שהוא גובר על שנים ארוכות של התנהגות ואמות מידה המלמדות על השיתוף בבית המגורים.

53. אין כל ספק כי ביחס לקביעה זו סוטה בית הדין מהלכות מושרשות בדין האזרחי בדבר הלכת השיתוף הספציפי ב"נכס חיצוני" שהוא דירת המגורים של בני הזוג. כידוע בע"א 8672/00 אבו-רומי נ' אבו-רומי, פ"ד נו(6) 175 (2002) נקבעה "הלכת השיתוף הספציפי", ולפיה "מכוח סעיף 4 לחוק יחסי ממון, הדין החל על בני-הזוג במהלך חיי הנישואין באשר לזכויותיהם ברכוש הוא

הדין הכללי. מכאן, שלכאורה, במסגרת סעיף 4 אין מניעה שבן-זוג יטען מכוח דין כללי כלשהו כי בידיו זכויות בדירת מגורים הרשומה על שם בן-הזוג האחר ושהייתה בבעלותו ערב הנישואין. [...] בהקשר של קביעת הבעלות על רכוש בני-הזוג ראוי ליתן פרשנות רחבה לדין הכללי – דיני החוזים, דיני הקניין, דיני הנאמנות, דיני השליחות, דיני עשיית עושר, עקרון תום-הלב ועוד – באופן התואם את התא המשפחתי שבו מצוי המאגר הרכושי של בני-הזוג". עוד נקבע כי בעניין אבו-רומי והודגש בפרט כי **"יש טעם להקל על בן הזוג הטוען לבעלות משותפת בדירת המגורים כאשר זו רשומה רק על שם אחד מהם"** (בעמ' 183).

54. אכן דירת המגורים המשותפת של בני הזוג הוכתרה בעבר כ"גולת הכותרת של חזקת השיתוף" (ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי, פ"ד מח(3) 685, 690 (1994)), ומעמדה המיוחד נשתמר גם בפסיקה אשר עסקה בהלכת השיתוף הספציפי תחת חוק יחסי ממון (ע"א 7750/10 בן גיאת נ' הכשרת היישוב ביטוח בע"מ (11.8.2011)). בפסיקה נקבעה יש צורך בהוכחת "דבר מה נוסף" מעבר לנישואים על-מנת להוכיח שיתוף פרטני בנכס חיצוני, תוך שהובהר, כאמור, יש להקל בהוכחת "דבר מה נוסף" כאשר עוסקים בשיתוף פרטני בבית המגורים של בני הזוג.

55. לאחרונה חזר ועמד בית המשפט העליון פרשת השיתוף הספציפי על אמות המידה לבחינת שיתוף ספציפי בנכס חיצוני. בחינת אמות המידה שנקבעו בפסיקה לפי הראיות, המוסכמות, במקרה דנן מעידות כוונת שיתוף ספציפי של יפעת בבית המגורים המשותף:

שיקולים הקשורים בנכס שלגביו נטענת כוונת שיתוף:

(א) מקור הנכס ומי מימן את הרכישה – הבית נרכש ונבנה בזמן הנישואים של בני הזוג, הם רכשו את הבית במשותף, תוך בחירה משותפת, והושקעו כספים משותפים בבית, כפי שקבע בית הדין האזורי ("סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א. מכאן כי כספים אלו הינם משותפים ... המסקנה היא שהאשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים"). הקביעה בדבר השתתפותה של יפעת בבניית הבית באמצעות רכוש משותף התקבלה על ידי בית הדין הרבני הגדול.

(ב) האם הנכס הגיע לידי בעליו לפני הנישואין או במהלכם – בית המגורים נרכש, נבנה ונרשם על שמו של ירון במהלך חיי הנישואים של בני הזוג.

(ג) התנהלותם הכספית-כלכלית של בני הזוג באשר לנכס, למשל אם לקחו משכנתא במשותף למימון הרכישה או הבנייה – כאמור הוכח בפני בית הדין כי בני הזוג לקחו משכנתא משותפת ומכרו את ביתם בתל אביב לשם החזרת כספים שירון לקחו מאמו, לטענתו לשם בניית הבית, כך שלא יכולה להיות מחלוקת כי עובדתית כי הושקעו כספים רבים ומשמעותיים על ידי יפעת בבית המשותף. עוד יובהר כי כל החזרי המשכנתא יורדים מחשבונם המשותף של בני הזוג.

(ד) השתתפותם של שני בני הזוג (בין בכסף ובין בעמל) בשיפוץ משמעותי שבוצע בנכס, בתכנונו או בבנייתו – כפי שפורט יפעת היתה אחראית בלעדית לבניית הבית המשותף, וביצעה את כלל הפעולות הקשורות בבית, קשר עם הקבלן, קניית חומרים, עיצוב הבית, היתרי הבניה הוצאו על שםם של בני הזוג, ויפעת היתה חלק משמעותי בקהילה של

היישוב בו נבנה הבית ואף היה לה תפקיד רשמי ביישוב השמור רק למי שהוא בעלים של נכס ביישוב.

(ה) **משך הזמן שבו התגוררו בני הזוג בנכס** – בית הזוג התגוררו בבית כמעט עשור שנים (מאז שנת 2010), גידלו בו את ילדיהם המשותפים, ועד היום יפעת גרה בבית זה, שהוא בית מגורים.

שיקולים הקשורים בבני הזוג:

(א) **משך נישואיהם של בני הזוג; אופי יחסיהם ובשאלה אם התקיימה אפילו מידה חלקית של הרמוניה, "גם אם לא היו החיים 'גן של ורדים'"** – מדובר בנישואים ארוכים שנמשכו כ- 17 שנים, במסגרתם נולדו לבני הזוג 2 ילדים, והם ניהלו במרבית הזמן חיים משותפים בהרמוניה תוך סיוע, עזרה הדדית וניהול עסקים משותפים יחד כגון המסעדה. רק לשם הדוגמא, כאשר ירון נאלץ להשיב כספים לאימו, יפעת נחלצה לעזרתו, לקחה משכנתא ואף החתימה את אמה על ערבות על מנת לסייע לירון.

(ב) **התנהלותם הכלכלית של בני הזוג ובשאלת קיומה של "אווירת שיתוף" ביניהם** – כאמור בית הדין קבע כי בפועל קיימו בני הזוג את הסכם הממון הלא מאושר, כלומר הם השאירו את הנכסים החיצוניים שלפני הנישואים בנפרד, אך ניהלו יחדיו **אורח חיים משותף** מבחינה כלכלית, רכשו נכסים, ניהלו עסק יחדיו (מסעדה), ניהלו חשבון בנק משותף, לקחו משכנתאות יחדיו, אמה של יפעת חתמה ערבות לירון וכו'. הדברים אף קבועים בסעיף 13 להסכם הממון הלא מאושר לפיו **"משק הבית ינוהל בשיתוף מלא"**. כלומר, גם לפי קביעת בית הדין ברור הוא שהיה שיתוף בין בני הזוג ביחס לרכוש מתקופת הנישואים. דוגמא מובהקת לשיתוף הוא העסק המשותף – המסעדה – שניהלו הצדדים, והשיתוף עולה מטענותיו של ירון עצמו שביקש שיוצהר שלו חצי מהזכויות במסעדה. **כיצד ייתכן והעסק המשותף של בני הזוג מתחלק באופן שווה ביניהם, אך בית המגורים לא מתחלק שווה בשווה.** בנוסף, אין מחלוקת וכך עולה מהכרעות בית הדין כי יפעת תרמה לאורך השנים ובכספים בכל הקשור לדירה בנווה אילן, היא אף מכרה נכס שלהם לטובת כספים שנטל האיש מאמו, הדירה בתל אביב נרכשה שנים לאחר שהיו נשואים, ונמכר, 1.4 מיליון לטובת תשלום לאמו של ירון, וכן יפעת, כאמור, נטלה משכנתא. והעבירו כספים לאמו של התובע. השיתוף היה מלא לאורך השנים. כלומר אין מחלוקת כי בני הזוג היו באווירה של שיתוף.

העמוד הרלוונטי מתוך כתב התביעה של ירון במסגרתה הוא עותר למחצית הזכויות במסעדה מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 12**

"12."

(ג) **קיומם של ילדים משותפים** – כן לבני הזוג 2 ילדים, שגדלו בבית המשותף בנווה אילן.

56. עולה מן האמור, ובוודאי ביחס לדירת המגורים המשותפת, כי הוכחה כוונת שיתוף של יפעת בבית המגורים בנווה אילן לפי הלכת השיתוף הספציפי תחת חוק יחסי ממון. האופן שבו בחן בית הדין את האינדיקציות להוכחת "דבר מה נוסף" ולגיבוש כוונת שיתוף, אינו עולה בקנה אחד עם אמות המידה שנקבעו בהקשר זה בדין האזרחי במסגרת הלכת השיתוף הספציפי. בפרט, אין בפסיקה תימוכין לקביעה כי הסכם ממון טרום נישואים שאינו מאושר יכול לגבור על המציאות

של השיתוף בפועל ארוך שנים, ויש בכוחו להיות "כמאה עדים על כוונתם האמיתית, שהיתה לחוסר שיתוף מוחלט". בית הדין למעשה לא לקח בחשבון אף אינדיקציה מחייהם המשותפים שם בני הזוג, והיסתמך אך ורק הסכם הממון שנחתם שנים טרם בניית בית המגורים כהוכחה "שהצדדים לא היו חפצים בשיתוף, המובעת מתוך ההסכם שערכו, כדי לקבוע שאין כל מקום לחרוג מהאמור בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, שהנכס שהיה בבעלות התובע, וכן חילופו, יהיה שייך לו באופן בלעדי". על כן, מדובר בטעות בולטת וקשה נוספת של בית הדין שסטה מהוראות הדין האזרחי.

57. עוד יש להבהיר כי גם אם נניח שהסכם הממון בתוקפו, כפי שקבע בטעות חמורה בית הדין, אין בכך כדי לשלול שיתוף פרטני של יפעת בבית המגורים, נוכח האינדיקציות שפורטו לעיל. בע"א 7687-04 מרדכי ששון נ' זוהר ששון, פ"ד נט(5) 596 (2005) דן בית המשפט העליון בתוקפו של הסכם ממון שנחתם בין הצדדים בהולנד וקבע הפרדה רכושית בין בני הזוג, עם כוונה דומה למקרה הנדון – שלילית שיתוף בנכס חיצוני. בית המשפט קבע כי "מלשון ההסכם ומנסיבות עריכתו, כפי שתוארו בעדותם של הצדדים בפני בית-משפט קמא, עולה כי כוונתם הייתה לשלול שיתוף ברכוש שנרכש על-ידי כל אחד מהם טרם הנישואין. עוד עולה מההסכם כי ככלל, נועד הוא לשלול שיתוף בנכסים שנרכשו ממקורותיו של בן-זוג אחד בלבד, עם זאת אין בהסכם האמור כדי לשלול את יכולתם של בני-הזוג להוציא נכס מסוים מגדרו של הסדר הפרדה הרכושית ולהסכים ביניהם על יצירת שיתוף באותו הנכס. צעד כזה לא יהווה שינוי של ההסכם שנערך בהולנד, שכן מלכתחילה אין בו כדי לשלול הסכמה בין בני-הזוג על יצירת שיתוף בנכס ספציפי במהלך החיים המשותפים". כלומר, הסכם הממון אינו מעקר את האפשרות כי נכס מסוים, ובוודאי בית המגורים, יהיה נכס משותף מכוח שיתוף ספציפי, חרף קיומו של הסכם ממון המפריד ברכוש של הצדדים.

58. בפרשת ששון הגילויים החיצוניים של שיתוף האישה בנכס הובילו את בית המשפט לקביעה כי חרף הסכם הממון ישנו שיתוף פרטני של האישה בבית המגורים. הדברים נכונים גם למקרה דן – האינדיקציות שפורטו לעיל – הקשר ארוך השנים, הכסף, הזמן והמשאבים הרבים שהשקיעה יפעת בבית המגורים, ואווירת השיתוף הכלכלי ברכוש המשותף – מוליכים למסקנה ברורה, שגם אם ישנו הסכם ממון בתוקף, אזי בני-הזוג הוציאו את בית המגורים בנווה אילן מגדרו של הסדר הפרדה הרכושית והסכימו ביניהם על יצירת שיתוף בבית המגורים.

ה. "בית המגורים המעופף באוויר" - בית הדין ערך הפרדה לא חוקית ומלאכותית בין המגרש לבין הבית

59. מקריאת פסקי הדין של בתי הדין עולה כי הדיינים הבינו, ככל הנראה, שקיים מצב אבסורדי בו יפעת, שאין מחלוקת שתרמה זמן, עמל וכסף רב, לבית המגורים המשותף, תנושל ותגורש מבית מגוריה בנווה אילן. ועל-כן, בית הדין "המציא" הלכה משפטית חדשה ושגויה בדבר הפרדה בין המגרש עליו בנוי הבית, ובית המגורים עצמו. בדרך של הפרדה מלאכותית זו, הגיע בית הדין לתוצאה "המוזרה", בלשון המעטה, לפיה המגרש (שנרכש במהלך הנישואים) הוא נכס חיצוני לפי הסכם הממון, ואילו הבית הבנוי הוא רכוש משותף שיש להחיל עליו איזון משאבים לפי הסכם הממון והוראות החוק.

60. כלומר, בית הדין קבע שהסכם הממון תקף, ועולה מן העובדות, לעמדת בית הדין, שיש לבצע הפרדה בין המגרש שנקנה לפי הכרעת בית הדין מכספים חיצוניים של ירון, לעומת הבית שנבנה מכספים משותפים של בני הזוג. **בכל הכבוד הפרדה בין המגרש לבית היא תוצאה אבסורדית של פסק דין שגוי, אך בעיקרה היא תוצאה בלתי חוקית של הפרדה מלאכותית ואסורה לפי דיני המקרקעין בין המקרקעין לבנוי עליהם.**

61. המקרקעין והבנוי עליהם הם יחידה משפטית אחת, וזאת בניגוד גמור לקביעה השגויה של בית הדין לפיה "המגרש והבית שעליו בנווה אילן, אינם יחידה משפטית אחת – שהרי המגרש, שנרכש מדמי הדירה ברחוב הנמר, הוא שייך לתובע מכח סעיף 5 ג וסעיפים 7 א-ב להסכם הממון. ואולם, הבית שעל גביו, לכאורה דינו כנכס שנרכש בחיי הנישואין השייך לסעיף 9 להסכם הממון".

62. איסור ההפרדה בין המקרקעין לבנוי עלים מעוגן בחוק המקרקעין תשכ"ט-1969. החוק מגדיר "מקרקעין", כדלקמן: "קרקע, כל הבנוי והנטוע עליה וכל דבר אחר המחובר אליה חיבור של קבע, זולת מחוברים הניתנים להפרדה". סעיף 11 לחוק המקרקעין קובע: "הבעלות בשטח של קרקע מתפשטת בכל העומק שמתחת לשטח הקרקע, בכפוף לדינים בדבר מים, נפט, מכרות, מחצבים וכיוצא באלה, והיא מתפשטת בחלל הרום שמעליו, אולם, בכפוף לכל דין, אין בכך כדי למנוע מעבר בחלל הרום"; סעיף 12 לחוק המקרקעין קובע: "הבעלות בקרקע חלה גם על הבנוי והנטוע עליה ועל כל דבר אחר המחובר אליה חיבור של קבע, זולת מחוברים הניתנים להפרדה, ואין נפקא מינה אם המחוברים נבנו, ניטעו או חוברו בידי בעל המקרקעין או בידי אדם אחר", וכך למשל סעיף 13 לחוק המקרקעין, הנושא כותרת "היקף העסקה במקרקעין", המבהיר כי: "עסקה במקרקעין חלה על הקרקע יחד עם כל המנוי בסעיפים 11 ו-12, ואין תוקף לעסקה בחלק מסוים במקרקעין, והכל כשארין בחוק הוראה אחרת". הוראות חוק אלה הן "ביטוי לעקרון 'אחדות היחידה הקניינית' שלפיו 'כל יחידת קניין היא יחידה שלמה ואחודה' בכל האמור לזכות הבעלות, שביסודו עומד האינטרס הציבורי במניעת פיצול יתר של חלקות מקרקעין" (בע"מ 7735-16 פלוני נ' פלוני (5.12.2016)). ראו מיגל דויטש קניין כרך א 98 (1997)), ועל כן לא ניתן לבצע הפרדה בין מגרש לבין בית המגורים, ובניגוד לפסיקת בית הדין מדובר ביחידה משפטית אחת.

63. היחס בין מגרש שהוגדר כנכס "חיצוני" לבין הבית הבנוי על המגרש, בהקשר של חוק יחסי ממון, נדון לאחרונה בבית המשפט המחוזי בעמ"ש (חיי) 71489-11-21 מ. ש. נ' א. ו. ש (9.6.2022). בפרשה זו האישה קיבלה במתנה ממשפחתה, במהלך חיי הנישואים, חלקת מקרקעין. בהמשך, לאחר מספר שנים בני הזוג, בכספים משותפים, בנו בית על המגרש שניתן לאישה, כאמור, במתנה. בית המשפט לענייני משפחה, בדומה לבית הדין הרבני במקרה דנן, ערך הפרדה בין הבית לבין הקרקע ומגיע למסקנה שהואיל ולגבי רכיב הקרקע, שניתנה כאמור במתנה לא יחול השיתוף, בעוד שברכיב הבית זכאי האיש לשיתוף, בשים לב למימון הבנייה מהחשבון המשותף המעיד על כוונה משותפת שהבית הינו משותף, כשהשיתוף "ייעצר" בבית ללא רכיב הקרקע ולא יחול על כל הנכס כיחידה אחת.

64. בית המשפט המחוזי הפך את פסיקת בית המשפט לענייני משפחה וקבע שלא ניתן להפריד, מבחינת חוק יחסי ממון, בין החלק הטפל (המגרש) לבין החלק העיקרי (בית המגורים). עם בניית הבית המשותף במשאבים משותפים, כמו במקרה דנן של יפעת וירון, הקרקע נטמעת ברכוש המשותף ויוצאת מן ההגדרה של "נכס חיצוני". נקבע כי מרגע שהוכחה כוונת שיתוף בבית המגורים שנבנה על הקרקע "החיצונית", בניית הבית המשותף על קרקע לא משותפת, כשמדובר בנישואין ראשונים עם ילדים משותפים, כשהקרקע ניתנה במהלך הנישואין, היא היא הראייה שהצדדים התכוונו "לקשור" את הקרקע הלא משותפת לבית המשותף וליצור בראייתם ובכוונתם המשותפת נכס אחד שבו "החבל הולך אחר הדלי", היינו הקרקע "החיצונית", שעת לאחר הבנייה טפלה לבית המשותף הבנוי עליה, הולכת אחר העיקר – אחרי בית המגורים המשותף ונטמעת בו.

65. השופט נאמן הדגיש כי "עצם בניית הבית המשותף למגורים משותפים על הקרקע החיצונית, מלמד על כוונת הצדדים להטמעת החלק החיצוני בנכס כולו וראיית הצדדים את הנכס כמכלול אחד, המורכב מיחידה אחת, ללא הפרדה בין 'בית' לבין 'קרקע'. 'והיו לבשר אחד'; כך הוראות חוק המקרקעין וכך גם נראה הדבר בהיגיון פשוט של כל אדם ... כשנבנה בית על קרקע, בפרט אם המדובר בבית מגורים המיועד למגורי המשפחה, הבית הופך להיות עיקר הנכס ולא רכיב הקרקע עליה בנוי הבית. ועל כן סביר יותר להניח כי במקרה שכזה בעל הרכיב החיצוני מוותר על בעלותו הבלעדית למען השיתוף, ולא שבעל השיתוף מוותר על זכויותיו לטובת בעל הרכיב החיצוני ... כך הוראות חוק המקרקעין וכך גם נראה הדבר בהיגיון פשוט של כל אדם".

66. השופטת אספרנצה אלון הדגישה את האבסורד שבהפרדה המלאכותית שבין רכיב הקרקע לבית המגורים כי "בשל מעשיהם ופועליהם המשותפים של בני הזוג, במאמץ משותף, הצליחו לבנות בית בנוי על הקרקע. והדבר דומה לאלמוני שהביא מים ופלוגי שהביא חומר, ויחד יצרו כלי. במצב כגון זה אין האחד יכול לטעון כי הכלי שייך לו יותר מהאחר, שמא חשובים המים יותר מן החומר או החומר מן המים. עולה כי מנימוקי השופטת בפסק דינה קמא, מכוחם הסיקה וקבעה על כוונת שיתוף ספציפי בבית המגורים שנבנה, היא זו הנותנת כי היה מקום להסיק ולקבוע כי הוכחה כוונת שיתוף ספציפי בנכס וזאת ללא הבחנה מלאכותית לענייננו בין רכיב הקרקע ורכיב הבית הבנוי. המקרקעין הינם מקרקעין הכוללים הן את רכיב הקרקע והן את כל הבנוי והנטוע בהם, דהיינו בית המגורים".

67. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון על פסיקה זו של בית המשפט המחוזי נדחתה בבע"מ 4643/22 פלונית נ' פלוני (19.07.2022), תוך שכבוד השופטת וילנר קובעת כי "לא מצאתי כי נפל פגם בתוצאה הקונקרטיית אליה הגיע בית המשפט המחוזי בפסק דינו".

68. יש להדגיש כי גם ירון טען בסיכומיו לבית הדין הרבני הגדול שאין מקום להפרדה מלאכותית בין המגרש לבין בית המגורים, וזאת כמובן בניסיון לנשל את יפעת הן מהמגרש והן מביתה. מכאן עולה שירון כמובן מושתק כעת בהשתק שיפוטי לעלות טענה סותרת לטענה של יפעת כי אסור היה לבית הדין לבצע הפרדה מלאכותית בין המגרש לבין בית המגורים – גם כאשר טיעון זה "משחק" כעת לטובתה של יפעת (ראו רע"א 4224-04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ, פ"ד נט(6) 625 (2005) שם נקבע כי "הטענה בדבר השתק שיפוטי יכולה להתעורר מקום

שבו אחד מבעלי-הדין מעלה טענות עובדתיות או משפטיות סותרות באותו הליך עצמו או בשני הליכים שונים"). מכאן, שנוכח הראיות הברורות שהתקבלו על ידי בית הדין בדבר התרומה של יפעת לבניית בית המגורים, ברור הוא שבית המגורים (העיקר) הטמיע את הטפל (המקרקעין) ברכוש המשותף.

הקטע הרלוונטי מטענותיו של ירון בבית הדין בדבר איסור הפרדה בין בית המגורים למגרש מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן **נספח 13**

"13."

69. בתי הדין הרבניים העניקו "כנפיים" לבית המגורים המשותף של בני הזוג, והבית הפך להיות "מעופף באוויר" ומנותק מהמקרקעין עליו הוא בנוי. מדובר בתוצאה אבסורדית המנוגדת לשכל הישר והגיון הבריאי; תוצאה זו יוצרת הפליה בלתי עניינית בין זוגות הרוכשים דירת בבית משותף (בו לא ניתן יהיה לעשות הפרדה שכזו בין המקרקעין לבית) לבין זוגות הבונים את ביתם כבית פרטי על מגרש. יתרה מכך, קביעתו של בית הדין היא רלוונטית כביכול למקרים בהם יש פער זמנים בין מועד רכישת המגרש למועד הבניה. הרי אם במקרה דנן באותו מועד היה נרכש המגרש ומיד נבנה הבית לא ניתן היה לבצע הבחנה בין הכסף שיועד לרכישת המגרש לכסף המשותף שיועד לבנייה. אין זה הגיוני כי בשל פער זמנים בין רכישת מגרש לבין בניה ניתן יהיה להפריד בין הקרקע לבין הבית.

70. אך מעל הכל פסיקתו של בית הדין מנוגדת לדיני המקרקעין ודיני המשפחה האזרחיים, כפי שנקבע בבע"מ 7735-16 פלוני נ' פלוני ובעמ"ש (חי') 71-11-71489, שאושר כאמור בבית המשפט העליון בבע"מ 4643/22 פלונית נ' פלוני. גם אם נקבל כי הקרקע נרכשה על ידי ירון, אזי מרגע שנבנה עליה בית המגורים המשותף בהשקעה של רכוש משותף, עמל ומאמצים משותפים, נטמעת הקרקע בתוך הרכוש המשפחתי. על כן, כיצד שלא נהפוך בדבר, בין מכוח הסכם הממון שלא אושר (סעיף 9 להסכם), ובין מכוח חוק יחסי ממון, יש לאזן את בית המגורים כולל המגרש שווה בשווה בין ירון ליפעת.

ו. בהנחה שהסכם הממון בתוקף – בית הדין סטה מהוראותיו

71. גם אם נניח כי יש ליתן תוקף להסכם הממון שלא אושר, עדיין בתי הדין הרבניים סטו באופן ברור מהוראותיו של ההסכם האמור. נבאר. כאמור, הסכם הממון ערך הבחנה בין נכסים חיצוניים שאין לאזן, לבין נכסים שנצברו במהלך חיי הנישואים של בני הזוג, שעליהם יחול חוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים. עוד מוסיף וקובע הסכם הממון מה דין נכס חיצוני ששימש לשם רכישת נכס משפחתי או הוטמע בתוך נכס משפחתי – בסעיף 7(ב) נקבע כך "במידה במקום הנכס שנמכר נרכשו נכס ו/או נכסים אחרים, יהיה אף נכס או נכסים אלו, נכסים שאין לאזן שווים, והם לא יכללו בהסדר איזון משאבים. ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן שווים". עולה מן האמור שהסכם הממון מבקש "לצבוע" את הנכס החיצוני שנטמע מנכס המשותף, וקובע שאין לאזן את הנכס החיצוני.

72. במקרה דנן, בית הדין התעלם לחלוטין מכך שלא הוכח שירון שילם את מלוא התמורה של המגרש בנווה אילן (כ- 1.2 מיליון ₪) מכספים חיצוניים. לכל היותר הוכיח ירון כי הושקע על

ידו ברכישת המגרש בנווה אילן סך של 481,540 ₪ ממכירת ביתו ברחוב הנמר מנישואיו הראשונים. הוכח במסמכים ובראיות למכביר כי, ירון קיבל לכל היותר סך של 481,540 ₪ ממכירת חלקו בדירתו הקודמת ברחוב הנמר. במסמך שצירף ירון מרו"ח שלו נכתב מפורשות כי בהצהרות ההון לשנת 2005 דווח כי חלקו בדירה ברחוב הנמר הסתכם בסך של 694,495 ש"ח. מסכום זה יש לקזז החזר משכנתאות בהתאם להסכם הגירושין עם אשתו הראשונה (חלקו של ירון במשכנתא עומד על 264,464 ₪) קרי הסכום שנותר בידי ירון בהתאם להצהרת ההון שלו הינו 430,031 ₪.

העמודים הרלוונטיים מהסכם הגירושין בין ירון לגרושתו הראשונה, דיווח רשות המיסים אודות המכירה של הדירה ברחוב הנמר ומכתב רואה חשבון של ירון לשנת 2005 מצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות **נספח 14**

"14."

73. בית הדין הרבני הגדול קבע כי הכספים החיצוניים לרכישת המגרש הגיעו מהתמורה של מכירת הדירה ברחוב הנמר, וכן מכספים שגנב ירון ממשפחתו: "לאחר העיון, מהחומר שבתיק עולה כי המגרש בנווה אילן נרכש ע"י המשיב בשנת 2005 קצת יותר משנה לאחר נישואי הצדדים, בסכום של כמיליון ומאתיים אלף ₪. כאשר לנישואין הגיע המשיב עם מחצית דירה ברחוב הנמר בירושלים בלבד (דירה מנישואיו הקודמים), לטענת המערערת נשאר ממנה נטו למשיב סך של 481,540 ש"ח. בנוסף, בשנת 2008 הוחל בבניית הבית בנווה אילן כשעלות הבנייה הסתכמה בכ-2,400,000 ₪.... עולה השאלה מאיפה כל השפע הזה. מאיפה הגיעו כל הכספים האלו למשיב בתוך שנים ספורות בלבד. הפתרון נמצא לאחר זמן, כאשר הוכח שהמשיב העביר לחשבוננו כספים רבים מחשבון הבנק של אביו יצחק שהלך לעולמו בינואר 2010". ביחס לכספים שגנב ירון ממשפחתו נקבע במפורש כי יפעת מרכושה המשותף בערבות של אמה, השיבה ביחד עם ירון את הכספים לאמו של ירון.

74. עולה מן האמור כי גם אילו הסכם הממון היה בתוקף, כל שיכל ירון לקבל בחזרה גם על פי ההסכם הוא סך של 481,540 ₪ הסכום שטוען שהשקיע ממכירת הדירה בנמר. זה הסכום "החיצוני" שהטמיע ירון ברכוש המשותף לפי סעיף 7 להסכם. בכל הנוגע לשאר "הכסף החיצוני" הנטען על ידי ירון שהושקע על ידו (הכסף שגנב מאביו), הרי שנקבע כי יפעת השיבה ביחד עם ירון, בערבות של אמה, את הכספים למשפחתו של ירון, ולכן הסכום החיצוני היחידי שכביכול הוכח שהושקע על ידי ירון הוא סך של 481,540 ₪.

ז. כללי הסף להגשת העתירה

ב1. מיצוי הליכים טרם הגשת העתירה

75. כלל ידוע הוא כי טרם פנייה לבית משפט נכבד זה על העותר לנסות ולמצות את ההליכים אל מול הרשות. בכל הנוגע למיצוי הליכים ביחס לעתירה כנגד החלטות שיפוטיות של בתי הדין הרבניים, קבע בית משפט זה על העותר למצות את ההליכים בתוך מערכת השיפוט הרבנית, וכלל רק לאחר שמיצה את הליכי הערעור העומדים לרשותו, יכול הוא לפנות לסעד בפני בית משפט זה (ראו בג"ץ 4111-07 פלונית נ' פלוני (27.7.2008); בג"ץ 8497-00 אירה פייג-פלמן נ' ג'אורג' פלמן, פ"ד נז(2) 118 (2003) שם נקבע כי "מדיניותו של בית-משפט זה היא להפנות את הצדדים לערכאות גבוהות יותר בתוך המערכות הרלוונטיות – שתי המערכות: האזרחית והרבנית – ורק לאחר מיצוי

ההליכים שם לפנות לבג"ץ; ראו בפס' 16 לחוות דעתו של השופט וייס בבג"ץ 113-84 חנית בנקובסקי נ' בית הדין הרבני האזורי בחיפה, פ"ד לט(3) 365 (1985).

76. במקר דנן העותרת מיצתה את כל ההליכים בערכאות השיפוט הרבניות טרם פנתה לסעד מבית משפט נכבד זה, ומכאן שהיא מיצתה את ההליכים בכל הנוגע להגשת עתירה כנגד החלטה שיפוטית של בתי הדין הרבניים.

2. העדר שיהוי בהגשת העתירה

77. לצד הכלל בדבר מיצוי הליכים מול הרשות טרם הגשת עתירה לבית משפט נכבד זה, עומד גם הכלל בדבר העדר שיהוי בהגשת העתירה (ע"מ 7142/01 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה חיפה נ' החברה להגנת הטבע, פ"ד נו(3) 673, 678-679 (2002)). במקרה דנן אין שיהוי סובייקטיבי או שיהוי אובייקטיבי במועד הגשת עתירה זו.

78. פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול ניתן ביום 14.9.2022, זמן קצר טרם תקופת החגים. העתירה מוגשת לבית משפט נכבד זה פחות מ- 60 ימים מאז ניתן פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול, אם לא מביאים בחשבון את ימי פגרת סוכות במניין הימים. כמו כן, העותרת פנתה טרם הגשת העתירה דנן לבית הדין הרבני בבקשה לעכב את ביצוע פסק הדין ומימוש בפועל, אך הוא נדחה בהחלטות של בית הדין האזורי ביום 20.10.2022 ומיום 24.10.2022. בין לבין גם נעשה ניסיון לשיח בין הצדדים שלא צלח עקב סירובו של ירון.

החלטות בית הדין האזורי מיום 20.10.2022 ומיום 24.10.2022 לדחיית הבקשות לעיכוב ביצוע מצורפות לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומנות **נספח 15**

"15."

79. מכל מקום ולמעלה מן הצורך, גם אם יטען לשיהוי, אזי כידוע בטענת שיהוי יש לבחון שלושה היבטים: "יסוד השיהוי הסובייקטיבי", שעניינו בשאלה האם העותר יישן על זכויותיו באופן המצביע על כך שהוא זנח את הזכות הנטענת או ויתר על בירור טענותיו בערכאות; יסוד השיהוי האובייקטיבי, שעניינו בשאלה האם האיחור בהגשת העתירה גרם לשינוי מצב הרשות או צדדים שלישיים לרעה, באופן העלול לפגוע באינטרסים ראויים שלהם; והיסוד השלישי – מידת הפגיעה בשלטון החוק. יסוד זה מורה כי כאשר הפגיעה בשלטון החוק היא חמורה במיוחד לא תידחה העתירה מחמת שיהוי, אף אם מתקיימים שיהוי סובייקטיבי ואובייקטיבי" (ראו: ע"מ 3665-20 אור עד מהנדסים (1987) בע"מ נ' עיריית חדרה (23.5.2021); בג"ץ 9831/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות מקרקעי ישראל, פסקה 55 (16.10.2018). כן ראו: ע"מ 867/11 עיריית תל אביב-יפו נ' אי.בי.סי ניהול ואחזקה בע"מ, פסקאות 23-30 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (28.12.2014)).

80. בחינת היסודות של עילת השיהוי מלמדים שאין כל שיהוי במקרה דנן:

(א) **יסוד השיהוי הסובייקטיבי** – העותרת לא נקטה בכל שיהוי סובייקטיבי. ההפך הוא הנכון - מאז קבלת פסק הדין של בית הדין הרבני **חרב עולמה של העותרת**, והיא ניסתה במהירות רבה וללא שיהוי, בכל דרך, להשיג את המשאבים לצורך ייצוג והגשת עתירה לבית משפט נכבד זה. הפרוטה אינה מצויה בכיסה של העותרת, והיא נאלצה לנסות

לקחת הלוואה לצורת הגשת העתירה: כבר במהלך תקופת החגים היא פנתה לבנק דיסקונט בבקשה לקבוע פגישה בנושא לקיחת הלוואה, ונקבעה לה פגישה בנק לאחר החג. לצערה היא סורבה על ידי הבנק. במקביל היא פנתה לחבר שעובד בבנק טפחות לבדוק אופציה ללקיחת הלוואה לצורך מימון העתירה דן, וקיבלה תשובה שלילית. לבסוף, בלית ברירה, הוריה של יפעת לקחו למענה הלוואה לצורך הגשת הליך זה. השופטת שטרסברג-כהן צינה בצדק רב כי **"הפניית בעלי-הדין לבג"ץ כרוכה אף היא בבעיות לא פשוטות. יש לזכור את קהל המתדיינים, שבמרבית המקרים אינו מצויד במשאבים לנהל מערכה בכל הערכאות"** (פרשת פייג-פלמן עמ' 143). אכן, יפעת איננה בעלת המשאבים לנהל את המערכה על בית מגוריה, אך פעולותיה מוכיחות כי כמובן שלא היה כל שיהוי סובייקטיבי מצידה של יפעת בהגשת העתירה, והיא פעלה במרץ רב למען הגשת עתירה.

התכתבויות שונות בנוגע לניסיונות של העותרת ליטול הלוואה לשם הגשת העתירה מצורפות לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומנות **נספח 16**

"16."

(ב) **יסוד השיהוי ה'אובייקטיבי'** - אין כל שיהוי אובייקטיבי נוכח העובדה שאף צד לא שינה מצבו לרעה מאז קבלת פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול. המצב בבית המגורים נותר כפי שהוא מאז שנת 2010, ואף אינטרס של צד שלישי או של המשיב לא נפגע נוכח הגשת עתירה זו במועד זה, פחות מ-60 ימים מאז קבלת פסק הדין של בית הדין הרבני (ללא פגרת סוכות), ומכאן ברור שאין שיהוי אובייקטיבי. יתרה מכך, העותרת הגישה בקשות עיכוב ביצוע לבית הדין הרבני והודיעה כי בכוונתה להגיש עתירה לבג"ץ, כך שלא יכול לקום גם אינטרס הסתמכות לירון.

(ג) **מידת הפגיעה בשלטון החוק** - במקרה דן, כפי שפורט בהרחבה, עוצמתן המצטברת של השגיאות שנפלו בפסק דינו של בית הדין הרבני - מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, הפרדה מלאכותית בין מקרקעין לבית המגורים, וקביעה שאין שיתוף ספציפי רק בשל הסכם הממון שלא אושר שנחתם טרם הנישואים - אינה עולה בקנה אחד עם הדין האזרחי ומקימה עילה להתערבות במקרה הנדון. ההשלכות של ההחלטות הלא חוקיות של בתי הדין הרבניים הן קשות - יפעת נושלה וגורשה מבית מגוריה שלא כדין, ולכן יש ליתן לה להשמיע את טענותיה לגופם של דברים בפני בית משפט זה. פסיקתו של בית משפט זה הכירה בכך כי כאשר מתעוררת סוגיה עקרונית אין מקום לדחות על סף עתירה כנגד בית הדין הרבני מחמת שיהוי, כך למשל בבג"ץ 8463/19 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול, פס' 13 (24.10.2022) נקבע שאין שיהוי **"הגם שהעתירה הנוכחית הוגשה כשלושה חודשים לאחר מתן פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול, לא ראיתי לדחותה על הסף בשים לב לסוגיה העקרונית שמתעוררת במקרה דנן"** (ראו גם בג"ץ 4602/13 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בחיפה, פסקה 17 לפסק דינו של השופט עמית (18.11.2018); השוו גם להתרת הגשת עתירה כנגד בית הדין הארצי לעבודה באיחור של למעלה משלוש שנים בבג"ץ 1758/11 גורן נ' הום סנטר (עשה זאת בעצמך) בע"מ, פ"ד שה(3) 593, 610-611 (2012)).

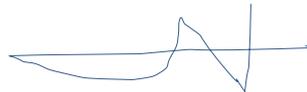
ח. סוף דבר – על בית המשפט להתערב בפסק הדין השגוי

81. בתי הדין הרבניים נישלו את העותרת מבית מגוריה וממרכז חייה. יפעת נתלשת מהמקום בו גרה, חיה, התפתחה, ומימשה את עצמה משך למעלה מ- 12 שנים. בבית העומדת במרכזה של עתירה זו היא גידלה את ילדה ומימשה את חיי הזוגיות והנישואים עם ירון שנים ארוכות. בית המגורים בית הוא אחד הנכסים החומריים החשובים ביותר שיש לאדם, ואולי החשוב שבהם (רע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון, פ"ד נה(1) 199, 245 (1999)). והנה, ללא כל בסיס בדין עוקרים בתי הדין הרבניים את יפעת ממקום מגוריה, תוך סטיה חמורה מהדין האזרחי המחייב אותם בענייני רכוש. בתי הדין העניקו תוקף להסכם ממון שלא אושר, וערכו הפרדה בלתי חוקית ומלאכותית בין בית המגורים לבין המגרש עליו בנוי הבית המשותף של בני הזוג. כל זאת, כאשר הוכח ונקבע על ידי בתי הדין כי יפעת השקיעה משאבים רבים משלה בבית המגורים הנדון.

82. שגיאותיו החמורות של בית הדין הרבני עולות כדי חריגה מסמכות וסטיה חמורה מהוראות החוק. מכאן שיש בסיס להתערבותו של בית משפט נכבד זה בהכרעה של בית הדין. אכן בית משפט נכבד זה נוקט היקף התערבות מצומצם בהחלטות בית הדין הרבני (ראו, מני רבים: בג"ץ 3295/19 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול, פסקה 8 (2.9.2019); בג"ץ 1252/20 פלונית נ' בית הדין הדתי הדרוזי בעכו, פסקה 14 (31.5.2020); בג"ץ 314/20 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול פסקה 5 (29.6.2020); בג"ץ 5040/17 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פסקה 9 (25.9.2017)). אך כפי שפורט לעיל, עוצמתן המצטברת של השגיאות שנפלו בפסק דינו של בית הדין הרבני – מתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, הפרדה מלאכותית בין מקרקעין לבית המגורים, וקביעה שאין שיתוף ספציפי רק בשל הסכם הממון שלא אושר שנחתם טרם הנישואים – אינה עולה בקנה אחד עם הדין האזרחי ומקימה עילה להתערבות במקרה הנדון.

83. בית משפט נכבד זה חייב לבטל את ההכרעות המשפטיות השגויות של בית הדין שנישלו את יפעת מבית מגוריה. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להעניק את הצווים המבוקשים בעתירה זו ולהפוך אותם למוחלטים וכן להעניק את צו הביניים המבוקש. עוד מתבקש בית המשפט לחייב את המשיבים בעתירה זו, ביחד ולחוד, בהוצאות עתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

84. בתמיכה לעתירה זו, מצ"ב תצהירה של העותרת.

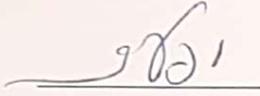
עו"ד ליאת שקלרז-הורוביץ

ד"ר מתן גוטמן, עו"ד

הרצליה, היום 15 נובמבר, 2022.

תצהיר עתירה לבג"צ מטעם העותרת

אני יפעת ארמוזה, ת.ז. 027421841, העותרת מצהירה כי ההודעות שמסרתי בבקשה לצו הביניים, בחלק העובדתי בעתירה בפסקאות 1-25 וכן בפרק העוסק בעילות הסף בפסקאות 77-79 הנ"ל הן נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.

חתימת המצהיר

אני הח"מ עו"ד 3/13 יוסף מאשר בזה כי ביום 17/10/22 הופיע בפני המוכר לי אישית / שזיהיתיו לפי ת"ז מס' 027421841 ולאחר שהזרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

דויד יוסף
עורך דין ונוטריון
מ.ר. 54699
כנסי ישראל 31, ירושלים
טל. 02-6241144 פקס. 02-6241140
חתימת מקבל התצהיר

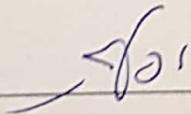
ייפוי כח לייצוג

אני, **יפעת ארמונית**, ת.ז. 027421841 ממנה בוח את עורך דין ד"ר מתן גוטמן או עו"ד ליאת שקלרז-הורוביץ או דנה תירוש אליהן או כל עו"ד אחר מטעמם לייצג אותי בכל הנוגע לחליכים הקשורים לתביעות רכוש מול בעלי לשעבר או מול כל גורם אחר הקשור אליו לבית הדין הרבני ולבית המשפט העליון, ובמסגרת זו להגיש עתירה לבג"צ, ולנקוט בכל הליך אחר הקשור לתביעות אלו.

מבלי למצו בכלליות המיניו הנ"ל יהיו באי הכוח הנ"ל רשאים לעשות ולפעול בשמנו ובמקומנו בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל ולכל הנוגע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש בשמנו כל תביעה או תביעה שכנגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, דיון נוסף, הודעה, טענה, השגה, ערר, תובענה או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל. מבלי לפגוע באמור לעיל גם להודות ו/או לכפור בשמנו במשפטים פליליים.
2. לחתום על ו/או לשלוח התראות נוטריוניות או אחרות, לדרוש הכרות פשיטת רגל, או פירוק גוף משפטי ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הנ"ל.
3. לייצג ולהציע בשמנו ובמקומנו בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי הדין למיניהם, רשויות ממשלתיות, רשויות מקומיות ו/או כל רשות אחרת, עד לערכאות העליונה, ככל שהדברים נוגעים או קשורים לעניין הנ"ל.
4. לנקוט בכל הפעולות הכרוכות בייצוג האמור והמותרות על-פי סדרי הדין הקיימים או שיהיו קיימים בעתיד ובכללם הזמנת עדים ומיניו מומחים, והכל על-פי הדין שיחול וכפי שבאי הכוח הנ"ל ימצאו לנכון.
5. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות ולחתום על שטר בוררות כפי שבאי הכוח ימצאו לנכון.
6. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתם של באי הכוח ולחתום על פשרה כזו בבית המשפט או מחוצה לו.
7. להוציא לפועל כל פט"ד או החלטה או צו שטר, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר ולנקוט בכל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ותקנותיו.
8. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי הכוח ימצאו לנכון בכל עניין הנוגע ו/או הנוגע לעניין הנ"ל.
9. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהנ"ל לרבות הוצאות בית המשפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבאי הכוח ימצאו לנכון ולמתאים.
10. לבקש ולקבל מידע שהגנו זכאים לקבלו על פי כל דין מכל מאגר מידע של רשות כלשהי הנוגע לעניין הנ"ל.
11. לחזיף בשמנו ולייצגו בעניין הנ"ל בפני רשם המקרקעין, בלשכות רישום המקרקעין, לחתום בשמנו ובמקומנו על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמנו כל עסקה המוכרת על פי דין וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל בשמי ובמקומי כל מסמך שאנו רשאים לקבלו על פי דין.
12. לייצגו ולהציע בשמנו בפני רשם החברות, רשם השותפויות ורשם האגודות השיתופיות, לחתום בשמנו ובמקומנו על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישומי או מחיקתו של כל גוף משפטי ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה בקשר לאותו גוף משפטי.
13. לחעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את העניין הנ"ל לפי ראות עיניהם ובכלל זה לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם ענינו הנ"ל והריני מאשר את מעשיהם או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.
14. לטפל בשמנו בכל הקשור לרישום כל זכות המוכרת בדין, לרבות פטנטים, סימני מסחר, זכויות במקרקעין וכיו"ב. הכתוב דלעיל ביחיד יכלול את הרבים ולהפך.

ולראיה באנו על החתום, היום יום 9 לחודש נובמבר 2022.

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	פסק דינו של בית הדין הרבני הגדול מיום 12.9.2022 וכתב הערעור של יפית לבית הדין וסיכומיה (ללא נספחים)	37
2	פסק דינו של בית הדין האזורי בירושלים מיום 7.5.2021 ופסק הדין המשלים מיום 30.6.2021	89
3	אישורים על לקיחת משכנתא	131
4	אישורים משותפים שניתנו ביחס לבית המגורים	140
5	התכתבויות של יפעת בקשר לבניית הבית וחשבון החשמל על שם יפעת	144
6	רשימת חברי מליאת הרשות המקומית ורשומות התמיכה של ירון ביפעת בפייסבוק	155
7	העתק מהסכם הממון הלא מאושר מיום 26.1.2004 (יום לפני החתונה)	161
8	הודעת עורך הדין שערך את ההסכם כי לא ניתן לו תוקף של נוטריון להסכם, תוך שהוא פנה לסעיף 17 להסכם	165
9	ההסכם להשבת כספים שנחתם בין ירון לבני משפחתו	167
10	אישור לקיחת משכנתא משותפת של ירון ויפעת לשם השבת הכספים למשפחתו של ירון	174
11	מכתב התראה שנשלח להוריה של המערערת על ידי אימו של ירון מיום 11.01.2017 נוכח טענה להפרת החזר הלוואה על ידי ירון	176
12	העמוד הרלוונטי מתוך כתב התביעה של ירון במסגרתה הוא עותר למחצית הזכויות במסעדה	178
13	הקטע הרלוונטי מטענותיו של ירון בבית הדין בדבר איסור הפרדה בין בית המגורים למגרש	180
14	העמודים הרלוונטיים מהסכם הגירושין בין ירון לגרושתו הראשונה, דיווח רשות המיסים אודות המכירה של הדירה ברחוב הנמר ומכתב רואה חשבון של ירון לשנת 2005	183
15	החלטה לדחיית עיכוב ביצוע מיום 20.10.2022 ומיום 24.10.2022	187
16	התכתבויות שונות בנוגע לניסיונות של העותרת ליטול הלוואה לשם הגשת העתירה	192

נספח 1

**פסק דינו של בית הדין הרבני הגדול
מיום 12.9.2022 וכתב הערעור של
יפית לבית הדין וסיכומיה (ללא
נספחים)**

עמ' 37

תיק 1318816/3

ב"ה

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יעקב זמיר, הרב אברהם שינדלר, הרב מימון נהרי

המערער: יפעת ארמוזה ת"ז 027421841 (ע"י ב"כ עו"ד ליאת שקלרז)
נגד המשיב: ירון ארמוזה ת"ז 059273144 (ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם)

הנדון: עיכוב ביצוע, חלוקת רכוש - כריכה, חלוקת רכוש - כריכה

פסק דין

לפנינו ערעור האשה על פס"ד הראשון של ביה"ד האזורי מתאריך כ"ה באייר תשפ"א 7.5.21 שבו קבע ביה"ד כי המגרש בנווה אילן שייך לבעל בלבד.

להלן לשון מסקנת פסק הדין נשוא הערעור:

מסקנה

לאור כל האמור, בית הדין קובע כי הסכם הממון שבין הצדדים מיום 26.1.04 הוא בתוקפו, אף אם לא אושר ע"י הצדדים בבית המשפט בבית הדין או בפני נוטריון.

עוד יש לקבוע כי אף אם ההסכם לא היה בתוקפו, עדיין אין מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם (והשייך לו ע"פ סעיף 5 לחוק יחסי ממון), זאת לאור הסכם הממון שערכו, וכפי המבואר לעיל.

לאור הקביעה דלעיל כי ההסכם בתוקפו, אזי אין מקום לתביעה לאיזון זכויות כספיות ופנסיוניות, לאור האמור בסעיפים 5, 6 להסכם הממון, כי הזכויות הכספיות שבין הצדדים לא יאוזנו.

בסוגיה ספציפית זו באשר לחלוקת הבית שנבנה על המגרש בנווה אילן (להבדיל משאר ההכרעות שבפסק דין זה), נבקש השלמת טיעונים בכתב מאת שני הצדדים בתוך 15 יום, שלא יעלו על 4 עמודים לכל היותר, ובית הדין יוציא פסק דין משלים באשר לבית עצמו בנווה אילן (להבדיל מהמגרש עליו בנוי הבית השייך כולו

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

**לתובע כאמור). יתכן ויהיה צורך למנות שמאי שיעריך את המגרש
בנפרד (השייך לתובע), ואת הבית הבנוי עליו בנפרד.**

על מסקנות פסק דין זה עותרת האשה לביטול מסקנה זו ולקבוע כי ההסכם בתוקפו וכי יש לחלק את הנכס הרשום ע"ש האיש כולל המגרש שווה בשווה מכח שיתוף ספציפי.

בפסה"ד השני מתאריך כ' בתמוז תשפ"א 30.6.21 לאחר שהומצאו סיכומי הצדדים, קבע ביה"ד כי הבית שנבנה ע"ג המגרש שייך לצדדים בחלקים שווים.

על מסקנה זו של פסק הדין עותר האיש וטוען כי לא ניתן לו להגיש את מלוא ההוכחות והמסמכים להוכחת טענותיו שהבית מומן מכספים שלו.

להלן לשון מסקנת פסק הדין נשוא הערעור:

מסקנה :

למסקנת הדברים, כלל הבניה של הבית בנווה אילן מומנה מהכספים שנטל האיש מאמו, אשר הושבו לה מכספים משותפים של הצדדים, כפי שפורט לעיל. המסקנה היא כי האשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים.

לאחר שהגענו למסקנה זו, הרי שיש לחלק את שווי הבית בנווה אילן כיום בין הצדדים (להבדיל מהמגרש).

לצורך כך היה מן הראוי למנות שמאי אשר יישום את שווי הבית כיום, בנפרד משווי המגרש. ברם, הואיל והוגש ערעור על פסק הדין הראשון באשר לבעלות המגרש ושאר דברים, לא נראה שיש מקום לנקוט בצד זה כבר עתה.

טענות נוספות שעלו במסגרת השלמת טיעוני הצדדים ואינם בכלל הבקשה הספציפית שהתבקשה בפסק הדין הראשון המצוטט מעלה באשר לנושא הטיעונים, לא יקבלו התייחסות במסגרת פסק דין משלים זה. כמקובל, הצדדים רשאים להגיש בקשות לתיק כהכנתם.

רקע וטענות הצדדים

הצדדים נישאו בתאריך 21.7.2004 לאחר שחיו יחד מספר שנים.

המגרש בנווה אילן נרכש לאחר הנישואין בסוף שנת 2005 בסכום של כ-1,200,000 ש"ח.

הבית שע"ג המגרש נבנה מאוחר יותר בשנת 2008.

טענות הצדדים הובאו באריכות בכתבי הערעור ובסיכומי הצדדים.

נצטט את תמצית הטענות מתוך כתבי הטענות והסיכומים:

להלן טענות האישה:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תמצית שגיאותיו של ביה"ד האזורי:

א. ביה"ד נתן תוקף להסכם שלא אושר לא ע"י ערכאה שיפוטית ולא ע"י נוטריון, על אף שמצויה בהסכם תניית אישור הסכם ברורה ומוחלטת.

ב. ביה"ד קבע כי הצדדים משך השנים התנהלו על פי הוראות ההסכם על אף שהמדובר בצדדים שניהלו חשבונות משותפים, הטמיעו כספים מלפני הנישואין, לקחו משכונות במשותף, פתחו וסגרו עסקים וקנו ומכרו דירות הכלל במשותף- בלא שהזכירו את ההסכם הממון ולו פעם אחת מהלך 17 שנות נישואיהם.

ג. ביה"ד קבע כי הכספים ששימשו את האיש לרכישת הקרקע עליה נבנה בית הצדדים הם כספים בבעלותו, ביה"ד התבסס על הצהרות כוזבות של האיש בדבר ירושה שלא קיבל וכספי מכירת דירה שהייתה בבעלותו- שהוכחו זה מכבר ככזבים גמורים.

ד. ביה"ד הגדיל לעשות ולאחר שקבע כי ההסכם תקף, הוא פירש את ההסכם באופן שגוי, ואף על פי דין תורה ויצר יש מאין - סעיף ולפיו כל נכס יהיה בבעלות מי שנרשם על שמו, זאת על אף שההסכם גם לו היה תקף, סותר טענה זו וקובע מפורשות כי ממועד הנישואין יחול על הצדדים חוק יחסי ממון וכי למעט נכסים שהופרדו מפורשות בהסכם, יהיו כל הנכסים שיירכשו לאחר הנישואין - נכסים משותפים בלא קשר לרישום.

א. שאלת נפקותו של הסכם בין צדדים שלא אושר? לא בפני נוטריון, לא בפני רשם הנישואין, לא בפני ביה"ד הרבני ולא בביהמ"ש לענייני משפחה. כל זאת, חרף שתי תניות אישור מפורשות המופיעות בהסכם, כתנאי לכל דבר ועניין. על אף האמור ביה"ד קמא קבע כי, ההסכם שלא אושר הינו בר תוקף, ומשכך המגרש עליו בנו הצדדים את ביתם, אשר נקנה אחרי החתונה, שייך רק לאיש.

• ראה סעיף 16 להסכם - "הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה וכי הוסבר להם והבינו את תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי יורשיהם והם מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם". צא ולמד- בהסכם נכתב מפורשות כי, הצדדים מאשרים שהבינו את תוכן ההסכם, והכל כמפורט להלן. אם לא די בכך, בפסק הדין המשלים נכתבו מפורש בהסכם, ובמקרה זה הצדדים לא אישרו בביהמ"ש, ומשכך אף אחד גם לא הסביר להם, ועל כן לא יכלו לאשר שהבינו את תוכנו.

• ואם לא די בכך, אז מניע סעיף 17 לאותו ההסכם קובע כי - " הצדדים יפנו לבית משפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון". צא ולמד- עד שלא ניתן אישור, ההסכם לא השתכלל להסכם ממון. כמו כן, טעה ביה"ד קמא שקבע כי, הצדדים התנהלו על פי ההסכם, תוך הסקת מסקנות שגויה, והכל כמפורט להלן. אם לא די בכך, בפסק הדין המשלים מיום 30.6.21 (להלן: "פסק הדין השני") קבע ביה"ד קמא, כי לאחר שניתן פסק הדין הראשון התברר כי, המשיב כ"ז, משכך, בוודאי לא ניתן להסתמך על עדותו בעניין ההסכם, אשר הובילו לפסק הדין הראשון, שדינו להתבטל. *** לוחות כבוד מס' 2 ב' ההסכם שמעולם לא קיים ולא אושר על ידי הצדדים מיום 26.1.2004 מסומן "1".

5. כשנתיים אחרי החתונה וארבע שנים אחרי שהתחילו לצאת, רכשו הצדדים מגרש בנווה אילן בסכום של כ- 1,200,000 ₪ עליו בנו הם את ביתם בשנת 2008. גם אילו היה מביא האיש לצורך רכישת המגרש כספים חיצוניים, לא היה לכך משמעות שכן, הוא בחר להטמיע אותם בתוך התא המשפחתי. המגרש הינו נכס משותף, שנרכש לאחר החתונה, במסגרתו הוטמע סכום מזערי על ידי האיש לעומת שווי הנכס היום. לכל היותר ולפני משורות הדין, זכאי האיש לקבל את שהביא מהדירה ברחוב הנמר ובסך של 481,540 ש"ח.

מכירת הדירה ברחוב הנמר -

6. כאמור, האיש התגרש מאישתו הראשונה וזכאי היה לקבל מחצית משווי דירה ברחוב הנמר בירושלים. בחודש אוגוסט 2005 מכר המשיב את חלקו בדירה ברחוב הנמר וקיבל בתמורה סך של 481,450 ש"ח. תשומת לב, ביה"ד הנכבד לעובדה כי, במסגרת הסכם הגירושין שבין המשיב לאשתו הראשונה נקבע בסעיף 6 להסכם הגירושין כי דירתם ברחוב הנמר תימכר והתמורה בגינה, לאחר החזר הלוואות ומשכנתאות {ראה סעיף 6.7 להסכם}, תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. *** מצ"ב העמוד הרלוונטי מהסכם הגירושין מסומן "3".

7. יוער כי, עד עצם כתיבת שורות אלה, לא הציג המשיב את ההסכם המכר, ומכאן שביה"ד קמא לא יכול הי לדעת מה סכום הכסף שקיבל האיש בגין המכירה. ביה"ד קמא בפסק הדין הראשון הוטעה על ידי המשיב, עת בפסק הדין השני קובע ביה"ד כי המשיב לא דיבר אמת. ראה כי, הבית ברחוב הנמר נמכר ביום 16.8.05 על ידי המשיב ואישתו הראשונה במחיר כולל של 1,492,920 ₪. חלקו של המשיב הינו מחצית ובסך של 746,460 ₪ לפני החזר משכנתאות, תשלום מיסים והוצאות מכירה. חלקו של המשיב במשכנתאות לפי הסכם הגירושין עם אשתו הראשונה עמד על 264,464 ₪ קרי התמורה שקיבל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

המשיב מהמכירה לפני תשלום מס עמדה על 481,540 ₪ בלבד! !! * מצ"ב דיווח רשות המיסים אודות המכירה מסומן "4".

8. כפי שפורט בהרחבה בערעור, שם עמדה המערערת על הטעיות המשיב ושינוי הגרסאות החל מכתב התביעה, לדיונים, לחקירות, לסיכומים ולהשלמות הטיעונים, כאשר באף מקרה לא אמר אמת. שהרי אם היה דובר אמת, היה מצרף את הסכם המכר!!! ראה כי, המשיב לא הציג ולו ראייה אחת לפיה הכספים עימם שילם למוכרי המגרש היו הכספים מהבית ברחוב הנמר. אין חולק כי, לכל היותר יכל המשיב להשקיע לבדו ברכישת המגרש סך של 481,540 ₪ שקיבל מכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר, אשר לכל הדעות הוטמעו בנכס המשותף. ברי וברור, שאילו היה בידי המשיב להוכיח כי המגרש נרכש כולו מכספים חיצוניים, היה עושה זאת, אולם אין כך הדבר. מעבר לכך, אין רלוונטיות לכספים, שכן מדובר בנכס שנרכש אחרי הנישואים.

9. זה המקום לציין כי, להשלמת הטיעונים שהוגשה לאחר פסק הדין הראשון, המשיב צירף מסמך מאת רו"ח שלו, רו"ח משה אשכנזי, לפיו- "לבקשתך הריני לאשר כי בהצהרת ההון ליום 31.12.05 שהגשת לרשויות המס, **דיווח על מכירת 50% בדירה ברח' הנמר בירושלים, חלקך הסתכם בסך של 694,495 ש"ח (לפני מיסוי והחזר משכנתא).** * מצ"ב מכתב רו"ח של המשיב- מסומן "5" * ראה נספח "4" שצורף לעיל, בדבר דיווח לרשות המיסים אודות מכירת הנכס.

10. בסוף שנת 2005 לאחר ארבע שנות זוגיות, שנתיים נשואים וילד משותף רכשו הצדדים את המגרש בנווה אילן בעלות של 1,243,844 ₪. לצורך רכישת הבית בנווה אילן השתמשו הצדדים בכ- 400,000 ₪ מתנות חתונה, שהרי ההורים הם אלו ששילמו בעבור החתונה, ולא הצדדים. נוסף על כך השתמשו הכספים בסך של 481,340 ₪ מתמורת ביתו של המשיב ברחוב הנמר- אותם הטמיע האיש במגרש המשותף. את היתרה השלימו הצדדים ממקורותיהם ומכספים שצברו.

11. המגרש אמנם נרשם על שמו של המשיב, מסיבות טכניות בלבד, כפי שהמסעדה נרשמה על שם המערערת אך הייתה משותפת, כפי שהדירה בתל אביב נרשמה על שם המשיב אך הייתה משותפת. **על אף האמור, וכשהוא נסמך על הצהרות כוזבות וסותרות של המשיב, טעה ביה"ד קמא לקבוע - כי המגרש הוא בבעלות האיש בלבד!**

12. ראה כי, ביה"ד קמא טעה בפסק דינו בעמוד 19 שורה 12 שקבע כי, המגרש הינו נכס שהיה קיים לצדדים לפני הנישואין. אין חולק כי, המגרש נקנה כשנתיים אחרי החתונה, ואין רלוונטיות כלל על שם מי הוא נרשם, גם לשיטתו של ביה"ד קמא, כל רכוש שנקנה אחרי החתונה הינו משותף ואין רלוונטיות על שם מי הוא נרשם.

13. ביה"ד קמא משנה את עמדתו וקובע מפורשות בפסק הדין השני, **לאחר שהמערערת הציגה בפניו את המסמכים שהוכנו על ידי האיש, כי הבית משותף, וכל רכוש שנקנה מהלך החיים המשותפים משותף- ללא תלות ברישום.** נראה כי, גם ביה"ד קמא הבין שהמשיב כוזב, ולא ניתן להסתמך על עדותו. ברי וברור, שלאחר פסק הדין השני הקובע שהאיש לא דובר אמת, זאת בלשון המעטה, יש להורות על ביטול פסק הדין הראשון אשר התבסס על עדות המשיב, והוביל להכרעה שגויה לפיה הצדדים פעלו על פי אותו הסכם.

14. ראה כי, האיש במכוון לא הביא את הסכם המכר של הדירה ברחוב הנמר (הדירה שהייתה בבעלותו ובעלות אישתו הראשונה)- במטרה שביה"ד קמא לא יוכל לדעת כמה קיבל בגין המכירה. בנוסף, לא ביקש "יעותק" של ההסכם שלטענתו אושר על ידי עו"ד קרמר, ולא זימן את עו"ד קרמר, שכן ידע שההסכם מעולם לא אושר. רק בשל כך, יש לבטל את פסק הדין הראשון, תוך חיוב המשיב בהוצאות כבדות.

51. **לסיכום-** לאור האמור לעיל, עולה בבירור כי, גם ביה"ד קמא בפסק דינו השני הכריע כי, האיש שיקר, והטעה את ביה"ד. משכך כל פסק הדין הראשון שהתבסס על טענות האיש לפיהן הצדדים פעלו לפי ההסכם, בניגוד מוחלט להוכחות, לעובדות ולראיות בפועל, דינו להתבטל. כאמור אין חולק שההסכם לא אושר, אין חולק כי הצדדים לא פעלו על פיו, ואין חולק כי האיש כוזב והטעה את ביה"ד לסבור כי הצדדים התנהלו על פי ההסכם דבר שהוכח כשגוי!!! ברי כי לאורך ההליך כולו המשיב כוזב ומסר עובדות מוטעות במכוון ואף הכמין מסמכים אשר יכלו לשפוך אור על המקרה- כמו הסכם המכר, ההליך המשפטי אל מול אמו, פירוט חשבונות מהמועדים הרלוונטיים בהם רכשו הצדדים את המגרש ומשכך, לא ניתן לבסס פסק דין על הצהרותיו הכוזבות ועל מניעותו. **משכך אין אלא לקבוע:**

א. לבטל את פסק הדין הראשון של ביה"ד קמא. ולהורות כי, להסכם שנחתם ביום 26.1.2004 שלא אושר בהתאם להוראותיו ולא קיים אין תוקף.

ב. להורות על איזון משאבים כולל של נכסי הצדדים בהתאם לחוק יחסי ממון.

ג. להורות על פירוק שיתוף בבית ובמגרש בנווה אילן, על דרך מכירתו וחלוקתו בחלקים שווים לצדדים.

ד. לחילופי חילופין וככל שביה"ד יסבור כי, להסכם טרום נישואין שלא אושר והצדדים מעולם לא פעלו על פיו יש תוקף, יש לפעול על פי סעיף 7 ב' ולהורות כי, לכל היותר האיש זכאי להחזר הכספים שהשקיע ברכישת המגרש ממכירת דירתו ברחוב הנמר. סעיף 7 ב' להסכם קובע כי- "ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן". אזי, גם אילו ההסכם היה בתוקף, לכל היותר מגיע לאיש מתוך תמורת המגרש את הכסף שהשקיע ממכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר. אולם, משעה שהמשיב בחר שלא להציג בפני ביה"ד קמא את הסכם המכירה, לא לאורך ההליך, וגם לא בהשלמת הטיעונים, אין ספק שיש לקבל את עמדת המערערת.

להלן טענות האיש

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

א. הסכם הממון – השלמה לתשובת האיש לערעור האשה

1. ביה"ד האזורי דחה את כל טענת האשה בנוגע לנסיבות חתימת הסכם הממון והתנהלות הרכושית מאז ועד פרוץ הסכסוך וקבע בפסק דינו הראשון כי יש לתת תוקף להסכם הממון. לעומת זאת ולמרות שלפי הוראות הסכם הממון הבעלות בבית בנוה אילן היא של האיש, קבע ביה"ד בפסק דינו המשלים כי רק המגרש הינו בבעלות האיש ולאשה יש זכויות במבנה שנבנה עליו.
2. ביה"ד האזורי התעלם מכך שהנכס בנוה אילן (המגרש והבית) רשומים ע"ש האיש וזאת בהתאם להסכם הממון עליו חתמו הצדדים ואשר פעלו לפיו. ביה"ד ערך, שלא כדין, מעין הפרדה מלאכותית בין הבעלות במגרש לבין הבעלות בנטוע עליו.
- הפרדה זו מנוגדת להגדרת "מקרקעין" בחוק המקרקעין תשנ"ט-1969 הקובע כי: "מקרקעין – קרקע, כל הבנוי ונטוע עליה זולת מחוברים הניתנים להפרדה". כמו"כ הפרדה זו עומדת בניגוד לסעי' 11 לחוק הנ"ל לפיו "הבעלות בשטח של קרקע מתפשטת... בחלל הרום שמעליו", וסעי' 12 לחוק הנ"ל לפיו: "הבעלות בקרקע חלה גם על הבנוי ונטוע עליה... ואין נפקא מינה אם המחברים נבנו, ניטעו או חוברו בידי בעל המקרקעין או בידי אדם אחר".

3. בית הדין קבע בפסק דינו הראשון את העובדות כדלקמן: א. לאשה היה אינטרס לערוך הסכם ממון. ב. האשה התייעצה עם עו"ד יומיים טרם חתימת ההסכם. ג. האשה קראה והבינה את ההסכם טרם חתימתו. ד. ההסכם נחתם אצל עו"ד שוקי קרמר שהוא נוטריון אך לא אושר נוטריונית. ה. הצדדים חתמו על ההסכם מרצון טוב וחופשי (סעיף 16 להסכם). ו. הצדדים התנהלו במשך 15 שנים (!!!) ועד לפרוץ הסכסוך ביניהם (למעשה עד לשלב מאוחר של ההליך בבית הדין קמא). ז. בהתאם להסכם הממון ח. הבית בנוה אילן והדירה בת"א נרשמו ע"ש האיש בלבד וזאת בידעת האישה בזמן אמת. ט. נדחתה ע"י בית הדין גרסתה של האישה לפיה הנכסים נרשמו ע"ש האיש משיקולי מס. י. כאשר הצדדים רצו עסק או נכס מסוים (המסעדה) יהיה של שניהם הם רשמוהו כך. יא. רק כשנה לאחר תחילת ההליכים בביה"ד הרבני האזורי, 17 שנים לאחר נישואי הצדדים, הגישה האשה תביעה לביטול ההסכם.

5. ביה"ד נכבד זה מתבקש שלא להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו ע"י ביה"ד האזורי אשר שמע את הצדדים והתרשם באופן ישיר מעדויותיהם. וכידוע ערכאת הערעור אינה מתערבת בקביעות עובדתיות ובהערכת המימנות ואלה שמורים לערכאה המבררת.

6. גם הכרעתו המשפטית של ביה"ד האזורי בדבר תקפו של ההסכם נכונה, ראויה ותואמת את רוח החוק והפסיקה כמו גם שתואמת את התנהלות הצדדים והיא מבוססת על מסקנות חד משמעיות. הפסיקה שצוטטה ע"י ביה"ד האזורי בעמ' 22-27 לפסק דינו תומכת במתן תוקף להסכם הממון, בנסיבות שהתקיימו בענייננו, הגם שלא אושר ע"י הנוטריון או בית המשפט. הפסיקה האמורה אימצה את דוקטרינת תום הלב וההשתק לפיהן אם הצדדים נוהגים משך תקופה ארוכה בהתאם להסכם אין להתיר למי מהם לבטל את ההסכם, על אחת כמה שעה שהוא מנסה לעשות זאת רק בשלב מאוחר של ההליך ותוך כדי שינוי חזית.

ב. הסכם הממון

11. מוסכם כי הסכם הממון אשר נחתם בפני הנוטריון קרמר לא זכה לאישור נוטריוני או אישור ביהמ"ש. אע"פ כן קיבל ביה"ד האזורי את טענת האיש לפיה הגם שההסכם לא אושר באחת הדרכים דלעיל, יש לראות בו הסכם המחייב את הצדדים.
12. ביה"ד האזורי נסמך הן על העובדות שנקבעו על ידו, לאחר ששמע את הצדדים והתרשם מעדויותיהם, הן על שלילת גירסתה חסרת תום הלב של האשה והן על ההלכה המשפטית המתחייבת מהעובדות, כפי שנקבעו ע"י ביה"ד האזורי ושאינן דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן:
 - א. ההסכם נחתם בפני נוטריון הגם שלא אושר על ידו (עמ' 7 למעלה בפסק הדין הראשון).
 - ב. העובדה שהבית בנוה אילן והדירה בת"א נרכשו ע"ש האיש "זו התנהגות לפי הסכם הממון" (עמ' 8 שורה 5 לפסק הדין הראשון).
 - ג. הסברי האשה לפיהם הבית והדירה בת"א נרשמו ע"ש האיש לצרכי מס, "אין בכך הגיון" (עמ' 8 שורות 2-3 לפסק הדין הראשון).
 - ד. אף שההסכם נערך לפני 17 שנה האשה לא עתרה לביטולו (עמ' 13 לפסק הדין הראשון).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ה. "עצם רשימת ההסכם ע"י הצדדים מוכיחה כמאה עדים על כוונתם האמיתית שהיתה לחוסר שיתוף מוחלט... כך שכל טענה באשר לכוונת שיתוף לא תוכל לגבור על כוונת הצדדים המפורשת המובעת היטב בהסכם שערכו וחתמו ביניהם (ואף אם לא אישרוהו)" (פסקה שניה עמ' 18 לפסה"ד הראשון).
- ו. "... כוונת הצדדים שבהסכם הממון גוברת כמובן על כך, כדי לבחון ולהוכיח את רצונם האמיתי של הצדדים לחוסר שיתוף" (עמ' 19, פסקה שניה לפסה"ד הראשון).
- ז. "הצדדים סברו כל השנים כי ההסכם מאושר וכי הוא בתוקף" (עמ' 19 למטה לפסק הדין הראשון).
- ח. "נראה כי בפן העובדתי הצדדים לא אישרו את ההסכם בבית המשפט משום שחשבו שהוא כבר מאושר" (עמ' 20 למעלה לפסק הדין הראשון). למסקנה זו הגיע ביה"ד לאור דברי ב"כ האשה דאז כי "זה נוטריון אבל הם כתבו שיאושר בבית המשפט למרות שערכו את ההסכם אצל נוטריון".
- ביה"ד האזורי ניתח בבהירות ובפירוט רב - בעמ' 20-22 לפסק הדין הראשון את הסיבות שהביאוהו לקביעה העובדתית החד משמעית, כפי שנקבע.
- ט. "העולה מכל האמור כי עד לתביעה לביטול ההסכם (אותה הגישה בשלב מאוחר יותר, בערב המועד שנקבע להוכחות - י.א.) שני הצדדים סברו שההסכם בתוקפו, וזה אף מסביר את מה שיוכח להלן, ששני הצדדים אף נהגו במשך שנים רבות בהתאם להוראות ההסכם" (פסקה שניה בעמ' 22 לפסה"ד הראשון).
- י. "הצדדים (או מי מהם - י.א.) לא ביקשו לבטל את ההסכם עד היום, אף שסברו שהוא בתוקף, כמוכח לעיל, וכך נהגו לפיו במשך השנים, כפי שיובהר להלן (עמ' 27 לפסה"ד הראשון) ונבהיר, הסכם הממון שבין הצדדים נחתם כבר ביום 26.1.04, לפני כ-17 שנה, ומאז הצדדים נוהגים בהפרדה רכושית בהתאם לאמור בהסכם. ההסכם מדבר על הפרדת הדירות משני הצדדים וכן הפרדת תמורת הדירות וכן הפרדת תמורת הנכס שנרכש מזמי הנכס המקורי, כולל הפרדת הכספים והזכויות הכספית, כולל העובדה שהזכויות במעבדת השיניים של הבעל יהיו שלו... וההפרדה הרכושית הנ"ל בוצעה ע"י הצדדים במהלך שנות הנישואין" (עמ' 27 למטה בפסה"ד הראשון).
- יא. "... טענת ב"כ הנתבעת כי מעבדת השיניים שייכת לבעל, תואמת להסכם הממון שביניהם, וכך הם נהגו כל השנים ולכן גם לא ביקשה האשה כל השנים לקבל חלק במעבדה שלו" (עמ' 28 לפסק הדין
- יב. "טענות הנתבעת כי כל עניין הרישום נעשה משיקולי מס, לא הוכחו ואין להם בסיס. שהרי הרישום נעשה על שמו של התובע מכח הוראות הסכם הממון שבין הצדדים" (עמ' 28 לפסק הדין הראשון).
- יג. ביה"ד האזורי קבע בעמ' 29 למעלה בפסק הדין הראשון, כי טענותיו של ב"כ האישי כפי שמפורט בעמ' 28 למטה בפסה"ד הראשון, כי: "ואכן טענותיו של ב"כ התובע משקפות את המציאות בשטח".
- יד. "נראה כי אף התובעת ביקשה שהדירה שלה תירשם בהסכם הממון כנכס שלה, ואף לה היה אינטרס בחתימת הסכם זה, ולכן שמרה כל השנים על ההפרדה הרכושית הרשומה בו." וביה"ד סיכם את מסקנותיו העובדתיות כדלקמן:
- "משכך יש לקבוע בוודאות כי הצדדים נהגו במשך שנים רבות (במשך 15 שנים ועד לפרוץ הסכסוך) בהתאם להסכם הממון שנחתם ביניהם... ואף אם רשמו הצדדים בסופו שיאשרו אותו בפני בית המשפט אך לבסוף בחרו לנהוג לפיו אף בלי אישורו" (עמ' 30 לפסקה שניה לפסה"ד הראשון).
- וכי: "אין לקבל את טענות הנתבעת שהיא לא הבינה את הסכם הממון או שהיתה לחוצה לפני החתונה או בשל היותה בהריון" (עמ' 30 לפסה"ד הראשון).
- וכי: "אין ספק שהנתבעת הבינה את האמור בהסכם עוד טרם חתימתה עליו ואף התייעצה עם איש מקצוע טרם חתמה" (עמ' 31 לפסה"ד הראשון).
- וכי: "אף בנדון דנן נוכל לקבוע כנ"ל, כי התנהלותה של הנתבעת היא חסרת תום לב מדעיקרא. הנתבעת לא פנתה לביה"ד או לביהמ"ש לביטול ההסכם במהלך 17 שנים מעת כריתתו, ואף לא בתחילת ההליך הנדון לגירושין וחלוקת רכוש, אף שסברה עד עתה שהוא בתוקף. ועתה, כשהגיע עת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חלוקת הרכוש בגין הגירושין, ורק באמצעו "נזכרה" לפתע לטעון כי ההסכם אינו בתוקפו. כמובן שהדבר נוגד את האינטרס הציבורי, המצדיק יציבות באשר לתוקפם של הסכמים חתומים". עוד לעניין זה חשוב לציין – כי ככל שהסכם הממון עליו חתמו הצדדים יבטל הרי כי אז יש לקבוע כי הדירה בפסגת זאב – אותה דירה שהאישה טענה בחקירתה בבית הדין קמא כי היא שייכת אך ורק לה בהתאם להוראות הסכם הממון, הינה דירה שיש לקבוע ביחס אליה את חזקת ולפחות כוונת השיתוף, זאת בין היתר, לנוכח העובדה כי הצדדים גרו בדירה זו תקופה ארוכה ו האישה שילם את המשכנתא בגין דירה זו לאורך כל השנים מתוך ידיעה ברורה כי במקרה של פרידה הכספים יוחזרו לו מכח הסכם הממון. כך, באם יקבע כי הסכם הממון אינו בתוקף הרי שיש לראות בתשלומים ששילם האיש עבור הדירה בפסגת זאב כתשלומי האיש, להחיל את חזקת השיתוף בהתאם ולזכות את האיש במחציתם.

ג. מהימנות גירסת האשה

13. בית הדין האזורי לא האמין לאשה, ועוד בלשון המעטה. בית הדין גם ראה בתביעת האשה שהוגשה ביום שנקבע להוכחות כ"תרגיל" שמשמעותו שינוי חזית של ממש, ומדוע?
14. בישיבת ביה"ד מיום 11.2.20 (שורה 39 ואילך) טען ב"כ האשה (לפני שהחליפה את הייצוג המשפטי וכתוצאה מכך גם "החליפה" את טיעוניה וטענותיה) כי: "זה נוטריון אבל הם כתבו שיאשרו בבית המשפט למרות שערכו את ההסכם אצל נוטריון".
15. בנסיבות אלה קבע ביה"ד עובדתית כי: "תגובת התובעת היום: "חתמתי על הסכם הממון לא בפני נוטריון", אין לה כל מקום וידועות הלכות בדין תורה ובפסיקה אזרחית כי הגירסה הראשונה הנטענת היא הקובעת במשפט ולא זו שנענה לאחר מכן".
16. בעמ' 20 לפסק הדין הראשון תיאר ביה"ד האזורי את הזגזוג שעשתה האשה בגרסאותיה ותיאר את אי האמון בגירסתה כאשר קבע כי: "... רק בשלב מאוחר יותר, החליטה לפתע האשה לטעון כי הסכם הממון לא בתוקפו" ובהמשך "למעשה נראה כי הנתבעת ביקשה לטשטש את הליך חתימת ההסכם כנראה משום שידעה שהוא מחייב את הצדדים". ביה"ד הביא, כדוגמא, את תשובותיה המתחמקות בחקירתה וקבע (בעמ' 22 למעלה בפסק הדין הראשון) כי: "כך שהנתבעת ניסתה להעלים את ההליך לאישור ההסכם...".
17. בעמ' 29 לפסה"ד סיכם ביה"ד את קביעותיו לעניין מהימנות טענתה של האשה כדלקמן: "ברם כל טענות הנתבעת כי היא שכחה מההסכם, כי היתה שותפה לרכישת המגרש (ככל והכוונה לשותפות כספית), שהתובע אמר לה שהנכס של שניהם ואמר שנרשם על שמו לצרכי מס, שלא התנהלו לפי ההסכם, הינן טענות בעלמא שלא הוכחו בשום שלב".
18. אף בדיון שנערך בביה"ד הגדול "הפליאה" האשה והוכיחה עד כמה לא ניתן לתת אמון בגירסתה. ובכן, בשו' 363 העלתה האשה גירסה שלישית במספר כאשר אמרה כי: "אני מעולם לא הייתי שם. אני לא מכירה את שוקי קרמר ולא ראיתי את שוקי קרמר... ולא הייתי אצלו. ביה"ד: היכן כן היית? היכן חתמת על זה? המערערת: לדעתי בבית, לא היינו אצל עו"ד ירון עשה את הדברים. התייעצתי עם ירון" כאשר הבהיר לה ביה"ד את המשמעות של הסתירה לפרוטוקול הראשון ובעמ' 372 גם לשני מצאה תירוץ: "זה היה ב"כ לשעבר שלא ידע את הדברים". תירוץ קלוש שהרי האשה היא זו שהעידה את הדברים בביה"ד האזורי. בשו' 381 לפרוטוקול בבי"ד נכבד זה, חזרה בה האשה גם מעדותה בביה"ד האזורי (בשו' 303 לפרוטוקול הדיון מ-20.12.22 לפיה התייעצה עם עו"ד לפני שאמרה בשורה 384 "אני לא אמרתי דבר כזה מעולם". האמנם?

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ד. ערעור האיש – השלמה לנימוקי הערעור

20. למרות שביה"ד קבע שהסכם הממון תקף נקבע שבסוגיה הספציפית של הבית בנוה אילן הוא יתייחס בנפרד למגרש בנוה אילן ולבית שנבנה עליו וביקש את התייחסות הצדדים לסוגיה זו בהקף של ארבעה עמודים.
21. כמובן שהתייחסות זו דרשה את חקירת הצדדים, הבאת עדויות והצגת מסמכים וההגבלה האמורה מנעה מהאיש את יומו בביה"ד. גם כשביקש האיש לצרף לטענותיו אסמכתאות, נדחו סיכומיו ע"י ביה"ד אשר התיר לו לצרף לכל היותר 10 עמודים של נספחים חשבונאיים תוך שחייבו בדרך זו להוציא 53 עמודי נספחים. בנספחים שהגשתם לא התאפשרה, מפורטות כל ההעברות הכספיות של הוריו של האיש לחשבונו ולרכישת הבית בתל אביב כולל העברות ישירות מחשבון אביו לקבוצת הרכישה. כמובן שאם היתה נשמעת עדותו של האיש ועדים אחרים ומסמכי האיש היו מונחים בפני ביה"ד האזורי וניתן היה להסבירם היה האיש מוכיח, שחור על גבי לבן, כי הבית בתל אביב נרכש כולו בכספים שהגיעו מהוריו ולכן גם הוחזר לאימו חלק נכבד מהתמורה שהתקבלה ממכירת הבית.
22. לחילופין יטען האיש כי גם ללא המסמכים הללו ומהחומר שכבר נשמע בביה"ד ניתן להסיק כדלקמן:
- -
- האשה לא חלקה על כך שהאיש רכש את המגרש מכספים שקיבל ממכירת הדירה שהיתה לו מנישואיו הקודמים.
 - האשה הודתה בפני בית הדין הנכבד כי היא לא הביאה מכספה מאומה לרכישת המגרש ו/או בניית הבית.
 - יש לזכור כי המגרש נרכש ב-2005, חודשים ספורים לאחר שהצדדים נישאו וחתמו על הסכם הממון ואין ספק שכספים אלה הובאו ע"י האיש.
23. במסגרת הערעור טענה ב"כ החדשה של האשה כי האיש השקיע במגרש רק כ-600 אש"ח ואילו שאר התמורה הגיעה ממקורותיה או מקורות משותפים. הגם שטענה זו סותרת את פסק דינו המשלים של ביה"ד אשר קבע בקביעה עובדתית שהמגרש (כולו – י.א.) נרכש ע"י האיש מכספו, ועל כך האשה גם לא הגישה ערעור, אזי גם ביה"ד הנכבד ראה כי טענתה זו של האשה הזויה עת שאל בש' 462: "היה לה כסף משלה? היא הביאה שקל משלה?". על כך היתה לב"כ האשה תשובה מוזרה: "א. לא מעניין אם הביאה או לא הביאה... (האמנם!?) וכשביה"ד המשיך והקשה, שלפה ב"ה האשה תשובות מן הגורן ומן היקב כגון: "היו מתנות חתונה והם קיבלו הרבה כסף לחתונה" ובהמשך כשהבינה שאין הגיון בכך שהמתנות הגיעו ל-600 אש"ח המציאה טענה חדשה: "היה להם הרבה כסף מזומן ממה שהוא עשה בעבודה". למותר לציין כי הסברים אלה לא ניתנו כלל ע"י האשה בעדותה בביה"ד האזורי ובודאי שלא הוכחו על ידה. יתרה מכך, לו היו לאישה כספים משלה אזי מדוע לא שילמה בעצמה את המשכנתא עבור הדירה בפסגת זאב? מדוע עמדה על כך שייכתב כי הדירה בפסגת זאב שייכת לה וכי במידה והאיש ישלם את תשלומי המשכנתא עבור דירה זו – כפי שגם קרה בפועל - הרי שאלו יוחזרו לו במקרה של פרידה!!! עם כל הכבוד, האישה אינה יכולה לאחוז בחבל משני קצותיו -
- מחד לטעון כי מה ששלה שלה- בהתאם להסכם הממון, ומצד השני לטעון כי מה ששייך לאיש הינו רכוש לאיזון וחלוקה מהטעם שהסכם הממון אינו בתוקף!!
24. ושוב, יש לזכור כי לאור רישום הזכויות ע"ש האיש- אשר בוצע הלכה למעשה בסמוך לחתימת הסכם הממון ומימון הרכישה מכספו של האיש ומשפחתו, נטל ההוכחה הוא על האשה ומדובר בנטל כבד מאד.
25. **אמור מעתה:** מלוא מחיר המגרש וכן כל המיסים וההוצאות הגיעו מצדו של האיש ואילו האישה לא הביאה מצדה מאומה! **גם המשכנתא עבור הדירה בפסגת זאב שולמה על ידי האיש בהתאם להוראות הסכם הממון – וככל שזה לא בתוקף יש להחיל על הדירה בפסגת זאב את הלכת השיתוף.**
26. ומכאן למימון הבניה – אין ולא יכולה להיות מחלוקת שהמימון לבניה בסך של כ-2.4 מלש"ח לא הגיע מהאשה אלא מהאיש וממשכנתא שנטל בסך של 1,200,000 ₪. ושוב – ברור שבפרק הזמן הקצר שעבר מרכישת המגרש ועד לבניית הבית עליו עבר זמן לא ארוך ובו לא יכל האיש גם לממן את החיים השוטפים וגם לחסוך סכום כזה אזי סבירה יותר טענתו לפיה מלבד משכנתא שלקחו בסכום של כ-1.2 מליון ש"ח הגיעו יתר הכספים ממקורות משפחתיים שלו, קרי מהוריו.
27. האשה לא הביאה בדל ראיה לכך שהיא עצמה הביאה אפילו אגורה אחת לבניית הבית וראה שוב לעניין זה בחקירתה בפני בית דין נכבד זה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

28. אף ניסיונותיה של האישה להכפיש את האיש ולהכנס למחלוקת עבר במשפחתו אינה ראויה שהרי גם אם הייתה טענת האשה לפיה האיש נטל את הכספים מאימו שלא כדין נכונה הרי שאין זה מעלה או מוריד מהעובדה כי הכספים הגיעו מהאיש ומבני משפחתו ומכל מקום – בוודאי שלא מצד האשה. כך או כך, האשה לא הראתה אפילו אגורה אחת שהובאה על ידה ומכאן המסקנה שהובאה ע"י האיש ממקורותיו ובמקרה שלפנינו מהמשכנתא שנטל ומשולמת מחשבונו ומכספים שנטל ממשפחתו.

29. אשר על כן, יתבקש ביה"ד לקבל את הערעור על פסק הדין המשלים לגופו ולחלופין להחזיר את הדיון בו לשמיעת ראיות והשלמתן לביה"ד האזורי.

להלן הכרעת הדין :

לאחר העיון נראה לדחות את שני הערעורים מהנימוקים דלהלן:

ראשית נתייחס לערעורה של המערערת.

בנוגע להסכם הממון.

ביה"ד האזורי עוד קודם שהגיע למסקנתו שההסכם בתוקף, ניתח לפרטיו את הנתונים העובדתיים הרבים שבתיק שהביאו אותו לידי מסקנה זו.

בין היתר ציין:

במשך 17 שנה התנהלו הצדדים בהתאם להסכם זה. לשני הצדדים היה אינטרס ברור בהסכם. האיש הגיע לנישואין אלו עם מחצית דירה, והאשה הגיעה ג"כ לנישואין אלו עם דירה משלה ברחוב הולצברג בפסגת זאב בירושלים, המשכנתא על דירתה, שולמה במהלך השנים מדמי השכירות.

ב"כ האשה בתחילה טען בפרוטוקול הדיון מיום 11/2/20 משורה 39 והלאה וכן משורה 50 ואילך, שאותה דירה בפסגת זאב שייכת לאשה משום שיש הסכם ממון שנחתם בערב החתונה כאשר היתה בהריון. והוסיף, אמנם ההסכם לא הובא לאישור בית המשפט, אך נוטריון כן אישר זאת.

לגבי הבית בנווה אילן טען שבית זה הוא מחוץ להסכם מאחר ונבנה במהלך הנישואין מכספים משותפים. כך שהוא עצמו הבין תחילה והסכים שההסכם בתוקף.

בנוסף הדגיש בית הדין האזורי שעצם עריכת ההסכם וחתימתו הוכיחה כאלף עדים את כוונתם של הצדדים שלא היתה כל כוונה לשיתוף ספציפי של האחד בנכסי השני וה"ה בחילופי אותם נכסים.

רק באמצע ההליך ביום 22/12/20 טרם דיון בבקשת האיש לפנותה מהדירה שעל שמו נזכרה האשה וב"כ לפתוח בהליך ביטול ההסכם. משמע שגם האשה בטוחה היתה שההסכם בתוקף.

ביה"ד האזורי הוכיח והסתמך על פסק דין של בית הדין הגדול וביה"ד האזורי שהסכם שנחתם ע"י שני הצדדים בגמירות דעת הוא הסכם מחייב אף עם הוא לא אושר בערכאה משפטית. ואף הביא סימוכין מערכאות משפטיות נוספות כמו בע"מ 4547/06 ועוד, שקובעות שאמנם הנושא לא הוכרע סופית אולם יש לבחון כל מקרה לגופו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לחילופין קבע ביה"ד האזורי עפ"י בג"ץ 10605/02 שניתן לאכוף הסכם זה עפ"י חוק יחסי ממון סעיף 5(א)(3).

לאור האמור קבע ביה"ד האזורי כי יש תוקף להסכם ממון אף שלא אושר בערכאה משפטית. ככל והצדדים נהגו לפיו, וכל שכן כשנהגו כך שנים רבות. (ביה"ד הרחיב בהוכחות נוספות בדבר ההפרדה הרכושית שבין הצדדים כגון מעבדת השיניים שהתנהלה אך ורק ע"י האישה ועוד הוכחות).

ב"כ האשה טען בערעורו טענות עובדתיות כנגד מסקנות ביה"ד האזורי. לדבריו במהלך השנים הצדדים לא התנהלו עפ"י ההסכם אלא הכל התנהל במשותף.

כאמור לעיל ביה"ד האזורי הרחיב מאד בהוכחותיו בענין ההפרדה הרכושית, וכידוע בעניינים שבעובדות אין ביה"ד הגדול נוטה להתערב, וכך גם נקבע בתקנות הדיון תקנה קל"ה ב'. ביה"ד הגדול יתערב רק בטעות הנראית לעין בקביעת העובדות, לדעתנו אין בתיק זה טעות שכזו.

עוד טוענת ב"כ המערערת שביה"ד האזורי טעה כאשר קבע שהמגרש בנווה אילן נרכש בזמנו מכספי תמורת מחצית דירת המשיב ברחוב הנמר בירושלים, שהרי המגרש עלה מיליון מאתיים אלף ₪ ואילו הוא הביא מנישואיו הקודמים סך של 481,540 ₪ בלבד. משכך ניתן לקבוע שיתרת הכספים הגיעו מנכסים משותפים כמו מתנות חתונה, ועל כן זכאית לקבל חצי גם משווי המגרש.

לאחר העיון, מהחומר שבתיק עולה כי המגרש בנווה אילן נרכש ע"י המשיב בשנת 2005 קצת יותר משנה לאחר נישואי הצדדים, בסכום של כמיליון ומאתיים אלף ₪. כאשר לנישואין הגיע המשיב עם מחצית דירה ברחוב הנמר בירושלים בלבד (דירה מנישואיו הקודמים), לטענת המערערת נשאר ממנה נטו למשיב סך של 481,540 ש"ח.

בנוסף, בשנת 2008 הוחל בבניית הבית בנווה אילן כשעלות הבנייה הסתכמה בכ-2,400,000 ₪ ונלקחה משכנתה על שם המשיב בגובה מיליון ומאתיים אלף ₪ בלבד.

בנוסף, בשנת 2009 קנה המשיב על שמו דירה נוספת בתל אביב באמצעות קבוצת רכישה והשקיע בה סך של 700,000 ₪.

עולה השאלה מאיפה כל השפע הזה. מאיפה הגיעו כל הכספים האלו למשיב בתוך שנים ספורות בלבד.

הפתרון נמצא לאחר זמן, כאשר הוכח שהמשיב העביר לחשבוננו כספים רבים מחשבון הבנק של אביו יצחק שהלך לעולמו בינואר 2010.

לדבריו קיבל את הכספים במתנה מאביו וממשפחתו, לטענת המשיבה הכספים נלקחו שלא בידיעתם. איך שיהיה, אביו יצחק נפטר כאמור בשנת 2010 ולעולם לא נוכל לברר זאת.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אולם בשנת 2016 חתמו אמו של המשיב אורה וכן אחיו אבי, ואחותו שלי, על הסכם ממון שאושר בערכאה משפטית לפיו הבן ירון – המשיב, יחזיר לאמו 900,000 ₪ עד ליום 31/12/16, הצדדים שבפנינו לקחו משכנתה באותו זמן בגובה 850,000 ₪ להשבת הסכום הנ"ל.

מספר שנים לפני כן, מכר המשיב את זכויותיו בדירה בתל אביב שהיתה רשומה על שמו בלבד תמורת 1,400,000 ₪ וכל הכסף הוחזר לאמו. וכן התחייב במסגרת ההסכם לשלם לאמו בתשלומים עוד 1,500,000 ₪, כאשר מתוך הסכום האחרון ויתרה לו אמו ונתנה לו במתנה לאלתר סכום של 1,180,000 ₪ (כך שבפועל נותר לו לשלם נטו לאמו מהסכום השני סך של 320,000 ₪). במקביל בכדי לאזן את המתנה בין שאר ילדי המשפחה, נתנה האם אורה במתנה את דירתה ברחוב שאקי 6/10 ברמת שרת בירושלים לאחיו אבי, ולאחותו שלי בחלקים שווים. דירה שבהערכת שמאי היתה שווה נכון ליום כריתת ההסכם סך של 2,360,000 ₪. כך ששלושת הילדים במשפחה קבלו כבר כעת סכום שווה בנכסי אמם.

עיקר טענת ב"כ המערערת מתייחסת לכך שביה"ד האזורי טעה כאמור, כאשר קבע שהמגרש בנווה אילן נרכש בזמנו מכספי תמורת מחצית דירת המשיב ברחוב הנמר בירושלים, שהרי המגרש עלה מיליון מאתיים אלף ₪ ואילו הוא הביא מנישואיו הקודמים סך של 481,540 ₪ בלבד.

אולם כפי שדקדקנו ופירטנו לעיל אין ספק שלדעת שני הצדדים, ברור כיום שיתרת הסכום לרכישת המגרש הועבר בזמנו מכספי משפחת אביו, כאשר לאחר חתימת ההסכם שנערך במשפחתם לפחות סכום 1,180,000 ש"ח הוכרו גם ע"י האם כמתנה בדיעבד למשיב, והוא לא יידרש להחזירם בעתיד. אין אנו יודעים מה סבר אביו לגבי כספים אלו ומה היתה עמדתו האם הסכים בזמנו להעברת כספים אלו במתנה, אין אנו יכולים לברר זאת משום שהלך לעולמו. אולם כיום גם האם הכירה בכך ככספי מתנה, לפחות בדיעבד, ולא דרשה את השבתם. כך שניתן לקבוע באופן ברור שהמגרש כולו נקנה מכספי המערער עם בדרך שחלוף מחצית דירתו ברחוב הנמר בירושלים והיתרה באמצעות כספי מתנה שהועברו ממשפחתו, כאשר נותרת יתרת מתנה נוספת בסך של כ-341,000 ₪ ששימשה לבניית הבית. כאשר במקביל המגרש נרשם על שמו בלבד.

כידוע בחוק יחסי ממון נקבע כל רכוש שנצבר במהלך החיים המשותפים יש לחלקו בין הצדדים שווה בשווה למעט רכוש שהיה להם ערב הנישואין, התקבל במתנה, ירושה או גמלה.

להלן לשון חוק יחסי ממון:

- (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –
- (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין;
 - (2) גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי, או גימלה או פיצוי שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-הזוג בשל נזק גוף, או מוות;

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

(3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם.

כאשר אחד מהצדדים טוען כי הרכוש התקבל במתנה או נרכש בחליפי מתנה ולטענתו יש להחריג את הרכוש מהאיזון, נטל ההוכחה עליו.

כפי העולה מהחומר שבתיק במקרה שלפנינו ברור כיום והוכח שהכסף שבו השתמש האיש לקניית המגרש הגיע באמצעות מכירת מחצית חלקו בבית ברחוב הנמר בירושלים, והיתרה הנוספת הגיעה באמצעות כספים שהגיעו בזמנו ממשפחת אבי האיש, כספי מתנה שעל פי ההסכם במשפחת האם, גם לא ישיבם בעתיד. כך שגם עפ"י לשון החוק אין מקום לאזן את המגרש שנקנה מכספי המשיב בלבד.

נוסף, לחיזוק ענין שחלוף כספי מחצית דירת האיש ברחוב הנמר בקניית המגרש. עפ"י סעיף 7 ב' בהסכם הממון שנחתם ביניהם הוסכם כי התמורה ממכירת הנכסים תהיה כנכס שאין לאזן את שוויו.

עתה נתייחס לערערו של המשיב על פסק הדין המשלים.

בערעורו טען כי הכספים ששימשו לבניית הבית בנווה אילן אף הם בחלקם כספים שניתנו לו על ידי משפחתו ובחלקם כספי משכנתא שנלקחה ע"י האיש בלבד ושולמה מחשבונו האישי ולפיכך מדובר בכספים שאינם בני איזון על פי הסכם הממון. עלות הבניה עמדה על סך של כ- 2,400,000 ₪. מתוך התשלומים עבור הבניה שולם סך של 1,343,402 ₪ מחשבונו הוריו של האיש. לטענת האיש הכספים ניתנו לו כהלוואה על חשבון ירושתו העתידית והדבר אושר במסגרת הסכם פשרה שנחתם בפברואר 2016 ושקיבל תוקף של פס"ד. יתרת הבניה בסך של 1,210,000 ₪ מומנה באמצעות משכנתא שנלקחה מחשבונו הפרטי של האיש. נכון למועד זה שולם מתוך המשכנתא סך של 362,716 ₪ והיתרה עומדת של סך של 847,284 ₪.

טענות המשיבה :

הכספים שטען האיש כי קיבל מאמו על חשבון הירושה; מדובר בכספים אותם גנב האיש מאביו. אמו של האיש תבעה אותו על כך ובהליך בוררות נקבע כי על האיש להשיב כספים אלו לאמו. לצורך השבת הכספים לאמו נטלו הצדדים משכנתא בגובה 850,000 ₪ במשותף, כאשר הוריה של האישה ערבים למשכנתא. יצוין בהקשר זה כי על בית הצדדים בנווה אילן היתה רשומה הערת אזהרה לטובת אמו של האיש להבטחת הסכם הבוררות.

האיש טען עד כה כי המגרש נקנה מכספי ירושה, לא ניתן להסתמך על ירושה עתידית כאשר אדם יכול לשנות את צוואתו בכל רגע נתון. הבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים מאחר וכל הכספים שנלקחו מאמו של האיש הוחזרו לה ע"י הצדדים. על הבית נרשמה משכנתא אחת ויחידה שהוחזרה ע"י הצדדים. האיש מציג תמונה שקרית וצירף לטיעונו כל מיני משכנתאות והלוואות אשר שמו לא מוזכר בהן והם אינן קשורות לבית הצדדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עתה ניגש להכרעה בערעור זה.

הוכח באמצעות מסמכים שעלות בניית הבית בנווה אילן מומנה מכספים אשר נטל האיש מכספי המשפחה ואת רובם השיב לאמו, בין היתר באמצעות לקיחת משכנתא משותפת על הבית.

בענין מכירת הבית בתל-אביב שלטענתו ג"כ נקנה מכספי הוריו. הוא השקיע 700000 ₪ ומכר ב1,400,000 ₪ וכספים אלו הושבו ג"כ לאם. הוא טען שהכספים הועברו לו במתנה ועל כן הבית היה רשום רק על שמו ועל כן אשתו לא היתה מעורבת בעסקה זו, לאחר מכן במסגרת ההסכם השיב לאמו את כל הסכום בו מכר את הבית.

לטענת האיש לא די היה בכספים שלקח מאביו על מנת לממן את הבניה והוא לקח לשם כך משכנתא על שמו בסך של 1,210,000 ₪. האיש צירף אישורי משכנתאות בסכום כולל של 1,210,000 ₪.

איך שיהיה הוכח בפועל שלפחות חלק משמעותי מהכספים – 850000 ₪ ששימשו לבניית הבית באו מכספים משותפים. אמנם בניית הבית בזמנו בנווה אילן מומנה מהכספים שנטל האיש מאביו, אולם חלקם הושבו לאם מכספים משותפים של הצדדים, כאשר נלקחה משכנתא משותפת. משכך יש לחלק את שווי הבית בנווה אילן כיום בין הצדדים (להבדיל מהמגרש).

לצורך כך יש למנות שמאי אשר יישום את שווי הבית כיום, בנפרד משווי המגרש.

כמו"כ בעתיד בשעת חלוקת הרכוש, יש לקחת בחשבון ולנכות את מחצית יתרת חוב המשכנתא (שנלקחה בזמנו בגובה 850000 ₪) נכון למועד הקרע ממחצית שווי הבית שתקבל המערערת במסגרת החלוקה ביניהם. שהרי משכנתא משותפת זו היא שהביאה אותנו לכדי מסקנה בדבר השותפות שלה בבניית הבית, משכך יש לשתפה גם בחובת השבת המשכנתא ולחלק את יתרתה בשווה בין שניהם נכון למועד הקרע.

לסיכום:

היסודות לערעור בפני ביה"ד הגדול נקבעו בתקנות הדיון כדלהלן:

קלה. אין ערעור אלא על יסוד הנימוקים דלהלן:

(א) טעות בהלכה.

(ב) טעות הנראית לעין בשיקול-הדעת או בקביעת העובדות.

(ג) פגם בניהול הדיון באופן המשפיע על תוצאות הדיון.

לאור כל האמור לעיל, מחמת שהערעור לא עומד בקריטריונים שהובאו לעיל, ולא הוצג בפנינו כל פגם ממשי בפסק הדין של ביה"ד האזורי, ביה"ד דוחה את הערעור ללא צו להוצאות.

למסקנה, פוסק בית הדין:

ביה"ד דוחה את שני הערעורים.

אין צו להוצאות ועל המזכירות להשיב את כספי הערבות למערערים בהתאם לנהלים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין מורה על סגירת התיקים.
יש להעביר עותק מפסק דין זה לבית הדין האזורי ירושלים.

ניתן ביום י"ח באלול התשפ"ב (14/09/2022).

הרב מימון נהרי

הרב אברהם שינדלר

הרב יעקב זמיר

העתק מתאים למקור
בנימין שונם, המזכיר הראשי
נחתם דיגיטלית ע"י הרב יעקב זמיר בתאריך 14/09/2022 12:06

תיק 1203515/5

בית הדין הרבני הגדול

בירושליםהמעוררת:

יפעת ארמוזה, ת.ז. 027421841

ע"י ב"כ עו"ד דנה תירוש אליהו ו/או

עו"ד ליאת שקלרז הורוביץ ו/או

עו"ד בר אמתני סונינו

מרחוב מנתם בגין 7 (בית גיבור ספורט) רמת גן

טל: 03-7171611 פקס: 03-7171612

נגד

המשיב:

ירון ארמוזה, ת.ז. 0592734144

ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם

מרח' תפצדי נחום 5 ירושלים

טל: 02-6519666 פקס: 02-6519322

כתב ערעורעל פסק דינו החלקי של כבוד ביה"ד האזורי בירושלים מיום 7.5.21כ"ה באייר התשפ"א

כבוד בית הדין הרבני הגדול, אשר תפקידו לעשות משפט צדק, מתבקש להורות על ביטול פסק דינו של בית הדין הרבני האזורי בירושלים (להלן: "ביה"ד קמא") (תיק 1203515/5) מיום כ"ה באייר התשפ"א (7.5.21) (להלן: "פסק הדין"), אשר קבע בניגוד לכל דין, הלכה ו/או פסיקה, בניגוד לראיות שבתיק ואומד דעת הצדדים כי הסכם בין בני זוג, שמעולם לא אושר ושחולש על כל רכושם - הוא בעל תוקף מחייב ואף הגדיל לעשות ונתן פרשנות מוטעית לתוכן ההסכם ופסק בענייני רכוש על פי דין תורה בניגוד להלכה המחייבת. בקביעה זו של ביה"ד קמא נושלה המעוררת, לאחר 17 שנות נישואים מזכויותיה גם בבית מגוריה, קורת הגג שלה ושל הקטינים, שנרכש אתרי החתונה ואין ספק שמהווה רכוש משותף.

***מצ"ב פסק דינו של בית הדין הרבני קמא מיום 7.5.21, נשוא ערעור זה, מסומן "1". בשל העובדה שאין מספרי עמודים ואין מספרי שורות בפסק הדין הח"מ הוסיפה מספור - מסומן "1".

תמצית שגיאותיו של ביה"ד האזורי:

א. ביה"ד נתן תוקף להסכם שלא אושר לא ע"י ערכאה שיפוטית ולא ע"י נוטריון, על אף שמצויה בהסכם תניית אישור הסכם ברורה ומוחלטת.

ב. ביה"ד קבע כי הצדדים משך השנים התנהלו על פי הוראות ההסכם על אף שהמדובר בצדדים שניהלו חשבונות משותפים, הטמיעו כספים מלפני הנישואין, לקחו משכונות במשותף, פתחו וסגרו עסקים וקנו ומכרו דירות הכל במשותף - בלא שהזכירו את ההסכם הממון ולו פעם אחת מהלך 17 שנות נישואיהם.

ג. ביה"ד קבע כי הכספים ששימשו את האיש לרכישת הקרקע עליה נבנה בית הצדדים הם כספים בבעלותו, ביה"ד התבסס על הצהרות כוזבות של האיש בדבר ירושה שלא קיבל וכספי מכירת דירה שהייתה בבעלותו - שהוכחו זה מכבר ככזבים גמורים.

ד. ביה"ד הגדיל לעשות ולאחר שקבע כי ההסכם תקף, הוא פירש את ההסכם באופן שגוי, ואף על פי דין תורה ויצר יש מאין - סעיף ולפיו כל נכס יהיה בבעלות מי שנרשם על שמו, זאת על אף שההסכם גם לו היה תקף, סותר טענה זו וקובע מפורשות כי ממועד הנישואין יחול על הצדדים חוק יחסי ממון וכי למעט נכסים שהופרדו מפורשות בהסכם, יהיו כל הנכסים שיירכשו לאחר הנישואין - נכסים משותפים בלא קשר לרישום.

רקע עובדתי והשתלשלות ההליכים-

הצדדים-

1. המערערת והמשיב הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו כדמו"י ביום 27.1.2004 והתגרשו בפני ביה"ד קמא ביום 31.5.20.
 2. עבור שני הצדדים מדובר בנישואים שניים, עת המערערת הייתה גרושה ללא ילדים ולמשיב שתי בנות, שתיהן בגירות היום.
 3. הצדדים נישאו עת המערערת הייתה בחודש שישי להריגה לאחר תקופת זוגיות, ולטענת המשיב, חתמו הצדדים על הסכם ביום 26.1.04, אין חולק שלא קיבל תוקף בהתאם לחוק יחסי ממון.
 4. לצדדים שני ילדים משותפים ריין בן 17 ויולי בת 7, עד פתיחת ההליכים המשיב בקושי היה בקשר עם ילדיו, אולם על מנת לחמוק מתשלום מזונות, נזכר המשיב שיש לו ילדים וביקש לקיים הסדר של משמורת משותפת בה הוא אינו עומד.
 5. המשיב הינו טכנאי שניים בעל מעבדה מובילה בכל אזור ירושלים והוא מעסיק גם רופא שיניים במרפאתו, הכנסתו החודשית מרביתה במזומן והיא מגיעה לכדי עשרות אלפי שקלים בחודש.
- *** מצ"ב תמונות של המשיב וכספים שהחזיק במהלך השנים במזומן וכן המחאות שנהג לפרוע ב"צ'ינג" - מסומן "2".**
6. המערערת הייתה ביחד עם המשיב בעלת מסעדה, אשר לצערה לא שרדה את תקופת הקורונה ואת יוקר מחירי מוצרי המזון, והמסעדה נמכרה במסגרת ההליכים בביה"ד האזורי, בסך של 200,000 ₪ שנכנסו לחשבון המשותף וכיסו חובות.
 7. כיום, מתגוררת המערערת בבית הצדדים עם הקטינים ילדי הצדדים, והאיש עותר לפנותם מהבית ותובע מהמערערת דמי שימוש לאור קביעת בית הדין - עוד בטרם שמיעת הראיות, לפיה המגרש עליו נבנה הבית הוא בבעלותו הבלעדית.

ההליכים שהתקיימו בביה"ד קמא-

8. ביום 19.11.2019 הוגשה על ידי המשיב תביעת גירושין, פירוק שיתוף ואיזון משאבים (להלן: "תביעת הגירושין"). לתביעת הגירושין צירף המשיב, את אותו "ההסכם" שמעולם לא אושר בכוונת מכוון, והצדדים לא פעלו על פיו ולא אשרוהו בביהמ"ש. במשך 17 שנה "ההסכם" לא הוזכר, זאת עד פגישת הצדדים ביחידת הסיוע לשם הגיע המשיב עם "ההסכם". תשומת לב, ביה"ד הנכבד כי, לא בכדי לא עתר המשיב בתביעת הגירושין לאכיפת הסכם ממון, שכן הוא בעצמו לא האמין שההסכם יקבל תוקף בדיעבד!! נשאלת השאלה, מדוע עתר המשיב לפירוק שיתוף ואיזון משאבים אם לשיטתו קיים הסכם ממון העוסק בהפרדה רכושית מלאה!!!
9. ביום 12.04.2021 הגיש המשיב תביעה לדמי שימוש בגין בית המגורים עד לפינויה של המערערת את הבית, זאת בשל העובדה שביה"ד קמא חזר וקבע בהחלטותיו עוד בטרם נשמעו ראיות כי ההסכם בתוקף ואי לכך, הקרקעה עליה נבנה הבית היא בבעלות בלעדית של המשיב.
10. בלית ברירה, ולאחר שביה"ד קמא חזר על קביעתו כי בהסכם בתוקף, לא נותרה למערערת כל ברירה והוגשה מטעמה ביום 20.12.20 תביעה לביטול הסכם. יובהר כי, התביעה הוגשה על אף שהמערערת טענה חזור ושנו כי ההסכם אינו בתוקף, זאת לאור קביעת ביה"ד וטעותו המתגלגלת לפיה - ההסכם אושר על ידי נוטריון דבר שלא היה ולא נברא!!!
11. התביעה על ידי המערערת הוגשה בוקר דיון ההוכחות בתביעת הגירושין של המשיב, ובשל הודעת ביה"ד כי בו ביום ינתן פסק דין בשאלת פינוייה של האישה מבית המגורים, תחת הקביעה החוזרת של ביה"ד קמא כי בין הצדדים קיים הסכם ממון. אשר על כן, ביה"ד קמא חייב את המערערת בהוצאות לטובת אוצר המדינה ובסכום אסטרונומי של 5,000 ₪, רק בשל העבודה שהעזה האישה להגיש תביעה ולמנוע את ההכרעה בתביעת האיש באותו היום.

12. ביה"ד קמא סבר כי האישה הגישה תביעה לביטול הסכם באיחור ניכר, ואולם המערערת עד עצם כתיבת שורות אלה סבורה שלא היה כל צורך בהגשת התביעה, שכן מעולם לא נכרת הסכם, ואין ביכולתה להוכיח שאין לה אחרות. ביה"ד קמא ניסה שוב ושוב לדחוף את המערערת לכדי הודאה בדבר ההסכם. יובהר כי פסק דינו של ביה"ד קמא מבוסס על משפט שנכתב בפרוטוקול לפיו נאמר על ידי ב"כ המערערת כי- "ההסכם נחתם בפני נוטריון". יובהר כי, המשפט לא נאמר והיה מדובר בטעות הקלדה בפרוטוקול, אולם כל בקשות המערערת לתיקון פרוטוקול נדחו, זאת ככל הנראה על מנת להכשיר את פסק הדין נשוא הערעור. זה המקום לציין כי, פרוטוקול הדיון מלא שגיאות, ובמספר רב של מקומות נרשמה המילה "מסעדה" במקום "בית", אולם זה הדבר היחיד שהסכימו בבקשת האישה לתיקון פרוטוקול לתקן.

13. נכון לכתיבת שורות אלה, הוגשו לביה"ד קמא סיכומים בשאלת הבעלות על בית המגורים, זאת לאחר שביה"ד קמא קבע כי המגרש עליו נבנה הבית שייך למשיב בלבד וכך גם הבית ולכל היותר תקבל האישה סכום כסף.

14. יובא כבר עתה, המשיב הינו אדם מתוחכם, איש עסקים בכל רמ"ח אבריו, עבר מספר רב של הליכים משפטיים, הן עם אשתו הראשונה והן עם בני משפחתו הגרעינית לאור כספים שגזל מהם במרמה כפי שיובא להלן בפרוטרוט.

נימוקי הגשת הערעור-

שגיאותיו של ביה"ד קמא-

א. טעה ביה"ד קמא עת קבע כי הסכם שלא אושר הוא בעל תוקף של הסכם ממון מחייב-

15. פסק הדין נשוא הערעור קבע כי- הסכם אותו ראתה המערערת לראשונה ימים ספורים לפני חתונתה, כשהיא בחודש השישי להריונה, שלא ניתנה לה הזדמנות להתייעץ, הסכם שמעולם לא אושר לא בפני נוטריון ולא בפני ביהמ"ש או ביה"ד- הינו בר תוקף ומהווה הסכם ממון!.

16. ההסכם האמור נערך ידי מי מטעם האישה, המבוגר מהאישה בעשור, האישה מעולם לא פגשה את עורך הדין שערך את ההסכם, ואיש לא הסביר לה את מהותו. המערערת לא יכלה ליתן הערות להסכם, וככל הנראה החתימה על ההסכם הייתה "על הדרך" בביתם של הצדדים והם החליטו לבסוף שלא לאשרו ולא לפעול לפיו.

17. אלא שלאחר שמשך 17 שנות נישואיהם, זנחו הצדדים את ההסכם מאחור, לא פעלו לפיו ולא פעלו לאשרו, פתח האישה את הליך הגירושין והוציא מה"בוידיעם" עותק מההסכם וביקש להחיל אותו על הצדדים בדיעבד. יתרה מכך האישה הטעה את כת"ר באומרו מהלך כל הדיונים, כי ההסכם אושר טרם הנישואין ע"י נוטריון, עו"ד שוקי קרמר (להלן: "עו"ד קרמר").

מתוך פרוטוקול הדיון מיום 22.12.20 בשורה 100 נכתב; "ב"כ האיש: זה אושר נוטריוני "

18. המשיב מעיד תוך הצהרת שקר לשאלת ביה"ד קמא בפרוטוקול הדיון מיום 16.2.21 {שורות 153-150} כי-

ביה"ד- " האם שוקי קרמר אישר את ההסכם".

המשיב- " אני זוכר שכן".

ב"כ האישה- " האם פנית פעם אחת לאישה שתביא את ההסכם או עותק ממנו."

המשיב- " ביקשתי ממנה הרבה מסמכים היא לא הביאה, אז לא בקשתי ממנה את המסמך הזה, כמו שהיא העלימה ממני הרבה מסמכים".

ב"כ האישה- "לקחת כמה דברים מהבית?".

המשיב- " כן דברים אישים, בגדים, רק בגדים".

ב"כ האישה: "ההסכם זה לא דבר אישי?".

המשיב- "לא מצאתי אותו".

19. לאחר מכן, ב"כ המשיב ביום 16.2.21 הצהיר בשורה 120-122 לפרוטוקול בהא לישנא: "זה נכון שאין בידנו אישור נוטריוני כפי שכל המסמכים, שהיו בבית ונוגעים לרכוש, נשארו בבית, כי הרי האיש עזב את הבית, כך גם ההסכם עם אישורו נשאר בבית.."

20. המשיב ידע שההסכם מעולם לא אושר, ומשכך בחר שלא לזמן את עו"ד קרמר למתן עדות, לא צירף כמובן עותק מהסכם שלא אושר על ידי נוטריון, וניסה את מזלו עת חזר שוב ושוב על השקר בבית"ד.

21. בהחלטה מיום 16.2.21 ממשיך ב"כ הנתבע לכזב וטוען – "הנוטריון הסביר להם את המשמעות של ההסכם". נשאלת השאלה, איך בדיוק הנוטריון הסביר להם, בשעה שהנוטריון כלל לא אישר את ההסכם ולא פגש את הצדדים? ממשיך לטעון ב"כ המשיב- "כל המסמכים נשארו בבית כי האיש עזב את הבית, כך גם ההסכם עם אישורו נותר בבית." ממשיך ומטעה ב"כ הנתבע וטוען- "האישה הודתה שההסכם נערך על ידי נוטריון. והודאת בעל דין מספיקה". אולם, האישה מעולם לא רק שלא הודתה ורק חזרה וטענה כי לא פגשה בעו"ד קרמר מעולם.

22. בחקירת הנתבע המצוטטת על ידי ביה"ד בפרוטוקול מיום 16.2.21 נאמר על ידי המשיב הפעם כי- "את ההסכם הכינו במשרד של עו"ד שוקי קרמר, היתה שם אשה, עובדת שלו, לא יודע מה שמה.... אני זוכר ששוקי קרמר אישר את ההסכם. לא יודע למה לא זימנתי את העו"ד לעדות. לא פניתי לשוקי קרמר מאז. לא ראיתי לנכון לפנות אליי. יש הסכם המקור נמצא בבית בנווה אילן". צא ולמד- המשיב הטעה את ביה"ד לסבור כי קיים הסכם ממון מאושר על ידי נוטריון עו"ד קרמר. המשיב אף לא ביקש לזמן את עו"ד קרמר לדיון, בעוד את המערערת אילצו להגיש תביעה לביטול הסכם שמעולם לא נחתם!! שאחרת ביה"ד הבהיר כי בכוונתו להכריע את המחלוקות שבין הצדדים על בסיס הסכם הממון מעולם לא נברא!! כפי שהוכח.

23. ביה"ד קובע בהחלטתו מיום 16.2.21 כי- "משכך, ביה"ד יפנה (בהחלטה נפרדת) לעו"ד שוקי קרמר, בבקשה החומר הרלוונטי באשר לאישור הסכם הממון שבין הצדדים, ככל והסכם אושר אצלו. לאחר קבלת תגובתו, בית הדין ייגש למתן פסק דינו בתיק".

24. בפרוטוקול הדיון מיום 20.12.20 טוען ומטעה ב"כ המשיב- שורה 63- "יש הסכם ממון בין הצדדים". בית הדין- מבקש לראות את ההסכם, וההסכם מוצג לבית הדין.

25. בשורה 100 לפרוטוקול שוב טוען ב"כ הבעל – "זה אושר נוטריוני". האיש מודה בשורה 114 לפרוטוקול כי לא פעלו לפי ההסכם ולא אישרו בביהמ"ש – "בפועל זה לא קרה, כי הייתה לידה והיה התרגשות מסביב לזה".

26. לימים התברר שלא רק שעו"ד קרמר לא אישר את ההסכם כנוטריון, אלא שכלל לא ערך אותו!! מי שערכה את ההסכם הייתה עו"ד שעבדה בעבר במשרדו. ביום 14.4.21 כשנתיים לאחר פתיחת ההליכים, ולאחר זעקותיה של המערערת כי מעולם לא דרכה במשרדו של עו"ד קרמר, שההסכם מעולם לא אושר, הורה ביה"ד קמא לעו"ד קרמר להגיש עותק מההסכם לביה"ד. אז התברר כי צדקה המערערת, וזאת לשון ההודעה - עו"ד קרמר מעולם לא אישר את ההסכם כנוטריון, ואף הבהיר כי הצדדים עצמם במסגרת ההסכם התחייבו לאשרו בבית המשפט לענייני משפחה על מנת ליתן לו תוקף.

*** מצ"ב הודעה מיום 14.4.21 מטעם הנוטריון מסומן "3"

ביה"ד קמא קבע עובדות בשטח על בסיס הצהרות כוזבות של האיש ובטרם שלב ההוכחות-

27. לצערה של המערערת, ביה"ד קמא נפל לכלל טעות ועל בסיס נתונים כוזבים, אשר לא נבחנו מעולם, לא הוכחו, ואף נמנע מהמערערת להציג טענותיה כראוי, התקבלה החלטת ביה"ד הרבני ביום 06.01.20 עוד טרם התקבלה הודעתו של עו"ד קרמר, ועל בסיסה נכתב פסק הדין;

" בנוסף כבר עתה נוכל לקבוע בפן העקרוני כי, ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון, אזי הוא בתוקף (כאמור בסעיף 2 (ג1) לחוק יחסי ממון), ועקרונית הוא גובר על כל מחשבה או פסיקה עקרונית לשיתוף ספציפי בדירה הרשומה ע"ש הבעל או האישה, אם רכשה לפני הנישואין ע"י בעל הזכויות בנכס"

28. בית הדין קמא דן בשאלה האם הסכם הממון אושר או לא, ביה"ד קבע עוד בטרם שמיעת ראיות כי מבחינתו ההסכם שריר וקיים. לאחר קבלת הודעת עו"ד קרמר ביום 21.4.21 לפיה ההסכם לא אושר, ניתן פסק דין הקובע כי הצדדים פעלו בהתאם להסכם. האמנם!?!

29. טעה ביה"ד הנכבד עת ביסס את פסק דינו על טענה לפיה התובעת העידה כי חתמה בפני נוטריון, ומשכך עסקינן בהודאת בעל דין, התובעת מעולם לא העידה שחתמה בפני נוטריון, להיפך התובעת הבהירה כי מעולם לא פגשה את עו"ד קרמר!! ואף לא הבינה את המשמעות של חתימה בפני נוטריון, שכן אף אחד לא הסביר לה את המעמד. לא בכדי נקבע באופן מפורש חובת אישור, לא בכדי נקבע באופן מפורש חובת הסבר, ובדיוק בשל כך יש חובה לאשר הסכמי ממון אשר בניגוד להסכמים אחרים הם בעלי אופי אישי וקיים קושי בחתימה עליהם וקושי בעריכתם.

קבענו שיש הסכם ממון, עכשיו תוכיחי שלא.

30. טעה ביה"ד הנכבד כי, עוד בטרם התבררה השאלה האם אושר ההסכם או לא, קבע כי בפניו יש הסכם ממון!!!! ראה החלטת ביה"ד קמא מיום 20.12.20 - "ויובהר כבר עתה, בפנינו הסכם ממון בין הצדדים. הנתבעת דורשת עתה לבטלו. כאמור מעלה בית הדין כי יינתן לה יומה לניסיון להוכיח זאת. ברם, ככל ויתברר כי הטענות לביטולו הן טענות סרק או לא הוגנות, בית הדין ישקול פסיקת הוצאות בשל הדיון שיתקיים בתביעה זו".

31. נשאלת השאלה, הכיצד עוד בטרם התקיים דיון בשאלת תוקפו של ההסכם, קבע ביה"ד קמא כי קיים הסכם ממון ועל המערערת לנסות לבטלו? כיצד ניתן לבטל דבר שלא קיים? והרי ביה"ד בעצמו קבע בהאי ליושנה כי יראו בהסכם כהסכם ממון ככל וזה אושר ע"י נוטריון- אך משעה שברור שההסכם לא אושר- גם אז ייחשב כהסכם ממון? מכאן שכל פסק דינו הקבוע כי הסכם שלא אושר הינו בעל תוקף מוטעה ודינו להתבטל.

32. ביה"ד קמא מפנה בהחלטתו מיום 20.12.20 לתקירת המערערת בפרוטוקול הדיון מיום 11.2.20 משורה 39 והלאה נרשם-

ב"כ האישה- בהסכם נכתב שהוא צריך להיות מאושר בבית משפט,

ביה"ד- "איפה זה כתוב בהסכם?"

ב"כ האישה- "בסעיף 17 הצדדים יפנו לבית משפט לאשר את ההסכם כהסכם ממון,

ביה"ד- " אבל זה אושר במקום אחר".

ב"כ האישה- " זה נוטריון אבל הם כתבו שיאושר בבית משפט, למרות שערכו את ההסכם אצל נוטריון".

33. יובהר- האישה מעולם לא טענה כי ההסכם אושר בפני נוטריון, לכל היותר ציין ב"כ כי לטענת האיש עו"ד קרמר אישר את ההסכם. שהרי האישה מעולם לא פגשה את עו"ד קרמר. כמו כן, בעניין זה ולאור הצורה שנרשמו הדברים אשר הוצאו מהקשרם הוגשה בקשה לתיקון פרוטוקול, בקשה שנדחתה פעמיים.

34. הצדדים בחרו שלא לאשר את ההסכם בביהמ"ש חרף תניה מפורשת, גם המשיב טוען בחקירתו לשאלת ב"כ האישה מדוע ההסכם לא אושר בבית משפט- משיב המשיב כי, "האישה הייתה אחרי לידה והייתה התרגשות".

35. בפסק הדין של ביה"ד קמא נכתב כי- "חתמתי על הסכם הממון, לא בפני נוטריון", אין לה כל מקום, וידועות הלכות בדיון תורה ובפסיקה האזרחית כי הגרסה הראשונה הנטענת היא הקובעת במשפט, ולא זו שנטענה לאחר מכן". יובהר כי- המערערת מעולם לא טענה שההסכם אושר בפני נוטריון, וגם ב"כ לא טען זאת, אולם בקשתו לתיקון פרוטוקול נדחתה פעמיים על ידי ביה"ד קמא.

36. למעלה מהצורך יובהר כי, גם אילו היה טוען ב"כ המערערת במהלך הדיון הראשון כי ההסכם נחתם בפני נוטריון, אין בכך כדי ללמד דבר ולו חצי דבר על המערערת ועל אומד דעתה במהלך השנים שהייתה נשואה למשיב. ביה"ד קמא טעה עת ביסס את פסק דינו על "אמרה", שלא נאמרה על ידי ב"כ המערערת לפיה ההסכם נחתם בפני נוטריון.

37. יובא כי, בדיוק בגלל מקרים כאלה, ועל מנת לחדד את ההשלכות של הסכמי הממון, יש צורך באישורו, וזאת על מנת למנוע סיטואציה של טעויות!!!. הרי מן הידועות הן שהאישור הוא לא רק פורמלי, אלא הוא הסברתי.

38. המדובר במקרה קיצון, של עיוות דין, שנגרם לאור כזביו של המשיב, אשר הטעה את ביה"ד קמא לסבור כי לצדדים הסכם ממון שאושר נוטריונית. הצהרותיו הכוזבות של המשיב ובא כוחו הובילו את ביה"ד קמא להוציא תחת ידו פסק דין מוטעה, שגוי ופסול, הנוגד את החוק במדינת ישראל, הנוגד את פסיקת ביהמ"ש העליון, ואת פסיקותיו של בית הדין הרבני הגדול.

ביה"ד גילה זעתו עוד בטרם שמיעת ראיות-

39. ניכר כי במקרה שלפנינו ביה"ד גילה זעתו עוד בטרם בדק את הראיות למכביר הקיימות בתיק! כך, ביום 22.12.20 מבלי לדון בשאלת תוקפו של ההסכם, ניתנה החלטה על ידי ביה"ד קמא במסגרתה חזר ביה"ד על ההחלטה מיום 6.1.20 לפיה- מבחינתו באופן עקרוני ההסכם ממון תקף, ועל החלטה זו הוסיף וקבע כי- "ובית הדין עומד על האמור".

40. בנוסף כותב ביה"ד קמא בהחלטתו מיום 22.12.20 כי- "ובכן מבחינת בית הדין הייתה קיימת אפשרות כי לאחר הדיון היום היה מתחיל הליך כתיבת פסק הדין בתביעת התובע לפינוי הנתבעת מהדירה. זאת לאור התמשכות ההליך ונזכיר שוב את האמור בהחלטת בית הדין מיום 18.6.20- "בפנינו בקשת התובע למכירת דירת המגורים ופינוי הנתבעת מהבית. נשמעה עמדת שני הצדדים. בית הדין מחליט לקבוע דיון בבקשה, שיהיה אף דיון הוכחות. ייתכן ואף סיכוי הצדדים יושמעו בעל פה בסיומו של הדיון_בהתאם לתקנות הדיון) ויהיו שני הצדדים ערוכים אף לכך".

41. הייתכן?? ביה"ד קמא במדינת ישראל, קובע ללא ראיות ונותן תוקף להסכם, שהצדדים מעולם לא פעלו על פיו, בחרו לא לאשר אותו בביהמ"ש, ובכך מנשל את האישה מכל הרכוש שצברה משך 17 שנה!!!! בשיתוף מלא!! ביה"ד הבהיר בהחלטה מיום 22.12.20, החלטה הזועקת ממנה חוסר צדק כי, בכונתו היה לתת פסק דין לפינוי האישה מהבית, עוד בטרם בירר האם הסכם הממון אושר או לא?!

42. גם בהחלטת ביה"ד מיום 11.2.20 שוב חוזר ביה"ד קמא על החלטתו לפיה- "כבר עתה נוכל לקבוע בפן העקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון, אזי הוא בתוקף..".

43. ביה"ד קמא טעה טעות קשה, עת קבע את התיק להוכחות בתביעת האיש לפינוי האישה ומכירת הבית המשותף, תוך שיצא מנקודת הנחה שבין הצדדים קיים הסכם ממון!! במסגרת החלטה זו, מטיל ביה"ד קמא קנס כספי על התובעת על כך שנאלצה להגיש תביעה לביטול הסכם שמעולם לא היה קיים, שאחרת ביה"ד חרף זה מכבר את גורלה. יובהר כי, ביה"ד הכריע וקבע, ללא עדים, ללא ראיות, תוך התעלמות מוחלטת מהמערערת כי, בית המגורים עליו עמלה כל שנות חייה- לא שלה!!

44. בפרוטוקול הדיון מיום 22.12.20 שואל בית הדין את המערערת- "השאלה היא האם שכחת שיש הסכם ממון בעת רכישת הדירה?". אולם אין הסכם ממון, אזי הכיצד ביה"ד מציג בפני המערערת מידע שגוי!! באותו פרוטוקול עוד בטרם נדונה תביעת האישה, כאשר ביה"ד קמא סבור ואומר בריש גלי את זעתו כי מבחינתו בין הצדדים קיים הסכם ממון. ביה"ד שואל את ב"כ המערערת ביום בו הוגשה התביעה מטעמה, זאת לאחר שביה"ד קמא לא הותיר בידה ברירה וכך נאמר- בית הדין: "האם יש לך בעיה להוציא פסק דין בנושא הדירה?".

45. ביה"ד קמא כותב בהחלטה מיום 22.12.20- "כך שבית הדין, ואף התובע, היו ערוכים לסיום ההליך בתביעה עוד היום. אך התובעת, כנראה ברצונה להאריך את ישיבתה בדירה הרשומה ע"ש התובע, לכאורה נקטה "בתרגיל" והגישה תביעה נוספת הבוקר כזו שבגללה היא לא מוכנה למתן פסק דין עוד היום, וכזו שבהכרח יש לה זיקה לסוגיה שהיתה אמורה להיפסק היום".

46. ממשיך ביה"ד קמא וקובע בהחלטתו מיום 22.12.20 הנוגדת כל סדרי דין, הנוגדת את טוהר המשפט, את השוויון בין המתדיינים וכך כותב- "למעשה, במילותיו שלו, אף ב"כ התובעת רומז שזו הייתה תכלית הגשת תביעתו הבוקר לביטול הסכם ממון, וכפי הרשום לעיל בשמו ושטען במהלך הדיון היום: "התובע רוצה למכור את הדירה ולא נותרה ברירה אלא להגיש תביעה זו". הכיצד יכול היה ביה"ד קמא מלכתחילה לאפשר /או לדון במכירת בית המגורים של הצדדים, בה נולדו ילדיהם, הבית שנרכש בתוך הנישואין, והרישום אינו רלוונטי כהוא זה, ככל שאין הסכם ממון. ביה"ד קמא טעה עת סבר וניהל את התיק מתוך הסקת מסקנות שגויה לפיה ההסכם אושר בפני נוטריון והוא שריר וקיים.

47. אם לא די בכך, ביה"ד קמא אף העניש את המערערת על כך שהעזה להגיש תביעה לביטול אותו הסכם שמעולם לא נכרת, רק בשל חוסר ברירה עת ביה"ד קמא הציב בפני מצב אבסורד לפיו ישנו הסכם ממון שמבחינת מעולם לא היה, ובפועל התברר שאכן הצדק עימה. בשולי הדברים יצוין כי, במהלך הדיונים עברה האישה כריתת רחם, וכריתה של 4 איברים נוספים, אולם עת ביקשה לדחות את הדיון- ציין ביה"ד כי אם יתברר שהדחייה אינה כנה יחייבה בהוצאות, לאורך ההליך ספגה המערערת החלטות לא הוגנות ובחוסר צדק.

48. באותה החלטה מיום 20.12.20 שוב טועה ביה"ד קמא וכותב כי- " ויובהר כבר עתה, בפנינו הסכם ממון בין הצדדים, הנתבעת דורשת עתה לבטלו. כאמור מעלה, בית הדין ייתן לה את יומה לניסיון להוכיח זאת. ברם, ככל ויתברר כי הטענות לביטולו הן טענות סרק או לא הוגנות בית הדין ישקול פסיקת הוצאות בשל הדיון שיתקיים בתביעה זו."

49. צא ולמד- ביה"ד קמר הכריע, פסק ונתן עמדתו לפיה בין הצדדים נכרת הסכם ממון, עוד בטרם בירור התביעות ועוד בטרם שמיעת ראיות. שהרי לא היה מעולם הסכם ממון שאושר ו/או שהצדדים התנהלו על פיו, אזי הכיצד קובע בית הדין כי קיים הסכם. ממשך ביה"ד קמא וכותב בהחלטה כי- " כך שתגובת התובעת היום: "חתמתי על הסכם ממון, לא בפני נוטריון", אין לה מקום, וידועות הלכות בדיון תורה ובפסיקה האזרחית כי הגרסה הראשונה הנטענת היא הקובעת במשפט, ולא זו שנטענה לאחר מכן."

50. יובהר כי, אין מדובר בטענה עובדתית שנכון יהיה להגיד שהטענה הראשונה היא הקובעת, אלא בעובדה מוחלטת ומוגמרת- שהרי במבחן המציאות הוכח שההסכם לא אושר בפני נוטריון, והצדדים מתוך בחירה מלאה לא אישרו אותו בביהמ"ש. נשאלת השאלה במידה והתובעת הייתה אומרת בדיון הראשון שהיא הבעלים של מגדל "כל בו שלום בתל אביב", ולאחר מכן היה נבדק בלשכת הרישום והתברר כי היא אינה הבעלים, האם ביה"ד קמא היה קובע כי לאור גרסתה הראשונה יש להעניק לה את כל בו שלום במתנה?!.

51. לימים, לאחר שהתובעת נאלצה להגיש תביעה לביטול הסכם ממון שמעולם לא היה קיים, התברר לביה"ד שאכן זיברה המערערת אמת ובפועל ההסכם מעולם לא אושר על ידי נוטריון!!!!, עם זאת ביה"ד קבע כי לשיטתו אין בכלל צורך באישור וההסכם הוא בתוקף.

52. צא ולמד- במועד מתן פסק הדין, דעתו של ביה"ד הייתה כבושה, הוא כבר קבע בראשית ההליך שיש הסכם ממון, זאת חרף כל העובדות בתיק. לבסוף ביסס את פסק דינו על טעות קולמוס בפרוטוקול שם נכתב כי- "ב"כ המערערת טען שההסכם אושר על ידי נוטריון, מה בין זה לאומד דעת הצדדים וכוונתם?

53. טעה ביה"ד קמא שקבע בפסק דינו כי- " הצדדים סברו שעו"ד קרמר הוא נוטריון, ההסכם אושר נוטריונית, ורק עתה מסתבר שלא כך. זהו פגם טכני, הצדדים אף התנהגו בהתאם להסכם, והאישה טוענת שהדירה בפסגת זאב שייכת לה מכח הסכם הממון. האיש רכש את המגרש בנווה אילן ובנה עליו בהסתמך על ההסכם. אף הסכם שלא אושר אך עבר זמן רב מאז שנחתם והצדדים הסתמכו עליו מנועים מלהתנגד לו."

54. לא ברור הכיצד ביה"ד קמא כותב בפסק דינו כי הצדדים סברו שעו"ד קרמר אישר את ההסכם נוטריונית מעצם היותו נוטריון, בשעה שהאישה מעולם לא פגשה את עו"ד קרמר. המערערת חזרה ואמרה לאורך כל ההליך כי ההסכם לא רק שלא אושר נוטריונית, אלא מעולם לא דיברו אודותו בבית, מעולם לא הוזכר, לא פעלו על פיו, לא היה לצדדים העתק ממנו, והפעם השנייה שפגשה את ההסכם לאחר 17 שנה היה במסגרת פגישת המהו"ת. המשיב הודה כי בחרו שלא לאשר את ההסכם בביהמ"ש, העובדה שהדירה בגבעת זאב השייכת לאישה עוד לפני הנישואין אינה בה כדי ללמד דבר על התנהלות הכלכלית של הצדדים, שכן החוק קובע שדירה עימה הגיע בן או בת הזוג לנישואים שייכת לו והיא לא זקוקה להסכם ממון על מנת להגן על זכות זו.

55. תשומת לב, ביה"ד הנכבד שטרם התבררה הבעלות על הבית בנווה אילן, והדבר עומד להכרעה בפני ביה"ד קמא, עם זאת ביה"ד קמא לא נמנע מלכתוב בפסק הדין כי- " האיש רכש את המגרש בנווה אילן, ובנה עליו בהסתמך על ההסכם". האם גם בעניין זה ביה"ד קמא הכריע עוד בטרם הוגשו סיכומים לשאלה הנ"ל.

56. בית הדין מתחילתו של ההליך זן בו כאילו בין הצדדים קיים הסכם ממון שריר וקיים, דבר שלא היה ולא נברא!!!.

57. המדובר בטעות מתגלגלת ונמשכת על בסיסה ניתן פסק הדין כולו והרי עסקין בטעות שמסכלת את חוק יחסי ממון הקובע באופן מפורש כי הסכמי ממון בין בני זוג מחייבים אישור של ערכאה שיפוטית אחרי החתונה או של נוטריון/רשם הנישואין - לפני החתונה. החוק אף מדגיש כי, תפקידו של הדיין או השופט היא לבחון את ההסכמה, את המודעות ולהבהיר לצדדים את השלכות חתימתם.

כיצד ניתן לטעון כי קוימו הוראות ההסכם שעה שהצדדים לא אישרו את ההסכם על פי הוראותיו?

58. יובא כי בנוסח ההסכם סעיף 17 נקבע מפורשות כי, ככל שהצדדים רוצים ליתן להסכם תוקף עליהם לפנות לביהמ"ש לאשרו וכך נכתב- "הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון".

*** מצ"ב ההסכם מיום 26.1.2004 שמעולם לא אושר מסומן "4".

59. חוק יחסי ממון קובע ברורות שהסכם בין בני זוג יש לאשר לאחר החתונה בבית משפט או בית דין רבני ולפני החתונה בפני נוטריון או רשם הנישואין. סעיף 2 ב קובע- "האישור לא ינתן אלא שנוכח בית המשפט או בית הדין הרבני שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו".

60. על טיבו ומשמעותו של אישור הסכם הממון, יפים הדברים שנאמרו בע"מ (ת"א) 1242/04 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים ביום 23.5.05) ע"י כבוד השופט (כתוארו דאז) י. שנלר בין השאר כך:

"בבואו לאשר הסכם ממון, על ביהמ"ש לבחון לא רק את זהות המתקשר ורצונו החופשית אלא גם את הבנת כל אחד מבני הזוג, את משמעות ההסכם ואת תוצאותיו. זוהי דרישה מהותית וברור שאם ביהמ"ש אישר הסכם ממון שלא בדרך האמורה, ניתן להשיג עליו... עצם ההצהרה של בני הזוג כי אכן הבינו משמעותו ותוצאותיו לא תמיד יהיה די בה. במיוחד, מן הראוי כי ביהמ"ש יסביר לכל אחד מבני הזוג, את התנאים לחלות תנאים אלו ואחרים, ובמיוחד ששאלה זו היא מהותית ביחס להסכם ספציפי זה או אחר. כן ראוי כי אותו הסבר ספציפי ימצא את ביטויו אף בפרוטוקול הדיון. ככלל, על ביהמ"ש המתבקש לאשר הסכם ממון /או ליתן לו תוקף פס"ד להסכם הכולל אף הסכם ממון, לבחון, בחון היטב מדוע אכן נמנע אחד מהצדדים להיוועץ עם גורם חיצוני. עצם סירוב שכזה, חייב להדליק "נורה אדומה" בפני ביהמ"ש, שאינו "חותמת גומי" לאישורי הסכמים. לעיתים, באים צדדים לפני ביהמ"ש ומבקשים לאשר הסכם, אולם לאחר בחינה מדוקדקת, נוכח ביהמ"ש כי אין תוכנו כבדו. לא בכדי קבע המחוקק הליך משפטי מיוחד לאישור הסכמי ממון, ועל ביהמ"ש לא להתעלם מדרישות המחוקק על כל המשתמע מהן, גם אם אכן יכול ויהא כרוך הדבר בזמן שיפוטי זה או אחר".

61. מן הידועות הן, פסק דינו המנחה של ביהמ"ש העליון ע"א 4/80 חנה מונק נ' אוסקר מונק (פרשת מונק) כי- הסכם ממון גם כזה שנחתם במשרד עורכי דין שם היו שני הצדדים מיוצגים, ועורכי דינם הסבירו להם את מהות ההסכם, משמעותו, והצדדים חתמו בפניהם לא יהיה בעל תוקף, אלא לאחר אישורו!! והאישור לא יכול להינתן בדיעבד!! תפקידו של השופט או של הדיין אינו חותמת גומי והוא תפקיד משמעותי וחשוב לבדוק כי הצדדים הבינו את משמעות התוצאה של חתימה על הסכם. הלכה זו לא שונתה עד עצם כתיבת שורות אלה.

62. לאחר בחינה מדוקדקת נמצא כי- אין תקדים בכל הפסיקה המשפטית הענפה בתחומינו לפיה הסכם בין בני זוג, שכולל תניות רכושיות מלאות ולא על נכס ספציפי, שלא אושר באף ערכה שיפוטית, ושלא אושר גם בפני נוטריון – קיבל תוקף של הסכם ממון, וזאת בחלוף שנות נישואין ארוכות 17 במספר, מהלכן לא אוזכר כל הסכם ביניהם, הצדדים לא פעלו על פיו, ואף לא בשאלות מיסוי שיכלה לחסוך לצדדים כסף רב, ככל שהיה בידם הסכם ממון, אך הם מעולם לא השתמשו בו. אין חולק כי, אף אחד מיחיד הצדדים לא סבר כי קיים ביניהם הסכם ממון.

63. מעיון מעמיק בפסיקה, לרבות בפסיקה שהובאה על ידי ביה"ד קמא, עולה שהמקרים היחידים שבם ניתן תוקף להסכם ממון שלא אושר היה בהתאם לסעיף 5 (א) (3) לחוק יחסי ממון לפיו- "נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב שלא יאוזן ביניהם". קרי- כאשר הסכם בין הצדדים היה לגבי נכס ספציפי בלבד, לעולם לא היה מקרה בו, ניתן תוקף להסכם ממון על כל רכיביו ללא אישור ביהמ"ש או ביה"ד או נוטריון לפני החתונה.

64. כלל בסיסי הוא כי הסכם בין בני זוג הכולל תניות לגבי כל רכושם, זכויות סוציאליות, פנסיונית, רכוש שייצברו בחייהם המשותפים מחויב על פי חוק לקבל אישור של ביהמ"ש או של בית הדין לאחר הנישואים ושל נוטריון או רשם הנישואין לפני הנישואין.

65. מציאות החיים מזמנת לנו מגוון של מצבים שקשה לחזות מראש, ומערכות יחסים זוגיות אשר נבדלות זו מזו בטיבן ובאופיין- מחייבת מתן גושפנקא משפטית להסכמים. משכך, החוק קובע מפורשות שהסכם ממון בין בני זוג, לאור הרגישות ובשל האופי המיוחד של יחסי בני הזוג, מחייב שהסכם ביניהם יאושר על ידי ערכאה שיפוטית, גם במידה ולצדדים שתי פרזות, בעוד שצדדים שאינם בני זוג, יכולים לפי חוק להתקשר בעסקה של מיליארד דולר והם לא חייבים לאשר את ההסכם.

66. אוי ואבוי לבעלי דין, אם ניתן יהיה בנקל לבטל הוראות חוק מפורשות הקובעות חובת אישור של הסכם ממון. אישור לפי חוק יחסי ממון אינו אוטומטי!! בתי המשפט /או בית הדין נדרשים לבחון באם הצדדים חתמו בהסכמה חופשית וכי הצדדים הבינו על מה הם חותמים. ההסכמה החופשית והבנת הצדדים את ההסכם חייבת להישמע באולם בית המשפט או בית הדין. לא די במה שיגיד הבעל שהאישה הסכימה בשעתו להסכם וחתמה עליו מרצונה. כל עוד לא נשמעה ההסכמה באולם המשפט, לא ינתן אישור. במקרה דנן, ביהמ"ש ככל הנראה כלל לא היה מאשר את ההסכם, שכן הוא מכיל תניות סותרות ממילא!

67. ביה"ד קמא למעשה הפיח בהסכם רוח יש מאין, אישרר אותו בדיעבד, על אף שלא אושר במועדו ובכך ניצל את האישה מזכויותיה הצבורות בבית המגורים בין היתר לאחר שקיבל את טענות הבעל הכוזבות ולפיהן הקרקע עליו בנוי הבית נרכשה מכספים שהיו בבעלותו טרם נישואי הצדדים.

68. התוצאה אליה הגיע ביה"ד קמא לאחר שקבע שההסכם בתוקף הוא שיש לפנות את האישה מביתה!! מתוך פסק הדין- " כך שאף אם תזכה הנתבעת בחלק מדמי הבית הבנוי על גבי הקרקע של התובע, עדין זהו רק שוויון כסף, אך אין לה חלק בגוף הבית או בעלות בו, האם די בכך כדי להורות על פינוי הנתבעת מהנכס? לכאורה התשובה לכך חיובית, שהרי אף אם ייפסק שמגיע לה חלק יחסי מדמי הבית, עדיין זה חיוב כספי ולא מדין בעלות, וממילא אין סיבה שהיא תמשיך לגור בבית שאינו שלה (שהרי כבר הכרענו לעיל שהמגרש שייך לבעל)".

69. תוצאות פסק הדין הינן מרחיקות לכת, סותרת את השכל הישר ואת החוק במדינת ישראל. ביה"ד קמא נתן תוקף להסכם שמעולם לא אושר, שנערך על ידי צד אחד, בעוד הצד השני לא היה מיוצג. כמו כן, הצדדים במהלך 17 שנות נישואיהן לא פעלו על פי ההסכם, אולם ביה"ד קמא הגיע למסקנה לפיה- האישה מפסידה את כל הרכוש שצברו הצדדים במשותף כל חייהם ובו גם את בית מגוריהם שמשמש קורת גג לה ולקטינים!! הבית עליו עמלה כל חייה. משעה שביה"ד קמא קבע כי, ההסכם בתוקף והורה כי המגרש עליו נבנה הבית שייך רק למשיב, נותרה האישה אל מול שוקת שבורה, וחסרת כל לאחר 17 שנה. אין דרך משפטית היכולה לקבוע כי המגרש והבית הבנוי עליו לא שייך למערערות, ביה"ד קמא טעה, התבסס על נתונים לא נכונים, התעלם מראיות חותכות, ציטט חלקי משפטים, וסתר עצמו בפסק הדין מספר פעמים כפי שיבוא להלן.

ב. טעה ביה"ד קמא עת קבע כי משך שנות נישואיהם, הצדדים התנהלו עפ"י הוראות ההסכם שלא אושר-

70. בני הזוג, כאמור, במשך 17 שנות נישואיהם לא הזכירו קיומו של ההסכם ודאי שלא פעלו על פיו. הצדדים ניהלו חשבונות משותפים בהם הטמיעו כספים שלכאורה על פי ההסכם היו צריכים להיות מופרדים, המשיב הכניס את המערערות להיות שותפה בחשבונות מלפני הנישואין, הצדדים נטלו משכנתאות במשותף, פתחו עסקים משותפים, החזירו כספים שלטענתו הושקעו בבית להוריו במשותף, לא ייחסו כל חשיבות לאופן הרישום, רכשו ומכרו דירות מהלך נישואיהם ובנו את ביתם במשותף!! זאת מבלי להזכיר ולו פעם אחת את אותו הסכם עליו חתמו ובחרו שלא לאשרו ולא ניתן לו תוקף משפטי.

*** מצ"ב אסמכתא למשכנתאות משותפות מסומן "5".

*** מצ"ב אסמכתא אודות כניסתה של המערערות לחשבון המשיב מלפני הנישואין מסומן "6".

71. בית המגורים בנווה אילן, נבנה על ידי הצדדים במשותף באמצעות משכנתאות שנלקחו ובסך של כ- 1,200,000 ₪. ככל ואכן הושקעו כספים שנטל האיש מהוריו- הרי שהכספים הוחזרו להוריו מכספים משותפים כפי שיובא להלן באריכות ועל כן טענתו מתייתרת בעניין זה.

72. יובא כבר עתה כי למעט הרישום בטאבו כל מסמכי הבית רשומים על שם הצדדים שניהם או על שם המערערות לבדה. ההיתר לבנייה הוא על שם שני הצדדים, כל הבקשות לפיתוח המגרש, הבקשות לזכויות הבנייה, הקשר עם האדריכל, עם אנשי המקצוע, בחירת החומרים הכל נעשה ע"י המערערות בלבד ונרשם על שמה.

*** מצ"ב תכתובת של המערערות וכן אישורים לפיהם היא זו שטיפלה בבניית הבית מסומן "6א".

73. כמו כן, המערערות היא שפעלה לצורך רישום הזכויות בטאבו, ובכל פעם שביקשה לעדכן את המשיב בעניין- כתב לה תטפלי בזה את, "מה את שולחת לי כל פעם". המערערות פעלה שנים בהתנדבות בוועד המושב, ולבסוף נבחרה להיות יו"ר היישוב- שהמינוי ניתן רק לבעלי נכסים ביישוב.

*** מצ"ב הבקשות לרישום מסומנות "7".

*** ראה נספח 5 שצורף לעיל בדבר אסמכתא למשכנתאות

*** מצ"ב הבקשות לפיתוח למועצה מסומנות "8".

*** תכתובת הצדדים במסגרתה מפנה המשיב את המערערות לטפל לבדה בעניין הרישום מסומנת "9".

74. אלא שעל אף האמור לעיל, ביה"ד קמא יצא מתוך נקודת הנחה שמאחר ונכסים נרשמו על שם אחד הצדדים- משמע שנכסים אלה הם בבעלות אותו צד- זאת על אף שגם ההסכם במידה והיה מאושר-לא קובע כך. על סמך סברה זו, קבע ביה"ד כי נכסים שהבעל רשם על שמו הם בבעלותו ואף הגדיל לעשות וקבע כי נכסים אותם התכוונו הצדדים לשתף- נרשמו על שמם במשותף.

75. ראה כי בעמוד 29 לפסק הדין קובע ביה"ד קמא כי – "לעומת כל הנ"ל, העסק שנרכש במשותף לאחר חתימת ההסכם, המסעדה, כן נרשמה ע"ש שניהם, וזה גם לפי הסכם הממון (סעיף 9 להסכם, באשר לנכס שייכש לאחר הנישואין שיהיה שייך לשניהם בשווה)". ראה כי- ביה"ד קמא טועה שוב והרי העסק המשותף של הצדדים, המסעדה, היה רשום רשומה על שם האישה בלבד {שכן הצדדים לא ייחסו חשיבות לרישום}, ועל אף הרישום היה בברור לאורך הדרך כולה כי היא שייכת לצדדים בחלקים שווים.

76. לא נהיר מה שונה גורל המסעדה שנרשמה על שם האישה והינה משותפת, מגורל הבית בנווה אילן שהרי המדובר בנכסים שנרכשו בתוך תקופת החיים משותפת וברור כי הם בבחינת נכסים משותפים.

77. והרי המשיב עתר לפירוק שיתוף במסעדה הרשומה על שם האישה ומכירתה וחלוקת התמורה בין הצדדים. צא ולמד בתביעתו של המשיב, הוא לא ייחס כל חשיבות לאותו הסכם ו/או לאופן הרישום, שכן הם מעולם לא ייחסו חשיבות לרישום. אחרת נשאלת השאלה מדוע את המסעדה הרשומה על שם האישה יש לאזן ואילו את הבית הרשום על שמו לא?!! ככל הנראה ב"שיטת המצליח" ניסה המשיב לטעון כי ההסכם תקף איפה שהיה לו נוח.

78. למעשה האמת לאמיתה היא שהצדדים מעולם לא נהגו על פי הסכם הממון. הם מעולם לא הפרידו את רכושם ומעולם לא ייחסו חשיבות לרישום כפי שעולה יפה מהתנהלותם במסעדה אשר הייתה רשומה על שם האישה. הצדדים נהגו בכל רכושם כמשותף בלא יוצא מן הכלל.

ג. טעה ביה"ד קמא עת קבע על סמך הצהרות כוזבות של המשיב כי המגרש שנרכש שנתיים אחרי החתונה מכספים משותפים היה מכספים חיצוניים מבלי לבדוק את העובדות לעומקן-

79. פסק הדין של ביה"ד קמא קבע כי, המגרש עליו בנו הצדדים את ביתם המשותף בנווה אילן(שווי הבית נאמד כיום בכ 6,500,000 ₪, נרכש מכספים חיצוניים של המשיב ועל כן שייך לו- טעות מוחלטת ומנוגדת לראיות בתיק. המשיב טען כי המגרש בנווה אילן נרכש בשנת 2005 מכספי ירושה עתידית וכן מכספי תמורת דירתו מלפני הנישואין ברחוב הנמר.

80. למען הסדר הטוב יובא כי בית המגורים נבנה על מגרש שנקנה בשנת 2005 בסך של 1,243,844 ₪ כולל תשלום פיתוח, והכל בזמן החיים המשותפים. מטעמים פורמליים בלבד, ומבלי שהמערערת ייחסה לכך כל חשיבות, בית המגורים נרשם על שם הבעל- ואין חולק כי הדבר חסר משמעות. יפים לעניין זה דבריה של כבוד נשיאת ביהמ"ש העליון, השופטת אסתר חיות, בדנ"צ שפורסם רק לאחרונה וביום 24.6.21 – "ניסיון החיים מלמד כי תיתכנה סיבות שונות לכך שבית נרשם או נותר רשום על שם אחד מבני הזוג".

כספי תמורת הדירה ברחוב הנמר:

81. הנכסים שהיו בבעלות הצדדים ערב נישואיהם וששייכים להם בנפרד על פי חוק יחסי ממון-

בבעלות המערערת- הדירה ברחוב שמחה הולצברג- בבעלות המערערת דירה ברחוב שמחה הולצברג 14 בפסגת זאב, שנרכשה כאמור הרבה שנים לפני הנישואים עליה רבצה משכנתא שהחזרה בסך של 500 ₪ לתודש, כאשר שכר הדירה המתקבל הינו 4,900 ₪ בממוצע. יצוין כי, עד עצם כתיבת שורות אלה שכר הדירה מופקד לחשבון המשותף של הצדדים.

82. **בבעלות המשיב – מעבדת שיניים ומחצית דירה ברחוב הנמר 19 בירושלים (להלן: "הדירה ברחוב הנמר"),** במסגרת הסכם הגירושין שבין המשיב לאשתו הראשונה נקבע בסעיף 6 להסכם הגירושין כי דירתם ברחוב הנמר תימכר והתמורה בגינה, לאחר החזר הלוואות ומשכנתאות {ראה סעיף 6.7 להסכם}, תחולק בין הצדדים בחלקים שווים.

*** מצ"ב העמוד הרלוונטי מהסכם הגירושין מסומן "10"

83. האיש חזר ואמר חוזר ושנו מהלך הדיונים ובכלל טענותיו כי חלקו בכספי תמורת מכירת הבית ברחוב הנמר היו בסך 1.3 מיליון ₪ ואלה שימשו אותו לרכישת המגרש בנווה אילן. כך לדוגמא בפרוטוקול הדיון שנערך בפני ביה"ד קמא מיום 22.12.2020 בשורה 121 מצהיר המשיב כי מכר את הדירה ברח' הנמר בירושלים עם גרושתו, בסך של 2.6 מיליון ₪ וכי חלקו בסך 1.3 מיליון ₪ השקיע בבית בנווה אילן.

*** לנוחות כבודכם מצ"ב העמודים הרלוונטיים מתוך פרוטוקול הדיון מסומן "11"

84. אלא שהבית ברחוב הנמר נמכר ביום 16.8.05 בסך של 1,492,920 ₪ בסך הכל, כאשר חלקו של המשיב הינו מחצית ובסך של 746,460 ₪ לפני החזר משכנתאות, תשלום מיסים והוצאות מכירה. חלקו של המשיב במשכנתאות לפי הסכם הגירושין עם אשתו הראשונה עמד על 264,464 ₪ קרי התמורה שקיבל המשיב מהמכירה לפני תשלום מס עמדה על 481,540 ₪ בלבד!!.

*** מצ"ב הסכם הגירושין בין המשיב לגרושתו מסומן "12"
*** מצ"ב דיווח רשות המיסים אודות המכירה מסומן "13"

85. המשיב צירף מסמך מאת רו"ח שלו, רו"ח משה אשכנזי, לפיו- " לבקשתך הריני לאשר כי בהצטרף ההון ליום 31.12.05 שהגשת לרשויות המס, דיווח על מכירת 50% בדירה ברח' הנמר בירושלים, חלקך הסתכם בסך של 694,495 ש"ח.

*** מצ"ב מכתב רו"ח של המשיב- מסומן "14"
*** ראה נספח 13 שצורף לעיל, בדבר דיווח לרשות המיסים אודות מכירת הנכס.

86. משכך לא היה בידי המשיב לבדו סך של 1,243,844 ₪ עלות הרכישה והפיתוח של המגרש בנווה אילן. יובא כי, עד עצם כתיבת שורות אלה המשיב לא הציג ולו ראייה אחת לפיה הכספים עימם שילם למוכרי המגרש היו הכספים מהבית ברחוב הנמר. צא ולמד לכל היותר יכל המשיב להשקיע לבדו ברכישת המגרש סך של 481,540 ₪ שקיבל מכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר, אשר לכל הדעות הוטמעו בנכס המשותף.

87. נכון להיום המגרש כולל הבית שווה לשיטתו של המשיב 7,500,000 ₪, {המחיר הריאלי הינו 6,500,000 ₪}. ביה"ד קמא התעלם בפסק דינו מהראיות לפיהן הסכום שקיבל המשיב ממכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר הוא 481,540 ₪ בלבד (במילים): "ארבע מאות שמונים ואחד אלף חמש מאות וארבעים שקלים". ביה"ד קמא לא מנמק על בסיס מה קובע כי המגרש והבית שייכים למשיב, פרט אותו נימוק לפיו הצדדים חתמו על הסכם ממון.

88. עם זאת גם אילו ההסכם היה בתוקף, כל שיכל המשיב לקבל בחזרה גם על פי ההסכם הוא סך של 481,540 ₪ הסכום שטוען שהשקיע ממכירת הדירה בנמר. ראה סעיף 7 ב' להסכם- " במידה שבמקום הנכס שנמכר נרכש נכס ו/או נכסים אחרים, יהיו אף נכס או נכסים אלו, נכסים שאין לאזן שווים, והם לא יכללו בהסדר איזון המשאבים. ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן שווים." צא ולמד- גם בפרשנות ההסכם טעה ביה"ד קמא, ולכל היותר יכל להורות על השבת הסכום שהביא עימו המשיב לנישואים, שכן יתרת הכספים לרכישת המגרש היו משותפים!! כפי שיפורט להלן הוכח כי, המשיב לא קיבל ירושה מהוריו, לא קיבל מתנה, וכל הכספים אשר הושקעו לצורך רכישת המגרש כולל תשלום המשכנתא היו כספים משותפים.

הירושה שלא הייתה!:

89. ביה"ד קמא ביסס את פסק דינו על הצהרותיו הכוזבות והמשתנות של המשיב ששינה גרסתו בכל פעם, תוך התעלמות מוחלטת מראיות קבע כי- המגרש שנרכש לצורך בניית הבית בנווה אילן נרכש גם מכספיים חיצוניים של המשיב שניתנו לו על חשבון ירושתו העתידי ו/או כספים שהתקבלו מהוריו!!.

90. תחילה טען שהנכס נקנה כולו ממשכנתא בסך 1.1 וכן מכספי אמו ועל פי הסכם בין יורשים הנכס נרשם על שמו:

המשיב הטעה את ביה"ד קמא וגרם לעיוות דין- בשורה 69 לפרוטוקול הדיון מיום 20.12.20 טוען המשיב- " חלקו של הבית ברחוב הנמר 1.380 מיליון ₪ זה בדיוק הסכום של המגרש של הדירה בנווה אילן בשנת 2009 בנה האיש את הדירה על המגרש הזה, לפי המתנה והסכם יורשים ממשפחתו ומאמו הנכס גם נרשם רק על שמו ומעולם לא הייתה לאישה כל טענה, נלקחה משכנתא בסכום של 1.1 מיליון לרכישת הדירה וכיום מה שנשאר זה 900 אל"ש, כספים שהמשפחה שלו נתנה לו, בסכומים הרבה יותר גבוהים מהסכומים האלה..".

91. לאחד מכן טען כי על בסיס הסכם הממון מתנות וירושות מוחרגות וכי הכל נרכש מכספים של אמו : במהלך הדיון מיום 11.2.20 ממשיך ב"כ המשיב לטעון בפני ביה"ד קמא תוך הטעיה של ממש כי קיים הסכם ממון, שנחתם ואושר על ידי נוטריון, טוען כי הכספים למגרש הגיעו כולם מאימו והחזיר לאימו חלק מהכספים, אך לפי ההסכם ממון, כל כסף במתנה או ירושה יישאר עמו והוא קיבל מאימו."

92. אחר כך טען כי המדובר בכספים של הבית מרחוב הנמר ובתוספת כספים מאמו על מנת שלא יצטרך לקחת משכנתא:

בפסק הדין עמוד 3 שורה 35-31 מצטט ביה"ד קמא את דבריו של המשיב שנאמרו על ידו בדיון מיום 11.2.20 בשורה 121 לפרוטוקול הדיון שם מעיד המשיב בעניין הדירה ברחוב הנמר- " לי ולגרושתי מכרנו אותה ב-2.6 והחלק שלי זה 1.3". יכול להביא חוזה מכיר. האישה לא הביאה שקל אחד לבית בנווה אילן. הבית ברחוב הנמר נמכר קצת אחרי הנישואים, והמגרש נרכש בשנת 05. הכסף היה בבנק. יש מסמך ניתן להביא אותו. ראיתי פרסום על נכס בנווה אילן, את הבית בניתי ע"י קבלן, חלק לקחתי משכנתא 1.2 ש"ח היא על שמי ואני שילמתי. לקחתי גם כספים מהחשבון של אמא שלי לבניה. כדי שלא אקח משכנתא. זה היה כסף של אבא שלי. לאחר שאבא שלי נפטר, האמא לא תבעה רק אישרנו הסכם בבית משפט שאני מוותר על ירושה עתידית. החזרתי לאמא שלי מיליון ₪. מכרתי את הדירה בתל אביב לאחר הנישואין, יש אסמכתא. לקחנו הלוואה משכנתא לטובת המסעדה ולא לאמא שלי.

93. לאחר מכן שוב שב לטענה ולפיה הבית נרכש מכספי מתנה מאמו בלבד:

בעמוד 15 לפסק הדין מביא ביה"ד קמא את דבריו של המשיב מפרוטוקול הדיון מיום 11.2.20 שם לפתע טוען המשיב, בניגוד לטענותיו קודם לכן כי- " יש הסכם ממון, לאישה יש דירה מלפני הנישואין, לבעל הייתה חצי דירה שנמכרה ונרכש מגרש בנווה אילן. הכספים הגיעו למגרש כולם מאימו והחזיר לאמו חלק מהכספים, אך לפי הסכם הממון כל כסף במתנה או ירושה יישאר עימו, והוא קיבל מאימו.

94. הפלא פלא- ביה"ד קמא מתעלם לחלוטין מהשינוי הבלתי נתפש בגרסאות המשיב שלא השכיל להבין כי לשקר אין רגליים – ניכר כי המשיב בעצמו הסתבך ולא הצליח להסביר לעצמו את הסיבה שבגללה הוא מבקש לנשל את אשתו מזכויותיה בבית.

95. כפי שיובהר להלן- האיש מעולם לא קיבל ירושה, לא עתידית ולא בכלל, גם מתנות הוא לא קיבל מהוריו. התברר בדיעבד כי המשיב שהיה מיופה כוח בחשבונם של הוריו, גנב מהם משך תקופה ארוכה כספים בסך של למעלה מ- 2,000,000 מיליון ₪. זו הסיבה שאמו ואחיו פתחו כנגדו בהליך משפטי שהסתיים בהסכם בורות.

96. בשל העובדה שבמסגרת הסכם הבוררות מ-2016 בין המשיב ואמו, נקבע כי על המשיב להשיב את הכספים שגנב מאמו- מכרו הצדדים את דירתם בתל אביב והעבירו את כספי תמורתה לאמו וכן הוסיפו ולקחו משכנתא מחשבונם המשותף בסך 850,000 ₪ והשיבו את הכספים לאמו במשותף. על המשכנתא הזו שנלקחה ע"י הצדדים לצורך השבת הכספים לאמו בדצמבר 2016, ערבים הוריה של המערערת בעצמם והמערערת חתומה כאשר על המשיב על הסכם הממון והיא הייתה חלק בלתי נפרד מההליכים נגדו בשל העובדה ולפיה היו נשואים בעלים במשותף של בית הצדדים. המערערת אף נדרשה להיות נוכחת בהליכי הבוררות מאחר ובמסגרתם נרשמה על שם אמו של המשיב הערת אזהרה על בית הצדדים המשותף!!

97. ביתר פירוט- בשנת 2010 הלך לבית עולמו אביו של המשיב, אשר הותיר צוואה הודית עם אם המשיב, אולם בשל טעות של ביה"ד הרבני בירושלים במקום צו קיום צוואה ניתן צו ירושה על עיזבונו של אביו של המנוח.

98. אחיו של המשיב ואימו פנו לביה"ד הרבני לצורך ביטול צו הירושה והוצאת צו קיום צוואה. בשל העובדה שלימים התברר כי במשך חמש שנים גנב המשיב מאימו למעלה משני מיליון שקלים. לאחר שאימו פתחה כנגדו הליך בבית המשפט, הופנו הצדדים לבוררות במסגרתה, חתמו אחיו של המשיב ואימם על הסכם שאושר בביהמ"ש לענייני משפחה בירושלים וקיבל תוקף של פסק דין.

99. במסגרת ההסכם נרשם מפורשות כי- "ירון חייב כספים לאורה (אם המשיב) שנטל ממנה ו/או מהמנוח וירון מסכים להשיב כספים אלה. וירון פועל בימים אלה לקבלת משכנתא על הבית בנווה אילן, כהגדרתו בהסכם להלן במטרה להשתמש בכספי הלוואה שיתקבלו כנגד המשכנתא לצורך השבת הסכום הראשון והסכום השני, כהגדרתם בהסכם להלן".

*** מצ"ב ההסכם להשבת כספים שנחתם בין המשיב לבני משפחתו אשר צורף ללא עמ' 5, מסומן "15" (להלן: "הסכם השבת כספים").

100. בסעיף 2 להסכם השבת הכספים שבין המשיב לבני משפחתו נכתב כי- " לסילוק סופי ומוחלט של כל הטענות ו/או התביעות ו/או הדרישות של הצדדים ולאחר שבוצעה התחשבות בין אורה לירון ביחס לכספים שניטלו על ידי ירון וכספים אחרים, ירון ישיב לאורה את הסכומים המפורטים להלן ובאופן כמפורט להלן-

סך של 900,000 ₪ ישולם על ידי ירון עד ליום 31.12.16, נוסף על מה שכבר שולם על ידו מיום 1.9.2015 ועד יום חתימת הסכם זה. ירון מצהיר כי בכוונתו להחזיר סך של 500,000 ₪ מתוך הסכום הראשון עד ליום 31.3.16.

בנוסף, סך של 1,500,000 ₪ להלן הסכום השני ישולם על ידי ירון לאורה בתשלומים מעת לעת או בתשלום אחד במועדים ובסכומים כפי שיקבע ירון וזאת החל מיום 1.1.2017.

101. כמובן שלצורך חתימת ההסכם נדרש אישורה של המעוררת ואם לא די בכך הוריה חתמו ערבות בסך של 900,000 ₪ להחזר הכספים שגזל המשיב, שכן היה ברור להם שהכל שייך גם לבתם.

102. לצורך השבת הכספים לאם המשיב נטלו הצדדים הלוואה מבנק לאומי ובסך של 850,000 ₪, אשר הוחזרה על ידם מהחשבון המשותף, אותו חשבו ממונו משולמת גם המשכנתא שנקלחה על ידי הצדדים בשנת 2010 לטובת הבנייה.

**** מצ"ב אישור הבנק על נטילת הלוואה, וכן אישור על פירעונה – מסומן "16".

103. ביום 18.12.2017 שלחה אימו של המשיב מכתב המופנה למשיב לפיו – " אין יום שאני לא בוכה, מעולם לא לקחת אחריות ולעולם לא ביקשת סליחה על אף שוויתרתי לך על סכומים ניכרים שלקחת מחשבוני, בחרתה לנתק כל קשר עמי ועם המשפחה. מצבי נהיה קשה מיום ליום ואני לא בקו הבריאות אתה בוודאי לא יודע זאת, כי על אף שבהסכם בניינו התחייבת לקיים קשר קרוב ולדאוג לי".

104. כאמור הוריה של המעוררת היו ערבים להסכם להשבת כספים, ואף קיבלו ביום 11.1.17 מאימו של המשיב מכתב התראה למימוש הערבות – " שטר חוב וכתב ערבות להסכם עם ירון ארמוזה מיום 9.5.16. " אני רוצה להודיע לכם שבגלל שירון לא עומד בהתחייבותו על פי ההסכם בניינו והפרו הפרה יסודית אני מתכנת לממש את כל הבטוחות העומדות ברשותי כולל שטר החוב עליו אתם חתומים ולנקוט בכל האמצעים לגבות כל סכום המגיע לי מהכסף אותו לקח ממני בלי רשותי".

**** מצ"ב המכתב שנשלח למשיב על ידי אימו מיום 18.12.2017 מסומן "17".

**** מצ"ב המכתב שנשלח להוריה של המעוררת על ידי אימו של המשיב מיום 11.01.2017 מסומן "18".

105. לסיכום, לעניין טענות המשיב בעניין כספי מתנה, הלוואה, ירושה עתידית מהוריו, יובא כי המשיב שינה גרסתו, וביה"ד קיבל טענותיו ללא אסמכתאות, ללא ראיות, ובניגוד להוכחות למכביר שהציגה המעוררת. לימים ולאחר מתן פסק הדין, צירף המשיב להשלמת הטיעונים את ההסכם עם אימו המוכיח את טענות המעוררת, כי הוריו מעולם לא נתנו לו כספים במתנה ובוודאי שלא ירושה עתידית, אלא המשיב ניצל את היותו שותף בחשבונה וגנב מאמו סך של למעלה מ- 2,000,000 ₪. יוער כי, הגניבה התבצע בשנים 2011-2014, לאחר פטירת אביו בשנת 2010. המשיב לא הציג ולו מסמך אחד לפו קיבל שקל מאביו במועד רכישת המגרש, כך שבשנת 2005 מועד רכישת המגרש לא היו בידי כספים של הוריו.

106. צא ולמד, כל טענות המשיב בדבר קבלת "ירושה עתידית", "מתנה מאימו", או מאביו, מופרכות מיסודן והן פירות דמיונו הקודח שמשנתנים מעת לעת. לא רק שהמשיב לא קיבל ירושה, לא קיבל מתנה, אלא הוא מנושל מירושת הוריו בשל העובדה שבחר לגנוב מהוריו ומאחיו כספים!!! נראה כי את עשרת הדברות לא למד!!! נראה כי, אדם הגונב מהוריו מסוגל לגזול גם מאשתו ואם ילדיו את קורת הגג שלה!!!

107. ברור כי גם במידה והמשיב השתמש באילו מהכספים שגנב מהוריו לצורך בניית הבית, הרי שאלה הוחזרו להוריו ע"י הצדדים יחד – באמצעות מכירת הדירה בתל אביב ומשכנתא משותפת, אזי גם לו היו מאשרים הצדדים את ההסכם בזמנו והוא היה בר תוקף- ממילא היה הבית בגדר רכושם המשותף.

המגרש והבית בנווה אילן הינם בגדר רכוש משותף ואין כל סיבה להפריד ביניהם-

108. ביה"ד מכריע בעמוד 33 לפסק הדין שורות 5-2 – "לסיום פסק הדין נבהיר ונעיר. בל נשכח כי לכאורה, המגרש והבית שעליו בנווה אילן, אינם יחידה משפטית אחת שהרי המגרש, שנרכש מדמי הדירה ברוחב הנמר, הוא שייך לתובע מכח סעיפים 5 ג' וסעיפים 7 א-ב להסכם הממון. ואולם הבית שעל גביו, לכאורה הינו נכס שנרכש בחיי הנישואין השייך לסעיף 9".

109. ביה"ד קמא התעלם מהראיות בתיק וקבע על בסיס עדותו הבלתי מהימנה של המשיב כי, המגרש עליו נבנה בית המגורים נרכש מכספים השייכים לו ממכירת דירתו ברחוב הנמר. אולם, הוכח במסמכים ובראיות למכביר כי, המשיב קיבל לכל היותר סך של 481,540 ₪ ממכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר. תשומת לב, ביה"ד הנכבד כי במסמך שצירף המשיב מרו"ח שלו נכתב מפורשות כי בהצהרות ההון לשנת 2005 דיווחת כי חלקך

בדירה ברחוב הנמר הסתכם בסך של 694,495 ש"ח. מסכום זה יש לקזז החזר משכנתאות בהתאם להסכם הגירושין חלקו של המשיב עומד על 264,464 ₪ קרי הסכום שנותר בידי המשיב בהתאם להצהרת ההון שלו הינו 430,031 ₪.

110. באותו מכתב מטעם רו"ח של המשיב נכתב כי, בשנת 2005 באותה הצהרת הון הוא דיווח על רכישת מגרש בנווה אילן בסך של 1,243,844 ₪. אזי הכיצד יכל היה ביה"ד קמא לקבוע כי, המשיב רכש את המגרש מכספים שקיבל ממכירת הדירה ברחוב הנמר, ובכך להסיק כי לאישה לא מגיע דבר!!!.

111. לאור המפורט לעיל, ובהתאם לאסמכתאות עולה כי, המגרש בנווה אילן נקנה במהלך תקופת הנישואים בשנת 2005 ובסכום של 1,243,844 ₪.

112. המערערת והמשיב רכשו את המגרש, אשר נרשם על שם המשיב בתמימות מלאה, וככל הנראה מטעמי מס, בשל העובדה שנכון למועד הרכישה הייתה בבעלות האישה דירה מלפני הנישואים. לימים התברר כי, מגרש אינו נחשב "דירה שניה" בהתאם לחוק מיסוי מקרקעין. נושא הרישום לא העסיק את המערערת, אשר יצאה מתוך נקודת הנחה שהצדדים נשואים, מרחיבים את המשפחה, לא אישרו את הסכם הממון בבית המשפט בכוונת מכוון. השכל הישר אומר שבמידה וסברה האישה שהמגרש לא שלה רק בשל הרישום או שייתכן ותעלה טענה בעניין הסכם אותו בחרו הצדדים לא לאשר, אין ספק שהייתה עומדת על רגליים אחוריות עד שהמגרש היה נרשם על שמה, ובוודאי שלה הייתה משקיע כספים, אנרגיות, בבית שלעולם לא יהיה שלה.

113. הצדדים אף נטלו שבע משכנתאות בסך כולל של 1,210,000 ₪ הראשונה בחודש נובמבר 2009 בסך של 200,000 ₪, השנייה ביום 24.8.09 בסך של 250,000 ₪, השלישית ביום 25.1.10 ובסך של 50,000 ₪, הרביעית ביום 29.6.10 בסך של 300,000 ₪, החמישית ביום 11.2.10 בסך של 200,000 ₪, השישית ביום 20.10.09 בסך של 50,000 ₪, השביעית ביום 10.5.10 בסך של 160,000 ₪.

****** ראה נספח 5 שצורף לעיל בדבר אישור לקיחת משכנתאות משותפות.**

114. בחקירת המשיב בדיון מיום 22.12.20 נשאל האיש (שורות 145-143): "ב"כ האישה - " תאמר לי בבקשה, איך בנית את המבנה בנווה אילן?."

האיש - " לקחתי משכנתא של 1.2 מיליון."

בית הדין - " מעיר לב"כ הנתבע, הוא תיקן את עצמו מלשון רבים לקחנו ללשון יחיד לקחתי."

115. צא ולמד- המשכנתא שנלקחה בשנת 2009-2010 שימשה את הצדדים לבניית הבית, והוחזרה כל תודש מתוך התא המשפחתי, ואף מכספי שכירות של דירת המערערת לפני הנישואים.

המשך החקירה-

האיש - " לקחתי גם כספים מאמא שלי, אבא שלי אמר לי אל תיקח משכנתא על הכל, כי אני יעזור לך."

ב"כ האישה - " למה היה משפט בבית המשפט למשפחה"

האיש - " כי היה בעיות על ירושה ואחרי זה עשינו הסכם, לא הגענו לדיון."

ב"כ האישה - " כמה כספים החזרת לאמא שלך? "

האיש - " 1 מיליון."

ב"כ האישה - " בכל מקרה איך החזרת את המיליון ₪ האלה? "

האיש - " היה לי דירה בתל אביב, מקבוצת רכישה, לקחת את הכסף מאבא שלי.

ב"כ האישה - " האם זה נכון שלקחתם הלוואה בשביל להחזיר לאמא שלך? "

האיש - " לקחתי הלוואה לצורך המסעדה, לא לצורך הדירה."

ב"כ האישה - " האם שילמתם לאמא שלך מיליון ₪ מהמשכנתא? "

האישי- " לא".

ב"כ האישה- " מי לקח את המשכנתא".

האישי- " אני לקחתי את המשכנתא היא רשומה על שמי, ומכיוון שזה היה חשבון משותף אז היא גם חתמה".

ב"כ האישה- " מי היו ערבים".

האישי- " אני לא זוכר".

ב"כ האישה- " ההורים שלה היו ערבים".

116. המשיב מטעה באופן מכוון ומנסה לבלבל את היושבים בדין, תוך ערוב סיפורים, ערוב תקופות, והכל על מנת שלא לאפשר למערערת לקבל את חלקה בבית המשותף.

117. זה המקום לציין כי, בשל הגנבה נאלצו הצדדים ליטול משכנתא בשנת 2016 בסכום של 870,000 ₪ לצורך השבת הכספים שגנב המשיב לאימו. המשכנתא נלקחה מהחשבון המשותף של הצדדים, אזי לא ברור הכיצד קבע ביה"ד קמא כי הצדדים התנהלו בהתאם להסכם שלא אושר, ובניגוד גמור לאמור בו, הצטרפה המערערת לחשבונו של המשיב.

118. בחקירתו המצוטטת לעיל, טוען המשיב כי המשכנתא נלקחה לטובת חובות במסעדה- דבר שלא היה ולא נברא. המשכנתא נלקחה ושולמה ישירות לידי אימו של המשיב, לראיה- סעיף 4.15 בהסכם להשבת הכספים נקבע כי- " ירון מצהיר כי הוא פועל בימים אלה להגשת משכנתא על הבית בנווה אילן, לשם קבלת הלוואה שתתקבל כנגד משכנתא לצורך השבת הסכום הראשון עד ליום 31.12.16".

** ראה נספח 16 שצורף לעיל בדבר נטילת הלוואה.

*** ראה נספח 15 שצורף לעיל בעניין הסכם להשבת כספים

119. בהקשר זה יצוין כי על בית הצדדים בנווה אילן, הייתה רשומה הערת אזהרה לטובת אמו של המשיב למקרה בו הצדדים יפרו את הסכם השבת הכספים שנחתם ביניהם. לאחר ששולם החוב לאימו פעלה המערערת לבטל את הערת האזהרה שנושמה על בית הצדדים.

120. הצדדים השיבו לאימו של המשיב את הכספים על ידי מכירת דירתם בתל אביב בשנת 2017 ובסכום של 1,400,000 ₪, וכן משכנתא שנקלחה על ידם בסך של 870,000 ₪ כמפורט לעיל. זה המקום לציין כי, לא רק שהאישה לא התנגדה למכירה, אלא הוריה אף חתמו ערבות על ההסכם לצורך השכנת שלום בית בין המשיב לאימו ואחיו. שכן עבור המערערת משפחה הוא ערך עליון!!

מסקנות ביה"ד קמא שגויות לא מנומקות ואינן מתבססות על ראיות כמפורט לעיל-

121. ביה"ד קמא קובע בפסק הדין- "מוסיף ב"כ הנתבע: הנכס בנווה אילן נרכש מהנכס בהנמר שנמכר, ונרכש המגרש בנווה אילן עם זכויות בניה, והוא לקח משכנתא 1.2 מיליון לצורך הבניה, ונשאר 900 אל"ש לשלם. יתרת הכספים לבנית הנכס, המשפחה שלו נתנה לו בסכומים גבוהים. האשה שמרה על הנכס שלה היה חוב עליו".

122. טעה ביה"ד שקבע על בסיס הצהרותיו הכוזבות של המשיב, ובניגוד למסמכים כי- " כך שלטענת התובע וב"כ המגרש בנווה אילן נרכש על ידי התובע, מתמורת הצי דירתו ברחוב הנמר, ואת הבית שעליו בנה מכספי המשכנתא שנטל ושילם את המשכנתא לבדו, וכן בסיוע כספים שקיבלו מאימו. לטענתו הוא פרע לאמו את החוב מתמורת הדירה בתל אביב שמר וכן שהגיע להסדר עם אמו באשר לכך. לא הוכח כי הנתבעת שילמה משכנתא זו." טעה ביה"ד קמא- הצדדים חיים במשותף, מגדלים ילדים, כולל את ילדיו מנשואיו הראשונים, איזה כסף יש למשיב לבדו לשאת במשכנתא, קל וחומר עת שכירות הדירה של המערערת מלפני הנישואים גם כן נכנסה לחשבון המשותף?!! כל כסף שמשלם יוצא מתוך התא המשפחתי!!!. לראיה- המשיב אף הכניס את המערערת כשותפה בחשבון הבנק ממנו משולמות המשכנתאות, אזי גם המשיב כביכול סבר שלא היה הסכם מעולם.

123. ממשיך ביה"ד קמא ושוב טועה שכותב בפסק הדין כי- " לטענתו את הלוואת המשכנתא המשותפת לקחו הצדדים לטובת המסעדה שפתחו, ולא כהשבת החוב לאמו". הנתבע טען בכל פעם טענה אחרת פעם אחת

טען כי הוריו עזרו לו במסעדה, ופעם אחת טען שהמשכנתא נלקחה לטובת רכישת הבית. כפי שהוכח לעיל, בהסכם להשבת הכספים נקבע כי, תילקח משכנתא לטובת החזרת החוב להוריו.

124. טעה ביה"ד קמא שקבע כי- " בכל מקרה אין מקום לקבל טענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם". לא ברורה מסקנת ביה"ד, שכן הצדדים נשואים כדמו"י חל עליהם חוק יחסי ממון כל עוד לא נחתם ביניהם הסכם, אזי לא צריכה להתגבש הסכמה לשיתוף ספציפי. ביה"ד קמא ביסס את פסק דינו מתוך נקודת מוצא שהיה בין הצדדים הסכם ממון ומכאן הטעות. עם זאת יובהר כי, גם אילו היו בותרים הצדדים כן לאשר את ההסכם, הניתוח של ההסכם כפי שעושה ביה"ד קמא שגוי!!!.

125. ממש"ד ביה"ד קמא וקובע בפסק דינו- " כך שיש תוקף אף להסכם שאושר ע"י נוטריון. כך שאין ספק שהסכם בתוקף גובר על כל טענה לכוונה לשיתוף ספציפי בנכס של הצד השני הרשום על שמו מלפני הנישואין." אולם, במקרה דנן ההסכם לא אושר על ידי נוטריון, לא צריכה להיות לכוונת שיתוף ספציפי שכן המגרש נרכש לאחר הנישואים.

126. טעה ביה"ד קמא שכתב בפסק דינו בעניין הנכס בנווה אילן- " אף נוסף ונאמר- אף שהסכם הממון אינו מאושר ואף אם היה נקבע עתה שאינו בתוקפו מחמת שאושר (מה שלא קרה בפועל) עדין נוכל לקבוע שאין כל מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי הנכס הרשום ע"ש התובע מלפני נישואין, שהרי עצם רשימת ההסכם על ידי הצדדים מוכיחה כמאה עדים על כוונתם האמיתית, שהייתה חוסר שיתוף מוחלט, ואף אם ההסכם לא אושר או לא נכנס לתקופו. כך שכל טענה באשר לכוונת שיתוף, לא תוכל לגבור על כוונת הצדדים המפורשת המובעת היטב בהסכם שערכו וחתמו ביניהם." ממש"ד ביה"ד קמא וקובע- " וידועים הקריטריונים האמורים בפסיקה ובעיקר בפסק דין הידוע בע"מ 1398/11 שם ציינו שופטי ביהמ"ש העליון את הקריטריונים העקרוניים לשיטתם לשם מתן זכות לצד אחד בדירה הרשומה ע"ש הצד השני מלפני הנישואין".

127. אולם במקרה דנן, המגרש נרכש אחרי הנישואים, ובין האמור בפסק הדין שמצוטט על ידי ביה"ד קמא לבין המקרה שבעניינו אין ולא קשר מקרי. פסק הדין שבחר ביה"ד קמא לצטט אינו קשור בשום דרך לתיק שבפניו. ההכרעה היא לא בשאלת נכס חיצוני שהביא אחד מן הצדדים לחיים המשותפים. שוב ושוב חוזר ביה"ד על הטעות לפיה הנכס נרכש לפני הנישואים. כך כותב ביה"ד קמא בפסק דינו (אין מספור) – " משכך, אף אם ניסתה התובעת להוכיח בדיון, כי אף היא השתתפה באופן זה או אחר בנכס שהיה רשום על שם הבעל מלפני הנישואין ושנכלל בהסכם הממון, אין בכך כדי להוכיח שיתוף, שהרי כוונת הצדדים בהסכם הממון גוברת על כך, כדי לבחון ולהוכיח את רצונן האמיתי של הצדדים לחוסר שיתוף". טועה ביה"ד קמא- ראשית יוצא שוב ביה"ד מתוך נקודת הנחה שההסכם אושר- דבר שלא קרה ולכן לא ניתן לייחס למעוררת כוונה. בנוסף בית הדין טועה וכותב כי המגרש בנווה אילן נרכש לפני החתונה, טעות!! המגרש נרכש על ידי שני הצדדים בזמן הנישואים.

128. טעה ביה"ד קמא עת קבע בפסק דינו כי- " הצדדים סברו כל השנים כי ההסכם מאושר וכי הוא בתוקפו". מן הידועות הן, שאדם חותם על הסכם אמור להיות הגיון מאחוריו או למצער הבנה. אין חולק כי, במועד עריכת ההסכם, למעוררת הייתה דירה שלה במלואה, ואילו לנתבע היה מחצית מדירה עם חובות בירושלים שלימים התברר שחלקו בדירה הינו 481,540 ₪, אזי איזה סיבה הייתה לתובעת לחתום על הסכם שכזה, ולאפשר למשיב לרשום את הנכסים על שמו. ברי וברור שאילו סברה המעוררת כי, ההסכם בתוקף ויש משמעות לרישום הזכויות הייתה נלחמת על הרישום, שהרי איזה סיבה הגיונית יש בעולם שהמעוררת תסכים לשלם משכנתא, לקחת הלוואות, להוריד מרמת החיים שלה בפועל על מנת להצליח לבנות את ביתם, בשעה שאין לה כל זכויות!!!.

129. צא ולמד- המגרש בנווה אילן נקנה בתוך החיים המשותפים, המשיב לא הוכיח כי הכספים שקיבל ממכירת הדירה בנמרו הם ששימשו אותם לרכישת המגרש. ביה"ד קמא התעלם מהעבודה שהמשיב שילם מזונות לבנותיו מהחשבון המשותף של הצדדים, התעלם ששכר הדירה מדירתה של המשיבה הופקד לחשבון המשותף.

ד. טעה ביה"ד קמא גם בפרשנות ההסכם-

130. למעלה מהצורך יצוין כי, גם אילו הסכם הממון היה מאושר כפי שקבע ביה"ד קמא, עדין הפרשנות שניתנה להסכם על ידי ביה"ד אינה נכונה ונוטה לטובת עורך ההסכם. שהרי לא ייתכן כי, המסעדה הרשומה על שם האישה ונקנתה במהלך החיים המשותפים היא משותפת, ואילו בית המגורים הרשום על שם הבעל נרכש בזמן הנישואים לא משותף! אולם, משעה שלשיטתה של המעוררת אין הסכם, אזי אין כל רלוונטיות לאמור בו, עם זאת מוצאת הח"מ לנכון להפנות את ביה"ד הנכבד גם לטעויות ביה"ד קמא בכל הקשור לפרשנות ההסכם והתייחסות לחלקי סעיפים ולא לסעיף במלואו תוך הוצאת הסעיף מהקשרו.

131. בית המגורים נבנה במאמץ משותף במהלך החיים המשותפים מכספי משכנתא, מכספי עבודה, ולכל היותר הושקע בו על ידי המשיב סך של 481,540 ₪ שיכול המשיב לטעון שהביא עימו לנישואים ועל פי אותו הסכם

כביכול לא יאוזן. שכן סעיף 7 ב' לאותו הסכם קובע מפורשות כי ככל שירכש נכס מכספים שאין לאזנם ישוב הסכום שהושקע לידי המשקיע. אין חולק שמשכנתא שנלקחה ועבודה של שני הצדדים היא נכס משותף!!.

132. תשומת לב, ביה"ד הרבני הגדול לעבודה שביה"ד קמא בפסק דינו בחר לצטט רק חלקי סעיפים מתוך אותו הסכם שלא אושר. כך נכתב בפסק הדין- "ובכן כאמור מעלה בין הצדדים הסכם ממון מיום 26.1.04 ולפי סעיף 5 לו הזכויות של התובע בהווה ובעתיד לא יאוזנו. ובסעיף 5 ג' נרשם כי חצי הזכויות בדירה בהנמר הם שלו (חצי היה של גרשותו כפי שהסבר ב"כ התובע). ובסעיף 7 ב' נרשם כי התמורה ממכירת הנכסים תהיה כנכס שאין לאזן את שוויו ואף נכס שנרכש מכך לא יאוזן."

133. אולם עיון בהסכם מלמד כי- רק סעיף 5 א' להסכם המתייחס לזכויות סוציאליות, ביטוחים וירושות קובע כי- מדובר על זכויות שיש לירון" כיום או שיהיו לו בעתיד". אולם סעיף 5 ב' בכל הקשור למרפאת השניים וזכויות בעבודה לא נקבע אי שיתוף בעתיד ולא נרשם המשפט- " כיום או שיהיו לו בעתיד", כפי שנרשם בסעיף קטן א' קודם לכן, אלא רק מה שהיה שלו עד מועד הנישואים. בסעיף קטן ד' נכתב בכל הקשור לירושא שקיבל או שקיבל. אזי, מסקנת ביה"ד הגורפת לגבי סעיף 5 בהסכם שגויה. הכיצד הסיק ביה"ד קמא שהצדדים במסגרת אותו הסכם שכלל לא אושר לא חפצו בשיתוף בזכויות של מעבדת השיניים והכנסות שוטפות, ובוודאי שמגיע למערכת מחצית ממרפאת השיניים שפתחו במשותף בשנת 2009.

134. כמו כן, ביה"ד קמא ציטט רק חצי מסעיף 7 ב' להסכם וכתב בפסק הדין- " ובסעיף 7 ב' נרשם כי התמורה ממכירת הנכסים תהיה כנכס שאין לאזן את שוויו ואף נכס שנרכש מכך לא יאוזן". ביה"ד קמא לא המשיך את הסעיף במלואו שם נקבע מפורשות כי רק הסכום אותו הביא אחד מהצדדים לפני הנישואים לטובת רכישת הנכס, לא יאוזן. להלן המשך סעיף 7 ב' בהסכם אותו ביה"ד קמא בחר שלא לצטט- " ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן שווים". צא ולמד- לכל היותר מגיע למשיב סך של 481,540 ש"ח אותם ככל הנראה הביא ממכירת הנכס ברחוב הנמר.

135. טעה ביה"ד גם בפרשנות ההסכם- בהסכם שלא קיבל תוקף והוא חסר חשיבות נקבע כי- לכל היותר יקבל הצד שהשקיע בנכס את הסכום שהושקע כל ידו. אין ולו סעיף אחד שקובע כי הרישום של הנכס הוא שיכריע. להיפך הצדדים אף מציינים כי חוק יחסי ממון חל עליהם. אזי גם אילו צדק ביה"ד קמא בעניין תוקפו של ההסכם, אין חולק שטעה בפרשנות ההסכם.

בניגוד להלכת ביהמ"ש העליון החיל הצדדים דין תורה על הצדדים-

136. ביה"ד קמא טעה עת החיל על הצדדים דין תורה, תוך התעלמות מוחלטת מהלכת בבלי הנודעת אשר חוזרת על עצמה שוב ושוב בפסיקה ואשק קובעת מפורשות כי על בתי הדין לפסוק בהתאם לנורמות המשפטיות האזרחיות בכל הקשור לעניינים רכשיים בין בני זוג.

137. ביה"ד קמא אמנם מזכיר כי הצדדים בהסכם, ביקשו להחיל על עצמם את חוק יחסי ממון ומציין כי לפי דין תורה בניגוד לו, נכסים שייכים למי שהם רשומים על שמו, אך בפועל מסקנות פסק הדין מובילות לתוצאה הברורה ולפיה ביה"ד קבע כי רכושם של הצדדים יחולק על פי רישומו בפועל! ולא על פי חוק יחסי ממון כלל.

138. זאת ועוד קובע ביה"ד כי "על פי דין תורה האמור בסעיף 17 להסכם כי "הצדדים יפנו לבית המשפט לענייני משפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון" אינו תנאי מתלה לחלות ההסכם ולא נרשם כי ההסכם מותלה כך וכד' או שההסכם יחול "בתנאי שהצדדים יפנו לבית המשפט" והמשמעות של הסעיף היא שלתוספת חיזוק כך הם יפעלו ורצוי היה להם שכך הם ינהגו לכתחילה, אך לא שההסכם לא יחול אם לא יאשרו אותו בבית המשפט, והראיה שאף הצדדים כך הבינו- שהרי נהגו לפי ההסכם כל השנים אף שלא אישרוהו בבית המשפט..."

139. רק ביום 24.6.21 התפרסם פסק דינו דנג"ץ 8537/18 של בימ"ש העליון בהרכב מורחב של 9 שופטים, פסק דין שביטל את פסק דינו של בית הדין הרבני, זאת לאחר שביה"ד הרבני העניק פרשנות בראי הדין העברי. במסגרת הדין הנוסף קבעה כבוד הנשיאה, השופטת אסר חיות כי, " בהלכת בבלי הובהר כי על בתי הדין הדתיים להחיל את הדין האזרחי כפי שהוא מפורש על ידי בית המשפט העליון, בסוגיות רכושיות הנכרכות בענייני גירושין.

140. ויובהר כי לא ייתכן כי ביה"ד מחד יפסוק כי הצדדים התנהלו על פי ההסכם ומנגד יפסוק כי הצדדים לא קיימו חלק מהסעיפים בהסכם וזאת מאחר ועל פי דין תורה אין הסעיפים הספציפיים מהווים תנאי מתלה לחלות ההסכם! בכל הכבוד הראוי ביה"ד אינו יכול לייחס לצדדים כוונות יש מאין, במיוחד לאור שלל

האסמכתאות אשר הציגה האישה ואשר מדברות בעד עצמן וברי וברור כי ביה"ד האזורי אינו יכול לדון את רכושם של הצדדים שנצבר משך 17 שנות נישואיהם על פי דין תורה.

פסק דינו של ביה"ד קמא סותר את הפסיקה-

141. על חשיבות אישורו של הסכם הממון בידי ערכאה שיפוטית עמד בית המשפט העליון גם בע"א 1629/11 יצחקי נ' וכטר (פורסם במאגרים ביום 4.11.2012):

142. "ביסודה של הוראה זו ניצבת ההבנה כי בעת עריכתו של הסכם ממון עשויים בני הזוג להיות נתונים ללחצים רגשיים, כמו גם ההכרה במרכזיותו של הסכם זה להסדרת זכויותיהם של בני הזוג לתקופה שעשויה להיות ארוכה ובלתי חזויה. על רקע זה, נודעת חשיבות לקיומו של מנגנון בקרה חיצוני, ולא כל שכן לנוכח הצורך להבטיח כי לא קופחו זכויותיו של בן הזוג החלש במערכת היחסים הזוגית, במובן זה שהערכאה השיפוטית בחנה כי ההסכם מבטא את הסכמתם המלאה, החופשית והמדועת של שני בני הזוג...".

143. פסק הדין אותו בחר המשיב לצטט ע"א 151/85 בענין רודן נ' רודן – שם האישה קיבלה את שהגיעה לה כאמור בהסכם, ולאחר שקיבלה את חלקה ביקשה להתכחש אליו, אולם אין זה המקרה שבפנינו, ויתר על כן כבר נקבע כי פרשת רודן לא מהווה כלל פסיקת חדש, אלא בחרג לדרך המלך של אישור הסכם כדין ובהתאם להוראות החוק וככזה יש ליישמו במשורה ובמקרים חריגים בלבד, וכפי שקבע לעניין זה כב' הש' רובינשטיין ב- בע"מ 7734/08 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ביום 27.04.2010): "אך המחוקק אמר דברו, וכל עוד דברו בעינו חשוב להדגיש, כי מקרים אלה יהיו החריגים. בדומה לכך, כשם שרק במקרים חריגים חוזה שלא נחתם יחייב את הצדדים לו מכוח עיקרון תום הלב, כך רק במקרים חריגים יחייב הסכם ממון שלא אושר (אף אם נחתם) את הצדדים לו מכוח עיקרון זה. על בתי המשפט לזכור, כי דרך המלך היא אישור ההסכם כדין בהתאם להוראות החוק. לא רק שהקפדה מצד בית המשפט – ואף בשבע עיניים – על אישור כדין היא מצוות המחוקק שנימוקה (כאמור) בצדה, יש בה גם כדי להגביר את הוודאות בשאלה אלו הסכמים יצאו מכלל טיוטה שאינה מחייבת והגיעו לכלל הסכמי ממון, ואילו נותרו כשכבה גיאולוגית נוספת בהיסטוריה של המשא ומתן, ללא "שורה תחתונה" של תוקף מחייב. בסופו של יום, "קביעת גבולות היא בלתי נמנעת, פעמים רבות לשם קיומה של הוודאות המשפטית – למען ידע כל אדם היכן הוא עומד ומהן זכויותיו וחובותיו" (בג"צ 8803/06 גני חוגה בע"מ נ' שר האוצר [פורסם בבנו] – השופט, כתארו אז, מ' חשין) – בקבעו חובה לאשר את ההסכם הציב המחוקק גבול ברור, ולמעט באותם מקרים חריגים בהם יהיה מושתק צד להסכם מלהעלות טענה לגבי העדר אישור כדין נוכח התנהגות הצדדים להסכם הגבול הוא זה הקבוע בחוק (לסוגיה קרובה השוו בע"מ 8769/08 פלוני נ' פלונית [פורסם במאגרים])."

144. יצוין, כי בפסק דין שניתן מהעת האחרונה בבית המשפט המחוזי בת"א בעמ"ש 17125-03-19 ל' נ' ס' ר' (פורסם במאגרים, 31.10.19) מפי כב' השופטים ש. שוחט (אב"ד), נ. שילה וע. רביד צומצמו גבולות הגזרה שנקבעו בפרשת רודן לעיל ואף נקבע (מבלי לקבוע מסמרות) כי היא מכוונת ככלל להסכמי ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים במהלך נישואיהם ובהתאם לנסיבות שפורטו בפרשת רודן ולא על הסכמי ממון טרום נישואין (ר' עמדתו של כב' השופט שוחט). כך, גם השי' שילה קבע כי הפסיקה שהכירה בתוקפו של הסכם ממון של אושר מכוח הדינים הכלליים של השתק, מניעות ודרישת תום הלב עסקה במקרים שבהם הצד שמבקש שלא להכיר בהסכם קיבל כבר את מה שההסכם נועד להעניק לו. דהיינו, על מנת ליתן תוקף להסכם ממון שלא אושר, יש צורך בהנאה מפירות ההסכם לאורך זמן. בנוסף, קבע כב' השי' שילה כך: "מדיניות משפטית ראויה, צריכה להגביל את האפשרות של מתן תוקף להסכם שלא אושר למקרים נדירים שבהם 'זעקת ההגינות' וכן דיני תום הלב והמניעות מצדיקים סטייה מהוראת חוק מפורשת. ... אולם כפי שנקבע בפסיקה, סטייה מהוראת חוק מפורשת בשל 'זעקת ההגינות' הינה החריג ויש להישמר ולהיזהר מפני מדרון חלקלק שירוקן מתוכן את הוראת החוק...". (ליישום: ר' תלה"מ (ק"ג) 43805-11-17 פלונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים, 15.12.19)). במקרה דנן, לא רק שהאישה מעולם לא קיבלה דבר מההסכם, אלא להפך מתן תוקף להסכם גורמת למערערת להפסיד את כל רכושה שצברה מהלך נישואיה.

145. ביה"ד קמא טעה שקבע שאי אישור ההסכם מהווה פגם פרוצדורלי, שכן ההסכם בשפנינו לא אושר כדין ועל כן אין לו תוקף משפטי מחייב אין המדובר בפגם פרוצדוראלי זנית כגון טעות ברישום התאריך, אלא בפגם היורד לשורשו של עניין בכל הנוגע לתהליך אישור ההסכם שפועל לא התקיים וכן בכל הנוגע לחשיבות היתרה בהבנת משמעותו ותוצאותיו בפועל. כידוע, המחוקק קבע הסכם מיוחד לאישור הסכם ממון המחייב את בית המשפט ואו נוטריון לוודא כי הצדדים הבינו את משמעותו של הסכם אשר יחול על משך כל שנות נישואיהם של הצדדים ובעת פרידה. כך ביהמ"ש לענייני משפחה נוהג באישורי הסכם המונחים לפניו ואין מקום לחרוג מכך בעניינינו ובפרט בשים לב למכלול הכשלים שפורטו לעיל. מעבר לכך התובעת לא הייתה מיוצגת ע"י עו"ד מטעמה, שכן הנתבע שכר את שירותיו של עו"ד אשר יש לו היכרות מוקדמת עמו. כן, המערערת מעולם לא נכתה במשרדו של עו"ד קרמר וממילא חתימה אף לא אושרה ולא אומתה על ידו.

146. אין חולק כי במקרה דנן, אין ליתן תוקף להסכם שלא אושר כדין, מכוח התנהגות הצדדים בפועל, ובוודאי שלא מכוח עקרונות כלליים של תום הלב, השתק ומניעות.

147. במקרה דנן, מכלול הראיות שהונחו בפני ביה"ד הרבני קמא, אינן מצדיקות להכיר בהסכם כהסכם ממון תקף. אין המקרה נופל לגדר המקרים החריגים והנדירים שבהם זעקת ההגיונות או עקרונות תום הלב מצדיקים אכיפתו של ההסכם. שהרי-
148. ראשית, המשיב לא הוכיח כי במהלך השנים הצדדים פעלו והתנהגו בצורה דווקנית על פי ההסכם ו/או בהפרדה רכושית מוחלטת בניהם. ההפך הוא הנכון. המשיב צירף את המעוררת לחשבונו הפרטי, הצדדים נטלו משכנתא, הצדדים רשמו נכסים משותפים פעם על שם המערערת לדוגמא המסעדה ופעם על שם המשיב. הצדדים השיבו חובות אישים של המשיב להוריו מכספים משותפים וכיוצא"ב. המשיב התנהל בעצמו לערוב כל כספים נפרדים כביכול עם כספים משותפים.
149. מכך, המשיב לא הוכיח באמצעות דפי חשבון בנק את ההתנהלות הכספית הנפרדת לה הוא טוען. מאחר והמשיב הוא זה שמבקש להכניס את ההסכם בגדר החריגים שהינם יוצאים מן הכלל, עליו הנטל להוכיח כי הצדדים התנהלו בהפרדה רכושית מוחלטת בכל הנוגע לניהול הכספים השוטפים וכי פעלו כאמור במהלך כל שנות נישואיהם וזאת הוא לא עשה.
150. כמו כן, לא ניתן לומר על המערערת כי היא הפיקה טובת הנאה מיוחדת מההסכם או כי היא ניצלה את ההסכם לטובתה בנושאים שהיו נוחים לה, כפי שארע במקרים החריגים בפסיקה, בהם ניתן תוקף להסכם כאמור. אין המדובר במצב בו מבוצע חלק מהסכם הממון שכתוצאה ממנו הנתבע שינה את מצבו לרעה ואז עשוי הצד שכנגד להיות מנוע ולהיות מושק מלהתכחש לו. אלא ההיפך הוא הנכון, במקרה דנן המשיב עשה חיל בעיסוקו, קידם עצמו מקצועית, הקים מרפאת שיניים, צבר כספים וזכויות במהלך הנישואין והוא זה שכעת מבקש להשאיר לעצמו את כל אשר נצבר במהלך 17 שנות הנישואין בעוד המערערת אשר השקיעה את כל כולה בתא המשפחתי נותרה ללא בית המגורים.
151. אין המקרה נופל לגדר המקרים הקיצוניים או הנדירים שבהם זעקת ההגיונות או שיקולי תום לב ומניעות מצדיקים סטייה מפורשת מהוראות חוק סטטוטוריות. נהפוך הוא. המערערת היא זו שעלולה לצאת כשידה על התחתונה ובלא כלום לאחר 17 שנות נישואין.

לסיכום-

- א. ההסכם מיום 21.6.20 שנחתם בין הצדדים, מעולם לא אושר ולא קיבל תוקף ופסק הדין של ביה"ד קמא מתבסס על טעות יסודית לפיה הטעה האיש את ביה"ד בטענתו החוזרת על עצמה ולפיה ההסכם אושר ע"י נוטריון- מה שהתברר כשקר מוחלט.
- ב. הצדדים קבעו מפורשות בסעיף 17 להסכם כי לצורך כניסתו לתוקף יקבל אישור ביהמ"ש- הצדדים בכוונת מכוון לא אישרו את ההסכם. לא ניתן לייחס לצדדים הכרה בהסכם לאור שהתנהלו על פי ההסכם והרי הצדדים מעולם לא פעלו על פי ההסכם- ניהלו חשבון משותף, האישה נכנסה שותפה לחשבון של הבעל, הצדדים רכשו נכסים, מכרו נכסים, רכשו מסעדה, ומעולם לא נתנו חשיבות לאופן הרישום.
- ג. הכספים ששימשו לקניית ובניית המגרש והבית המשותף הם כספים משותפים, הצדדים נטלו משכונות יחד, בנו יחד, רשומים יחד בכל הקשור לבית למעט הטאבו. גם לו השקיע המשיב בבית הצדדים כספים שלקח מאמו, הרי שהצדדים השיבו לאמו את מלו הכספים שנטל יחד בשנת 2016.
- ד. בניגוד להצהרותיו של המשיב שהטעו את ביה"ד קמא, הרי שנכס המקרקעין היחיד שהביא עימו המשיב לנישואין שוויו 481,540 ₪ כך שאין חולק שבסכום זה לא יכל לקנות לבדו את המגרש בנווה אילן.
- ה. המשיב לא קיבל ירושות או מתנות מהלך החיים המשותפים. משמע, כל הכספים הגיעו לתא המשפחתי פרי מאמץ משותף.
- ו. גם אילו ההסכם אכן היה בתוקף, פרשנות ההסכם מובילה למצב עובדתי אחד שהבית והמגרש בנווה אילן הוא משותף והרי הצדדים ביקשו להחיל על עצמם את חוק יחסי ממון.
- ז. משכך, ולאור המפורט לעיל, ביה"ד הנכבד מתבקש לתקן את חוסר הצדק, העוול העצום שנוצר ולהורות כי פסק הדין של ביה"ד קמא מבוטל, הסכם הממון שמעולם לא קיבל תוקף והצדדים לא פעלו על פיו בכוונת מכוון לא בתוקף וכי על הצדדים חל חוק יחסי ממון ויש לאזן את הרכוש בהתאם לקבוע בחוק.
- ח. ביה"ד מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות לדוגמא, על כזביו והטעיית הדין והדיין.

ט. יהא זה נכון וצודק להיעתר למבוקש.

ליאת שקלרז הורוביץ, עו"ד
מ.ג. 57644

ליאת שקלרז, עו"ד

ב"כ המעוררת

דנה תירוש אליהו, עו"ד
מ.ג. 67770

דנה תירוש אליהו, עו"ד

ב"כ המעוררת

תיק 1318816/4
1318816/5

בבית הדין הרבני הגדול
בירושלים

המערערת:

יפעת ארמוזה, ת.ז 027421841

ע"י ב"כ עו"ד דנה תירוש אליהו ו/או

עו"ד ליאת שקלרז הורוביץ

מרחוב מנחם בגין 7 (בית גיבור ספורט) רמת גן

טל: 03-7171611 פקס: 03-7171612

נגד

המשיב:

ירון ארמוזה, ת.ז 0592734144

ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם

מרח' חפצדי נחום 5 ירושלים

טל: 02-6519666 פקס: 02-6519322

סיכומים בערעור

המערערת מתכבדת להגיש סיכומים מטעמה בערעור שהוגש על ידה בתיק 1318816/4.

וכן, בערעור שהוגש על ידי האיש בתיק 1318816/5.

דנה תירוש אליהו, עו"ד
ב"כ המערערת

ליאת שקלרז הורוביץ, עו"ד
ב"כ המערערת

הערעור שהוגש מטעם המערערת על פסק דינו החלקי של ביה"ד קמא מיום 07.05.21 (להלן: "פסק הדין הראשון") עוסק בעיקרו בשתי סוגיות עיקריות: מדובר בפסק דין שגוי, שדינו להתבטל ומכאן הערעור. להלן הסוגיות העיקריות בערעור-

א. שאלת נפקותו של הסכם בין צדדים שלא אושר? לא בפניי נוטריון, לא בפני רשם הנישואין, לא בפני ביה"ד הרבני ולא בביהמ"ש לענייני משפחה. כל זאת, חרף שתי תניות אישור מפורשות המופיעות בהסכם, כתנאי לכל דבר ועניין. על אף האמור ביה"ד קמא קבע כי, הסכם שלא אושר הינו בר תוקף, ומשכך המגרש עליו בנו הצדדים את ביתם, אשר נקנה אחרי החתונה, שייך רק לאיש.

• **ראה סעיף 16 להסכם** - "הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה וכי הוסבר להם והבינו את תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי יורשיהם והם מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם". צא ולמד- בהסכם נכתב מפורשות כי, הצדדים מאשרים שהבינו את תוכן ההסכם, **רק לאחר** שיוסבר להם על ידי ביהמ"ש. ראה כי- הדברים נכתבו מפורש בהסכם, ובמקרה זה הצדדים לא אישרו בביהמ"ש, ומשכך אף אחד גם לא הסביר להם, ועל כן הם לא יכלו לאשר שהבינו את תוכנו.

• **ואם לא די בכך, אז מגיע סעיף 17 לאותו ההסכם וקובע כי** - " הצדדים יפנו לבית משפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון". צא ולמד- **עד שלא ניתן אישור, ההסכם לא השתכלל להסכם ממון**. כמו כן, טעה ביה"ד קמא שקבע כי, הצדדים התנהלו על פי ההסכם, תוך הסקת מסקנות שגויה, והכל כמפורט להלן. אם לא די בכך, בפסק הדין המשלים מיום 30.6.21 (להלן: "פסק הדין השני") קבע ביה"ד קמא, כי לאחר שניתן פסק הדין הראשון התברר כי, המשיב **ניזב**, משכך, בוודאי לא ניתן להסתמך על עדותו בעניין ההסכם, אשר הובילו לפסק הדין הראשון, שדינו להתבטל. ***** לנוחות כבודכם מצ"ב ההסכם שמעולם לא קוים ולא אושר על ידי הצדדים מיום 26.1.2004 מסומן "1"**.

ב. הבעלות במגרש - אופן חלוקת הזכויות במגרש עליו נבנה בית הצדדים המשותף והכספים ששימשו לרכישתו. יוזכר כי, לעניין בית הצדדים הבנוי על המגרש נקבע בפסק הדין השני כי, הבעלות בבית לפי שווי דהיום, היא של הצדדים בחלקים שווים. כמו כן, נקבע על ידי ביה"ד קמא בפסק הדין השני כי, כל רכוש שנקנה על ידי הצדדים מהלך החיים המשותפים ללא התייחסות על שם מי נרשם, שייך לצדדים בחלקים שווים.

ציר הזמן והעובדות הדרושות להבנת המקרה:

1. הצדדים הינם בני זוג ידועים בציבור כבר מראשית שנת 2002. הצדדים עברו להתגורר בדירתה של האישה בשנת 2003, שם התגוררו עם בנותיו של האיש מנישואין הראשונים, ובכך הצליחו לחסוך כסף. בשנת 2003 נכנסה האישה להריון, ובחודש ינואר 2004 נישאו הצדדים, עת באפריל 2004 נולד בנם הבכור ירון.

2. לקראת סוף שנת 2005 רכשו הצדדים את המגרש בנווה אילן, עליו בנו את ביתם המשותף. **ראה כי, הבית נקנה כמעט שנתיים אחרי הנישואין ולאחר 4 שנות זוגיות.**

3. הצדדים חתמו על הסכם ביום 26.1.2004 עת האישה בחודש שביעי להריונה, יום לפני חתונתם, ומאז ועד מועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך על ידי האיש, לא דיברו על ההסכם, לא זכרו את ההסכם ובוודאי שלא פעלו על פי ההסכם. צא ולמד- יום לפני החתונה האישה לא הייתה במשרד עורכי דין!!!. הצדדים בחרו לא לאשר את ההסכם על מנת לא להעניק לו תוקף!!!. באף שלב בחיי הנישואים לא ביקשו לאשר את ההסכם, להפעיל את ההסכם, או לפעול על פיו.

4. הצדדים נישאו ביום 27.1.2004 החתונה ממונה על ידי הורי האישה, והמתנות שהתקבלו שימשו את הצדדים לרכישת המגרש, כמו גם הכספים שהתקבלו מהברית של בנם, אשר גם היא ממונה על ידי הורי האישה. במועד הנישואים שני הצדדים עבדו, האישה במועצה הציונית באגף הסוכנות היהודית, והאיש טכנאי שיניים שהפעיל מרפאה, עבד במזומן והרוויח לטובת הבית המשותף עשרות אלפי שקלים כל חודש. יוזכר כי, באותה תקופה האיש התגורר בדירתה של האישה, דירה מלפני החתונה, וחסך כסף. הצדדים שניהם שילמו את מזונות הילדים של האיש. ***** לנוחות ביה"ד מצ"ב מסמך בכתב ידו של האיש לפיו בחודש הוא מקבל במזומן סך של 208,380 ₪ וכן סכומים נוספים במזומן המלמדים על הכנסות משותפות של הצדדים באמצעותם השלימו את רכישת המגרש מסומנים "2"**

5. כשנתיים אחרי החתונה וארבע שנים אחרי שהתחילו לצאת, רכשו הצדדים מגרש בנווה אילן בסכום של כ- 1,200,000 ₪ עליו בנו הם את ביתם בשנת 2008. גם אילו היה מביא האיש לצורך רכישת המגרש כספים חיצוניים, לא היה לכך משמעות שכן, **הוא בחר להטמיע אותם בתוך התא המשפחתי**. המגרש הינו נכס משותף, שנרכש לאחר החתונה, במסגרתו הוטמע סכום מזערי על ידי האיש לעומת שווי הנכס היום. לכל היותר ולפנים משורות הדין, זכאי האיש לקבל את שהביא מהדירה ברחוב הנמר ובסך של 481,540 ש"ח.

מכירת הדירה ברחוב הנמר -

6. כאמור, האיש התגרש מאישתו הראשונה וזכאי היה לקבל מחצית משווי דירה ברחוב הנמר בירושלים. בחודש אוגוסט 2005 מכר המשיב את חלקו בדירה ברחוב הנמר וקיבל בתמורה סך של 481,450 ש"ח. תשומת לב, ביה"ד הנכבד לעובדה כי, במסגרת הסכם הגירושין שבין המשיב לאשתו הראשונה נקבע בסעיף 6 להסכם הגירושין כי דירתם ברחוב הנמר תימכר והתמורה בגינה, לאחר החזר הלוואות ומשכנתאות {ראה סעיף 6.7 להסכם}, תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. ***** מצ"ב העמוד הרלוונטי מהסכם הגירושין מסומן "3"**.

7. יוער כי, עד עצם כתיבת שורות אלה, לא הציג המשיב את הסכם המכר, ומכאן שביה"ד קמא לא יכול הי לדעת מה סכום הכסף שקיבל האיש בגין המכירה. ביה"ד קמא בפסק הדין הראשון הוטעה על ידי המשיב, עת בפסק הדין השני קובע ביה"ד כי המשיב לא דיבר אמת. ראה כי, הבית ברחוב הנמר נמכר ביום 16.8.05 על ידי המשיב ואישתו הראשונה במחיר כולל של 1,492,920 ₪. חלקו של המשיב הינו מחצית ובסך של 746,460 ₪ לפני החזר משכנתאות, תשלום מיסים והוצאות מכירה. חלקו של המשיב במשכנתאות לפי הסכם הגירושין עם אשתו הראשונה עמד על 264,464 ₪ קרי **התמורה שקיבל**

המשיב מהמכירה לפני תשלום מס עמדה על 481,540 ₪ בלבד!! *** מצ"ב דיווח רשות המיסים אודות המכירה מסומן "4".

8. כפי שפורט בהרחבה בערעור, שם עמדה המערערת על הטעיות המשיב ושינוי הגרסאות החל מכתב התביעה, לדיונים, לחקירות, לסיכומים ולהשלמת הטיעונים, כאשר באף מקרה לא אמר אמת. שהרי אם היה דובר אמת, היה מצרף את הסכם המכר!!! ראה כי, המשיב לא הציג ולו ראיה אחת לפיה הכספים עימם שילם למוכרי המגרש היו הכספים מהבית ברחוב הנמר. אין חולק כי, לכל היותר יכל המשיב להשקיע לבדו ברכישת המגרש סך של 481,540 ₪ שקיבל מכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר, אשר לכל הדעות הוטמעו בכספי המשותף. ברי וברור, שאילו היה בידי המשיב להוכיח כי המגרש נרכש כולו מכספים חיצוניים, היה עושה זאת, אולם אין כך הדבר. מעבר לכך, אין רלוונטיות לכספים, שכן מדובר בכספי שרכש אחרי הנישואים.

9. זה המקום לציין כי, להשלמת הטיעונים שהוגשה לאחר פסק הדין הראשון, המשיב צירף מסמך מאת רו"ח שלו, רו"ח משה אשכנזי, לפיו- " לבקשתך הריני לאשר כי בהצהרת ההון ליום 31.12.05 שהגשת לרשויות המס, **דיווח על מכירת 50% בדירה ברח' הנמר בירושלים, חלקך הסתכם בסך של 694,495 ש"ח (לפני מיסוי והחזר משכנתא).** *** מצ"ב מכתב רו"ח של המשיב- מסומן "5" *** ראה נספח "4" שצורף לעיל, בדבר דיווח לרשות המיסים אודות מכירת הנכס.

10. בסוף שנת 2005 לאחר ארבע שנות זוגיות, שנתיים נשואים וילד משותף רכשו הצדדים את המגרש בנווה אילן בעלות של 1,243,844 ₪. לצורך רכישת הבית בנווה אילן השתמשו הצדדים בכ- 400,000 ₪ מתנות חתונה, שהרי ההורים הם אלו ששילמו בעבור החתונה, ולא הצדדים. נוסף על כך השתמשו הכספים בסך של 481,340 ₪ מתמורת ביתו של המשיב ברחוב הנמר- אותם הטמיע האיש במגרש המשותף. את היתרה השלימו הצדדים ממקורותיהם ומכספים שצברו.

11. המגרש אמנם נרשם על שמו של המשיב, מסיבות טכניות בלבד, כפי שהמסעדה נרשמה על שם המערערת אך הייתה משותפת, כפי שהדירה בתל אביב נרשמה על שם המשיב אך הייתה משותפת. **על אף האמור, וכשהוא נסמך על הצהרות כוזבות וסותרות של המשיב, טעה ביה"ד קמא לקבוע - כי המגרש הוא בבעלות האיש בלבד!!**

12. ראה כי, ביה"ד קמא טעה בפסק דינו בעמוד 19 שורה 12 שקבע כי, המגרש הינו נכס שהיה קיים לצדדים לפני הנישואין. אין חולק כי, המגרש נקנה כשנתיים אחרי החתונה, ואין רלוונטיות כלל על שם מי הוא נרשם, גם לשיטתו של ביה"ד קמא, כל רכוש שנקנה אחרי החתונה הינו משותף ואין רלוונטיות על שם מי הוא נרשם.

13. ביה"ד קמא משנה את עמדתו וקובע מפורשות בפסק הדין השני, **לאחר שהמערערת הציגה בפניו את המסמכים שהוכמנו על ידי האיש, כי הבית משותף, וכל רכוש שנקנה מהלך החיים המשותפים משותף- ללא תלות ברישום.** נראה כי, גם ביה"ד קמא הבין שהמשיב כיזב, ולא ניתן להסתמך על עדותו. ברי וברור, שלאחר פסק הדין השני הקובע שהאיש לא דובר אמת, זאת בלשון המעטה, יש להורות על ביטול פסק הדין הראשון אשר התבסס על עדות המשיב, והוביל להכרעה שגויה לפיה הצדדים פעלו על פי אותו הסכם.

14. ראה כי, האיש במכוון לא הביא את הסכם המכר של הדירה ברחוב הנמר (הדירה שהייתה בבעלותו ובבעלות אישתו הראשונה)- במטרה שביה"ד קמא לא יוכל לדעת כמה קיבל בגין המכירה. בנוסף, לא ביקש "עותק" של ההסכם שלטענתו אושר על ידי עו"ד קרמר, ולא זימן את עו"ד קרמר, שכן ידע שההסכם מעולם לא אושר. רק בשל כך, יש לבטל את פסק הדין הראשון, תוך חיוב המשיב בהוצאות כבדות.

החוק בישראל ידוע והפסיקה ידועה-

15. אין מחלוקת עובדתית שהסכם לא אושר! החוק בישראל ידוע וברור, הסכם ממון חייב לקבל אישור, האישור אינו פורמלי אלא נועד לצורך הסבר והפנמה. ראה כי, ניתן לחתום על הסכמי מכר בסכומים של מיליוני דולרים, אולם משעה שמדובר בהסכם בין בני זוג יש חובה לאשר אותו. עד היום אין ולו פסיקה אחת שקבעה כי הסכם טרום נישואין כולל על כל רכביו של נכסי הצדדים שלא אושר הינו בעל תוקף מחייב. **משכך, טעה ביה"ד קמא שקבע כי להסכם יש תוקף והוא עולה לכדי הסכם ממון.**

מדובר בטעות מתגלגלת שיצרה פסק דין מעוות מאין כמותו:

16. יום לפני החתונה, כשהמערערת מצויה בהיריון בחודש שביעי, חתמו הצדדים על הסכם שאת עריכתו יזם המשיב והביאו בפניה. יוזכר כי, המערערת לא חתמה על ההסכם במשרד עורכי דין, אלא על הדרך ככל הנראה בביתם. גם שנשאלה המערערת האם התייעצה עם עורך דין, היא הסבירה כי באותה התקופה ייצג ב"כ המשיב דה היום, עו"ד אבירם, את משפחתה בהליך משפטי אחר, ועל הדרך ללא פגישה מסודרת, ללא ששילמה יעוץ, שאלה המערערת את עו"ד אבירם מה דעתו על ההסכם. **ברי וברור, שאילו עו"ד אבירם היה מיישץ לה, הוא לא היה לוקח סיכון ומייצג היום את האיש, שכן מדובר בעו"ד ותיק ומנוסה.** צא ולמד- גם לשיטתו של עו"ד אבירם הוא כלל לא זוכר זאת, ובוודאי שלא ייעץ לה על תוכן ההסכם. המסקנה ברורה- המערערת מעולם לא קיבלה הסבר על ההסכם, מעבר לכך שגם אילו התייעצה המערערת אין בזה די, שכן החוק קובע הוראה מפורשות.

טעות מתגלגלת לאור כזביו והטעיותיו של המשיב את ביה"ד קמא-

17. המשיב והמערערת ידעו היטב כי מעולם לא אישרו את ההסכם, ובוודאי שלא פעלו על פיו והכל כמפורט להלן. המשיב מודה בחקירתו כי, הצדדים לא ניגשו לביהמ"ש לאשרו כי לא היה זמן, הייתה שמחה והתרגשות סביב הולדת הבן.
18. תחילתה של הטעות, נובעת מהטעייה חמורה של המשיב וב"כ שטענו בפני ביה"ד כי הצדדים אישרו את ההסכם בפני נוטריון. ראה כי, האיש וב"כ מעולם לא פנו לעו"ד קרמר לקבל העתק של ההסכם ולא זימנו אותו, שכן שניהם ידעו היטב

שההסכם מעולם לא אושר!!! בשל ההטעיה, ביה"ד קמא קבע ביום 6.1.2020 כי- " בנוסף כבר עתה נוכל לקבוע באופן עקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון, אזי הוא בתוקף".

19. עם החלטה זו המשיך ביה"ד גם לאחר החקירות והסיכומים. ראה כי בדיון מיום 11.2.20 מהלך החקירה אומר ביה"ד- "יש גם הסכם" לאורך כל ההליך ביה"ד קמא סבור שיש הסכם שאושר על ידי נוטריון. ושוב ביום 22.12.2020 כותב ביה"ד קמא- " ויובהר כבר עתה. בפנינו הסכם ממון". זאת, חרף העובדה שאין הסכם. אלא שבטרם כתיבת פסק הדין, פנה ביה"ד קמא לעו"ד קרמר על מנת להבין האם אישר את ההסכם. עו"ד קרמר השיב לביה"ד קמא ביום 14.4.21 שנה וחצי לאחר החלטת ביה"ד מיום 6.1.2020 כי- " מצ"ב הסכם ממון שנערך על ידי עוה"ד דורית שפירא, שאיננה עובדת יותר במשרדנו. לא הוכן אישור נוטריוני- תשומת ליבכם לסעיף 17 להסכם הממון"(סעיף 17 להסכם מדבר על חובת אישור ה.ש). ראה כי, האיש ידע היטב שעו"ד קרמר לא ערך את ההסכם ובוודאי שלא אישר את ההסכם, ולא בכדי לא הזמין אותו לעדות. גם עו"ד קרמר מפנה את ביה"ד קמא לסעיף 17 לצורך אישור ההסכם. המסקנה היחידה שיכולה להתקבל היא, שגם עו"ד שפירא הסבירה לאיש כי ללא אישור ביהמ"ש לא יהיה להסכם תוקף, ומשכך הוא בחר שלא לזמנה לעדות.

20. ראה כי, האיש נחקר בעניין בפני ביה"ד קמא במסגרת הדיון שהתקיים ביום 16.2.21 ושם נאמר על ידו ללא מורא תוך שהוא מכוב במצח נחושה בהאי לישנא: "את ההסכם הכינו במשרד של עו"ד שוקי קרמר, הייתה שם אישה, עובדת שלו, לא יודע מה שמה. אני זוכר ששוקי קרמר אישר את ההסכם. לא יודע למה לא זימנתי את העו"ד לעדות. לא פניתי לשוקי קרמר מאז. לא ראיתי לנכון לפנות אליו. יש הסכם המקור נמצא בבית בנווה אילן".

21. לצערה של המערערת המשיב ובא כוחו הטעו את בית קמא לאורך ההליך כולו, עד כדי כך שבהחלטת ביה"ד מיום 16.2.21 ציטט ביה"ד קמא את ב"כ הנתבע באומרו- " הנוטריון הסביר להם את המשמעות של ההסכם". אולם כפי שהובא לעיל, לא רק שעו"ד קרמר שייטכן והוא נוטריון לא הסביר את ההסכם, הוא גם לא ערך אותו. המערערת טענה לכל אורך הדרך כי לא פגשה בעו"ד קרמר, ובוודאי שהוא לא הסביר לה את משמעות ההסכם. יובא כי, בשל טעות קולמוס נכתב כי ב"כ המשיבה טען כי, ההסכם אושר, אולם כל בקשותיה של האישה לתיקון פרוטוקול נדחו.

22. אם לא די בכך, לאחר שקבע ביה"ד קמא כי יש לצדדים הסכם בתוקף, זאת לאור הטעייתו החמורה של האיש- הודיע בית הדין קמא לאישה כי ככל שזו מתנגדת לקיומו של הסכם- עליה להגיש תביעה לביטול הסכם. האישה שלא חשבה להגיש עד אז בקשה לביטול הסכם- שלא היה לו תוקף, פעלה בהתאם להמלצת ביה"ד והגישה בקשה לביטול הסכם. טעה ביה"ד קמא שקבע כי האישה לא הגישה תביעה לביטול ההסכם משום שסברה שיש הסכם, אלא להיפך האישה מעולם לא האמינה כי הסכם שלא קיבל תוקף, שהצדדים מעולם לא פעלו על דיו, יקבל תוקף בדיעבד על ידי ביה"ד קמא. ראה כי, לאחר שביה"ד קמא נחשף לכזביו של המשיב במסגרת השלמת טיעוניהם, קבע ביה"ד קמא כי בין הצדדים שיתוף בנכסים.

טעות כפולה ומכופלת- ביה"ד קבע כי על אף שההסכם לא אושר- יש לו תוקף-

23. עיון בסעיפי ההסכם מעלה כי הצדדים לא התנהלו על פי הוראותיו ולו לרגע. עם זאת, קבע ביה"ד קמא בפסה"ד הראשון בעמוד 22: "יש משמעות להסכם ממון אף אם לא אושר כדין ככל והצדדים נהגו לפיו". מכאן הערעור, מדובר בהכרעה מנוגדת לחוק, לפסיקה ולמציאות.

24. טעה ביה"ד קמא עת קבע, שהצדדים התנהלו לפי ההסכם ומכאן שיש לו תוקף. המסקנה אליה הגיע ביה"ד קמא מתבססת על עדות שקר של המשיב. ראה כי, בפסק הדין השני (המשלים) נקבע כי אכן האיש לא דובר אמת. ביה"ד קמא נפל לכלל טעות עובדתית, אשר בעטיה ניתן פסק הדין. ראה לדוגמא- ביה"ד קמא קבע כי- כאשר הצדדים רצו שהמסעדה תהא משותפת הם רשמו אותה על שם שניהם, אולם בפועל המסעדה אכן הייתה משותפת, אולם נרשמה על שם האישה בלבד. ראה כי, בכתב התביעה לאיזון משאבים, עתר האיש לקבל מחצית מהמסעדה, ראה כי גם האיש לא סבר שהצדדים מתנהלים בהפרדה רכושית או מייחסים חשיבות לרישום. כך, גם החשבון של מעבדת השיניים היה משותף, זאת חרף העובדה שביה"ד קמא קבע כי, הצדדים נהגו בהפרדה בכל הקשור למעבדת השיניים. *** לנוחות ביה"ד מצ"ב אסמכתא לפיה המסעדה רשומה על שם האישה- מסומנת "6". *** מצ"ב העמוד מתוך כתב התביעה של האיש במסגרתה עותר למחצית מהמסעדה מסומן "7".

25. הצדדים לא קיימו את האמור בסעיף 16-17 להסכם שמהווה את הבסיס להסכם, בלעדיו אין הסכם. כמפורט לעיל, הצדדים לא אישרו את ההסכם, לא הצהירו בפני רשות כי מבינים אותו, ואין חולק כי, על פי חוק- אין אישור אין תוקף!

26. בע"א 1629/11 מאיר יצחקי ואח' נ' סמדר וכטר ואח' [פורסם בבנב], נקבע כי אישור הסכם ממון אינו הליך טכני. באמצעות האישור, מוודא הגורם המאשר, כי הצדדים הבינו את משמעות ההסכם וכי הוא נעשה ברצון חופשי ותוך מודעות לתוצאותיו. "ביסודה של הוראה זו, ניצבת ההבנה כי בעת עריכתו של הסכם ממון, עשויים בני זוג להיות נתונים ללחצים רגשיים, כמו גם ההכרה במרכזיותו של הסכם זה להסדרת זכויותיהם של בני הזוג לתקופה שעשויה להיות ארוכה ובלתי חזויה. על רקע זה, נודעת חשיבות לקיומו של מנגנון בקרה חיצוני, ולא כל שכן לנוכח הצורך להבטיח כי לא קופחו זכויותיו של בן הזוג החלש במערכת היחסים הזוגית, במובן זה שהערכאה השיפוטית בחנה כי ההסכם מבטא את הסכמתם המלאה, החופשית והמודעת של בני הזוג". ראה בעניין זה גם ע"א 4/80 מונק נ' מונק.

27. הצדדים לא קיימו את סעיף 5 להסכם על כלל סעיפיו- שכן, בניגוד לאמור בהסכם הצדדים היו שותפים בחשבון בנק משותף- הוא חשבון מעבדת השיניים של המשיב שלא הופרד. הצדדים נטלו משכנתאות יחד גם לצורך בניית הבית בנווה אילן, ומשכנתא נוספת לצורך השבת הכספים אותם גזל המשיב מחשבון אימו ואביו. הצדדים רכשו דירה משותפת ורשמו

על שם האיש, רכשו מסעדה משותפת ורשמו על שם האישה. ראה כי, בסוף הדיון שהתקיים בפני כבודכם זעק המשיב כי, על האישה לשלם את חלקה במשכנתא שנלקחה לטובת בניית הבית. צא ולמד- עד היום סבור המשיב שהכל משותף.

28. הצדדים לא קיימו את האמור בסעיף 6 ג' להסכם- שם נקבע כי, המכוננית מסוג קאיה מודל 1998 או כל כלי רכב אחר שירכש יהיה שייך לאישה. אולם הרכב נמכר ונקנה לאישה גם כאשר נרשם על שם הבעל. גם האיש מודה כי מכר את הרכב של האישה, ורכש רכב חדש ורשם אותו על שמו. ראה פרוטוקול הדיון מיום 16.2.21 בשורות 284-285 ב"כ האיש שואל את האישה- " המכוננית שלך שנהגת בה, על שם מי הייתה המכוננית? האישה משיבה- " **רק על של ירון, וגם הרכב שלו.** ראה כי, גם בעניין זה, הצדדים לא פעלו לפי ההסכם שלא קיים ומעולם לא היה קיים.

29. כמו כן, הצדדים קנו ומכרו את הנכס בתל אביב יחד, פתחו את המסעדה המשותפת יחד, שילמו את מזונות בנותיו מנישואין קודמים של המשיב יחד, עשו שימוש בכספי חתונתם, והמתנות מהברית לצורך רכישת המגרש בנווה אילן יחד והנהיגו חיי שיתוף מלאים ככל זוג נשוי.

30. הצדדים לא פעלו על פי הוראות סעיף 13 להסכם הממון- הקובע כי הצדדים יפתחו חשבון משותף שישמש לניהול שוטף של חיי הבית. ביה"ד קמא התעלם מהעובדה כי, לא רק שהצדדים לא פתחו חשבון משותף נפרד לצורך התנהלות הבית, אלא המשיב צירף את האישה לחשבון המעבדה. צא ולמד- הצדדים מעולם לא התנהלו על פי אותו הסכם שלא היה קיים. ככל שסבר האיש שהסכם קיים, מדוע הכניס את האישה להיות שותפה בחשבון המעבדה?!!

31. הוכחה נוספת לכך שגם האיש לא סבר כי, בין הצדדים הסכם ממון נעוצה בעובדה שבהליכים שהתנהלו בין המשיב לבני משפחתו, לא ציין המשיב ולא הזכיר ולו פעם אחת כי לשיטתו יש בינו לבין המערערת הסכם ממון. להיפך בני משפחתו ביקשו את אישורה של המערערת וכך גם ביהמ"ש לענייני משפחה. ברי וברור, שאילו סבר המשיב כי בין הצדדים הסכם ממון תקף, היה מבהיר לבני משפחתו ולביהמ"ש למשפחה כי בין הצדדים הסכם ממון ואין צורך לקבל הסכמתה. אולם המשיב בעצמו לא חשב שקיים מסמך שכזה, ולא האמין שאי פעם יצליח לעשות שימוש באותו מסמך שמעולם לא קיבל תוקף.

32. המסקנה המתבקשת היא שביה"ד קמא טעה ויש לבטל את קביעתו בעמוד 27 לפסק הדין הראשון לפיה: "הסכם הממון שבין הצדדים נחתם כבר ביום 26.01.04, לפני כ-17 שנה, ומאז הצדדים נוהגים בהפרדה רכושית בהתאם לאמור בהסכם". שכן, עניינו הרואות; הצדדים לא קיימו מעולם את ההסכם, להיפך הם גם פעלו בניגוד גמור להוראות סעיפים 5,6,7,13,16,17. למעשה טעה ביה"ד קמא עת הגיע לכלל מסקנה לפיה הצדדים התנהלו בהתאם להסכם הממון. ראה כי, הסקת המסקנות התבססה על טעויות והטעויות שבוצעו על ידי המשיב, אשר נקבע בפסק הדין המשלים שהמשיב אינו דובר אמת.

33. למותר לציין, ולשם הזהירות בלבד, תשומת ליבכם, כי גם אילו ההסכם היה תקף, עדין לשון ההסכם כשלעצמה קובעת ברורות כי "כל רכוש שירכש במהלך הנישואין, יהיה משותף לצדדים בחלקים שווים"- אלא שמסיבות שאינן ברורות כלל- בפסק הדין הראשון נקבע כי, המגרש שייך לאיש, דבר הנוגד גם את האמור בסעיף 7 ב' להסכם, שם נקבע כי, חלק החלק שהושקע מכספים חיצוניים יוחזר לצד שהביא את הכסף.

34. ראה כי, ביה"ד קמא סותר את החלטותיו לדוגמא- בפסק הדין הראשון בעמוד 16 שורות 23-37, וכן בעמוד 17 שורות 9-1 קובע ביה"ד קמא בעניין הדירה בתל אביב כי- הדירה שייכת לבעל. בעוד בפסק הדין השני קובע ביה"ד קמא בדיוק הפוך, בעניין הדירה בתל אביב, ואף מבהיר כי הבעל שיקר ולא אמר אמת ובעמוד 4 לפסק הדין השני קובע- "ברם לנוכח ההוכחות שצירפה האישה, הרי שטענתו הנ"ל אינה אמת. הוכח כי, נלקחה משכנתא על הבית בנווה אילן לצורך החזרת הכספים שהאיש לקח מאימו. שני הצדדים הסכימו כי לצורך החזרת הכספים לאמו של האיש נמכרה בנסוף דירה בתל אביב שנרכשה בשנת 2009 בתקופת החיים המשותפים". משכך, מאחר והדירה בתל אביב נרכשה בתקופת הנישואין ולא הוכח כי נרכשה מכספים חיצוניים, הרי שהיא משותפת. ביה"ד קמא מפנה כביכול להסכם שלא אושר, עם זאת קובע כי, אין לייחס חשיבות לרישום, זאת בניגוד לאמור בפסק דינו הראשון, שם קבע כי, המגרש שייך לאיש בלבד. משעה שביה"ד קמא קבע שהאיש כוזב, יש לבטל את הפסיקה שניתנה על בסיס הצהרותיו ולקבוע כי, המגרש משותף.

35. ביה"ד קמא בעמוד 18 לפסק הדין הראשון קובע כי- "אף אם הסכם הממון אינו מאושר, ואף אם היה נקבע שאינו בתוקף מחמת שלא אושר (מה שלא נקבע בפועל), עדין נוכל לקבוע שאין כל מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש התובע מלפני הנישואין...". שוב טועה ביה"ד לסבור כי המגרש נרכש לפני הנישואין. אולם הצדדים בני זוג משנת 2002, בשנת 2003 האישה נכנסה להריון, בינואר 2004 הם נישאו, ובאפריל 2004 חבקו ביחד בן בכור. המגרש בנווה אילן נרכש על ידי הצדדים כשנתיים אחרי הנישואים בסוף שנת 2005, לאחר לידת בנם הבכור.

36. ביה"ד קמא טעה בפסק דינו בניתוח העובדות, שכן העובדות שנכתבו אינן נכונות לראיה- עמוד 27 לפסק הדין הראשון- ביה"ד קמא קובע כי- " הצדדים נוהגים בהפרדה רכושית בהתאם לאמור בהסכם. ההסכם מדבר על הפרדת הדירות שני הצדדים, וכן הפרדת תמורת הדירות וכן הפרדת תמורת הנכס שנרכש מדמי הנכס המקורי, כולל הפרדת הכספים והזכויות הכספיות, כולל העבודה שהזכויות במעבדת השיניים של הבעל יהיו שלו." אולם כפי שהוכח, וביה"ד קמא בפסק הדין השני מקבל את טענות האישה, הצדדים מעולם לא חיו בהפרדה רכושית. כמו כן, האישה מעולם לא טענה כי מעבדת השיניים היא של האיש, להיפך האישה הייתה שותפה בחשבון של המעבדה. ביה"ד קמא ציטט את ב"כ הנתבעת עת אמר- " המסעדה הייתה על שם האישה, כל עניין הרישום נעשה משיקולי מס, לאיש מעבדת השיניים ונכסים". אין חולק כי, כוונת ב"כ האישה הייתה, שעל שמה רשומה המסעדה, ועל שמו מעבדת השיניים, אולם הרישום לא מלמד דבר על הבעלות בפועל.

37. טועה שוב ביה"ד קמא בעמוד 29 לפסק הדין שורות 9-7 שם קבע כי- " לעומת כל הנ"ל העסק שנרכש במשותף לאחר חתימת ההסכם, המסעדה כן נרשמה ע"ש שניהם, וזה גם לפי הסכם הממון (סעיף 9 להסכם, באשר לנכס שיירכש לאחר הנישואין, שיהיה שייך לשניהם בשווה. כך נהגו הצדדים עד פרוץ הסכסוך. " אולם, אין מחלוקת כי, המסעדה הייתה רשומה על שם האישה בלבד, והבעל טוען שהיא משותפת, ואכן כך. דין דומה יש להכיל על המגרש, בדיוק כפי שקבע ביה"ד קמא בפסק הדין השני כי, הבית כן שייך לצדדים בחלקים שווים. שוב טועה ביה"ד קמא בעמוד 33 לפסק הדין שורה 17 שם נכתב על ידי ביה"ד כי- " מכוח הלכות המקובלות ומכוח לשון ההסכם (כגון מחמת לא רשמו אותו ע"ש שניהם אף שאת המסעדה כן רשמו ע"ש שניהם, הבית נבנה על גבי קרקע השייכת לתובע לפי הסכם הממון והיא המסד לבית". לצערה של האישה טעות גררה טעות.

38. מכאן שלא נהיר כיצד הסיק בית הדין קמא כי הרישום משליך על בעלות איזה מנכסי הצדדים? וכיצד נושלה האישה מזכויותיה במגרש עליו נבנה ביתם המשותף, כל עמלם של הצדדים, שנרכש כמעט שנתיים בתוך תקופת נישואי הצדדים!! כיצד הסיק בית הדין קמא כי אין לאזן את זכויותיהם הצבורות של הצדדים? כיצד ניתן להחיל על צדדים בדיעבד הסכם ממון שלא אושר ולא קיים על ידם מעולם!.

פסקי הדין אליו מפנה ביה"ד קמא ועליהם מבסס את פסק דינו, אין ביניהם לבין המקרה דנו, ולו קשר מקרי-

39. החוק קובע- הסכם ממון חייב לקבל אישור, בהתאם לחוק כך גם הפסיקה. משכך, אין ולו פסק דין אחד שנותן תוקף להסכם ממון שנחתם לפני הנישואין, המכיל תניות לגבי כלל הרכוש של הצדדים אשר לא אושר ונחשב כתקף. על מנת לתמוך את פסק דינו הראשון מפנה ביה"ד קמא לפסק דין שניתן על ידי ביה"ד הרבני בירושלים בתיק 743284/14 וכותב כי- " אישרו למפרע הסכם ששני הצדדים הסכימו עליו בעת חתימתו אך לאחר מכן חזרה בה האישה. עוד קודם לכן החליט הרכב זה במקרה אחר, בתיק 1121011/4 מיום 24.3.19 שאפשר לאשר הסכם גירושין למפרע". (ראה עמוד 22 שורות -21 22 לפס"ד הראשון). אולם, עיון בפסק הדין אליו מפנה ביה"ד קמא מלמד כי, עסקינן בהסכם גירושין שנחתם על ידי הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין, אולם בשל העבודה שההסכם נכתב בכתב יד ולא בהדפסה, ביה"ד ביקש מהצדדים להדפיס את ההסכם ולהגישו. לאחר ההדפסה חזרה בה האישה. אולם, ההסכם אושר בפני ביה"ד וקיבל תוקף. לא ברור הכיצד הסיק ביה"ד קמא, כי המקרה שבפניו דומה בצורה כלשהי לסיטואציה בפסק הדין אליו הוא מפנה. *** לנוחות ביה"ד מצ"ב פסק הדין אליו מפנה ביה"ד קמא- מסומן "8". ביה"ד הנכבד בוחר להתעלם מהגר"ש דיכובסקי אשר סבר כי, אין גמירות דעת לצדדים עד שיאשר בית הדין את ההסכם, וכאשר בית הדין מאשר אותו, התוקף שלו הוא מכאן ולהבא בלבד. תשומת לב, ביה"ד הנכבד כי, גישה זו תואמת את החוק והפסיקה במדינת ישראל.

40. עוד מפנה ביה"ד קמא לפס"ד רודן נ' רודן- אולם, גם פסק דין זה אינו דומה למקרה שבפנינו. ברודן דובר על הסכם ממון שנחתם לאחר נישואי הצדדים ולא אושר. אולם מי שביקש לבטל את ההסכם הייתה האישה, לאחר שקיבלה בפועל רכוש רב כפי שנקבע באותו הסכם. כלומר אותו צד שביקש לבטל את ההסכם כבר נהנה מפירות ההסכם וקיבל את המגיע לו על פי ההסכם ורק לאחר מכן ביקש להתכחש לו. פס"ד רודן מדבר על חוסר תום לב של האישה שכבר קיימה חלק מהוראות ההסכם. במסגרת עמ"ש (ת"א) 17125-03-19 קבע כבוד השופט שוחט בתפקידו סגן נשיא (היום מכהן בביהמ"ש העליון) כי- פסק דין רודן הוא החריג ולא הכלל. הגישה בפסק הדין רודן ודומיה מכוונת להסכמי ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים במהלך נישואיהם. לא נמצא בפסיקה מקרה בו יושמה ההלכה על הסכם ממון טרום נישואין. באותו פסק דין נקבע כי- " יש להישמר מגלישה במורדו של "מדרון חלקלק" שיוציא מגדר תחולתה של דרישת האישור הסכמים רבים מידי. פרשנות כזו עלולה לרוקן בסופו של דבר את הדרישה לאישורו של הסכם ממון ומשמעותה."

41. טועה ביה"ד קמא שמפנה בפסק דינו הראשון לבג"צ 10605/02 גמליאל נגד בית הדין הרבני הגדול פ"ד נח (2) – שכן, גם פסק דין זה לא מתאים לסיטואציה של תיק זה. בג"צ גמליאל עסק בבני זוג שחתמו על הסדר לגבי נכס ספציפי בהתאם לסעיף 3 (5) לחוק יחסי ממון המורה במפורש על הסכם פרטני (על נכס מסוים, עסק מסוים, חשבון מסוים) ואז הוא אינו טעון אישור. אלא שבמקרה שבנדון, המדובר על הסכם ממון אשר חולש על כלל רכוש הצדדים, בתים, כספים, ירושות, זכויות סוציאליות, נכסים עתידיים וברי כי הוא אינו תואם את הוראות סעיף 3.5 לחוק יחסי ממון ומשכך טעון אישור!.

42. בכל הפסיקה הענפה הקיימת לא נמצא פסק דין בודד לפיו הוחל על צדדים הסכם ממון הכולל את כלל רכושם ולא אושר! ומניין הסיק ביה"ד קמא כי המקרה שלפנינו מצדיק סטייה מהוראות המחוקק שקבע את אופן עריכת הסכמי ממון בין בני זוג?! המערער והמשיב ידעו היטב כי, ההסכם ביניהם מעולם לא אושר, ויתר על כן מעולם לא קיים ולא היה עליו נושא שיחה. ראה כי, גם במסגרת הסכם הבוררות בין המשיב להוריו, לא טען המערער כי, לו ולאשתו יש הסכם ממון ועל כן אין צורך באישורה לרישום ה"א על הבית. נעמוד עתה על כזביו של המשיב ועל גרסותיו הסותרות שיופרכו אחת אחת:

43. האיש הצהיר כי חלקו בכספי תמורת מכירת הבית ברחוב הנמר היו בסך 1.3 מיליון ₪ ואלה שימשו אותו לרכישת המגרש בנווה אילן. כך לדוגמה בפרוטוקול הדיון שנערך בפני ביה"ד קמא מיום 22.12.2020 בשורות 69 ו-121 מצהיר המשיב כי מכר את הדירה ברח' הנמר בירושלים עם גרושתו, בסך של 2.6 מיליון ₪ וכי חלקו בסך 1.3 מיליון ₪ השקיע ברכישת המגרש בנווה אילן. מדובר בשקר!!.

44. בתגובה לבקשה לעיכוב ביצוע שהגיש המשיב טען בסעיף 3 כי, רכש את המגרש בכספים שהם "חלף ירושה", מה שהוכח כשקר. יובהר כי, האיש התחיל לגנוב כספים רק אחרי מות אביו ו-6 שנים אחרי רכישת המגרש. במועד רכישת המגרש האיש לא קיבלו ולו שקל אחד מהוריו- לא כמתנה, לא כירושה וטרם החל לגנוב אותם.

45. המשיב סירב להציג את הסכם המכר של רחוב הנמר לאורך כל ההליך, וכך גם לא צירף להשלמת הטיעונים מטעמו, לא לנוסח הארוד, ולא לנוסח המקוצר. ראה פרוטוקול הדיון מיום 22.12.20 שורות 325-326 האיש טוען אני לא צריך להציג.

בשורות 135-133 שוב נשאל על דפי הבנק ובוחר לא להציג לביה"ד ולא בכדי. בשורה 144 לפרוטוקול מודה- " שלקחו משכנתא ברבים". ביה"ד מעיר לאיש, שהוא תיקן את עצמו מרבים ליחיד. שורה 157 לפרוטוקול טוען כי, לקח את המשכנתא לטובת המסעדה, בפועל לקח את המשכנתא במרץ 2016 בסמוך לחתימה על הסכם הבוררות עם משפחתו, לצורך החזרת הכספים. רק בפסק הדין השני, עולה ביה"ד קמא על כזביו של האיש.

46. ראה כי, בכתב התביעה טען האיש שהמגרש עלה 1,300,000 ₪ ועוד 300,000 ₪ דמי פיתוח, אולם בהמשך ההליך שינה גרסתו. כמו כן, בכתב התביעה טען שקביל 3,000,000 ₪ ירושה, מה שהתברר גם כן כשקר. ראה כי, בסעיף 32 לכתב התביעה, עותר האיש לשיתוף בנכס הרשום על שם האישה, המסעדה המשותפת. לאחר מכן במסגרת השלמת טיעון מטעם האיש, שינה גרסתו ובסעיף 10 כתב: "המגרש נרכש ע"י האיש בתמורה לסך של 1,200,000 ₪ (כולל תשלום פיתוח למנהל) תשלום זה שולם על ידי האיש מהון עצמי שהיה לו טרם הנישואין ממכירת דירה ברחוב הנמר ועוד 300,000 ₪ שקיבל מאביו"- שוב משקר.

47. בעמוד 15 לפסק הדין מצטט ביה"ד קמא את ב"כ האיש באומרו כי המגרש בנוה אילן נקנה באמצעות כספים שאת כולם קיבל מאמו וכי "על פי ההסכם הממון שאושר ע"י נוטריון, ירושות ומתנות מוחרגות"- ראה פרוטוקול הדיון מיום 11.02.20. אלא שהמשיב גנב כספים מאמו רק 4-5 שנים לאחר רכישת המגרש, ואותם השיבו לה הצדדים במשותף ויתרה מכך, ההסכם לא אושר אצל נוטריון!.

48. אלא שעל אף האמור, הפלא פלא- ביה"ד קמא מתעלם לחלוטין מהשינוי הבלתי נתפס בגרסאות המשיב שלא השכיל להבין כי לשקר אין רגליים. ראה כי באחת טען האיש כי המגרש נרכש מכספי תמורת ביתו ברחוב הנמר, בשנייה טען כי המדובר בכספים שקיבל במתנה מאמו על חשבון ירושה עתידי, בשלישית טען כי עשה שימוש בכספי תמורת מכירת הדירה בנמר ועוד 300,000 מאביו- שלא הוכיח כי קיבל כלל!! על סמך אלה ביסס ביה"ד קמא את פסק הדין אשר נישל את האישה מזכויותיה במגרש בקובעו כי- המגרש שנרכש לצורך בניית הבית בנוה אילן נרכש גם מכספיים חיצוניים של המשיב שניתנו לו על חשבון ירושתו העתידי ו/או כספים שהתקבלו מהוריו!! האמנם!?

49. לפני משורת הדין, ועל אף שכספים אלו הוטמעו במלואם, הסכימה האישה להגיע להסדר פשרה לפיו יושבו למשיב הכספים אותם הביא מתמורת דירתו ברחוב הנמר בסך 481,540 כאשר יתרת שווי הקרקע תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. אלא שהמשיב תאב הבצע עודו סבור כי לאחר שהטעה את בית הדין קמא לאורך כל הדרך יוכל להמשיך בניסיונו הנלוז לנשל את האישה מזכויותיה על פי דין.

50. ערעור האיש- האישה חוזרת על שנאמר על ידה בדיון, וכן על הכתוב בתגובה לערעור. כמו כן, אין חולק כי, להשלמת הטיעונים הראשונה יכל האיש להגיש כל מסמך שחפץ, שהרי לא הוגבל בעמודים, אולם בחר שלא לעשות כן. ככל שהיה בידו מסמכים היה עליו לצרפם במסגרת ההליך שהתנהל למעלה משנתיים. כמו כן, ערעורו של האיש עוסק בסוגיה שנקבע בפסק הדין הראשון, והוא המתווה הדיוני לפיו הצדדים יגישו השלמת טיעונים וינתן פסק דין משלים, ככל שהאיש ביקש לחקור ולהביא עדים, היה עליו לעשות זאת במסגרת ההליך, או להגיש ערעור על פסק הדין הראשון שקבע כי, השלמת הטיעונים תעשה בכתב ולאחריה ינתן פסק דין. משכך ביה"ד מתבקש לדחות את ערעור האיש, תוך חיובו בהוצאות ריאליות בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי החדש, כך שישקף נאמנה את הוצאותיה של האישה.

51. לסיכום- לאור האמור לעיל, עולה בבירור כי, גם ביה"ד קמא בפסק דינו השני הכריע כי, האיש שיקר, והטעה את ביה"ד. משכך כל פסק הדין הראשון שהתבסס על טענות האיש לפיהן הצדדים פעלו לפי ההסכם, בניגוד מוחלט להוכחות, לעובדות ולראיות בפועל, דינו להתבטל. כאמור אין חולק שההסכם לא אושר, אין חולק כי הצדדים לא פעלו על פיו, ואין חולק כי האיש כוזב והטעה את ביה"ד לסבור כי הצדדים התנהלו על פי ההסכם דבר שהוכח כשגוי!! ברי כי לאורך ההליך כולו המשיב כוזב ומסר עובדות מוטעות במכוון ואף הכמין מסמכים אשר יכלו לשפוך אור על המקרה- כמו הסכם המכר, ההליך המשפטי אל מול אמו, פירוט חשבונות מהמועדים הרלוונטיים בהם רכשו הצדדים את המגרש ומשכך, לא ניתן לבסס פסק דין על הצהרותיו הכוזבות ועל מניעותו. משכך אין אלא לקבוע:

א. לבטל את פסק הדין הראשון של ביה"ד קמא. ולהורות כי, להסכם שנחתם ביום 26.1.2004 שלא אושר בהתאם להוראותיו ולא קיים אין תוקף.

ב. להורות על איזון משאבים כולל של נכסי הצדדים בהתאם לחוק יחסי ממון.

ג. להורות על פירוק שיתוף בבית ובמגרש בנוה אילן, על דרך מכירתו וחלוקתו בחלקים שווים לצדדים.

ד. לחילופי חילופין וכלל שביה"ד יסבור כי, להסכם טרום נישואין שלא אושר והצדדים מעולם לא פעלו על פיו יש תוקף, יש לפעול על פי סעיף 7 ב' ולהורות כי, לכל היותר האיש זכאי להחזר הכספים שהשקיע ברכישת המגרש ממכירת דירתו ברחוב הנמר. סעיף 7 ב' להסכם קובע כי- " ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן." אזי, גם אילו ההסכם היה בתוקף, לכל היותר מגיע לאיש מתוך תמורת המגרש את הכסף שהשקיע ממכירת חלקו בדירה ברחוב הנמר. אולם, משעה שהמשיב בחר שלא להציג בפני ביה"ד קמא את הסכם המכירה, לא לאורך ההליך, וגם לא בהשלמת הטיעונים, אין ספק שיש לקבל את עמדת המערערות.

נספח 1

נספח
4-

הסכם יחסי ממון

שנערך ונחתם ביום 26 לחודש ינואר 2004

בין:	ירון ארמוזה ת.ז. 59273144
מצד אחד	
לבין:	יפעת שניידר ת.ז. 28147141
מצד שני	

והואיל: וחצדדים עומדים להינשא, והם הפצים להסדיר את יחסי הממון שביניהם, בטרם נישואיהם בהתאם לאמור בהסכם זה;

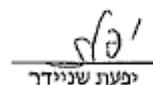
אי לכך הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. המבוא להסכם זה הינו חלק בלתי נפרד מהסכם זה.
2. הצדדים מסדירים בהסכם זה את יחסי הממון שביניהם בטרם נישואיהם.
3. הצדדים מסכימים כי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תש"לג-1973 (להלן: "החוק") יחול על היחסים שביניהם בכפוף לשינויים שחוסכמו בהסכם זה.
4. הצדדים מצהירים ומסכימים כי הזכות לאיוון משאבים ולמימוש זכות איוון משאבים מכוח החוק, תוקנה לכל אחד מהצדדים בהתקיים אחד מן המקרים הבאים:
 - א. במקרים חקובעים בחוק.
 - ב. מיום שהגיש אחד הצדדים תביעה לגירושין ו/או לחתרת הנישואין (להלן: "תביעת גירושין") נגד משנהו לבית הדין המוסמך.
5. מוסכם בזאת כי הנכסים ו/או הזכויות של ירון המפורטים להלן לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלות ובחזקת ירון בלבד וליפעת לא יהא חלקים בהם:
 - א. כספים, ניירות ערך, קופות גמל, מנסיח ביטוח חיים וכן נכסים או זכויות שהוא עתיד לקבל בירושה או במתנה במהלך הנישואין וכל זכות סוציאלית מסוג או מין שהוא שיש לירון כיום או שיהיו לו בעתיד.

8. כל צד רשאי לנהוג ברכוש השייך לו, להעבירו ולקבל ביחס אליו כל החלטה לפי שיקול דעתו הבלעדי, בכל עת ובכל דרך שחיא.
9. בכפוף לאמור לעיל, הרכוש שיירכש ע"י הצדדים במהלך חיי הנישואין, (למעט הנכסים שאין לאזן את שווים כמפורט לעיל), וכל פרטי רכוש שיתחילו הצדדים שהוא רכוש משותף, יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים.
10. האישת מצהירה בזה כי היא מודעת לכך כי לבעל ילדים מנישואיו הקודמים וכי הבעל משלם מזונותיהם.
12. מוסכם על הצדדים כי כל עוד בני הזוג יתגוררו בדירה הרשומה על שם יפעת ברח' שמחה הולצברג בפסגת זאב, ובמידה והמשכנתה הרובצת על הדירה תשולם ע"י ירון, בעת של פרידה יחזור לירון מחצית מכל סכום ששולם על ידי ירון בגין המשכנתה החל מיום התשלום.
13. מוסכם על הצדדים כי משק הבית ינוהל בשיתוף מלא בין בני הזוג וחשבון משותף שיפתח ישמש לניהול שוטף של חיי הבית, וכל נושא הקשור בניהול הבית יקבע בין הצדדים ברוח טובה ובהסכמה מלאה תוך שוויון מלא והבנה.
14. הצדדים מצהירים ומתחייבים כי אם יגיש מי מהצדדים, תביעת גירושין נגד הצד האחר לבית הדין המוסמך, יסכים הצד האחר לתת או לקבל את הגט, הכל לפי העניין, וישתף פעולה לשם קבלת פסי"ד לגירושין בהסכמה ולצורך סידור הגט בהקדם האפשרי.
15. על הסכם זה, תעל יחסי הממון בין הצדדים יחול הדין הישראלי.
16. הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה חופשית, וכי הוסבר להם והם הבינו את תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי ירשיהם, והם מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם.
17. הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

ירון אימנה

יפעת שניידר

נספח 3

נספח
10-

- 5.3. הוועדה המזכיר למהות המימוש, לענין כאשר חמדת הקובע הוא חודר מאי 2002 שיתפרסם ב-15/6/02 והדבר יישא את השלמות והתשלום.
- 5.4. באשתונה תלכזה קול 16, או עם סיומו את סוף לב המאוחר בין השניים, יועמד המונח על 13 האת עד ליל 21 או שחרור משרות סדיר בעזרת המוקדם בין השניים. במועד זה יופסקו המוסות לאותו יום.
- 5.5. פיגורים בתשלומי המונח יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדור, ממועד החיוב ועד התשלום בפועל.
- 5.6. בנוסף לתשלומי המונח הנ"ל יישאו שני החורים בחוצאות חובות של הילדות בחלקים שונים. כגון חוצאות רפואיות שאין מבוססת על קופ"ח, חוצאות טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי, חוצאות חינוך ופיקוד, משקפים ועדשות, חוצאות חינוך מיוחדות כמו שעורים פרטיים וכד', כמו כן עבוד חובות בתי מנחה. על החוצאות הללו חולט בהסכמה ובמידת הצורך בהמלצת מומחה לתחום הנדרש.
- 5.7. כל החלטה על חוצאת חרצה תעשה על שני החורים במשותף, כאשר חלוקת התשלום הינה שווה בשווה ביניהם.
- 5.8. כל הוצאת מתחייב לשאת בחוצאות מזון ומזר של הילדות כאשר הן אצלו והאם מתחייבת לשאת בכל החוצאות הנדרשות של הילדות, מכל מין וסוג שהוא לרבות: מזון, ביגוד, הנעלה, חינוך, נסיעות, תרבות, כדור וכו'.
- 5.9. קצבת הילדות המשולמת על המוסד לביטוח לאומי תשלום לאם, שתמדיש סכום זה לצורכי הילדות.

6. בית המגורים

- 6.1. האם והילדות יושבים לגור בבית ברח' הנמר 19/5 יהושלים (להלן "הבית") עד ה-15/7/03. האב יצא מתחת ע"ה ה-16/6/02.
- 6.2. הבית הנמצא בעלותם המשותפת של הצדדים ייסגר בהתאם לאמור להלן.
- 6.3. הבית ייסגר למרבה במחיר החל מה-11/6/02 ועד ה-15/7/03 בתנאי שסכום המכירה לא יפחת מסך של 340,000 \$ וממועד הפינוי לא יהיה לפני ה-15/7/03. בכל מקרה בו יוצע סכום הנמוך מ-340,000 \$ ואז מועד פינוי מוקדם יותר, ימכר הבית בכפוף להסכמת הצדדים.
- 6.4. היה והבית לא ייסגר עד 15/7/03, או אז ימכר למרבה במחיר החל מה-15/7/03 ועד ה-15/4/04 בתנאי שסכום המכירה לא יפחת מסך של 320,000 \$. בכל מקרה בו יוצע סכום הנמוך מ-320,000 \$ ימכר הבית בכפוף להסכמת הצדדים.
- 6.5. היה והבית לא ימכר עד 15/4/04, או אז ימכר הבית למרבה במחיר בכל מחיר שיציע תוך 90 יום.
- 6.6. מסכום התמורה ישולמו כל החוצאות שנגרמו בעת מכירת הבית לרבות מיסים, אגרות, דמי פרסום ותיווך. הסכום שזוותר יחולק בין הצדדים, מחצית לכל אחד. כמו כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכל החוצאות, אם תהיינה, הנבעות מהמשך והשלמת החלוקה בין בית הבית לרבות חוצאות משפטיות, באם תהיינה, והיטל השבחה, במידה ויוטל, טרם השלמת מכירת הבית.
- 6.7. במסגרת אמון הזכויות והחובות שצבר בני הזוג החליטו הצדדים שהאב יישא בהחזר מלוא יחרת המשכנתא ש"מספרה 10/2007763/01/60 ושוויה נכון 31/5/02 הינו 188696.02 ש"ח והאם תישא בהחזר מלוא יחרת המשכנתאות ש"מספרה 1. 10/1054382/01/63 ושוויה נכון ל-31/5/02 הינו 96808.36 ש"ח. 2. 10/1075127/01/68 ושוויה נכון ל-31/5/02 הינו 43424.28 ש"ח, ולכן עד מועד מכירת הבית יישא האב בתשלום משכנתא מס' 10/2007763/01/60 והאם בתשלום משכנתאות מס' 10/1054382/01/63 ו-10/1075127/01/68. ולאחר מכירת הבית יחליט כל צד האם לגרור את המשכנתאות, שבאחריות, או לפרוע את יחרת/יתרתן מתוך התמורה שיקבל כל אחד מהם ממכירת הבית.
- 6.9. תוך 14 ימים מיום חתימת הסכם זה יגשו הצדדים במשותף לבנק לאומי ויפרידו את

נספח 4

תאריך: 19.12.2014

מחלקת: מנהל עסקים

מחלקת: מנהל עסקים

ראגרת מידע נדל"ן - רשימה לפי חוק
 סוג נכס: דירת מגורים | ישוב: ירושלים | חודש: דצמבר | מספר בית: 19
 עמ'ב: 288-10

תאריך: 12.12.2014

מס' חשבון	שנת שיעור	שנת תשלום	תקופה	מחיר	שער עסקה	מחיר עסקה	סך העסקה	תאריך	מס' חשבון	מס' חשבון
4	101	1995	ירושלים	1,000	קומה 1	1,306,305	1,306,305	07/06/2001	03045440001288-10	
4	100	1995	ירושלים	1,000	מגורים	1,365,525	1,365,525	24/12/2001	03045440001288-08	
4	90	1995	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	1,492,920	1,492,920	18/08/2005	03045440007288-08	
5	103	1995	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	1,876,000	1,875,000	17/07/2007	03045440001288-05	
4	140	1993	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	1,815,500	1,815,500	19/07/2007	030454400014000-00	
5	105	1993	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	1,600,000	1,600,000	24/07/2008	03045440001288-07	
5	105	2000	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	2,650,000	2,650,000	12/08/2009	03045440009288-07	
4	101	1996	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	1,975,000	1,975,000	04/08/2009	030454400014010-08	
5	140	1996	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	2,480,000	2,480,000	17/11/2011	030454400072015-00	
5	160	1996	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	2,720,000	2,720,000	12/03/2013	030454400094001-00	
4.5	106	2003	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	2,700,000	2,700,000	04/08/2014	03045440009288-07	
1	90	1999	ירושלים	1,000	דירה בבית קומה	2,550,000	2,550,000	09/12/2014	030454400074000-08	

מכירה
 חצי
 288-10
 288-05
 288-07
 288-08
 288-09
 288-07

מחלקת: מנהל עסקים | תאריך: 12.12.2014

נספח 5

Moshe Eskenazi / משה אשכנזי
Certified Public Accountants (Isr.) רואי חשבון

14-02-2021

לכבוד
ארכיון ירון

א.ג.

הנדון: ת"ז - 59273144

נכסים בתצורת הון

לבקשתך הריני לאשר כי בתצורת הון ליום 31.12.2005 שהגשת לרשויות המס, דיווחת על מכירת 50% בדירה ברחי הגמר בירושלים, חלקך הסתכם בסך 694,495 ₪. באותה הצהרת הון דיווחת גם על רכישת מגרש בגוה אילן בסך של 828,740 ₪ וכן עליות נוספות לרכישת המגרש בסך 415,104 ₪. לפי הצהרת ההון ליום 31.12.2020 שהגשת לרשויות המס, משכת ביום 11.1.2006 את קופות גנול יעד ועוצמת, שעלותן חיותה 54,560 ו- 156,004 ₪ בתוצאה (הסכומים לא כוללים רווחים שנצברו במשך השנים).

בכבוד רב,

משה אשכנזי
רואי חשבון

נספח 6

שם המעסיק: 344 - ארמוזה יפעת-מוזה ב נספח אישור המעסיק על תקופת עבודה ועל שכר
 חודש משכורת 02/20 צרף אישור זה לטופס ב.ל. 1500 - תביעה לתשלום דמי אבטלה
 תיק ניכויים: 941757726
 הודפס בתאריך 16/03/20
 חודש משכורת 02/20

שם העובד/ת: סלאימה מוחמד 005
 מספר זהות: 308475888
 סוג משרה: יחידה/מלאה חלקית יומית
 י"ע לשבוע: 5 ש"ע ליום: 8.40
 תאריך תחילת עבודה: 01/10/17
 תאריך סיום עבודה: 15/03/20

פירוט שכר ב-15 החדשים שקדמו להפסקת עבודת/ה:

שנה/ חודש	השכר החייב במס	השכר החייב ביטוח דמי	דמי ביטוח ודמי בריאות שנוכו	בסיס שכר	שעות עבודה	מספר ימי עבודה בשכר	מספר ימים עבורם לא שולם השכר הסיבה
03/20					0.0		אין תלוש
02/20	8240	8240	451	שעתי	148.77	17.0	
01/20	9281	9281	576	שעתי	183.14	24.0	
12/19	9740	9740	645	שעתי	194.34	23.0	
11/19	8270	8270	468	שעתי	181.36	24.0	
10/19	9682	9682	638	שעתי	214.28	18.0	
09/19	9934	9934	668	שעתי	196.72	21.0	
08/19	9047	9047	562	שעתי	177.60	22.0	
07/19	11827	8536	500	שעתי	206.85	26.0	
06/19	7701	8000	436	שעתי	167.75	19.0	
05/19	8145	8444	489	שעתי	200.51	25.0	
04/19	9223	9523	619	שעתי	194.80	22.0	
03/19	7991	8291	471	שעתי	178.00	24.0	
02/19	7792	8091	447	שעתי	186.07	24.0	
01/19	8301	8601	508	שעתי	204.12	27.0	

מערבת סינטי 2000 לחישוב שכר, טל 03-5619475 ליקוח 2384154

בתקופה המפורטת לעיל שולם שכר נוסף ו/או הפרשים כמפורט להלן. תשלומים נוספים נפרסו והפרשי שכר יוחסו לחדשים המתאימים.

ב- 07/19 שולם תשלום נוסף הבראה בסך: 1890 ש"ח לתקופה מ-08/18 עד 07/19
 ב- 07/19 שולם תשלום נוסף הבראה בסך: 1701 ש"ח לתקופה מ-08/18 עד 07/19

סך הכל ימי עבודה: 316.0

יפעת מוחמד
 (התימה והותמת)

הצהרת המעסיק: אני מאשר את נכונות הפרטים באישור זה.

נספח 7

במסגרת חלוקת התפקידים, התובע טיפל בצד הכספי ובמטבח והנתבעת ניהלה את המלצרים והפלור.

הכספים להקמת המסעדה ותחזוקה שוטפת הינם מכספי הירושה והמתנה שניתנו לתובע על ידי הוריו.

לצערו של התובע המסעדה כשלה וצברה חובות בסך של כ- 800,000 ₪ לבנקים, ועוד גירעון שמגיע לכ- 1,400,000 ₪.

אישור רואה חשבון מצ"ב ומסומן : נספח 3

למסעדה חשבון בנק בו שותפים שני בני הזוג.

כאמור בנוסף יש חשבון בנק של המעבדה (אורדנטלי) אליו הצטרפה הנתבעת בחוסר תום לב רק בשנה האחרונה.

כמו כן, לנתבעת חשבון בנק – בבנק דיסקונט והיא מסרבת למסור לתובע מידע אודות חשבון זה.

28. הצדדים מנהלים משמורת משותפת בעניינם של הילדים.

29. המסעדה שבבעלות הצדדים ממשיכה לצבור חובות ועומדת בפני חדלות פירעון. יתרה מכך וכפי שמפורט בהרחבה בבקשות קודמות שהגיש התובע במסגרת הליכי יישוב הסכסוך, הרי שהנתבעת לוקחת כספים שמתקבלים במזומן במסעדה שלא כדין ומעכבת ומונעת את מכירתה ובכך מגדילה את הנזק הקיים.

30. יובהר כי הנתבעת מבזה את החלטות בית הדין שניתנו ביחס להתנהלות הכספית של המסעדה !!! (וראה הבקשה לבזיון בית המשפט שהגיש הנתבע וטרם ניתנה בה החלטה).

31. לאור האמור, נראה כי אין מנוס מגירושין ואיזון משאבים בהתאם להוראות הסכם הממון.

32. בית הדין הנכבד מתבקש להורות כדלהלן :

א. להצהיר כי הנתבעת היא אשה מורדת אשר זנתה תחת בעלה והביאה להרס ופירוק התא המשפחתי.

ב. לחייב את הנתבעת לקבל גט פיטורין.

ג. ליתן סעד הצהרתי לפיו הבית בנווה אילן – רחוב גן השקמים 39, נווה אילן הידוע גם כגוש 29708 חלקה 1 מגרש 433 שייך לתובע בלבד וזאת בהתאם להוראות הסכם הממון לפיו התנהלו הצדדים גם בפועל ולהורות לנתבעת לפנות את הבית בתוך 90 יום.

ד. ליתן סעד הצהרתי, כי המסעדה "מוזה בהר" שייכת לצדדים בחלקים שווים (על זכויותיה, המוניטין והחובות).

ה. ליתן סעד הצהרתי לפיו הזכויות במעבדת השיניים "אורדנטלי" הן בבעלות של התובע בלבד.

1121011-4
24/03/2019

תיק רבני
בית דין רבני אזורי ירושלים

בפני הדיין :
הרב יצחק זר - אב"ד

התובעת:
פלגית
על"ד משה שור

התובע:
פלגית
על"ד תגית זיר

- נגד -

החלטה

7.10.2018
מס' 2018
מס' 2018

לפנינו בקשת האישה לאשר את הסכם הגירושין של הצדדים ולהת לו תוקף פס"ד.

הצדדים כתבו הסכם גירושין בכתב יד במהלך הדין שהתקיים ביום 22.10.2018. בה"ד אשר לזהם את ההסכם בהחלטה מיום 23.10.2018, וגם הורה לצדדים להגיש אותו מודפס. האישה הגיש את ההסכם מודפס וחתום ע"י שני הצדדים במקשה מיום 1.11.2018. בתיק הגירושין של האישה.

בה"ד כתב בהחלטה מיום 26.12.2018 שבמסגרת סידור הגט ייתכן אישור מופי להסכם הגירושין.

רא עקא, שבמסגרת סידור הגט שנקבע לצדדים ביום 10.2.2019 חזר בו האישה מההסכם, וכמופ של דבר התגרשו ביום 21.2.2019 בלא שניתן אישור מופי להסכם.

למרות האמור לעיל, מכיוון שבה"ד אישר את ההסכם הידני, למרות שלא נכתב בהחלטה מיום 23.10.18 כי ניתן לו תוקף פסק דין, בה"ד מבהיר שההסכם תקף, כפי שיבואר.

כדוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 נאמר:

אישור ואמות (תיקון מס' 3) תשל"ה-1995

2. (8) הסכם ממון טעון אישור בית המשפט לעניני משפחה (להלן – בית המשפט) או בית הדין הדתי שלו סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן – בית הדין), וכן טעון שינוי של הסכם כזה אישור כאמור [...].

רוקחן מט"י 4 תשס"ט-2008

(ד) הסכם בין בני הזוג שאושר בפסק דין לזמרת גישואן על ידי בית הדין, דינו כדין הסכם ממון שאושר לפי סעיף זה;

המעין בחוק יראה שאין צורך שבו"ז ייתן להסכם תוקף פסי"ד ולא תוקף החלטה, אלא תפקידו הוא רק לאשר את ההסכם ותו לא. תוקף ההסכם הוא הסכמת הצדדים, אלא שהוא מותנה באישור של ערכאה משפטית כדי לבחון שבאמת הצדדים הסכימו לו שלא מתוך כפיית, לחץ וכיו"ב.

ראת ברורה לפירשנות זו של החוק היא המסכמת שהחוק ניתן לרושם גישואן או לעותריו לאשר הסכם, ובודאי ששם אינו ניתן תוקף פסק דין להסכם, שהרי לא מדובר בערכאה שיפוטית. לפיכך, היות שאת ההסכם הידני אישר הח"מ ואף חתם עליו, נמצא שההסכם אישר כדת וכדין.

גימור נוסף לכך שההסכם נאשר כדת וכדין הוא שבדואר הפרישנות של החלטה הדין על ההסכם שבכתב די הוא אישור שילו כדת וכדין, אחרת מה משמעות החלטה.

יתרה מזאת, ההחלטה שניתנה יום לאחר מכן, ב-23.10.2018, מכירה שגם ניתן להסכם תוקף של החלטה בית הדין, שזה לשונה:

בפני בית הדין הגיעו לדיון של [...] והחלט כדלהלן:

- הגט יינתן בתאריך שייקבע ע"י מחכירות בית הדין.
- הצדדים תגיעו להסכם חלוקת רכוש, והחזייכו לעמוד בו.

החוכן בעמוד זה אינו מלא, על מנת לצפות בכל החוכן עליו לבחור אחת מהאופציות הבאות:

מרב קובץ לרכישת חתונה

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסדה בעמוד יצירת המשב באחר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרד וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באחר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נחובה לשיקול דעת המערכת

הודעה

Disclaimer

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המוחזק מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור אלא שיש בו שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייצג לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדייק ולכוננות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בההליך ההמרה לעיונות מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים לפול או דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.

נספח 2

**פסק דינו של בית הדין האזורי
בירושלים מיום 7.5.2021 ופסק הדין
המשלים מיום 30.6.2021**

עמ' 89

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים
לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע: ירון ארמוזה ת"ז 059273144 (ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם)
נגד
הנתבעת: יפעת ארמוזה ת"ז 027421841 (ע"י ב"כ עו"ד אלי שרביט)

הנדון: חלוקת רכוש - כריכה, חלוקת רכוש - כריכה

פסק דין

- 1 בפנינו תביעה רכושית של התובע לפירוק השיתוף בבית ופינוי הנתבעת. כן בפנינו תביעת התובעת לביטול הסכם ממון.
- 2
- 3 הצדדים גרושים מיום 31.5.20.
- 4 ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 18.6.20 –
- 5 בפנינו בקשת התובע למכירת זירת המגורים ופינוי הנתבעת מהבית. נשמעה עמדת שני הצדדים.
- 6
- 7 בית הדין מחליט לקבוע דיון בבקשה, שיהיה אף דיון הוכחות. יתכן ואף סיכומי הצדדים יושמעו בעל פה בסיומו של הדיון (בהתאם לתקנות הדיון), ויהיו שני הצדדים ערוכים אף לכך.
- 8
- 9 לדיון זה יוקצבו שעתיים לפחות.
- 10
- 11 וזו מהות הדיון הקודם שהתקיים. ואכן הושמעו בעל פה סיכומי שני הצדדים בסיומו של דיון ההוכחות, כרשום בפרוטוקול הדיון מיום 16.2.21.
- 12
- 13 ובכך, טרם מתן החלטה, נזכיר תחילה את השתלשלות העניינים בתיק ותיאור הליכים קודמים, תוך ציטוטים מהחלטות קודמות רלוונטיות הנוגעות לחלוקת הרכוש.
- 14
- 15 תיאור הליכים קודמים והחלטות רלוונטיות שנתנו בתיקים
- 16 ראשית, נזכיר מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.1.20 –
- 17 בנוסף, כבר עתה נוכל לקבוע בפן העקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון, אזי הוא בתוקף (כאמור בסעיף 2 (ג) לחוק יחסי ממון), ועקרונית, הוא גובר על כל מחשבה או פסיקה עקרונית לשיתוף ספציפי בדירה הרשומה ע"ש הבעל או ע"ש האשה, אם נרכשה לפני הנישואין ע"י בעל הזכויות בנכס.
- 18
- 19
- 20
- 21 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 21.5.20 –

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 בפנינו בקשת התובע למתן החלטה בבקשתו באשר למכירת הבית הרשום על שמו והשייך לו
2 לטענתו.
- 3 התקבלה תגובת המשיבה.
- 4 ברם, נזכיר מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.1.20 – "בנוסף, כבר עתה נוכל לקבוע
5 בפן העקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון,
6 אזי הוא בתוקף (כאמור בסעיף 2 (ג) לחוק יחסי ממון), ועקרונית, הוא גובר על כל מחשבה
7 או פסיקה עקרונית לשיתוף ספציפי בדירה הרשומה ע"ש הבעל או ע"ש האשה, אם נרכשה
8 לפני הנישואין ע"י בעל הזכויות בנכס".
- 9 ובית הדין עומד על האמור.
- 10 משכך, תוגש תגובת המשיבה המיוחסת אף לכך, וזאת בתוך 7 ימים נוספים מהיום.
- 11 לאור תגובתה, בית הדין ישקול החלטתו באשר למכירת הבית הרשום ע"ש התובע.
- 12 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 21.9.20 –
- 13 בפנינו בקשת המבקש.
- 14 קבוע מועד דיון בתיק.
- 15 בהמשך להחלטת בית הדין מיום 18.6.20, יובהר כי למבקש תישמר הזכות לתביעת דמי
16 שימוש בגין שימושה של המשיבה בדירה, כמקובל.
- 17 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 13.10.20 –
- 18 בפנינו תגובת המשיבה בהתאם להחלטת בית הדין מיום 21.9.20.
- 19 בית הדין ידון בבקשה למכירת הדירה בכינוס, בדיון הקבוע בתיק ליום 24.11.20.
- 20 במידה והדיון יתבטל לאור בקשה מאת המשיבה או מכל סיבה התלויה בה, בית הדין
21 ישקול להוציא החלטה אופרטיבית בבקשת המבקש הנ"ל עוד טרם הדיון, לאור תגובת
22 המשיבה שהתקבלה ועמדת שני הצדדים שכבר נשמעה.
- 23 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 –
- 24 כיום, טוען ב"כ התובע: יש לי הצעה. צד ג רוצה לרכוש את הבית ב 6.3 מיליון ש"ח וזה סך
25 טוב והאשה תוכל לגור בבית עוד חצי שנה. הנתבעת טוענת שהנכס משותף, זה בניגוד
26 להסכם ממון והטאבו, אז הצעתי שיימכר הנכס, ואף שלא מגיע לה חצי, יישמר החצי
27 בנאמנות, ואם מגיע לה משהו מכך, היא תקבל. גם במסעדה הוא הפסיד. האשה גרה בבית
28 עם גבר זר. יש משכנתא שלא משולמת, סך 890 אל"ש והבנק יגיע, ויש עוד חובות של
29 המסעדה. לאשה יש דירה בבעלותה בפסגת זאב. זה הסכם ממון, שהדירה נשארת שלה. כך
30 שהיא לא יוצאת לרחוב. לפי חוק המקרקעין כל צד יכול לבקש את פירוק השיתוף.
- 31 מגיב ב"כ הנתבעת: יש לדון בכל הדברים, ולא נקודתיים. זה לא נכס חיצוני. האשה תרמה
32 לאורך השנים ובכספים בכל הקשור לדירה בנווה אילן, היא אף מכרה נכס שלהם לטובת
33 כספים שנטל האיש מאמו, וזה דבר מה לגבי שיתוף בנכס חיצוני. הוא נרכש שנתיים לאחר
34 הנישואין. האיש בחר לרשום את הנכס על שמו. הנכס בתל אביב נרכש שנים לאחר שהיו
35 נשואים, ונמכר, 1.4 מיליון הלך לחוב האם, וכן האשה נטלה משכנתא. והעבירו כספים לאמו
36 של התובע. המסעדה היתה ע"ש האשה. כל ענין הרישום נעשה משיקולי מס, לאיש מעבדת
37 שיניים ונכסים. גם הדירה בפסגת זאב, הם גרו בה, כל דמי השכירות נלקחו ע"י הבעל,
38 ושולמו למטרות שהוא בחר. השיתוף היה מלא לאורך השנים. הבוקר הגשנו תביעה רכושית
39 לביטול הסכם הממון. האשה גרה שם עם שני הילדים, היא לא גרה שם עם אדם זר. היא לא
40 תעז להכניס לשם גבר זר. כי זה לא הבית רק שלה. גם הקטינים בבית, הם בגילאי 17, 7.
41 החיים שלהם שם וחיי החברה שלהם שם. הנתבע קנה חתול ב 2000 ש"ח וטיפולו שיער
42 במאות אלפי ש"ח. הולך לבקר אצל הנוצרים. יש חשבון משותף שהאיש עושה כבשלו.
43 האשה רוצה לרכוש את הנכס. יש לה אפשרות לכך. הבית בפסגת זאב שווה מיליון ש"ח,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 נוכל למכור את הנכס ההוא ולשלם את חלקה של האשה. ביקשנו אקטואר, היא תקבל איזון,
- 2 ובכך תשלם את חלקה. הצעה של הצד השני לא מקובלת עלי.
- 3 מקריא ב"כ התובע סעיפים מהסכם הממון כרשום בפרוטוקול.
- 4 ואכן, לצדדים הסכם ממון מיום 26.1.04, לפי סעיף 5 לו, הזכויות של התובע בהווה ובעתיד
- 5 לא יאוזנו. ובסעיף 5 ג נרשם כי חצי הזכויות בדירה בהנמר הם שלו (חצי היה של גרושתו,
- 6 כפי הסבר ב"כ התובע). ובסעיף 7 ב נרשם כי התמורה ממכירת הנכסים, תהיה כנכס שאין
- 7 לאזן את שוויו, ואף נכס שנרכש מכך לא יאוזן.
- 8 מוסיף ב"כ הנתבע: הנכס בנוה אילן נרכש מהנכס בהנמר שנמכר, ונרכש המגרש בנווה אילן
- 9 עם זכויות הבניה, והוא לקח משכנתא 1.2 מיליון לצורך הבניה, ונשארו 900 אל"ש לשלם.
- 10 יתרת הכספים לבנית הנכס, המשפחה שלו נתנה לו בסכומים גבוהים. האשה שמרה על
- 11 הנכס שלה. היה חוב עליו. היום בבוקר הוגשה תביעה, לא ראינו אותה, וכל תכליתה שלא
- 12 בתום לב שימוש ברעה להליך משפטי, תביעה לביטול הסכם ממון, והתביעה שלנו הוגשה
- 13 לבית הדין לפני למעלה משנה, ויכל לתבוע זאת לפני למעלה משנה. התביעה החדשה לא
- 14 צריכה בכלל להיות נידונה. היא רוצה לשבת בבית שלו כך עד 120. הבן זוג שלה נכנס לבית
- 15 שם וישן שם. זו עזות מצח להנציח את המצב הזה. האשה יכולה להפקיד את 6.3 מיליון ש"ח
- 16 ותזכה בה. אחי התובע נמצא בחוץ. לא הגשנו בקשה להעיד אותו. אבקש לדון רק בתביעה
- 17 של היום.
- 18 בית הדין הודיע שלא יקבל אותו לדיון, שהרי נקבע דיון להוכחות, וע"פ התקנות הדיון יש
- 19 צורך בבקשה להעידו. זאת מלבד העובדה שהוא קרוב משפחה מדרגה ראשונה של התובע,
- 20 ובית הדין לא נוהג להעיד עדים קרובים מדרגה ראשונה מטעמים ידועים.
- 21 מבקש ב"כ התובע לחקור את הנתבעת.
- 22 מגיב ב"כ הנתבעת: הסכם הממון לא אושר בבית המשפט, כפי האמור בסעיף 17 לו. יש לנו
- 23 מסמכים של האח שהוא כתב שהתובע גנב את האמא.
- 24 מגיב ב"כ התובע: ההסכם אושר נוטריוני.
- 25 מגיב ב"כ הנתבעת: היה צריך אישור בית המשפט. ההסכם נחתם כשהיא בהריון לפני
- 26 נישואין. בית הדין לא היה נותן לכך לקרות. יום לפני הנישואין.
- 27 חוקר ב"כ נתבעת את התובע, ואלו תשובותיו לו: הסכם הממון הוכן ע"י משרד שוקי קרמר,
- 28 הוא הכין את ההסכם. האשה לקחה לבדוק אצל עו"ד אצלה, לא יודע למי היא נתנה. בסעיף
- 29 17 להסכם הממון רשום שההסכם יאושר בבית משפט, וזה לא קרה. זה עתה אצל נוטריון.
- 30 האשה היתה בחודש ששי באישור ההסכם, זה היה חודשים שלשה לפני הנישואין. הדירה
- 31 ברחוב הנמר היתה שלי ושל גרושתי, נמכרה ב 2.6 מיליון, וחלקי היה 1.3 מיליון. יכול
- 32 להביא חוזה מכירה. האשה לא הביאה שקל אחד לבית בנווה אילן. הבית ברחוב הנמר נמכר
- 33 קצת אחרי הנישואין, והמגרש נרכש בשנת 05. הכסף היה בבנק. יש מסמך ניתן להביא
- 34 אותו. ראיתי פרסום על נכס בנווה אילן, את הבית בניתי ע"י קבלן, חלק לקחתי משכנתא 1.2
- 35 ש"ח, היא על שמי ואני שילמתי. לקחתי גם כספים מהחשבון של אמא שלי לבניה. כדי שלא
- 36 אקח משכנתא. זה היה כסף של אבא שלי. לאחר שאבא שלי נפטר, האמא לא תבעה רק
- 37 אישרנו הסכם בבית משפט שאני מוותר על ירושה עתידיה. החזרתי לאמא שלי מיליון ש"ח.
- 38 מכרתי את הדירה שלי בתל אביב לאחר הנישואין, יש אסמכתא. לקחנו הלוואה משכנתא
- 39 לטובת המסעדה ולא לאמא שלי. שילמתי לאמי מכסף אחר. המשכנתא חתומה על ידי והיא
- 40 אף חתמה, וזה רשום על שמי, לא זוכר מי היו הערבים. הבית ברחוב הולצברג של הנתבעת.
- 41 על שמה. יש שם שוכר. אני מנהל את השכירות, שילמתי משכנתא מהחשבון שלי ודמי
- 42 השכירות הלכו למשכנתא וללא שימוש פרטי. הבית בתל אביב לא נרשם ע"ש האשה כי זה
- 43 כסף מאבא שלי שלקחתי והוא ביקש שזה יהיה על שמי. אנו גרים בנווה אילן כ 10 שנים,
- 44 אולי קצת פחות, שמה נולד לנו ילד אחד, הילדים לומדים בבית ספר במטה יהודה, עזבתי
- 45 שם לפני שנה וחצי, עד אז גרתי שם, לא בחדרים נפרדים, המשכנתא הראשונה לא היה יחד,
- 46 גם השנייה לא יחד. יש לנו חשבון משותף, היא בקרשה להיכנס לשם, ועשיתי טעות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 מציג ב"כ התבע תמונות של טיולים משותפים של הצדדים ומסיבות. וכן הודעות ששלח
- 2 הבעל לאשה.
- 3 מגיב התובע: היו חיים יחד. הכל פייק. אך גיליתי שהיא בוגדת בי והכל היה שחור.
- 4 ומוסיף ומגיב: אני הייתי בקשר עם מפקח הבניה.
- 5 בית הדין דחה את התנגדות ב"כ התובע להגשת מסמך בחקירה והצגתו לתגובת התובע.
- 6 מגיב ב"כ הנתבעת מסמכים שהקבלן היה בקשר עם האשה.
- 7 מגיב הנתבע: אין לי מה להגיד, לא יודע מה זה.
- 8 וממשיך ומגיב: שרביט היה האדריכל, הוא נתן לאשה כבוד ולכן רשם אותה.
- 9 מציג ב"כ הנתבעת מכתב שרשמה אם התובע שהיא בוכה ושהנתבע לא מבקש סליחה,
- 10 ובקשה להעביר לחשבון בנק שלה 320 אל"ש.
- 11 מגיב הנתבע: הכסף עדיין בערבות, והיא נותרה. היא לא קבלה את הכסף. את הכסף
- 12 מהדירה בת"א הערבותי לה.
- 13 בשלב זה מצהיר ב"כ הנתבעת כי אין לו שאלות יותר.
- 14 טוען ב"כ הנתבע כי יש לו את דפי הבנק וההסכם של התובע עם בני משפחתו. הובהר כי הוא
- 15 יוכל לצרפם במסגרת הסיכומים.
- 16 לפני משורת הדין (אין זאת בתקנות הדיון), בית הדין איפשר חקירה חוזרת של התובע ע"י
- 17 בא כוחו בשאלה אחת. מציג לו בא כוחו מסמכים, והנתבע מודה שאלו הם המסמכים.
- 18 לאחר הפסקה קצרה בדיון, טוען ב"כ התובע: יש להחליט טרם המשך הליך האם התביעה
- 19 החדשה שהוגשה הבוקר תימחק על הסף בשל ניסיון להעביר ראיות וטענות שלא בא זכרם
- 20 עד כה, או שיאוחד הדיון בשתי התביעות, אך הדירה תימכר בהתאם להצעה שהבאנו. אם
- 21 אחקור על תביעה אחת, ואסכם לקראת פסק דין, ואם בתביעה החדשה יהיו תוצאות אחרות,
- 22 לא אוכל להתמודד אתה כרגע. זו פגיעה בזכות הדיונית הבסיסית שלי.
- 23 מגיב ב"כ התובעת: כל מה שנרשם בתביעה נאמר בהליך המשפטי, הכל ידוע. אני רוצה לדון
- 24 בתביעה שלי היום. לא חשבתני שהיא תדון היום, אך אין בה חוסר תום לב. התובע רוצה
- 25 למכור את הדירה, ולא נותרה ברירה אלא להגיש תביעה זו.
- 26 ב"כ התובע מצהיר שהוא לא חוקר בתביעה החדשה שלא ראה אותה עד כה.
- 27 חוקר ב"כ התובע את הנתבעת, ואלו תשובותיה לו: חתמתי על הסכם הממון, לא בפני
- 28 נוטריון, אלא בפני שוקי קרמר. לא זוכרת שהיה שם נוטריון בחתימה. החתימה היתה
- 29 במשרד עו"ד, לא פניתי לעו"ד קרמר. כשנרשמנו לנישואין לא דברו על ההסכם. התייעצתי
- 30 עם עו"ד יומיים לפני החתימה על ההסכם. בהסכם נרשם שהדירה בפסגת זאב נשארת שלי
- 31 ושהמעבדה של התובע, וכן שהבית ברחוב הנמר יישארו שלו. זה כתוב. הבית ברחוב הנמר
- 32 נמכר בפחות ממה שאמר התובע, לא הייתי שותפה למכירת הדירה הזו, נרכשה אדמה בנוה
- 33 אילן בשנת 05, הייתי שותפה, הנכס רשום ע"ש התובע בלבד, ידעתי שהנכס נרשם על שמו,
- 34 הוא אמר לי שהכל של שנינו. אמר שזה לצרכי מס על שמו. ההסכם נחתם יום לפני
- 35 הנישואין, והוא לא תקף. שכחתי מההסכם. הוא היה צריך לקחת אותי לבית משפט.
- 36 ברכישת המגרש שכחתי שהיה הסכם ממון. לא נזכרתי בכך עד פגישת מהות בבית הדין. לא
- 37 התנהלנו לפי ההסכם, והחיים היו בשיתוף. הדירה בפסגת זאב היא שלי, זה רשום בכל
- 38 הבקשות. היא שלי משנת 94. הכסף של רחוב הנמר לא שלו, כי לא ידוע כמה קבלו שם ולאן
- 39 הכסף הלך. כשנישאנו גרנו בפסגת זאב, אם הינו ממשיכים יחד, .. לא עלה על הפרק שיתוף
- 40 שלו בדירה זו. אני מכירה את הגבר אפי טובול, הוא נכנס לבית שלי. הוא לא ישן אתי
- 41 כשהילדים שלי. הגבר יודע מי התובע.
- 42 מציג ב"כ התובע תמונה של הנתבעת עם גבר בשם טובול, מגיבה הנתבעת: זה מחוץ לבית
- 43 ואז הילדים לא היו אתי בבית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 וממשיכה ומגיבה: המגרש בנווה אילן עלה כמליון מאתיים אל"ש. זה לא היה כסף שלו.
- 2 הנכס משותף לשנינו. היום אני קוראת כל מסמך. בעת חתימת ההסכם הייתי עוורת מאהבה
- 3 ובחדש שביעי להריון. לא שמרתי העתק הסכם ממון. הוא הביא זאת לפגישת מהות.
- 4 שואל ב"כ התובע: האם בקשת שיחתום על הסכם ממון על הבית שלך?
- 5 חרף העובדה ששאלה זו נשאלה כמה פעמים את התובעת ע"י הצד השני ובית הדין, הנתבעת
- 6 בחרה שלא להשיב לגופה לשאלה האם היא בקשה שיחתום התובע על הסכם ממון על הבית
- 7 שלה.
- 8 וממשיכה ומגיבה הנתבעת: הדירה בתל אביבה נרכשה בקבוצת רכישה ע"י התובע, בסך
- 9 700 אל"ש. בשנת 09, כבר הינו נשואים 5 שנים באחוזה, ולא בקשתי שירשום את הנכס על
- 10 שמי גם כן, לא חשבת על כך בחיי הנישואין. לא היה צורך בכך כי הכל יחד. לא חתמתי על
- 11 הסכם במכירה של הנכס, אך הייתי שותפה במשא ומתן למכירה. לא זוכרת מי היה הקונה.
- 12 התובע טיפל במכירה. הנכס נמכר ב 1.4 מיליון אם אני לא טועה. זה הופקד לחשבון
- 13 המשותף ועבר לאמא שלו. לא הודיתי מעולם לבעל כי אני בוגדת בו. אך הבעל בגד.
- 14 מקריא ב"כ התובע הודעות שאמרה התובעת סליחה.
- 15 התנגדות ב"כ הנתבע לא התקבלה.
- 16 ממשיכה ומשיבה הנתבעת: לא בקשתי מהבעל סליחה על שבגדתי.
- 17 טוען ב"כ התובע כי אין לו שאלות נוספות.
- 18 בית הדין מבקש הקראת סיכומים לקראת פסיקה בתביעה לפינוי הדירה.
- 19 מגיב ב"כ הנתבעת: יש לדון בתביעה השניה שהגשנו. יש לי בעיה שיוצא פסק דין בפינוי
- 20 הדירה טרם הדיון במכלול, גם בזכויות הצדדים.
- 21 ב"כ התובע מבקש לסכם היום. טוען שלא מדובר בתיק מורכב. מסכים להשלים בסיכומים
- 22 גם לאחר התביעה של הצד השני, "אם הבית יימכר עתה לפי ההצעה שהצעתי קודם".
- 23 מגיב ב"כ הנתבעת: ההצעה לא מקובלת עלי, כפי שאמרתי.
- 24 עד כאן עיקרי טענות הצדדים בדיון שהתנהל היום ועיקר התנהלות הדיון.
- 25 וכך נרשם בסיכומה של ההחלטה הנ"ל -
- 26 ובכן, מבחינת בית הדין, היתה קיימת אפשרות כי לאחר הדיון היום היה מתחיל הליך
- 27 כתיבת פסק הדין בתביעת התובע לפינוי הנתבעת מהדירה. זאת לאור התמשכות ההליך.
- 28 ונזכיר שוב האמור בהחלטת בית הדין מיום 18.6.20 -
- 29 בפנינו בקשת התובע למכירת דירת המגורים ופינוי הנתבעת מהבית.
- 30 נשמעה עמדת שני הצדדים.
- 31 בית הדין מחליט לקבוע דיון בבקשה, שיהיה אף דיון הוכחות. יתכן ואף סיכומי
- 32 הצדדים יושמעו בעל פה בסיומו של הדיון (בהתאם לתקנות הדיון), ויהיו שני
- 33 הצדדים ערוכים אף לכך.
- 34 לדיון זה יוקצבו שעותיים לפחות.
- 35 וזו מהות הדיון שנקבע להיום.
- 36 אך דקות או שעות טרם הדיון, הגישה הנתבעת תביעה חדשה, שכותרתה: "ביטול הסכם
- 37 ממון, פירוק שיתוף, איזון משאבים, חלוקת חובות, מינוי אקטואר".
- 38 כמובן שהתביעה לביטול הסכם ממון, מטרפדת את האפשרות לפסוק עוד היום בתביעת
- 39 התובע לפינויה של הנתבעת מהבית הרשום על שם התובע, שהרי תביעתו מבוססת על
- 40 הסכם הממון שבין הצדדים.
- 41 כאמור לעיל, ביקש ב"כ הנתבעת: יש לדון בתביעה השניה שהגשנו. יש לי בעיה שיוצא פסק
- 42 דין בפינוי הדירה טרם הדיון במכלול. גם בזכויות הצדדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 ב"כ התובע מבקש לסכם היום. טוען שלא מדובר בתיק מורכב. מסכים להשלים בסיכומים גם לאחר התביעה של הצד השני, אם הבית יימכר עתה לפי ההצעה שהצעת קודם.
- 2 מגיב ב"כ הנתבעת: ההצעה לא מקובלת עלי, כפי שאמרת.
- 3 כך שבית הדין, ואף התובע, היו ערוכים לסיום ההליך בתביעה עוד היום, אך התובעת, כנראה ברצותה להאריך את ישיבתה בדירה הרשומה ע"ש התובע, לכאורה נקטה ב"תרגיל", והגישה תביעה נוספת הבוקר, כזו שבגללה היא לא מוכנה למתן פסק דין עוד היום, וכזו שבהכרח יש לה זיקה לסוגיה שהיתה אמורה להיפסק היום.
- 4 נעיר כי מבחינת בית הדין, אין זיקה לשאר התביעות (מינוי אקטואר, איזון משאבים ועוד) לתביעת התובע לפינויה של הנתבעת מהדירה הרשומה על שמו, אך לתביעה לביטול הסכם הממון, יש בהכרח זיקה לכך.
- 5 למעשה, במילותיו שלו, אף ב"כ התובעת רומז שזו היתה תכלית הגשת תביעתו הבוקר לביטול הסכם ממון, וכפי הרשום לעיל בשמו ושטען במהלך הדיון היום: "התובע רוצה למכור את הדירה, ולא נותרה ברירה אלא להגיש תביעה זו".
- 6 משכך, הגשת תביעה ביום הדיון לביטול הסכם ממון נצפית כ"תרגיל" של הנתבעת. כאמור, נקבע להיום דיון הוכחות לפינוי הנתבעת מהבית הרשום ע"ש התובע, ויכלה הנתבעת להגיש תביעתה לביטול הסכם ממון במהלך כל השנה האחרונה בה פתוח התיק.
- 7 לאור האמור, ובשל העובדה כי מחמת הגשת התביעה של התובעת רק היום, אף שהתיקים מנהלים כבר יותר משנה, והכוונה השקופה בכך לטרפד את פסיקת הדין עוד היום כפי שהיה מתוכנן כמתואר לעיל, ובשל כך שגרמה הנתבעת לבית הדין לקיים דיון נוסף בתיק זה טרם הכרעה בו ובתביעה לפינוי שלה מהדירה, בית הדין מחליט לחייב את הנתבעת שפרטיה מעלה בהוצאות משפט בסך 5000 ש"ח לאוצר המדינה, בשל הטרחת המערכת לחינם (בשל הגשת התביעה שלה רק היום, בית הדין נאלץ לקבוע מועד הוכחות נוסף בן כמה שעות, על כל המשתמע מכך. ככל והיתה מגישה תביעה זו במהלך השנה האחרונה, אזי החקירות היום והסיכומים היו מיוחסים אף לה ולא היה צורך בדיון נוסף).
- 8 לא עלתה בפנינו דרישת התובע לפסיקת הוצאות, משכך, הן לא יפסקו אף לטובתו.
- 9 ייקבע מועד נוסף להוכחות באשר לתביעת הנתבעת לביטול הסכם ממון, הנוגעת לתביעת התובע לפינוי הנתבעת מהדירה הרשומה על שמו. במסגרת הבחינה של הסכם הממון, תיבחן אף התביעה לאיזון זכויות, שהרי ככל והסכם בתוקפו, אזי אין מקום לתביעה לאיזון זכויות לאור סעיף 5 להסכם הממון.
- 10 לדיון הבא יוקצבו 3 שעות לפחות.
- 11 לאור התמשכות ההליך, לאחר הדיון הבא יתכן וישמעו בעל פה סיכומי הצדדים בתיק לקראת פסיקה (בהתאם לתקנות הדיון), ויהיו הצדדים ערוכים לכך.
- 12 ויובהר כבר עתה. בפנינו הסכם ממון בין הצדדים. הנתבעת דורשת עתה לבטלו. כאמור מעלה, בית הדין יתן לה את יומה לניסיון להוכיח זאת. ברם, ככל ויתברר כי הטענות לביטולו הן טענות סרק או לא הוגנות, בית הדין ישקול פסיקת הוצאות בשל הדיון שיתקיים בתביעה זו.
- 13 וניתן דוגמה לכך.
- 14 בפרוטוקול הדיון מיום 11.2.20 (משורה 39 והלאה) נרשם-
 - 35 ב"כ האישה: ... בהסכם נכתב שהוא צריך להיות מאושר בבית המשפט,
 - 36 בית הדין: איפה זה כתוב בהסכם?
 - 37 ב"כ האישה: בסעיף 17 הצדדים יפנו לבית המשפט (=צ"ל המשפט) לאשר את ההסכם כהסכם ממון,
 - 38 בית הדין: אבל זה אושר במקום אחר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 ב"כ האישה: זה נוטריון אבל הם כתבו שיאושר בבית המשפט, למרות שערכו את
- 2 ההסכם אצל נוטריון.
- 3 כך שתגובת התובעת היום: "חתמתי על הסכם הממון, לא בפני נוטריון", אין לה כל מקום,
- 4 וידועות הלכות בדין תורה ובפסיקה האזרחית כי הגרסה הראשונה הנטענת היא הקובעת
- 5 במשפט, ולא זו שנטענה לאחר מכן.
- 6 העתק החלטה זו יועבר למרכז לגביית קנסות, לגביה מיידיית.
- 7 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 16.2.21 -
- 8 בפנינו תביעת התובע לחלוקת רכוש. עתה בפנינו אף תביעת התובעת לביטול הסכם ממון.
- 9 בפתח הדיון טוען ב"כ התובעת: הדיון נקבע סביב הסכם ממון, וכל הנפקות של התביעות
- 10 ההדדיות מתבסס על השאלה האם היה הסכם ממון והאם הוא קיבל תוקף משפטי
- 11 וההשלכות על הרכוש, ואם לא, מה השלכות על הרכוש. אנו טענו שאין הסכם ממון, ואותו
- 12 הסכם שטען הנתבע לא היה ולא נברא. זה לא אושר ע"י נוטריון. גם לא הוגש ההסכם לבית
- 13 הדין בכתיבי הטענות של הנתבע, ולכן הנתבע שיקר וגרם לבית הדין לקבל החלטות בתחילת
- 14 הדרך שנוגדות פסיקה של בית הדין, ואף הלכות בית המשפט העליון. השחיתו את זמנו של
- 15 בית הדין והצדדים. מי שערך את ההסכם שהוכתר בהסכם ממון היה הנתבע. האשה היתה
- 16 בחודש ששי להריונה, ואולי יש פגם ברצון, יש כלל של הפרשנות, שיש ללכת נגד הפירוש
- 17 של זה שניצח. הנתבע כתב התניה שההסכם אמור לקבל תוקף של פסק דין. הסכם ממון
- 18 נחתם לפני הנישואין, אך אז לא היה כל ממון, ואותו עו"ד אמר שההשלכות יהיו לאחר
- 19 הנישואין, ולכן רשמו התניה של תוקף פסק דין רק בבית משפט או בפסק דין. לא היה
- 20 לנתבע כל רכוש ערב החתימה על הסכם הממון, רק הבית ברחוב הנמר, שנמכר ולא ידוע
- 21 מתי, והיו על הבית 3 משכנתאות, כך שלא היה לנתבע כסף לרכישת המגרש בנווה אילן.
- 22 האדמה בנווה אילן נרכשה לאחר הנישואין, והיה שיתוף מלא, האם מחלה לו לאחר שהבן
- 23 השיב לה את הכספים ממשכנתא שלקחו הצדדים יחד ומבית שנרכש לאחר הנישואין. הוא
- 24 לא יכול למנוע מאשתו זכות לרכוש נכסים.
- 25 בית הדין מקשה, מהו ההסכם שהציג בדיון הקודם. מגיב ב"כ התובעת: יש פיסת נייר, ע"פ
- 26 דיני החוזים, הסכם שנחתם יש לקיים. פה החוק אומר שאם יש הסכם לפני הנישואין, יש
- 27 לקבל תוקף של נוטריון ולאחר הנישואין יש לקבל תוקף של פסק דין. לא ראיתי אישור
- 28 נוטריוני וכן לא קיבל תוקף של פסק. כן הסכם שלא קיים, אף אם קיבל תוקף, בטל מעיקרו.
- 29 מגיב ב"כ הנתבע: בית הדין צריך להכריע בשאלת ההסכם, שהרי אם יש הסכם, יש לפעול
- 30 לפי הוראותיו. אם הסכם לא תקף, יש לדון בדיני חלוקת רכוש רגילים למצב שאין הסכם
- 31 ממון. בשנת 2019 הגיש הנתבע תביעה, וצירף לה את הסכם הממון, האשה לא כפרה מעולם
- 32 בכך שמדובר בהסכם ממון נוטריוני. היא אף הודתה בפירוש שהיה הסכם ממון. בדיון
- 33 הראשון הענין לא היה אף במחלוקת, ובית הדין אף התייחס לכך שהאשה לא כפרה בהסכם
- 34 הממון.
- 35 באשר לכך, נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 25.1.21 -
- 36 בפנינו בקשת המבקשת לעיון חוזר בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20.
- 37 ברם, דין הבקשה להידחות על הסף, מכמה עלות:
- 38 א. ...
- 39 ב. אף בפן המהותי, לא נמצאה בה עילה מוצדקת לשנות מהאמור בהחלטה הנ"ל
- 40 מיום 22.12.20, כולל האמור ע"י ב"כ המבקשת בפרוטוקול הדיון מיום 11.2.20
- 41 (משורה 39 והלאה) כי ההסכם אושר ע"י נוטריון, כמוזכר בהחלטה הנ"ל נשוא
- 42 הבקשה.
- 43 ממשיך וטוען ב"כ הנתבע: הטענה הזו עולה ערב הדיון האחרון, שטוען ב"כ האשה שבבוקרו
- 44 של אותו יום הוא הגיש תביעה לביטול הסכם ממון, זו טענה שהומצאה, כי הם ידעו
- 45 שהרכוש יחולק לפי הסכם ממון. אף בדיון האחרון, האשה הודתה שהיא חתמה על הסכם,
- 46 היא טענה שהדירה היא שלה לפי ההסכם. כן טענה שהעסק של הבעל הוא שלו. כלומר, זה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 לא נודע לה לפני הדיון האחרון, והצדדים אף התנהגו לפי זה. אם הרכוש משותף מה שצברו,
- 2 תסביר האשה מדוע הנכס בנווה אילן נרשם ע"ש הבעל בלבד. האשה טענה שזה לצרכי מס,
- 3 אך מה המשמעות שזה יירשם ע"ש הבעל בלבד? אין בכך הגיון. מספר שנים לאחר מכן
- 4 נרכשה דירה נוספת, ושוב נרשמת ע"ש האיש. זו התנהגות לפי הסכם הממון. הם ידו
- 5 לרשום רכוש ע"ש האשה. כשנפתח עסק חדש, המסעדה מוזה בהר, שיש לה חובות, שם כן
- 6 רשומה האשה. ההסכם הזה נחתם אצל עו"ד קרמר, כך אישרה האשה בעדותה.
- 7 האשה טוענת: לא אמרתי כך.
- 8 באשר לכך, נזכיר מתוך טענות התובעת המובאות בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 –
- 9 חוקר ב"כ התובע את הנתבעת, ואלו תשובותיה לו: חתמתי על הסכם הממון, לא
- 10 בפני נוטריון, אלא בפני שוקי קרמר. לא זוכרת שהיה שם נוטריון בחתימה.
- 11 החתימה היתה במשרד עו"ד, לא פניתי לעו"ד קרמר.
- 12 וזה מה שטענה הנתבעת בדיון הקודם באשר לעורך ההסכם.
- 13 בנוסף, באשר לכך, נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 25.1.21 –
- 14 בפנינו בקשת המבקשת לעיון חוזר בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20.
- 15 ברם, דין הבקשה להידחות על הסף, מכמה עילות:
- 16 א. הבקשה מוגשת מעבר ל 30 יום לאחר מתן ההחלטה נשוא הבקשה. והרי אפילו
- 17 להגשת ערעור הוקצב מועד של 30 יום, אז איך נוכל לקבל בקשה לעיון חוזר
- 18 לאחר 30 יום ממתן ההחלטה? ...
- 19 כך שבית הדין כבר התייחס לבקשה לתיקון פרוטוקול שהוגשה באיחור, ואף בפן המהותי,
- 20 ראו טענות התובעת שהושמעו בדיון הקודם כמצוטט לעיל.
- 21 מוסיף ב"כ הנתבע: אכן רשום בהסכם בסעיף 16 כי הצדדים מאשרים שעשו את ההסכם
- 22 בהבנה חופשית והוסברה להם המשמעות וכי, וזה טרם הנישואין. במבוא להסכם נרשם
- 23 שהם חפצים להסדיר את יחסי הממון בטרם נישואיהם, וזה המשמעות של אישור בפני
- 24 נוטריון, שמסביר את המשמעות המשפטית. ובסעיף 17 נרשם כי הם יפנו לבית המשפט
- 25 למשפחה כדי לאשר את ההסכם. זו בטוחה נוספת, אך זה לא גורע מתוקף ההסכם בעת
- 26 חתימתו. הנוטריון הסביר להם את המשמעות של ההסכם. אין טענה של האשה שהיא לא
- 27 הבינה את ההסכם. אין מחלוקת שההסכם נחתם יום לפני הנישואין.
- 28 טוען ב"כ התובעת: אכן אין מחלוקת בכך.
- 29 מוסיף ב"כ הנתבע: האשה הביאה דירה ונשארה שלה. הכל בא ממנו. הבית בנווה אילן
- 30 נרכש שנה לאחר הנישואין בשנת 2005, והם לא זכו אז בלוטו. כך הם נהגו שירשם על שמו.
- 31 הלכת בית המשפט העליון מדברת על רכישת נכס לאחר הנישואין, והלכה של כוונת שיתוף.
- 32 האשה ידעה שנרכש הנכס. אף טוענת שהיתה מעורבת ברכישה, כי היא הולכת לגור שם,
- 33 אך זה לא משנה באשר לזכות הקניינית בנכס, ולא בקשה לשנות זאת עד הסכסוך משנת
- 34 2019. מוסכם שיש להכריע באשר לתוקפו של ההסכם. אז כבר אין צורך בדוחות המיסוי
- 35 והשאר. אם אין לקבל את ההסכם, יש לבחון את העסקים ואף מומחה.
- 36 מגיב ב"כ התובעת: האשה לא מכירה את שוקי קרמר. הבעל הביא הסכם לאשה, והיא
- 37 חתמה עליו, אולי בבית, היא לא ראתה את שוקי קרמר ולא מכירה אותו. בהסכם לא נרשם
- 38 שוקי קרמר.
- 39 טוען ב"כ הנתבע: אכן אין בידינו אישור נוטריוני, כי כל המסמכים שהיו בבית נשארו בבית
- 40 כי האיש עזב את הבית, כך גם ההסכם עם אישורו נותר בבית. העותק הזה נשאר אצל אח
- 41 הנתבע. האח הוא זה שהשכין את שלום הבית.
- 42 מגיב ב"כ התובעת: הוא יכל לקחת את ההסכם מהבית. כן יש תיק אצל הנוטריון שהוא ערך,
- 43 וזה לא הוצג. הוא יכל לקחת עותק משוקי קרמר. כן יכחו להעיד את שוקי קרמר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 מגיב ב"כ הנתבע: כי האשה הודתה שההסכם נערך בידי נוטריון, והודאת בעל דין מספיקה.
- 2 צפינו שהאשה תקבל את הטענה אז, ואכן אז היא קבלה זאת, ולא היה צורך בחיפוש
- 3 אישורים. כן עברו 7 שנים.
- 4 מגיב ב"כ התובעת: האשה היתה אצל שוקי קרמר, אך את שוקי קרמר היא לא מכירה. אף
- 5 הבעל טוען שהיתה אשה שאישרה. יש לחקור את אותה אשה.
- 6 חקירת התובעת
- 7 חוקר ב"כ הנתבע את התובעת, ואלו תשובותיה לו: לא זוכרת איפה ההסכם נחתם. הבעל
- 8 הביא לי את ההסכם, לא זוכרת להיכן הוא הביא לי את ההסכם. אני זוכרת שהוא הביא לי
- 9 את ההסכם שהוא יצר. הוא הביא לי את ההסכם לפני כן כדי שאעיין ואביע הערות. הנתבע
- 10 טען בעבר ששם הייתה אשה עורכת דין שערכה את ההסכם. אני לא יודעת מי זה שוקי
- 11 קרמר. אולי אשה נתנה לי את המסמכים. יכול להיות שדרכתי במשרד של שוקי קרמר. אני
- 12 לא אישרתי את ההסכם בפני שוקי קרמר. הייתי בחודש הששי להריון, נוטריון היה בודק
- 13 שלא עושים לי תרגיל. אכן החתימה על ההסכם היא חתימתי. קראתי את ההסכם טרם
- 14 חתימתו. לא זוכרת היכן הייתי כשקראתי את ההסכם. היום הייתי קוראת אותו בצורה
- 15 שונה, אז הייתי בת 28 בחודש ששי להריון מאוהבת עד הראש. בהסכם רשום שהוא
- 16 בהסכמה חופשית, זו שאלה טובה, וקשה לי לומר למה הסכמתי. הייתי מאושרת עם בן
- 17 בבטן, אם לא היינו מתגרשים, הנושא לא היה עולה מעולם. זה לא אומר שקראתי כל סעיף.
- 18 זה המסמך שהוא הביא, נראה לך שחשבת על הדברים אלו? הייתי עם בן אדם שהוא אוהב?
- 19 יכול להיות שהוא זוכר שהיו עוד מפגשים, אני לא זוכרת. אם קראתי מן הסתם עיינתי. לא
- 20 יודעת מה הערתי על ההסכם לפני 17 שנה. אך לא אתכחש לחתימתי. הכתובה כאן בבית
- 21 הדין. היתה לי כתובה ונתתי אותה לאמא שלי. אכן בהסכם רשום שהוא חלק מהכתובה, אך
- 22 ההסכם לא אצלי. אם היה נוטריון, היתה חותמת של נוטריון על ההסכם. לא היה העתק.
- 23 בפגישת מהו"ת הביא הבעל את הסכם הממון. ידעתי שההסכם מיוחס גם לנכסים שאני
- 24 הבאתי לנישואין. ההסכם נועד גם לדירה שהיתה שלי ברחוב שמחה הולצברג. אך אין לי
- 25 עתק של ההסכם, כי גם ללא ההסכם הדירה היתה שלי לפני הנישואין וזה לא רלוונטי.
- 26 המסמך כותרתו הסכם יחסי ממון, קראתי אותו, אך אין לי העתק כי האינטרס היה שלו.
- 27 אלו נישואין שניים של שנינו. הייתי בחודש ששי מאוהבת עד הראש. בגיל 28. לא הייתי
- 28 צריכה לשמר את הדירה שלי. באשר לסעיף 6 א להסכם באשר לזכויות הסוציאליות
- 29 העתידיות שלי, זה רשום ביחס לשני הצדדים. הבנתי אז שהדירה שלי תישאר אצלי, לא
- 30 חשבת אז שאני הולכת להתגרש. בסעיף 6 ב מדובר על כל נכס שיהיה לי בעתיד, אך לא
- 31 הבנתי זאת. אני צריכה לקרוא. טרם חתימה על ההסכם, נתתי לך שתראה את ההסכם
- 32 וניסית להתחמק, לא לקחתי לעו"ד, רק לך, ולא יודעת מעבר לכך. לא יודעת כמה זמן לפני
- 33 החתונה התייעצתי. כשנישואנו גרנו בדירה שלי בפסגת זאב. אז היתה משכנתא על הדירה.
- 34 אז הבעל שילם את המשכנתא. בנווה אילן נרשם נכס ע"ש הנתבע, הבעל התעקש וטען שזה
- 35 משיקולי מס, הוא אמר שיש דירה על שמך וזה יהיה על שמי. האמנתי לו. הדירה בת"א
- 36 נרשמה על שמו ולא על שמי, זה לא רלוונטי, כי ברגע שנישואנו, ברור שהכל של שנינו.
- 37 החיים היו נפלאים עד למועד הקרע ולכן לא חשבת על כך. הצטרפתי לחשבון שלי כי הוא
- 38 התעקש, אך היה לנו חשבון משותף, כי זו מערכת זוגית וזה טריוויאל. יש לי גם חשבון שלי
- 39 שלא משותף, חשבון שלי מהעבר. זה רק לביטוח לאומי של דמי לידה. יכול להיות שלחשבון
- 40 זה נכנסו כספים. היתה לי מכונית קאיה כשנישואנו, בפרידה היתה לי מכונית אחרת. הרכב
- 41 שלי רשום ע"ש הבעל. גם הרכב שלו היה על שמו.
- 42 לבקשתו, בית הדין איפשר לב"כ התובעת לשאול את התובעת בחקירה חוזרת, וזו תשובתה
- 43 לו: הצטרפתי לחשבון של הבעל לפני 10 שנים, ההסכם הוא משנת 2004.

חקירת הנתבע

- 44 חוקר ב"כ התובעת את הנתבע, ואלו תשובותיו לו: את ההסכם הכינו במשרדו של שוקי
- 45 קרמר, היתה שם אשה, עובדת שלו, לא יודע מה שמה. היא ישבה אתנו כמה פגישות

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 במשרד, והתובעת לקחה ועיינה. אני זוכר ששוקי קרמר אישר את ההסכם. לא יודע למה לא
- 2 זימנתי את העו"ד לעדות. לא פניתי לשוקי קרמר מאז. לא ראיתי לנכון לפנות אליו. יש
- 3 הסכם. המקור נמצא בבית בנווה אילן. לא פניתי לאשה לקבל את המסמך הזה כי ידעתי
- 4 שהיא לא תתן לי, היא העלימה הרבה דברים מהבית. לקחתי דברים אישיים מהבית,
- 5 בגדים, את הסכם הזה חיפשתי ולא מצאתי. עוד מסמכים נעלמו לי. עזבתי את הדירה לפני
- 6 שנה וחצי, ובעת התביעה כבר לא הייתי בבית. לא עזבתי במרץ 20. עזבתי בפסח לפני
- 7 שנתיים. לא בקשנו שבית הדין יורה לאשה להמציא עותק של הנוטריון, לא חשבתי שזה
- 8 יעזור. העו"ד רשם שההסכם יקבל תוקף של פסק דין. זה לקח 4 חדשים עד שהיא חתמה על
- 9 ההסכם, היא הלכה וחזרה. הוא עשה טעות שלא ניגשנו.
- 10 ב"כ התובעת מצהיר כי אין לו עוד שאלות בחקירת הנתבע.
- 11 מעתה, שני הצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה, כרשום בפרוטוקול (וע"פ הרשום בהחלטה
- 12 קודמת).
- 13 משכך, מעתה היה על בית הדין לשקוד מתן פסק דינו בתביעת התובעת לביטול הסכם ממון.
- 14 ברם, בית הדין סבור כי לא יהיה נכון לגשת כבר עתה לפסק דין, מבלי לבחון השגת האישור
- 15 הנוטריוני מאת משרד עו"ד שוקי קרמר, שאצלו אושר הסכם הממון באישור נוטריוני
- 16 לטענת הנתבע.
- 17 משכך, בית הדין יפנה (בהחלטה נפרדת) לעו"ד שוקי קרמר, בבקשת החומר הרלוונטי
- 18 באשר לאישור הסכם הממון שבין הצדדים, ככל וההסכם אושר אצלו. לאחר קבלת תגובתו,
- 19 בית הדין ייגש למתן פסק דינו בתיק.
- 20 לאור האמור בהחלטה הנ"ל, נתנה החלטת בית הדין מיום 17.2.21 –
- 21 לאור האמור בהחלטת בית הדין מיום 16.2.21, בית הדין פונה לעו"ד שוקי קרמר, לקבלת
- 22 החומר הרלוונטי באשר לאישור הסכם הממון שבין הצדדים שפריטיהם מעלה (הסכם ממון
- 23 מיום 26.1.04, המכיל 17 סעיפים), שלטענת מי מהצדדים הוא אושר במשרדו באישור
- 24 נוטריוני.
- 25 מבוקש החומר בתוך 10 ימים.
- 26 והתקבלה (אף שבאיחור) הודעת עו"ד קרמר מיום 14.4.21, בה נרשם: "מצו"ב הסכם הממון שנערך
- 27 ע"י עוה"ד דורית שפירא, שאיננה עובדת יותר במשרדנו. לא הוכן אישור הנוטריוני – תשומת ליבכם
- 28 לסעיף 17 להסכם הממון".
- 29 ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 14.4.21 –
- 30 בפנינו הודעת עו"ד קרמר, שבעיקרה נרשם כי ההסכם נערך ע"י עו"ד ממשרדו, אך לא הוכן
- 31 אישור נוטריוני.
- 32 תועבר לתגובת שני הצדדים בתוך 7 ימים.
- 33 עו"ד קרמר פטור מלהופיע לדיון שנקבע לשם קבלת החומר ממנו.
- 34 והתקבלה תגובת שני הצדדים.
- 35 ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 20.4.21 –
- 36 הוגשה תגובת הנתבעת לאור החלטת בית הדין מיום 14.4.21, שעיקרה, שהאמור בהודעת
- 37 עו"ד קרמר מצדיק את טענתה שלא נחתם הסכם ממון שקיבל תוקף פס"ד או אושר ע"י
- 38 נוטריון, ומשאין הסכם ממון, יש לחלוק את הנכסים ע"פ חוק יחסי ממון ובשווה. ומזכירה
- 39 הנתבעת שאף עו"ד קרמר מפנה לסעיף 17 להסכם, להתניה לאישור ההסכם בבית המשפט.
- 40 בית הדין ימתין לתגובת התובע ככל שיבחר להגישה במועד שהוקצב.
- 41 והתקבלה אף תגובת ב"כ התובע כמבוקש, שעיקרה, ששני הצדדים סברו שההסכם אושר נוטריונית,
- 42 עו"ד שפירא ניסחה את ההסכם, וההסכם נחתם בפני עו"ד קרמר, והאשה אישרה זאת בדיון. הצדדים

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 סברו שמכיון שעו"ד קרמר הוא נוטריון, ההסכם אושר נוטריונית, ורק עתה מסתבר שלא כך. זהו
- 2 פגם טכני. הצדדים אף התנהגו בהתאם להסכם, והאשה טוענת שהדירה בפסגת זאב שייכת לה מכח
- 3 הסכם הממון. האיש רכש את המגרש בנווה אילן ובנה עליו בהסכמך על ההסכם. אף הסכם שלא
- 4 אושר אך עבר זמן רב מאז שנחתם והצדדים הסתמכו עליו, מנועים מלהתנגד לו.

5 סיכומים

- 6 טענות הצדדים כאשר לתביעות הנ"ל רשומות אף בפרוטוקול הדיון מיום 16.2.21 (סיכומי הצדדים
- 7 הושמעו בעל פה בתום הדיון האחרון), ונצטט משם –

8 סיכומי הנתבעת

- 9 ב"כ האישה: השאלה המרכזית שעומדת בפני בית הדין הנכבד האם יש הסכם ממון או לא,
- 10 האם אסופת הניירות עם כותרת הסכם ממון, היא בעלת תוקף מחייב, האישה טוען שלא
- 11 ייתכן מחלוקת כי אין להסכם זה שום תוקף משפטי, ודינו להתבטל כאילו מעולם לא היה
- 12 קיים, ההלכות של בית המשפט העליון ובתי הדין, ברורות וחד משמעיות, הסכם שלא קיבל
- 13 תוקף של פסק דין אין לו שום נפקות משפטית, ההלכה הזאת עוברת כחוט השני בית בתי
- 14 המשפט השונים, ולכן יש הלכה, האישה טוען מעבר לחוסר נפקות שיש להסכם, הלכה
- 15 למעשה ההוראות של אותו מסמך גם לא קוימו הצדדים התנהלו באופן של שיתוף מלא, מה
- 16 הכוונה משכנתא משותפת שילמו להורי האיש כספים שהוא לקח, האישה לקחה חלק
- 17 משמעותי בבניית הבית, כספים שהבעל נטל מדמי השכירות מדירת האישה, הוא לקח
- 18 אותם לעצמו, נשאלה כאן שאלה לאורך כל הדרך, מדוע נרשמו זכויות רק על השם של הבעל,
- 19 נאמר באופן חד משמעותי, כי האיש היה שתלטן והאישה הייתה כמו עבד נרצע, לאורך כל
- 20 הדרך ההוראות של אותו מסמך לא קוימו לא ניתן לקבל את טענות הנתבעת כי הוא לא ראה
- 21 לנכון לזמן את שוקי קרמר, או לפנות אליו מגלל מה שאמרה כאן האישה, הרי מה שאמרה
- 22 האישה היה לפני חודש חודשיים, ולכן אין לקבל את הטענה הזאת, ראה הנתבעת כי אין לו
- 23 הסכם, ואין לו אף עותק של ההסכם, היה לו לזמן את עו"ד שוקי קרמר על מנת לאמת את
- 24 הטענות שלו, אני מפנה את בית הדין הנכבד לפסיקה של כבודו, אומר אדוני בתיק 1075557,
- 25 הקובעת כי באותם נסיבות של הצדדים כי היה שיתוף מלא, והנסיבות מראים כי היה שיתוף
- 26 מלא, והם לקחו משכנתא מלאה, וזה מראה כוונת שיתוף, והדברים נכונים שבעתיים גם
- 27 בעניין זה. אוסיף ואומר אדוני, ההסכם אותו הביא האיש לאישה, הובא ונחתם לכאורה יום
- 28 לפני הנישואין כאשר האישה בחדש שישי להריונה, אם היא הבינה את הוראותיו, אנו
- 29 סבורים שהיא לא הבינה, הזכויות שמצדדות בזכויות הצד השני, זה נוסח סטנדרטי, אך לא
- 30 מדובר שיש זכויות קנייניות של צד אחד למשנהו, בע"מ 943/18 נקבע כי הסכם הממון בטל
- 31 מחמת זניחתו ע"י הצדדים, לא יכולה להיות מחלוקת כי למעט יום הקרע בו הוגשה תביעה,
- 32 לא הייתה בין הצדדים ולו מחלוקת אחת, המחלוקת שבגינה נשברו הכלים, היא טענת האיש
- 33 כי היא בוגדת, עד אז קיימו הצדדים מערכת משפחתית של שיתוף מלא, האישה נטלה
- 34 משכנתא, ושילמו כסף שהאיש נתן לבדו מהאמא שלו, יתירה מכך הוריה של האישה היו
- 35 ערבים לאיש לטובת השבת אותם כספים, אם זה לא שיתוף אז מהו שיתוף?... לעניין הזה
- 36 ולחיצוק הטענות ע"א 7687/04 ששון נגד ששון, שני בני הזוג התחייבו בהלוואה על שליש
- 37 מערך הבית, והמשפחה של שני בני הזוג, היו ערבים לאותה הלוואה. דברים אלו הם נדבך על
- 38 נדבך שיש בו כדי לחזק את טענות האישה, לשיתוף מלא בנכסים. הוכח ולא רק לכאורה כי
- 39 לא היה הסכם ממון, הוכח ולא רק לכאורה שהסכם זה לא קיבל תוקף של פסק דין, הוכח
- 40 ולא רק לכאורה, שההסכם אפילו לא אושר בפני נוטריון, ולא יכול להיות מחלוקת שאותו
- 41 הסכם שעליו מבסס התובע את טענותיו, לא הוגש לבית הדין, לא במסגרת כתבי התביעה או
- 42 הטענות, אבל הוא כן טוען לשקר מכביר שזה אושר ע"י נוטריון, בית הדין לא ראה את
- 43 ההסכם, וגם הצדדים לא ראו את ההסכם, משכך אין הסכם. הנתבעת עשה לכאורה שימוש
- 44 פסול, בהוראות הדין, לא רק שהוא עשה שימוש פסול הוא עיוות את הדין, ושיקר במצח
- 45 נחושה מול בית הדין, ולמעשה הוא עושה את זה מרגע הגשת התביעה ועד היום. דיני עריות
- 46 כמו גם חוק יחסי ממון צריכים ראיות, בניגוד לדיני החוזים הכללים, המחוקק יוצא מתוך
- 47 נקודת הנחה שהסכם ממון הלכה למעשה הוא רק קניינים ממוניים, וזה יקר לאדם, וחשוב
- 48 לאדם, ואם באים לפגוע בקניין של האדם, צריך להסביר לו אדוני את/ה עומדת להתחתן

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 ושום דבר לא יישאר לך, יש לך פירות 100 אש"ח וזה יתקיים כפירות, אבל לך גם אם כתבת
- 2 שתוכלי לרכוש נכסים בעתיד, איך תרכשי נכסים עתידיים, כמו גם הוא כותב ירושה שבכל
- 3 מקרה זה מחוץ לאיזון. הלכה למעשה מה שקורה כאן רבותיי, שהאיש מנסה לנשל את
- 4 האישה מהזכויות הממוניות, כי הוא מנסה להתנקם בה, בה בשעה שהיא הייתה אישה
- 5 נאמנה, ומסורה לקחה חלק משמעותי בבניית המשפחה, והיא עשתה הכל לטובת התא
- 6 המשפחתי, ומשום כך הם הגיעו לאן שהם הגיעו, ולכן זה זכויות משותפות, האישה הוכיחה
- 7 כי יש שיתוף מלא בנכסים, ולכן יש לקבל את תביעת האישה ולבטל את אותו הסכם הנקרא
- 8 הסכם ממון, לאור הטענות, לאור החוק ולאור הפסיקה.

9 סיכומי החובע

- 10 ב"כ האיש: אתחיל מההלכה המשפטית, ואחרי זה לעובדות, ההלכה המשפטית היא פסק
- 11 דינו של בית המשפט העליון בבע"מ 7734/08 שניתן ע"י השופט מו"ר אליקים רובינשטיין,
- 12 פסק הדין הזה מנתח שני דברים תוקפו של הסכם ממון, ומה תוקפו של הסכם שלא אושר,
- 13 ובג"ץ אומר את דברו בצורה מאוד ברורה, כאשר חוזה בוצע, ומי מהצדדים הסתמך עליו, הרי
- 14 שהניסיון להתנער ממנו אחרי כל כך הרבה שנים, נגוע בחוסר תום לב, ואין לקבל את הטענה
- 15 כלל, אומר בית המשפט העליון כך, כל הנוגע להסכם ממון שלא אושר אך הצדדים הלכו
- 16 לפיו, נותנת הפסיקה תוקף מעשית, על יסוד תום הלב, בקבעו חובה לאשר את ההסכם, קבע
- 17 המחוקק גבול ברור, אך נמנע לטעון העדר אישור כדין, אנו טוענים שיש אישור וזה אושר
- 18 בפני נוסריון, האישה נוהגת 15 שנות נישואין לפי ההסכם, וכך היא נוהגת לאורך כל הדרך
- 19 כאילו יש הסכם, ורק ברגע מסוים תוך כדי ההליכים, היא מתהפכת בגרסתה העובדתית
- 20 בנסיבות האלה נטל הראיה נופל עליה, מבחינתי יש לי הודאת בע"ד בהתאם לפסק הדין,
- 21 שאל חברי עו"ד שרביט המלומד מדוע הוא לא הביא את עו"ד קרמר, הייתה האישה צריכה
- 22 בנסיבות האלה להביא אותו, הן כתובעת והן לאור חלופ הזמן, חקירתו הנגדית של חברי הוא
- 23 ויותר על מרבית טענותיו, ולא בכדי כי הוא ידע שכל תשובה שהוא יקבל היא תפעל נגדו, אני
- 24 בחרתי להתמודד, אני רוצה לציין עוד שני פסקי דין אזרחי קרמר נגד גיא פורסם בנ"ע עמוד
- 25 185, וערעור אזרחי 151/85 רודן נגד רודן, פסקי דין ל"ט חלק שלישי עמוד 186, עכשיו ככה
- 26 שנתיים וחצי של הליכים שהחלו בגישור האישה מאשרת את ההסכם וחתימתה עליו,
- 27 בישיבה הראשונה היא אף אישרה שהיא הלכה להתייעץ עם עו"ד תוך כדי הטחה שאני
- 28 הייתי העו"ד, ונעזוב את זה, אבל היא הייעצה עם עו"ד, גם בישיבה האחרונה נשאלה
- 29 האישה האם היא התייעצה עם עו"ד ובישיבה הקודמת היא אמרה יומיים לפני החתונה, אז
- 30 לבוא ולומר היום שהיא לא ידעה מה קרה איתה, והבעל עריץ, ומילים נוראיות, בעצם
- 31 מתאיידות נגד ההודאה הזאת של האישה, שימו לב, מה שהאישה לא רוצה לזכור, אך מה
- 32 שטוב לה היא כן זוכרת, היא כן זוכרת שלא היה עו"ד שוקי קרמר, אבל היא לא זוכרת האם
- 33 היא קראה את ההסכם לפני ואחרי, ומי הביא את ההסכם, אין להאמין לגרסתה, זו גרסה
- 34 כבושה במשך שנתיים שמתנהלים הליכים כאן בבית הדין, ההתנהגות של הצדדים, הצדדים
- 35 מתנהלים לפי הסכם הממון, מי שמביא ממון הנכס נרשם על שמו, אגב גם האישה מאשרת
- 36 שהוא הביא את הכסף, היא רק טוענת שזה לא היה באישור אימו, ואחרי זה הוא החזיר, גם
- 37 לגרסתה זה כסף מחוץ לנישואין, היא טוענת בכתב התביעה שנעשה הסכם להחזרת
- 38 הכספים, והאיש לא נחקר על הנושא בכלל כאילו זה לא היה, להשלמת הטיעון של כבוד
- 39 השפוט בדימוס אליקים רובינשטיין, האיש בעסקיו הלך לפי הסכם הממון, וקשה להסתמך
- 40 על הטענה שזה בעקבות שיקולי מס, סתמה ולא פירשה, ללא הסבר על ההיגיון, שני
- 41 הצדדים זה נישואים שניים, והם עמוסי קרבות, טוענת האישה שהאיש מכר את הדירה
- 42 שהיה לו עם אשתו הראשונה, ולטענת האישה הוא קיבל פחות ממיליון ₪, ולמרות זאת, היא
- 43 אומרת שהבית בנווה אילן הוא גם שלה, מאיפה הכסף, היא פשוט יודעת לעמוד כשזה נוח
- 44 לה, ואף לטעון טענות.
- 45 אני רוצה לחזור להסכם עצמו, אחרי שהאישה התייעצה עם עו"ד והיא לא זוכרת האם
- 46 העירה הערות או לא, וחזקה עליה שהיא הבינה את הכתוב בו, השפה היא שפה מאוד
- 47 פשוטה, אגב זה הסכם מאוד לא סטנדרטי, הוא מאוד ברור ומפורש, במבוא להסכם כתוב
- 48 שזה רק לפני הנישואין, כי היא רוצה להגן על הרכוש שלה, ובסעיף 6 כתוב מספר נושאים

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 שהיא שומרת לעצמה גם זכויות עתידיות שוודאי הם שלה, נכס אחר שהיא תקנה, את כל זה
2 היא שומרת לעצמה, ובטענה שבכל מקרה זה מגיע לה, וזה לא נכון כי הם גרו בדירה והאיש
3 שילם משכנתא, אין וויכוח כי הדירה היא שלה, ההסתמכות של האיש על ההסכם, שהוא
4 הביא כסף מהבית הקודם, הוא יודע שזה רשום על שמו, כי הוא יודע שהסכם הממון יגן
5 עליו, האישה לא טוענת שהיא הביאה כסף ולו אגורה שחוקה אחת, יש לה הרי כתובה, אגב
6 האמור בהסכם לפיו הצדדים רואים את ההסכם כחלק מהכתובה, זה וודאי סעיף של
7 האישה, כי כתובה זה התחייבות של הבעל כלפי האישה, וחזקה שאם כתוב בהסכם
8 שהצדדים הבינו את המשמעות המשפטית שלהם, אז גם ההיבט הזה היה נהיר להם, אני
9 סבור שהאישה יותר זגוגה או דילגה בגרסאות שלה בין העדויות בשלבים השונים, כמו
10 למשל דווקא בשאלה ההבהרה של חברי, ממתי יש להם חשבון משותף רק בעשר שנים
11 האחרונות, ויש עוד חשבון רק לשמור על איזה תשלום, אני סבור גם שהמסעדה לא הייתה
12 רשומה על שם הבעל לבד, מראה שהאישה יודעת לדרוש רישום זכויות, כי היא הרי לא
13 ידעה שזה יצבור חובות, והיא רצתה את זה, כמו שהיא גרה היום בדירה בנווה אילן עם
14 החבר החדש שלה, אסכם לפנינו הסכם ממון לכל דבר שהאישה הודתה שמדובר בהסכם
15 ממון, ונטל הראיה שזה לא כך, מוטל עליה, כי הוא כבשה את הטענה הזאת 15 שנות
16 נישואים פלוס שנתיים של דיונים, ובכל מקרה ההסתמכות ההתנהגותית של האיש, גם
17 מוכיחה את זה, וגם השאלה על כל נכס על שם מי הוא יירשם גם הוא מספיק לכך, לכן אני
18 מבקש מבית הדין הנכבד כפי שטעננו.

19 עד כאן מתוך סיכומי שני הצדדים.

20 עד כאן תואר בהרחבה כל ההליך שהתנהל בין הצדדים, והגיעה עת ההכרעה.

21 דיון והכרעה

22 ובכן, בין הצדדים הסכם ממון מיום 26.1.04, ולפי סעיף 5 לו, הזכויות של התובע בעבר ובעתיד לא
23 יאוזנו. ובסעיף 5 ג נרשם כי חצי הזכויות בדירה בהנמר הם שלו (חצי היה של גרושתו, כפי הסבר
24 ב"כ התובע). ובסעיף 7 ב נרשם כי התמורה ממכירת הנכסים, תהיה כנכס שאין לאזן את שוויו, ואף
25 נכס שנרכש מכך לא יאוזן. כן נרשם שם שהדירה שהיתה שייכת לנתבעת, תישאר בבעלותה. ועוד
26 נרשם כי הנכסים שיירכשו במהלך החיים המשותפים, כן יאוזנו.

27 נציין כי אף שההסכם נחתם לפני כ 17 שנה, עד לאחרונה הנתבעת לא טענה לביטולו.

28 ונצטט סעיפים רלוונטיים מתוך הסכם הממון הנ"ל מיום 26.1.2004 –

29 והואיל והצדדים עומדים להינשא, והם חפצים להסדיר את יחסי הממון שביניהם, בטרם
30 נישואיהם בהתאם לאמור בהסכם זה.

31 ...

32 5. מוסכם בזאת כי הנכסים ו/או הזכויות של ירון המפורטים להלן לא יאוזנו בין הצדדים
33 ויהיו בבעלות ובחזקת ירון בלבד וליפעת לא יהא חלקים בהם.

34 ...

35 ב. כל הזכויות של ירון במעבדת השיניים שבבעלותו לרבות מניות בחברה,
36 דיבידנדים, דמי ניהול, שכר ו/או כל כספים אחרים שישולמו לירון ע"י החברה,
37 ו/או בקשר אליה.

38 ג. מחצית הזכויות בדירה ו/או התמורה ממכירת הדירה ברח' הנמר 19 בשכונת
39 מלחה בירושלים.

13

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 ד. כל כסף ו/או נכס שקיבל או שיקבל ירון בירושה.

2 6. מוסכם בזאת כי הנכסים ו/או הזכויות של יפעת המפורטים להלן לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלותה ובחזקתה בלבד ולירון לא יהא חלקים בהם.

- 4 א. כספים, ניירות ערך, קופות גמל, פנסיה ביטוח חיים וכן נכסים או זכויות שהיא עתידה לקבל בירושה או במתנה מהלך הנישואין וכל זכות סוציאלית מסוג או מין שהיא שי ליפעת כיום או שיהיו לה בעתיד 5 6
7 ב. הדירה ברח' שמחה הולצברג 14 בפסגת זאת בירושלים הרשומה על שם יפעת ו/או כל דירה אחרת שהנכס במקומה או כל נכס דלא נידיי שיהא לה בעתיד או שתקבל בירושה או במתנה. 8 9
10 ג. מכונית קאיה מודל 1998 או כל כלי רכב אחר שרכש במקומו.

11 7. היה ובמהלך הנישואין יימכרו הנכסים המצויים בעלותו של מי מהצדדים, כי אז:

12 א. התמורה שהתקבלה ממכירת הנכסים, תיחשב אף היא כנכס שאין לאזן את שוויו, ושלא ייכלל בסדר איזון המשאבים.

13 ב. במידה שבמקום הנכס שנמכר נרכשו נכס ו/או נכסים אחרים, יהיו אף נכס או נכסים אלו, נכסים שאין לאזן שווים, והם לא יכללו בהסדר איזון המשאבים...

14 ג. כל צד רשאי לנהוג ברכוש השייך לו, להעבירו ולקבל ביחס אליו כל החלטה לפי שיקול דעתו הבלעדי, בכל עת ובכל דרך שהיא.

15 16

17 12. מוסכם על הצדדים כל עוד בני הזוג יתגוררו בדירה הרשומה על שם יפעת ברח' שמחה הולצברג בפסגת זאב, ובמידה והמשכנתא הרובצת על הדירה תשלום ע"י ירון, בעת של פרידה יוחזר לירון מחצית מכל סכום ששולם על ידו בגין המשכנתא החל מיום התשלום.

18 22

19 16. הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה חופשית, וכי הוסבר להם והם הבינו את תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי יורשיה, והם מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם.

20 17. הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון.

21 עד כאן הובאו ציטוטים רלוונטיים מתוך הסכם הממון שבין הצדדים.

22 ובכן, התובעת מבקשת לבטל הסכם זה, ובכך דורשת כי הדירות של הצדדים יאוזנו בשווה, ובעיקר הדירה היקרה בנווה אילן, בה מתגוררת הנתבעת עד היום.

23 ונתאר בתחילה את נסיבות רכישת הדירות ע"י התובע (הבית בנווה אילן והדירה בתל אביב).

24 רכישת המגרש והבית בנווה אילן הרשום ע"ש התובע

25 באשר לנסיבות רכישת הבית בנווה אילן, נזכיר האמור בטענות התובע הרשומות בהחלטת בית הדין

26 מיום 22.12.20 באשר לחביעת התובע לפירוק השיתוף בבית הרשום על שמו בנווה אילן –

27 מוסיף ב"כ הנתבע: הנכס בנווה אילן נרכש מהנכס בהנמר שנמכר, ונרכש המגרש בנווה אילן

28 עם זכויות הבניה, והוא לקח משכנתא 1.2 מיליון לצורך הבניה, ונשארו 900 אל"ש לשלם.

29

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 יתרת הכספים לבניית הנכס, המשפחה שלו נתנה לו בסכומים גבוהים. האשה שמרה על הנכס שלה. היה חוב עליו.

3 באשר לנסיבות רכישת הבית בנווה אילן, אף נזכיר תשובות התובע בחקירתו כרשום בהחלטת בית

4 הדין מיום 22.12.20 -

5 חוקר ב"כ נתבעת את התובע, ואלו תשובותיו לו: ... הדירה ברחוב הנמר היתה שלי ושל
6 גרושתי, נמכרה ב 2.6 מיליון, וחלקי היה 1.3 מיליון. יכול להביא חוזה מכירה. האשה לא
7 הביאה שקל אחד לבית בנווה אילן. הבית ברחוב הנמר נמכר קצת אחרי הנישואין, והמגרש
8 נרכש בשנת 05. הכסף היה בבנק. יש מסמך ניתן להביא אותו. ראיתי פרסום על נכס בנווה
9 אילן, את הבית בניתי ע"י קבלן, חלק לקחתי משכנתא 1.2 ש"ח, היא על שמי ואני שילמתי.
10 לקחתי גם כספים מהחשבון של אמא שלי לבניה. כדי שלא אקח משכנתא. זה היה כסף של
11 אבא שלי. לאחר שאבא שלי נפטר, האמא לא תבעה רק אישרנו הסכם בבית משפט שאני
12 מוותר על ירושה עתידית. החזרתי לאמא שלי מיליון ש"ח. מכרתי את הדירה שלי בתל אביב
13 לאחר הנישואין, יש אסמכתא. לקחנו הלוואה משכנתא לטובת המסעדה ולא לאמא שלי.
14 שילמתי לאמי מכסף אחר. המשכנתא חתומה על ידי והיא אף חתמה, וזה רשום על שמי, לא
15 זוכר מי היו הערבים. הבית ברחוב הולצברג של הנתבעת. על שמה. יש שם שוכר. אני מנהל
16 את השכירות, שילמתי משכנתא מהחשבון שלי ודמי השכירות הלכו למשכנתא וללא שימוש
17 פרטי. הבית בתל אביב לא נרשם ע"ש האשה כי זה כסף מאבא שלי שלקחתי והוא ביקש
18 שזה יהיה על שמי. אנו גרים בנווה אילן כ 10 שנים, אולי קצת פחות, שמה נולד לנו ילד
19 אחד, הילדים לומדים בבית ספר במטה יהודה, עזבתי שם לפני שנה וחצי, עד אז גרתי שם,
20 לא בחדרים נפרדים, המשכנתא הראשונה לא היה יחד, גם השניה לא יחד. יש לנו חשבון
21 משותף, היא בקרשה להיכנס לשם, ועשיתי טעות.

22 כך שלטענת התובע וב"כ, המגרש בנווה אילן נרכש על ידי התובע, מתמורת חצי דירתו ברחוב

23 הנמר; ואת הבית שעליו, בנה מכספי משכנתא שנטל, ושילם את המשכנתא לבדו, וכן בסיוע כספים

24 שקיבל מאמו. לטענתו, הוא פרע לאמו את החוב מתמורת דירה בת"א שמכר וכן שהגיע להסדר עם

25 אמו באשר לכך. לא הוכח כי הנתבעת שילמה משכנתא זו. לטענתו, את הלוואת המשכנתא

26 המשותפת, לקחו הצדדים לטובת המסעדה שפתחו, ולא כהשבת חוב לאמו. לטענת התובע, הנכס

27 של הנתבעת ברחוב הולצברג הוא שלה, ודמי השכירות כיסו למעשה את המשכנתא, אף שבפן

28 הטכני, הוא שילם מחשבונו את המשכנתא, וזה כנראה חזר לו מהשכירות.

29 עיקרי טענות הצדדים באשר לבית הרשום ע"ש הבעל בנווה אילן השתקפו והובאו אף במסגרת

30 החלטת בית הדין קודמת מיום 11.2.20 -

31 טוען ב"כ התובע: הם פרודים כבר זמן רב, היה ניסיון ליעוץ שלא צלח, והצדדים הופנו

32 ליחידת הסיוע, שכתבה שאין אפשרות להמשיך והצדדים חייבים להתגרש. יש הסכם ממון,

33 לאשה יש דירה מלפני הנישואין, לבעל היתה חצי דירה שנמכרה ונרכש מגרש בנווה אילן.

34 הכספים למגרש הגיעו כולם מאמו והחזיר לאמו חלק מהכספים, אך לפי הסכם הממון, כל

35 כסף במתנה או ירושה יישאר עמו, והוא קיבל מאמו. הבית בנווה אילן רשום על שמו בלבד.

36 יש למכור את הבית. האשה לא מאפשרת למכור את הבית, האשה והילדים גרים בבית, עם

37 שני ילדים.

38 והעולה מטענות התובע כי יש הסכם ממון בין הצדדים, שלפיו יש לאשה דירה בבעלותה מלפני

39 הנישואין ולתובע היתה דירה (חצי דירה) שנמכרה ורכש תמורתה מגרש בנווה אילן ואף בסיוע אמו

40 בנה עליו בית. לטענתו, זה כסף מתנה, שע"פ הסכם הממון, הוא שלו. הבית בנווה אילן רשום ע"ש

41 התובע.

42 ובמסגרת ההחלטה הנ"ל אף נרשמו טענות הנתבעת כדלהלן -

43 מגיבה ב"כ האשה: ... האשה הגיעה לנישואין עם דירה, ולפי ההסכם הדירה שייכת

44 לאשה. יש הסכם ממון ובערב החתונה והיא היתה בהיריון היא חתמה על ההסכם. בסעיף

45 17 להסכם נרשם שהצדדים יפנו לבית המשפט לאשר את ההסכם, וזה לא קרה, אף

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 שנוטריון כן אישר זאת. הבית בנווה אילן מחוץ להסכם הממון, כי הבעל הגיע עם בית
2 משותף, חצי בית, ולאורך השנים נרכשה קרקע בנווה אילן ואז נבנה הבית, ששווה 8 מיליון
3 ש"ח, אז ודאי שהיתה גם השקעה של האשה. הבעל גזל מאמו 2 מיליון ש"ח ואמו תבעה
4 אותו. הם מכרו בית בתל אביב שרשום על שם הבעל. הוא נרכש לאחר הנישואין. הבית נמכר
5 כדי להחזיר כספים שהבעל גזל מאמו. כך שהאשה גרעה מחלקה בגלל כספים שהוא גנב
6 מאמו. הם גרו בתחילת הנישואין בדירה של האשה והוא מושכר והשכירות משולמת לבית
7 בנווה אילן. האשה עשתה הפעולות לכניסה לבית ויש שם יחידת דיוור מושכרת. הורי האשה
8 חתמו על ערבות לטובת הלוואות לרכישת הבית בנווה אילן. ההסכם מדבר על חלופה לבית,
9 אך בית של מיליון לא יכול להביא בית של 8 מיליון. יש להגן גם על האשה. יתכן והוא יקבל
10 את חלקו היחסי, שהביא עמו, והשאר משותף לשני הצדדים.

11 והעולה מטענות הנחבעת:

- 12 א. לפי ההסכם, הדירה של האשה מלפני הנישואין, שייכת לה.
13 ב. היא חתמה על ההסכם ערב החתונה כשהיא היתה בהריון.
14 ג. הצדדים לא אישרו את ההסכם בבית המשפט כפי שנרשם בסעיף 17 להסכם.
15 ד. נוטריון כן אישר את ההסכם.
16 ה. היתה גם השקעה של האשה בבית בנווה אילן.
17 ו. הצדדים מכרו בית בתל אביב שהיה רשום ע"ש הבעל ונרכש לאחר הנישואין, כדי להשיב
18 כספים לאמו של התובע.
19 ז. שכירות הדירה של האשה מממנת את הבית בנווה אילן.
20 ח. האשה עשתה פעולות לשם כניסה לבית הזה.
21 ט. אמנם ההסכם מדבר על חלופה לבית של התובע, אך בית של מיליון לא יכול להביא 8
22 מיליון.

23 הדירה בתל אביב שנרכשה ע"י התובע

24 כאשר לדירה שרכש התובע בתל אביב, נזכיר האמור בחקירת התובע כפי הרשום בהחלטת בית הדין
25 מיום 22.12.20 -

26 חוקר ב"כ נתבעת את התובע, ואלו תשובותיו לו: ... הבית בתל אביב לא נרשם ע"ש האשה
27 כי זה כסף מאבא שלי שלקחתי והוא ביקש שזה יהיה על שמי.

28 כך שלשיטתו, זו דירה השייכת לו ע"פ חוק (כספי מתנה שלא מתאזנים), והוא אף מכר לבסוף דירה
29 זו.

30 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 כאשר לגרסת הנחבעת התוך חקירתה ביחס
31 לדירה בתל אביב שנרשמה ע"ש הבעל -

32 וממשיכה ומגיבה הנתבעת: הדירה בתל אביב (=צ"ל בתל אביב) נרכשה בקבוצת רכישה
33 ע"י התובע, בסך 700 אל"ש. בשנת 09, כבר הינו נשואים 5 שנים באחוזה, ולא בקשתי
34 שירשום את הנכס על שמי גם כן, לא חשבתני על כך בחיי הנישואין. לא היה צורך בכך כי
35 הכל יחד. לא חתמתי על הסכם במכירה של הנכס, אך הייתי שותפה במשא ומתן למכירה.
36 לא זוכרת מי היה הקונה. התובע טיפל במכירה. הנכס נמכר ב 1.4 מיליון אם אני לא טועה.
37 זה הופקד לחשבון המשותף ועבר לאמא שלו.

16

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 כך שאף לטענתה, היא לא בקשה שהנכס יירשם על שמה. כן מודה שלא היא רכשה דירה זו ולא היא
2 טיפלה במכירתה, אף שלטענה, היא היתה שותפה במשא ומתן למכירתה. כן מתארת שתמורת
3 הדירה הזו עברה לאמו של הבעל.

4 בכל מקרה אין מקום לקבל טענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם

5 כבר עתה נקדים. במידה וההסכם היה מאושר בפני בית המשפט, נראה שההכרעה היתה ברורה, כי
6 ההסכם מחייב את הצדדים, והרכוש יחולק כאמור בו, ואין לקבל כל טענה של "כוונת שיתוף
7 ספציפי" בנכסים הרשומים ע"ש התובע מלפני הנישואין (טענה שעלתה ע"י הנתבעת), כאשר הסכם
8 הממון גובר על כל טענה מסוג זה.

9 ונזכיר מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.1.20 -

10 בנוסף, כבר עתה נוכל לקבוע בפני העקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם
11 הנישואין אושר בידי נוטריון, אזי הוא בתוקף (כאמור בסעיף 2 (ג) לחוק יחסי ממון),
12 ועקרונית, הוא גובר על כל מחשבה או פסיקה עקרונית לשיתוף ספציפי בדירה הרשומה
13 ע"ש הבעל או ע"ש האשה, אם נרכשה לפני הנישואין ע"י בעל הזכויות בנכס.

14 באשר לכך נזכיר האמור בחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג - 1973 בסעיפים 2(ג) ו-21 (ג) -

15 בהסכם ממון שנכרת לפני הנישואין או בשעת עריכתם, יכול אימות רושם

16 הנישואין לבוא במקום אישור בית המשפט או בית הדין.

17 הסכם ממון שנכרת לפני הנישואין יכול שיאומת בידי נוטריון לפי חוק

18 הנוטריונים, תשל"ו-1976, ובלבד שהנוטריון נוכח שבני הזוג הניצבים בפניו

19 עשו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ותוצאותיו.

20 כך שיש תוקף אף להסכם שאושר ע"י נוטריון.

21 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 21.5.20 -

22 בפנינו בקשת התובע למתן החלטה בבקשתו באשר למכירת הבית הרשום על שמו והשייך לו
23 לטענתו.

24 התקבלה תגובת המשיבה.

25 ברם, נזכיר מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.1.20 - "בנוסף, כבר עתה נוכל לקבוע

26 בפני העקרוני, כי ככל שהסכם הממון שנחתם בין הצדדים טרם הנישואין אושר בידי נוטריון,

27 אזי הוא בתוקף (כאמור בסעיף 2 (ג) לחוק יחסי ממון), ועקרונית, הוא גובר על כל מחשבה

28 או פסיקה עקרונית לשיתוף ספציפי בדירה הרשומה ע"ש הבעל או ע"ש האשה, אם נרכשה

29 לפני הנישואין ע"י בעל הזכויות בנכס".

30 ובית הדין עומד על האמור.

31 כך שאין ספק שהסכם בתוקף גובר על כל טענה לכוונה לשיתוף ספציפי בנכס של הצד השני הרשום
32 על שמו מלפני הנישואין.

33 ואכן, ראו טענות ב"כ הנתבעת המוזכרות בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 בטענתו לקבוע כי

34 היתה כוונת שיתוף ספציפי אף בנכס הרשום ע"ש הבעל בלבד -

35 מגיב ב"כ הנתבעת: יש לדון בכל הדברים, ולא נקודתיים. זה לא נכס חיצוני. האשה תרמה

36 לאורך השנים ובכספים בכל הקשור לדירה בנווה אילן, היא אף מכרה נכס שלהם לטובת

37 כספים שנטל האיש מאמו, וזה דבר מה לגבי שיתוף בנכס חיצוני. הוא נרכש שנתיים לאחר

17

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 הנישואין. האיש בחר לרשום את הנכס על שמו. הנכס בתל אביב נרכש שנים לאחר שהיו
2 נשואים, ונמכר, 1.4 מיליון הלך לחוב האם, וכן האשה נטלה משכנתא. והעבירו כספים לאמו
3 של התובע. המסעדה היתה ע"ש האשה. כל ענין הרישום נעשה משיקולי מס, לאיש מעבדת
4 שיניים ונכסים. גם הדירה בפסגת זאב, הם גרו בה, כל דמי השכירות נלקחו ע"י הבעל,
5 ושולמו למטרות שהוא בחר. השיתוף היה מלא לאורך השנים.

6 ברם, כאמור מעלה, ככל והסכם הממון הוא בתוקפו, אין כל משקל לטענה זו.

7 אך נוסף ונאמר – אף אם הסכם הממון אינו מאושר, ואף אם היה נקבע עתה שאינו בתוקפו מחמת
8 שלא אושר (מה שלא נקבע בפועל), עדין נוכל לקבוע שאין כל מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי
9 בנכס הרשום ע"ש התובע מלפני נישואין, שהרי עצם רשימת ההסכם ע"י הצדדים, מוכיחה כמאה
10 עדים על כוונתם האמיתית, שהיתה לחוסר שיתוף מוחלט, ואף אם ההסכם לא אושר או לא נכנס
11 לתוקפו. כך שכל טענה באשר לכוונת שיתוף, לא תוכל לגבור על כוונת הצדדים המפורשת המובעת
12 היטב בהסכם שערכו וחתמו ביניהם (ואף אם לא אישרוהו).

13 וידועים הקריטריונים האמורים בפסיקה, ובעיקר בפסק הדין בג"ץ הידוע (בע"מ 1398/11), שם
14 ציינו שופטי בית המשפט העליון את הקריטריונים העקרוניים לשיטתם לשם מתן זכות לצד אחד
15 בדירה הרשומה ע"ש הצד השני מלפני הנישואין, ונזכיר עיקרי הדברים בתוספת הדגשת הנקודות
16 הרלוונטיות (מדברי השופט י' דנציגר) –

17 14. במוקד דיוננו מצויה דירה שנרכשה על ידי אחד מבני הזוג (המשיב) טרם
18 הנישואין ושימשה למגוריהם במהלך שנות נישואיהם. כאמור, הנחת המוצא הינה כי
19 נכס שמצוי בבעלותו של אחד מבני הזוג בנקודת הפתיחה (ערב הנישואין) נותר בבעלותו
20 המלאה גם בנקודת הסיום (התרת הנישואין) ואינו נכלל במאסת הנכסים במסגרת
21 הסדר איזון המשאבים. יחד עם זאת, הנחת מוצא זו אינה סוף פסוק. בית משפט זה
22 קבע במספר הזדמנויות כי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון אינו מונע יצירת שיתוף בנכס
23 ספציפי מכוח הדין הכללי החל על העניין – כגון דיני הקניין, דיני החוזים, דיני
24 הנאמנות, עיקרון תום הלב וכיו"ב – וכי הדברים אמורים גם בנכס "חיצוני" שנרכש על
25 ידי אחד מבני הזוג טרם הנישואין [ראו: עניין אבו רומי בעמ' 183; עניין יעקובי בעמ'
26 561 (הנשיא מ' שמגר) ובעמ' 621 (השופט ט' שטרסברג-כהן); עניין ששון בעמ' 615;
27 בע"מ 10734/06 [פורסם בנבו] בפסקה (ה1)]. נטל ההוכחה מוטל, מטבע הדברים, על בן
28 הזוג שאינו רשום כבעלים של הנכס, שהינו "המוציא מחברו".

29

30 סבורני כי בכך מטשטש המודל את הגבול שבין חזקת השיתוף לבין הסדר איזון
31 המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון, ובעניין זה ראוי לחזור על אזהרתה של השופטת ט'
32 שטרסברג-כהן בעניין אבו רומי, לפיה לא די בקיומם של חיי נישואין ממושכים
33 שהתאפיינו בשיתוף, כדי לקבוע שיתוף בדירת המגורים מכוח דין כללי "שאם תאמר
34 כן, נמצאת מכניס בדלת אחורית את חזקת השיתוף" [שם בעמ' 183]. ודוק, סבורני כי
35 עלינו להיזהר שלא להתעלם לחלוטין – בשם עקרונות של צדק והגינות – מהוראת סעיף
36 5(א)(1) לחוק, אשר מהווה את הנחת המוצא לדיוננו.

7 עד כאן מתוך פסיקת בג"ץ הנ"ל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 כך שיש להיצמד לפסיקת סעיף 5 לחוק יחסי ממון, אלא אם הוכח אחרת, וחובת ההוכחה מוטלת על מי שרוצה להוציא. 2
- 3 וכל שכן, במצב שהיתה הוכחה הפוכה - כפי שארע בתיק דגן כאמור - הוכחה שהצדדים לא היו חפצים בשיתוף, המובעת מתוך ההסכם שערכו, כדי לקבוע שאין כל מקום לחרוג מהאמור בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, שהנכס שהיה בבעלות התובע, וכן חילופו, יהיה שייך לו באופן בלעדי. 4
- 6 משכך, אף אם ניסתה הנתבעת להוכיח בדיון, כי אף היא השתתפה באופן זה או אחר בנכס שהיה רשום ע"ש הבעל מלפני הנישואין ושנכלל בהסכם הממון, אין בכך כדי להוכיח שיתוף, שהרי כוונת הצדדים שבהסכם הממון גוברת כמובן על כך, כדי לבחון ולהוכיח את רצונם האמיתי של הצדדים לחוסר שיתוף. 7 8 9
- 10 לאור האמור, ואף אם היה נקבע שהסכם הממון אינו בתוקפו המשפטי (ולא כפי שנקבע להלן), בית הדין לא מוצא כל בסיס או עילה לחרוג מסעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון 11
- 12 הקובע כי נכס שהיה בבעלות אחד מבני הזוג ערב הנישואין אינו נכלל במאסת הנכסים המשותפים ולכן לא ייכלל בהסדר איזון המשאבים. 13
- 14 לאור האמור, בית הדין דוחה את דרישת הנתבעת לקבל זכות כלשהי בכל נכס שהיה רשום ע"ש הבעל מלפני הנישואין או חילופו מדין כוונת שיתוף ספציפית. 15
- 16 ועתה נדון בתוקפו של הסכם הממון שבין הצדדים.
- 17 האם הסכם הממון שבין הצדדים הינו בתוקפו?
- 18 ובכן, כאמור מעלה, בין הצדדים הסכם ממון מיום 26.1.04, ולפי סעיף 5 לו, הזכויות של התובע בהווה ובעתיד לא יאוזנו. ובסעיף 5 ג נרשם כי חצי הזכויות בדירה בהנמר הם שלו (חצי היה של גרושתו, כפי הסבר ב"כ התובע). ובסעיף 7 ב נרשם כי התמורה ממכירת הנכסים, תהיה כנכס שאין לאזן את שוויו, ואף נכס שנרכש מכך לא יאוזן. כן נרשם שם שהדירה שהיתה שייכת לנתבעת, תישאר בבעלותה. והוראות ההסכם צוטטו לעיל. 19 20 21 22
- 23 במידה וההסכם היה מאושר בפני בית המשפט, נראה שההכרעה היתה ברורה, כי ההסכם מחייב את הצדדים, והרכוש יחלוק כאמור בו. 24
- 25 ואולם, בנידון דנן, אף שבסעיף 17 להסכם הממון נרשם שהצדדים יאשרוהו בפני בית המשפט, הם לא נהגו כן. 26
- 27 משכך, יש לבחון, האם ההסכם הוא בתוקפו והוראותיו מחייבות את הצדדים?
- 28 ונראה שהתשובה לכך היא חיובית, ונבאר.
- 29 הצדדים סברו כל השנים כי ההסכם מאושר וכי הוא בתוקפו

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 נראה כי בפן העובדתי, הצדדים לא אישרו את ההסכם בבית המשפט, משום שחשבו שהוא כבר מאושר, ונבאר להלן.

3 ראשית נצטט מתוך פרוטוקול הדין מיום 11.2.20, משורה 39 והלאה –

4 ב"כ האישה: האישה הגיעה עם זירה עם משכנתא כיום המשכנתא עומדת על סך 300 ₪
5 לחודש, וע"פ הסכם הממון הדירה שייכת לאישה, יש כאן הסכם ממון, להזכירם הצדדים
6 נישאו כשהיא בחודש השישי, ומתוך לחץ בליל הכלולות היא חתמה, בהסכם נכתב שהוא
7 צריך להיות מאושר בבית המשפט,

8 בית הדין: איפה זה כתוב בהסכם?

9 ב"כ האישה: בסעיף 17 הצדדים יפנו לבית המשפט (=צ"ל המשפט) לאשר את ההסכם
10 כהסכם ממון,

11 בית הדין: אבל זה אושר במקום אחר.

12 ב"כ האישה: זה נוטריון אבל הם כתבו שיאושר בבית המשפט, למרות שערכו את ההסכם
13 אצל נוטריון.

14 כך שאף ב"כ הנתבע טען בדין כי הסכם הממון אושר אצל נוטריון, ונראה שכך סברו שני הצדדים
15 עד לשלב מסוים בהליך שבפנינו, ועד שהתגלה לבסוף שלא כך הוא.

16 ונשאל – מדוע לא פתחה הנתבעת כבר בתחילת ההליך תביעה לביטול הסכם הממון, ומדוע רק
17 באמצע ההליך (כיום 22.12.20), לאחר מתן החלטות רבות בתיק וטרם דיון ההוכחות בתביעת הבעל
18 לפינויה מהדירה שעל שמו, "נזכרה" לפתע התובעת להגיש תביעה לביטול הסכם הממון?

19 והתשובה לכך ברורה – משום עד אז גם היא סברה שהסכם הממון שבין הצדדים הוא בתוקפו.

20 הפסקה האמורה לעיל מוכיחה זאת (שסברו שני הצדדים כי ההסכם אושר אצל נוטריון), ונוכיה זאת
21 אף ממקום אחר. וראו עוד מתוך הפרוטוקול הנ"ל מיום 11.2.20, מטענות ב"כ הנתבעת (משורה 50
22 והלאה) –

23 יתירה מזו אנו טוענים שההסכם ממון לא חל על הדירה, כפי שב"כ הבעל אמר שיש נכס
24 שאינו הבעל הגיע לחיי הנישואים, כלומר הוא הגיע עם מחצית דירה, שנה אחרי ההסכם
25 הממון נרכשה הקרקע בנווה אילן, ונבנה הבית, כיום מדובר על בית בסכום 8 מיליון איך
26 מיליון בודד הניב 8 מיליון, אם לא האישה, בענין הזה היו הליכים משפטיים שאמו של
27 הבעל טענתה לגניבה מצדו של הבעל, ומה הם עשו היה דירה בתל אביב והם מכרו את
28 הדירה בשביל לכסות את החוב, זה בית שרשום על שם שני הצדדים,
29 ב"כ האיש מעיר כי זה רשום רק על שמו של האיש בלבד,

30 ב"כ האישה: או לא יודעים האם זה היה רשום על שם שני הצדדים, אבל זה בית שנרכש
31 לאחר הנישואים, מעבר לזה כבודכם הבית בתחילתו הם גרו ברחוב שמחה הולצברג, ואחר
32 כך הם עברו לנווה אילן, את כל המשכנתא הם משלמים מתוך דמי השכירות, הבעל מקבל
33 בעצמו את כל הכסף, ואנו טוענים שהבית בנווה אילן משותף לשני הצדדים, וגם הוא רשום
34 בחלקים שווים במועצה בשביל הארנונה, האישה עשתה פעולות להיכנס לדירה, יש שם
35 יחידת דיור שמושכרת, מתוך השקעה של מיליון אחד הוא לא יכול לקבל את כל הרווחים
36 שהופקו, כמו הבית ברחוב עקיבא איגר בתל אביב. מעבר לזה ההורים של האישה חתמו על
37 ערבות בסך 1.3 מיליון ₪ כדי לרכוש את הבית ברחוב נווה אילן, יש כאן מספיק פעולות
38 שאומרות שהבית שייך לצדדים.

39 בית הדין: יש גם הסכם,

40 ב"כ האישה: לא ייתכן שממיליון אחד, יצמח רק אליו 8 מיליון, כמו שהבעל מוגן מבחינת
41 המשכנתא עם האישה בהסכם הממון עבור הבית שלו, כך גם האישה צריכה להיות מוגנת
42 ואי אפשר לומר שהוא יקבל את הכל, שהוא יקבל את תמורת הדירה ברחוב עקיבא, וגם את

20

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 הדירה בנווה אילן, צריך לבחון ולבדוק מה החלק היחסי של הבעל מלפני הנישואין, ומתוך 8 מיליון לפחות 7 מיליון משותפים, האישה לא מקבלת שקל מהמסעדה.
- 2 והעולה מהדברים באופן ברור, כי הנתבעת הבינה אז (לפני שהחליטה לתבוע את ביטול ההסכם) כי הסכם הממון בכללותו הוא בתוקפו, אך טענה שהוא לא חל על הבית בנווה אילן (דירת המריבה) ולא יתכן שבית של מיליון הצמיח 8 מיליון כטענתה, וטענה כי בית זה הוא משותף לשני הצדדים.
- 3 אך לא טענה אז כי כל הסכם הממון לא בתוקפו.
- 4 כן נצטט מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום 11.2.20 מתוך תגובת ב"כ האשה (לא המייצג הטוען בפנינו בדיונים האחרונים, אלא מייצגת אחרת) –
- 5 מגיבה ב"כ האשה: ... האשה הגיעה לנישואין עם דירה, ולפי ההסכם הדירה שייכת לאשה. יש הסכם ממון ובערב החתונה והיא היתה בהיריון היא חתמה על ההסכם. בסעיף 17 להסכם נרשם שהצדדים יפנו לבית המשפט לאשר את ההסכם, וזה לא קרה, אף שנוטריון כן אישר זאת. הבית בנווה אילן מחוץ להסכם הממון, כי הבעל הגיע עם בית משותף, חצי בית, ולאורך השנים נרכשה קרקע בנווה אילן ואז נבנה הבית, ששווה 8 מיליון ש"ח, אז ודאי שהיתה גם השקעה של האשה.
- 6 כך שאף המייצגת הקודמת של הנתבעת, טענה מפורשות כי הסכם הממון אושר ע"י נוטריון, וכך טענה כי ההסכם לכאורה מחייב, ולכן טענה שלפי ההסכם, הדירה של האשה שייכת לאשה, אלא שטענה כי "הבית בנווה אילן מחוץ להסכם". רק בשלב מאוחר יותר, החלטה לפתע הנתבעת לטעון כי הסכם הממון לא בתוקפו.
- 7 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 באשר לתביעת התובע לפירוק השיתוף בבית הרשום על שמו בנווה אילן –
- 8 מגיב ב"כ התובע: ההסכם אושר נוטריוני.
- 9 מגיב ב"כ הנתבעת: היה צריך אישור בית המשפט. ההסכם נחתם כשהיא בהריון לפני נישואין. בית הדין לא היה נותן לכך לקרות. יום לפני הנישואין.
- 10 כך שנראה שאז סבר ב"כ הנתבעת כי ההסכם אושר נוטריונית, אף שטען שלא היה אישור בית המשפט לו, אף שאין אנו בהכרח מסתמכים על כך.
- 11 ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 16.2.21 באשר לטענות הנתבעת בחקירתה –
- 12 חוקר ב"כ הנתבע את התובעת, ואלו תשובותיה לו: ... בפגישת מהו"ת הביא הבעל את הסכם הממון. ידעתי שההסכם מיוחס גם לנכסים שאני הבאתי לנישואין. ההסכם נועד גם לדירה שהיתה שלי ברחוב שמחה הולצברג. אך אין לי עתק של ההסכם, כי גם ללא ההסכם הדירה היתה שלי לפני הנישואין וזה לא רלוונטי. המסמך כותרתו הסכם יחסי ממון, קראתי אותו, אך אין לי העתק כי האינטרס היה שלו.
- 13 כך שהבינה הנתבעת כי ההסכם נועד לשמר את הנכסים של שני הצדדים.
- 14 למעשה, נראה כי הנתבעת ביקשה לטשטש את הליך חתימת ההסכם, כנראה משום שידעה שהוא מחייב את הצדדים, ונזכיר מתוך דבריה של הנתבעת בחקירתה, כפי המובא במסגרת החלטת בית הדין מיום 16.2.21 –
- 15 חוקר ב"כ הנתבע את התובעת, ואלו תשובותיה לו: לא זוכרת איפה ההסכם נחתם. הבעל הביא לי את ההסכם, לא זוכרת להיכן הוא הביא לי את ההסכם. אני זוכרת שהוא הביא לי את ההסכם שהוא יצר. הוא הביא לי את ההסכם לפני כן כדי שאעיין ואביע הערות. הנתבע טען בעבר ששם הייתה אשה עורכת דין שערכה את ההסכם. אני לא יודעת מי זה שוקי קרמר. אולי אשה נתנה לי את המסמכים. יכול להיות שדרכתי במשרד של שוקי קרמר. אני לא אישרתי את ההסכם בפני שוקי קרמר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 כך שהנתבעת ניסתה להעלים את ההליך לאישור ההסכם, שנערך במשרדו של עו"ד שוקי קרמר, זאת
2 חרף הודעת עו"ד קרמר מיום 14.4.21 שהתקבלה בבית הדין כאמור, בה נרשם כי "מצו"ב הסכם
3 הממון שנערך ע"י עוה"ד דורית שפירא, שאיננה עובדת יותר במשרדנו. לא הוכן אישור הנוטריוני –
4 תשומת ליבכם לסעיף 17 להסכם הממון". כך שברור שהיתה עורכת דין ממשרדו של עו"ד קרמר אז,
5 שערכה לצדדים את ההסכם.

6 והעולה מכל האמור, כי עד לתביעה לביטול ההסכם, שני הצדדים סברו שההסכם בתוקפו, וזה אף
7 מסביר את מה שיוכח להלן, ששני הצדדים אף נהגו במשך שנים רבות בהתאם להוראות ההסכם.

8 תוקפו של הסכם שלא אושר

9 ועתה נבחן, האם יש תוקף להסכם שלא אושר.

10 הדברים ידועים. ישנו דיון בעניין זה בין דיניי בית הדין הגדול, הגר"ש דייכובסקי שליט"א והגר"ח
11 איזירר זצ"ל, בתיק 1-28-5037 מיום ח' בשבט תשס"ו (6.2.06). הגר"ח איזירר כתב שדי אם מתברר
12 לנו עתה שהצדדים חתמו על ההסכם מרצון חופשי והבינו אותו, כדי לאשר אותו למפרע, למרות
13 שכעת האישה חוזרת בה מההסכם. לעומתו, הגר"ש דייכובסקי סבר, שאין גמירות דעת לצדדים עד
14 שיאשר בית הדין את ההסכם, וכאשר בית הדין מאשר אותו, התוקף של ההסכם הוא מכאן ולהבא
15 בלבד. לפיכך אם חזר בו אחד הצדדים מההסכם חזרתו חזרה. וכך רשם -

16 לאחר עיון נוסף, הגעתי למסקנה, שהקובע לגבי אישור הסכם גרושין בין בני זוג,
17 הוא רגע ההופעה בבית המשפט. כל אחד מן הצדדים יודע שחתימתו אינה
18 מחייבת, כל עוד לא בא אישור משפטי לכך. על כן, גם גמירות דעתו שהיתה בעבר,
19 היא גמירות דעת שאינה סופית, כי הוא יודע שכל עוד לא הגיע האישור המיוחל,
20 אין ערך לחתימה. כל זאת באופן עקרוני, ועדיין הדבר צריך עיון.

21 ברם, בית הדין האזורי בירושלים בראשות כב' הגר"י זר שליט"א הכריע בשני מקרים כמו הרב
22 איזירר: ראשית, בתיק 743284/14 אישרו למפרע הסכם ששני הצדדים הסכימו עליו בעת חתימתו
23 אך לאחר מכן חזרה בה האישה. עוד קודם לכן החליט הרכב זה במקרה אחר, בתיק 1121011/4
24 מיום 24/3/2019, שאפשר לאשר הסכם גירושין למפרע.
25 לפי הגישה של הגר"ח איזירר ובית הדין ירושלים, יש מקום לטעון כי יש תוקף להסכם אף אם הוא
26 לא אושר, ואף בנידון דנן, ביחס להסכם הממון.

27 יש משמעות להסכם ממון אף אם לא אושר כדין, ככל והצדדים נהגו לפיו

28 בנידון דנן, התברר שהסכם הממון לא אושר כלל, ואף לא אצל נוטריון. האם יש תוקף אף להסכם
29 שלא אושר כדין אך הצדדים נהגו לפיו?

30 ובכן, עיון בפסיקה המשפטית מעלה כי באשר לכך התשובה חיובית.

31 ונבאר.

32 ראשית, ראו האמור בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה בטכריה (תמ"ש 11-06-44431-ע.מ. ואח')
33 (נ' ג.ד.א. ואח') -

34 84. קיימות שתי גישות או דרכי התייחסות רווחות בפסיקה להסכמי ממון שלא אושרו בידי
35 ערכאה שיפוטית. הגישה הפורמליסטית קובעת, כי הסכם ממון אשר לא קיבל את אישור

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 בית משפט, כאמור בסעיף 2 לחוק, הינו חסר כל תוקף (ראה דברי השופטת בן פורת בע"א
- 2 169/83 (שרעבי) שי נ' (שרעבי) שי, פ"ד לט(3) 776 (1985) ואח'). הגישה הערכית קובעת, כי
- 3 כחריג לכלל, יש לראות גם הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט, כהסכם תקף על פי
- 4 דיני החוזים או דוקטרינות תום הלב וההשתק – וזאת כאשר מאז חתימת הצדדים על
- 5 ההסכם - התנהגו על פי המוסכם ביניהם ועל כן מנועים הם מלהעלות בשלב מאוחר יותר
- 6 טענות כנגד תקפות ההסכם (בע"מ 4547/06 פלוני נ' פלוני, 11/6/06, פורסם במאגרים
- 7 [פורסם בנבו]); בע"מ 9126/05 פלונית נ' פלוני, 26/1/2006, פורסם במאגרים [פורסם
- 8 בנבו]; ע"א 486/87 אבידור נ' אבידור, פ"ד מב(3) 499, עמ' 506-505; ע"א 151/85 רודן נ'
- 9 רודן, פ"ד לט(3) 186; תמ"ש (חי') 53930/97, א.ל.נ' ו.ל. (13/2/2000), פורסם במאגרים
- 10 [פורסם בנבו]; תמ"ש (י-ם) 5241/05 ת.כ.נ' כ.ד. (30/04/2007), פורסם במאגרים [פורסם
- 11 בנבו]; א. רוזן-צבי, בספרו, דיני המשפחה בישראל, בין קודש לחול, תש"ן - 1990, עמ' 367;
- 12 לסקירה ממצה של הגישות בעניין ראו: ניסים שלם, יחסי ממון ורכוש – הלכה ומעשה
- 13 (153-173, 2001).

- 14 85. על פי האמור בדברי כב' השופטת ארבל בע"מ 4547/06 פלוני נ' פלונית, לעיל, תקפות
- 15 הסכם ממון שלא אושר כדין עדיין לא זכתה לתשובה חד משמעית בפסיקה והדבר תלוי
- 16 בנסיבות כל מקרה לגופו.

17

- 18 93. לחילופין ואפילו לא ניתן היה לראות בהסכם הממון כהסכם מחייב לפי הוראות סעיף 2 לחוק
- 19 יחסי ממון בין בני זוג, סבור אני כי ניתן לאכפו מכוח הוראות סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון
- 20 בין בני זוג הקובע כדלקמן:

21 "עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג

22 (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית

23 שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –

24 "נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוים לא יאוזן ביניהם."

- 25 94. בהקשר זה קבעה כב' השופטת א. חיות בבג"ץ 10605/02 גמליאל נ' בית-הדין הרבני הגדול,
- 26 פ"ד נח(2) 529, כדלהלן:

27 "במקרה שלפנינו אין בין בני-הזוג הסכם ממון, כמשמעותו בחוק

28 יחסי ממון, ועל-כן חל על יחסי הממון שביניהם הסדר איזון

29 המשאבים המפורט בפרק השני לחוק. במסגרת הסדר זה יש

30 להביא בחשבון את ההסכם הכתוב בין הצדדים, שממנו עולה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 כוונתם שלא לאזן ביניהם את שווי הדירה במקרה של פגיעת
- 2 הנישואין על-אף רישום הדירה על שם שני הצדדים, שנעשה
- 3 לצורכי משכנתה. הסכמה זו תואמת את הוראת סעיף 5(א)(3) סיפא
- 4 לחוק יחסי ממון, ועל-מנת שתקום די בהסכם "סתם", ובלבד
- 5 שיהא בכתב, ואין צורך באישורים של בית-המשפט או של בית-הדין
- 6 המוסמך....סוף דבר - ההסכם שנקשר בין בני-הזוג במקרה
- 7 שלפנינו, הגם שאינו עולה כדי "הסכם ממון", כהגדרתו בחוק יחסי
- 8 ממון, הרי הוא בר-תוקף במסגרת הסדר המשאבים בין הצדדים,
- 9 לפי סעיף 5(א)(3) לחוק, וניתן לאוכפו על האישה ככל שהוא נוגע
- 10 לדירה" (ס' 6-7 לפסה"ד ועוד ראו בהקשר זה פסק דינה של כב'
- 11 השופטת שטופמן בע"מ (ת"א) 1198/04 ו.ש. נ' ו.ש. (פורסם
- 12 במאגרים, [פורסם בנבו], 11/8/2005); בש"א (ראשל"צ) 39730/04
- 13 ד. נ' ד. (פורסם במאגרים, [פורסם בנבו], 20/11/2007); תמ"ש (י-
- 14 ס) 21520-08-10 א.ח. נ' ס. ח (23/08/2011), פורסם במאגרים
- 15 [פורסם בנבו]].

- 95 16 הלכה זו הוחלה גם על הסכם בכתב לאיזון משאבים בין בני זוג, לא רק בעת גירושיהם, אלא
17 גם בעקבות פטירת בן הזוג (עמ"ש (ב"ש) 28507-10-10 א.צ. נ' א.מ. (11/09/2011), פורסם
18 במאגרים [פורסם בנבו]).

- 96 19 מכוח הוראת חיקוק זו בשילוב ההסכם ניתן לקבוע, כי הצדדים הסכימו על כך שזכויות
20 המנוח במשק החקלאי לא יאוזנו ביניהם.

- 97 21 אם נבקש לסכם סוגיית הסכם הממון, נאמר כך: הסכם הממון בין הצדדים לא אושר בידי
22 ערכאה שיפוטית, אך מדובר בהסכם ששני הצדדים חתמו עליו מתוך ידיעה ברורה את
23 הוראותיו והסכמה להן. אף אחד מהצדדים לא עתר לערכאה שיפוטית מעולם כדי להביא
24 לביטול ההסכם. ההסכם אפשר קיום חיי שיתוף כלכלי בין הצדדים, אך קבע כי במקרה של
25 פרידה, כל צד יישאר עם הנכסים שצבר קודם הנישואין (קרי לגב' ר.א. לא מגיעות זכויות
26 מהנחלה). הצדדים התנהלו על פי ההסכם במובן זה שבשנת 2006 עזבה הגב' ר.א. את הבית
27 והמשק ולא שבה. היא מעולם לא תבעה לקבל הזכויות במשק (עד להליך הנוכחי). היא
28 העידה, כי המנוח סירב לבטל ההסכם במהלך הנישואין וידעה כי לאור ההסכם, אין מגיעות
29 לה זכויות במשק. הגב' ר.א. מנועה איפוא מלעתור לקבל הזכויות במשק בניגוד להסכם
30 הממון, הגם שזה לא אושר. אף אם אין מדובר בהסכם ממון בשל אי אישורו בידי בית
31 המשפט/נוטריון, ניתן לראות בו כהסכם איזון משאבים לפי סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון
32 בין בני זוג ולאוכפו. ככזה הוא אינו דרוש אישור שיפוטי. ודוק, גם אם היינו פוסלים ההסכם
33 מדעיקרו, הרי עדיין מכוח הוראת סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973,

24

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 אין בנישואין כדי להקים לגב' ר.א. זכויות במשק חקלאי שהזכויות בו נרכשו/נצברו/נתקבלו
2 אצל המנוח מספר עשורים קודם הקשר.
- 3 כך שלשיטתו, יש תוקף בנידון דנן להסכם הממון אף שלא אושר, מחמת כמה סיבות, וכל שכן
4 כשהצדדים נהגו לפיו, כפי שארע בנידון דנן, וכפי שיפורט להלן.
- 5 ונצטט אף מתוך החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בשכתו כבית משפט לערעורים אזרחיים
4 (עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י') -
- 7 37. בשורה של פסקי דין נקבע כי הסכם ממון אשר לא קיבל את אישור הערכאה המוסמכת,
8 הינו חסר תוקף (ע"א 169/83 יונה (שרעבי) שי נ' ששון (שרעבי) שי, ל"ט (3) 776 [פורסם
9 בנבו] (28.10.1985).
- 10 אלא שעם השנים הובעה עמדה אחרת לפיה גם הסכם שלא אושר עשוי להיחשב כתקף
11 (בע"מ 4547/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (11.6.2006)), אך זאת רק כאשר עיקרון תום
12 הלב וטעמי מניעות מחייבים זאת. כך למשל, מקום בו ערכו בני הזוג הסכם ממון שלא אושר,
13 אך מאז חתימתו הם נהגו בהתאם לכללים הכתובים בו.
- 14 כן ראו מתוך פס"ד בית המשפט לעניי משפחת בקריות (השופט סילמן ניצן) תמ"ש 14206-06-09
15 המביא מקורות משפטיים רבים להוכיח כי יש תוקף להסכם ממון שלא החבקש ביטולו לאחר שנים,
16 וכך רשם תחת הכותרת "תוקפו של הסכם גירושין אשר לא אושר" -
- 17 21. באמצע שנת 1985 ניתן פסק דין בפני כב' בית המשפט העליון, בע"א 151/85 רודן נ'
18 רודן, פ"ד לט (3) 186; באמרת אגב התמודד כב' בית המשפט העליון עם טענה
19 שנסתרה עוד בערכאות קמא, בדבר היעדר תוקף הסכם, בגין אי אישורו על פי חוק
20 יחסי ממון; כב' בית המשפט העליון קובע, כי יש וטענה כנגד תוקף הסכם הטעון
21 אישור מכוח חוק יחסי ממון תושתק, ובעל הדין הטוען יהיה מנוע מהעלותה, בשל
22 היותה מנוגדת לעקרונות בסיס של השיטה- עקרונות תום לב והגינות בשימוש בזכות
23 משפטית. שם- העלאת טענה בחלוף שנים מאז נחתם ההסכם, לאחר ביצועו הלכה
24 למעשה, ע"י שני הצדדים, הצדיקה ההשתק.
- 25 22. כדרכן של הלכות משפטיות- פתח אשר במקורו חוד של מחט, סופו שירחב כרוחבו של
26 היכל.
- 27 23. היטיב לתאר את המציאות המשפטית, כב' בית המשפט המחוזי בה"פ (מר') - 2623-
28 10-08, כדלקמן-:
- 29 "לגופה של הטענה - השאלה האם יש מקום להכיר בתוקפו של הסכם ממון שלא
30 אושר ע"י הערכאה המוסמכת טרם הוכרעה בפסיקה. הכלל הוא, כי אישור המוענק
31 ע"י בימ"ש להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו (ע"א 169/83 שי (שרעבי) נ' שי
32 (שרעבי), פ"ד לט (3) 776). יחד עם זאת, כחריג לכלל, יש הרואים באישור בית
33 משפט רובד נוסף להסכם שערכו בני זוג, ולפיהם, גם הסכם ממון שלא אושר ע"י
34 בימ"ש, עשוי להיחשב להסכם תקף עפ"י דיני החוזים (ר' ע"א 486/87 אבידור נ'
35 אבידור, פ"ד מב(3) 499), מכח סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-
36 1973 (בג"צ 10605/02 גמליאל נ' בית הדין הרבני הגדול ואח', [פורסם בנבו] תק-על
37 2003 (4) 1318, משיקולי מניעות (ע"א 151/85 רודן נ' רודן פ"ד לט(3) 186) או מכח
38 דוקטרינת תום הלב וההשתק (ר' ת"א (ת"א) 8432/87 ברט נ' ברט (לא פורסם),
39 [פורסם בנבו] עמ' 557/00 אהרונסון נ' אהרונסון [פורסם בנבו] תק-מח (1)2001)

25

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1. והכל - כאשר מאז חתימת הצדדים על ההסכם התנהגו על פי המוסכם ביניהם. 2
- 24 3 השאלה בסופו של יום הנה שאלה בעובדה. האם ניתן לראות את הצדדים ככאלו אשר סברו שגם ללא אישור ההסכם ראוי ונכון להתקיים לפי הוראותיו; האם הצדדים הסתמכו על ההסכם וביצעו חלק מהוראותיו; האם הועברו וחולקו נכסים מכוח ההסכם; מהו הזמן שחלף מאז כריתת ההסכם; מהן הסיבות לאי אישור ההסכם ועוד. 4
5
6
7
- 25 4 במאזן השיקולים הכולל, שאלת השאלות הנה האם העלאת הטענה בדבר חוסר תוקפו של ההסכם יוצרת תחושה קשה של חוסר תום לב, וחוסר נוחות, המצדיקים חריגה מהוראות החוק, שמא מדובר בצד תמים אשר סבר כי הוראות ההסכם משוללות תוקף או טרם נכנסו לתוקף. ההתרשמות הנה עובדתית, והנה תוצאה של מכלול התשובות לשאלות לעיל. 9
10
11
12
- 26 13 א. דוגמאות נוספות בפסיקה מהשנים האחרונות ניתן למצוא בין היתר בע"מ (י-ס) 557/00 אהרונסון [פורסם בנבו] מיום 20/2/01; בר"ע (י-ס) 221/04 [פורסם בנבו] מיום 29/10/04; וכן דברי כב' השופט א' גלובינסקי בתמ"ש (חיפה) 53930/97 א.ל. נ' ו.ל., [פורסם בנבו] תקדין משפחה 2000 (1) 105 כדלקמן: 14
15
16
- 17 "הצדדים זגן החלו בביצוע התחייבויותיהם על-פי החוזה ולא המתינו לפקיעת הנישואין, ולכן צריך לקבוע שדיני החוזים הרגילים חלים על ההסכם ולא לדקדק בתחולת חוק יחסי ממון. כאמור לעיל מתחשבת ההלכה בפסיקה בהתנהגותם של הצדדים, כפי שהדבר קרה במקרה זה, לכן אני קובע שההסכם צריך לחול למרות שלא אושר כחוק". 18
19
20
21
22
- 23 ב. ראה גם תמ"ש (חי') 21850/06 – חברי כב' השופט ברגר, [פורסם בנבו] מיום 30/10/07; תמ"ש (י-ס) 16660/06 [פורסם בנבו] מיום 16/4/08; תמ"ש (חד') 2080/01; תמ"ש (ת"א) 16880/99 (כב' השופט שוחט); ראה גם תמ"ש (ת"א) 12654/96 מיום 23/7/06, בלשונו של כב' השופט (בדימוס) ד"ר גרמן:- 24
25
26
- 27 " ..הבעל מימש, איפוא, את החלק הארי של ההסכם מבחינת היקף ערך הרכוש. ההון שהעביר הבעל לבעלותו ירד לטמיון, לטענתו בתמ"ש 12656/96, והוא תבע מן האשה השתתפות בחובות. 28
29
- 30 בנסיבות אלה, אין זה אפשרי להסב את הגלגל לאחור ולהעמיד את הצדדים במעמדם הרכושי כפי שהיה עובר לחתימת ההסכם, אפילו סברתי שיש באפשרות זו משום פתרון. מעשיו אלה של הבעל למימוש ההסכם בפועל, בכל הנוגע בתניה שלטובתו (סעיף 7 (1), הנ"ל), תוך שהוא מנופף בטענה שההסכם איננו תקף, וככל שמדובר בזכותה של האשה על פי ההסכם (סעיף 7 (א) הנ"ל), יש בהם התנהגות שלא בתום הלב, ברמה גבוהה ביותר. 31
32
- 33 בתי המשפט סברו שיש בעיקרון של תום לב (שהפסיקה הרחיבה אותו על כל תחומי המשפט) כדי לפרוץ את החומה הבצורה של איון הסכם ממון בין בני זוג שלא אושר על ידי בית המשפט. 34
35
- 36 הנגיחה הראשונה של איל הברזל (= עקרון תום הלב) בחומה הבצורה של איון הסכם ממון בין בני זוג שלא אושר על ידי בית המשפט, נעשתה בעניין רודן (ע"א 151/85 רודן נ' רודן, פ"ד ל"ט (3) 186, 194-193) כדברי המלומד אריאל רוזן צבי: 37
38
39
- 40 "באשר להסכם ממון נפתח ע"י בית המשפט העליון פתח כחודה של מחט להתגבר במקרים מסויימים על העדר הדרישות הצורניות. היה זה מקרה, שבו חתמו הצדדים על הסכם שלא עמד בדרישות הצורה. הוא לא אושר על 41
42

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 ידי בית המשפט כמצוות חוק יחסי ממון בין בני זוג. ההסכם נחתם שנים
2 רבות לפני כן ובוצע בחלקו הגדול. בית המשפט מנע מן הנתבע את אפשרות
3 העלאת הטענה בדבר הפגם הצורני המהותי כהגנה נגד תביעה לאכיפת
4 אחת ההתחייבויות, שהיתה כלולה בהסכם כזה.

5 בית המשפט עשה שימוש הן בדוקטרינת ההשתק והן בסעיף 39 לחוק
6 החוזים (חלק כללי), המטיל חובה להשתמש בזכות בתום לב. הזכות, מושא
7 ההתייחסות, היא טענת אי תקפותו של הסכם על פי חוק יחסי ממון בין בני
8 זוג. המקרה הוא חריג, אך האמצעים המשפטיים, אשר הופעלו במקרה זה,
9 ניתנים לאיזון במקרים אחרים, פחות חריגים. הכל תלוי במדיניות
10 שיפוטית שבית המשפט יאמץ.

11 (אריאל רוזן צבי, דיני המשפחה בישראל בין קודש לחול, עמ' 368).....

.....

12 אכן, ראוי שהחומה שהקים סעיף 2 (א) לחוק תישאר איתנה ובצורה אך
13 "אבנים שחקו מים" (איוב, י"ד, י"ט) ובמקרים חריגים, כבמקרה דנן,
14 כשאחד הצדדים מממש את החלק הארי של ההסכם, תוך התנהגות חדה,
15 מובהקת וברורה שלא בתום לב, כאשר לא ניתן להחזיר את הכסף ואת
16 הגלגל אחורנית, ראוי ליתן תוקף מחייב להסכם גם כשלא אושר כאמור
17 בסעיף 2 (א) לחוק. "

18 ג. ראה במיוחד נסיבות תמ"ש (י-ם) 19322/99 [פורסם בנבן] מיום 30/5/07,
19 כב' ס. הנשיא מימון, הדומה למקרה בפנינו; ראה תמ"ש (ב"ש) 3890/09
20 מיום 23/4/2011.

21 א. ראה גם מאמרו של פרופ' ליפשיץ, הסדרת החוזה הזוגי מתווה ראשוני, שנתון
22 הקריה האקדמית, כרך 4, עמ' 315. ראה גם מנגד- במקרה דומה- ת.א 5515/91
23 מיום 25/3/93.

24 ה. סופו של דבר, אותו "חוד של מחט", הוכר כשאלה משפטית לגיטימית, אף ע"י
25 כב' ביהמ"ש העליון בפסה"ד שניתן לאחרונה, במסגרת בע"מ 7734/08 מיום
26 27/4/10. כב' ביהמ"ש העליון קובע כי לא יתערב בקביעה עובדתית, כי צדדים
27 פעלו על פי הסכם ממון שנחתם, אך לא אושר. ראה גם בע"מ 9126/05; בע"מ
28 4547/06; בע"מ 8769/08 ועוד.

29 והעולה מכל האמור בפסיקה המשפטית, כי יש תוקף להסכם ממון, אף שלא אושר, ככל והצדדים
30 נהגו לפיו, וכל שכן כשנהגו כך שנים רבות.

3 מן הכלל אל הפרט

32 ובכן, בנידון דנן הצדדים לא בקשו לבטל את ההסכם עד היום אף שסברו שהוא בתוקף, כמוכח
33 לעיל, וכן נהגו לפיו במשך השנים כפי שיובהר להלן.

34 ונבהיר. הסכם הממון שבין הצדדים נחתם כבר ביום 26.1.04, לפני כ 17 שנה, ומאז הצדדים נוהגים
35 בהפרדה רכושית בהתאם לאמור בהסכם. ההסכם מדבר על הפרדת הדירות שני הצדדים, וכן הפרדת
36 תמורת הדירות וכן הפרדת תמורת נכס שנרכש מדמי הנכס המקורי, כולל הפרדת הכספים והזכויות
37 הכספיות, כולל העובדה שהזכויות במעבדת השיניים של הבעל יהיו שלו (סעיף 5 ב), כולל העובדה
38 שהמשכנתא על הדירה של האשה תשולם על ידה (סעיף 12), וההפרדה הרכושית הנ"ל בוצעה ע"י
39 הצדדים בהלך שנות הנישואין.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 כאשר לתביעת התובע לפירוק השיתוף בבית
2 הרשום על שמו בנווה אילן –

3 מגיב ב"כ הנתבעת: ... הוא נרכש שנתיים לאחר הנישואין. האיש בחר לרשום את הנכס על
4 שמו. הנכס בתל אביב נרכש שנים לאחר שהיו נשואים, ונמכר, 1.4 מיליון הלך לחוב האם,
5 וכן האשה נטלה משכנתא. והעבירו כספים לאמו של התובע. המסעדה היתה ע"ש האשה.
6 כל ענין הרישום נעשה משיקולי מס, לאיש מעבדת שיניים ונכסים. גם הדירה בפסגת זאב,
7 הם גרו בה, כל דמי השכירות נלקחו ע"י הבעל, ושולמו למטרות שהוא בחר.

8 כך שמודה ב"כ הנתבעת כי מעבדת השיניים של הבעל, היא שלו. כמובן זאת ע"פ סעיף 5 ב' להסכם
9 הממון שבין הצדדים מיום 26.1.2004 בו נרשם כך –

10 והואיל והצדדים עומדים להינשא, והם חפצים להסדיר את יחסי הממון שביניהם, בטרם
11 נישואיהם בהתאם לאמור בהסכם זה.

....

12 5. מוסכם בזאת כי הנכסים ו/או הזכויות של ירון המפורטים להלן לא יאוזנו בין הצדדים
13 ויהיו בבעלות ובחזקת ירון בלבד וליפעת לא יהא חלקים בהם.

....

14 ב. כל הזכויות של ירון במעבדת השיניים שבבעלותו לרבות מניות בחברה, דיבידנדים, דמי
15 ניהול, שכר ו/או כל כספים אחרים שישולמו לירון ע"י החברה, ו/או בקשר אליה.

16 כך שטענת ב"כ הנתבעת כי מעבדת השיניים שייכת לבעל, תואמת להסכם הממון שביניהם, וכך הם
17 נהגו כל השנים, ולכן לא ביקשה האשה כל השנים לקבל חלק במעבדה שלו.

18 בנוסף, המגרש בנווה אילן נרכש ע"י התובע במועד קרוב יחסית למועד הנישואין והסכם הממון.
19 טענות הנתבעת כי כל ענין הרישום נעשה משיקולי מס, לא הוכחו, ואין להם בסיס. מסתבר יותר כי
20 הרישום נעשה על שמו של התובע, מכח הוראות הסכם הממון שבין הצדדים.

21 וכך הגדיר זאת ב"כ התובע, כפי טענותיו המוזכרות בהחלטת בית מיום 16.2.21 כאשר לטענות
22 הנתבעת לביטול הסכם הממון –

23 ממשיך וטוען ב"כ הנתבעת: הטענה הזו עולה ערב הדיון האחרון, שטוען ב"כ האשה שבבוקרו
24 של אותו יום הוא הגיש תביעה לביטול הסכם ממון, זו טענה שהומצאה, כי הם ידעו
25 שהרכוש יחולק לפי הסכם ממון. אף בדיון האחרון, האשה הודתה שהיא חתמה על הסכם,
26 היא טענה שהדירה היא שלה לפי ההסכם. כן טענה שהעסק של הבעל הוא שלו. כלומר, זה
27 לא נודע לה לפני הדיון האחרון, והצדדים אף התנהגו לפי זה. אם הרכוש משותף מה שצברו,
28 תסביר האשה מדוע הנכס בנווה אילן נרשם ע"ש הבעל בלבד (=צ"ל בלבד). האשה טענה
29 שזה לצרכי מס, אך מה המשמעות שזה יירשם ע"ש הבעל בלבד? אין בכך הגיון. מספר
30 שנים לאחר מכן נרכשה דירה נוספת, ושוב נרשמת ע"ש האיש. זו התנהגות לפי הסכם
31 הממון. הם ידו (=צ"ל ידעו) לרשום רכוש ע"ש האשה. כשנפתח עסק חדש, המסעדה מוזה
32 בהר, שיש לה חובות, שם כן רשומה האשה. ...

....

33 מוסיף ב"כ הנתבעת: האשה הביאה דירה ונשארה שלה. הכל בא ממנו. הבית בנווה אילן
34 נרכש שנה לאחר הנישואין בשנת 2005, והם לא זכו אז בלוטו. כך הם נהגו שירשם על שמו.
35 הלכת בית המשפט העליון מדברת על רכישת נכס לאחר הנישואין, והלכה של כוונת שיתוף.
36 האשה ידעה שנרכש הנכס. אף טוענת שהיתה מעורבת ברכישה, כי היא הולכת לגור שם,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 אך זה לא משנה באשר לזכות הקניינית בנכס, ולא בקשה לשנות זאת עד הסכסוך משנת 2019... 2

3 ואכן, טענותיו של ב"כ התובע משקפות את המציאות בשטח, שמורה בעליל כי במשך כל השנים 4 (לפחות כ-15 שנה עד פרוץ הסכסוך) נהגו הצדדים בהתאם להסכם הממון, ולכן את המגרש שרכש 5 הבעל בנווה אילן כשנה אחר הנישואין וההסכם, הוא רשם על שמו בלבד, שהרי זו ההסכמה שבין 6 הצדדים במסגרת ההסכם!! כן דירתה של הנתבעת נשארה על שמה לפי ההסכם. כן העסק שעל שם 7 הבעל (מעבדת שיניים) נשאר על שמו. כל זאת לפי הסכם הממון!! לעומת כל הנ"ל, העסק שנרכש 8 במשותף לאחר חתימת ההסכם, המסעדה, כן נרשמה ע"ש שניהם, וזה גם לפי הסכם הממון (סעיף 9 להסכם, באשר לנכס שיירכש לאחר הנישואין, שיהיה שייך לשניהם בשווה). כך נהגו הצדדים בכל 9 השנים עד לפרוץ הסכסוך!! כל טענה של הנתבעת כי היא היתה מעורבת ברכישה כלשהי, אין בכך 10 כדי להפקיע את בעלותו של התובע, שהרי אך טבעי שהיא תהיה מעורבת ברכישת נכס שהיא 11 מתכננת לגור בו עם בעלה, אף שידעה שהנכס כולו שייך לבעל לפי ההסכם. אף הטענה של הנתבעת 12 כי המגרש (או הבית, וראו להלן) בנווה אילן נרשמו רק ע"ש התובע מטעמי מס בלבד, הינה טענה 13 בעלמא, כאמור, שאין לה כל אחיזה או הוכחה במציאות (ואף לא ברור איזה מס יכל להרוויח 14 הנתבע מכך שרשם רק על שמו, אף שהחלטה זו אינה מסתמכת בהכרח על סברה זו).

15 16 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 באשר לטענות הנתבעת לשיתוף מלא –

17 חוקר ב"כ התובע את הנתבעת, ואלו תשובותיה לו: ... הבית ברחוב הנמר נמכר בפחות ממה 18 שאמר התובע, לא הייתי שותפה למכירת הדירה הזו, נרכשה אדמה בנווה אילן בשנת 05, 19 הייתי שותפה, הנכס רשום ע"ש התובע בלבד, ידעתי שהנכס נרשם על שמו, הוא אמר לי 20 שהכל של שנינו. אמר שזה לצרכי מס על שמו. ההסכם נחתם יום לפני הנישואין, והוא לא 21 תקף. שכחתי מההסכם. הוא היה צריך לקחת אותי לבית משפט. ברכישת המגרש שכחתי 22 שהיה הסכם ממון. לא נזכרתי בכך עד פגישת מהות בבית הדין. לא התנהלנו לפי ההסכם, 23 והחיים היו בשיתוף. ...

24 ברם, כל טענות הנתבעת כי היא שכחה מההסכם, כי היתה שותפה לרכישת המגרש (ככל והכוונה 25 לשותפות כספית), שהתובע אמר לה שהנכס של שניהם ואמר שנרשם על שמו לצרכי מס, שלא 26 התנהלו לפי ההסכם, הינן טענות בעלמא, שלא הוכחו בשום שלב.

27 בנוסף, כל טענותיה של הנתבעת כי היה שיתוף כלכלי בין הצדדים במהלך הנישואין (מלבד הנכסים 28 המפורטים בהסכם), יתכן והיא אמת, אך אין לה משמעות באשר למימוש ההסכם, שהרי אף לפי 29 סעיפים 9, 13 שבהסכם הממון, כל הרכוש שיירכש במהלך הנישואין, יהיה משותף לשניהם בחלקים 30 שווים, ואף ינהלו משק בית משותף הכולל אפשרות לחשבון משותף; כך שאף אם אכן ניהלו חשבון 31 בנק משותף, אין בכך כל הוכחה כי הם פעלו בניגוד להסכם הממון או שלא רצו בקיומו.

32 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 באשר לדירתה הפרטית של הנתבעת המוזכרת 33 בהסכם הממון מתוך הקירת הנתבעת –

34 חוקר ב"כ התובע את הנתבעת, ואלו תשובותיה לו: ... הדירה בפסגת זאב היא שלי, זה רשום 35 בכל הבקשות. היא שלי משנת 94. הכסף של רחוב הנמר לא שלו, כי לא ידוע כמה קבלו שם 36 ולאן הכסף הלך. כשנישאנו גרנו בפסגת זאב, אם הינו ממשיכים יחד, .. לא עלה על הפרק 37 שיתוף שלו בדירה זו. ...

38 שואל ב"כ התובע: האם בקשת שיחתום על הסכם ממון על הבית שלך?

39 חרף העובדה ששאלה זו נשאלה כמה פעמים את התובעת ע"י הצד השני ובית הדין, הנתבעת 40 בחרה שלא להשיב לגופה לשאלה האם היא בקשה שיחתום התובע על הסכם ממון על הבית 41 שלה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 כך שנראה כי אף התובעת ביקשה שהדירה שלה תירשם בהסכם הממון כנכס שלה, ואף לה היה אינטרס בחתימת הסכם זה, ולכן שמרה כל השנים על ההפרדה הרכושית הרשומה בו.

3 משכך, יש לקבוע בוודאות כי הצדדים נהגו במשך שנים רבות (לפחות 15 שנה ויותר, עד לפרוץ 4 הסכסוך) בהתאם להסכם הממון שהיה ביניהם; ובהתאם לפסקי הדין המצוטטים מעלה, יש לקבוע 5 כי ההסכם בתוקפו, אף אם הוא לא אושר, ואף אם רשמו הצדדים בסופו שיאשרו אותו בפני בית 6 המשפט אך לבסוף בחרו לנהוג לפיו אף בלא אישורו (וראו עוד האמור להלן באשר לסעיף 17 7 להסכם).

8 אין לקבל את טענות הנתבעת שהיא לא הבינה את הסכם הממון או שהיתה לחוצה לפני החתונה או 9 בשל היותה בהריון

10 באשר לכך, נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.1.20 –

11 בית הדין בירר האם התנהל משא ומתן בין הצדדים, ומגיב ב"כ הנתבעת: היתה הידברות עם 12 עו"ד אבירם, עלתה הצעה למצוא בורר, בקשתי שההליכים יתקיימו בבית הדין. ב"כ הבעל 13 ייצג את האשה בהליך אחר שקשור להליך זה, הסכם ממון, לכן יתכן והוא או מי מטעמו 14 יכולים לייצג את התובע. לא הגשתי תלונה, חשבתי שנגיע להסדר עם עו"ד אבירם, אך 15 ההסדר שהוא הציע היה דרקוני.

16 כך שהנתבעת מודה שהיא התייעצה עם עו"ד בעת אישור הסכם הממון, אף שטענה בדיון ההוא 17 שלפיכך הוא מנוע מלייצג את הצד השני.

18 ונזכיר אף טענותיה של הנתבעת לביטול ההסכם מתוך דבריה של הנתבעת בחקירתה, כפי המובא 19 במסגרת החלטת בית הדין מיום 16.2.21 –

20 הייתי בחודש הששי להריון, נוטריון היה בודק שלא עושים לי תרגיל. אכן החתימה על 21 ההסכם היא חתימתי. קראתי את ההסכם טרם חתימתו. לא זוכרת היכן הייתי כשקראתי 22 את ההסכם. היום הייתי קוראת אותו בצורה שונה, אז הייתי בת 28 בחודש ששי להריון 23 מאוהבת עד הראש. בהסכם רשום שהוא בהסכמה חופשית, זו שאלה טובה, וקשה לי לומר 24 למה הסכמתי. הייתי מאושרת עם בן בבטן, אם לא היינו מתגרשים, הנושא לא היה עולה 25 מעולם. זה לא אומר שקראתי כל סעיף. זה המסמך שהוא הביא, נראה לך שחשבתי על 26 הדברים אלו? הייתי עם בן אדם שהוא אוהב?

27 וכמובן שאין בסיס לביטול הסכם בטענה של "הייתי בהריון", "מאוהבת עד הראש", "הייתי 28 מאושרת עם בן בבטן" וכד', שהרי מאורעות אלו, המשמחים כל אדם, אין בהם כדי לפגוע 29 בכשירותו המשפטית של אדם החותם על הסכם או מבצע כל פעולה משפטית אחרת. וידועה אף 30 הגישה ההלכתית ע"פ דין תורה, כי אדם לא נאמן לומר שלא הבין על מה שחתם.

31 בנוסף, נזכיר האמור בסעיף 16 להסכם הממון הנ"ל מיום 26.1.2004 –

32 16. הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה חופשית, וכי הוסבר להם והם הבינו את 33 תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי יורשיה, והם מבקשים לאשר הסכם זה 34 כחלק בלתי נפרד מכתובתם.

35 כך שהצדדים הודו אז בחתימתם כי הם הבינו את תוכנו ומשמעותו של ההסכם, ועשו אותו בהסכמה 36 חופשית, ולא מסתבר כי אז חתמה האשה חתימה שאינה אמת.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- 1 אף אין חולק שהנתבעת קראה את ההסכם וחתמה עליו, ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 16.2.21 באשר לטענות הנחבעת בחקירתה -
- 3 חוקר ב"כ הנתבע את התובעת, ואלו תשובותיה לו: ... אכן החתימה על ההסכם היא חתימתי. קראתי את ההסכם טרם חתימתו. ... זה לא אומר שקראתי כל סעיף. ... אם קראתי מן הסתם עיינתי. לא יודעת מה הערתי על ההסכם לפני 17 שנה. אך לא אתכחש לחתימתי. ... המסמך כותרתו הסכם יחסי ממון, קראתי אותו, אך אין לי העתק כי האינטרס היה שלו.
- 8 כך שהנתבעת מודה שקראה את ההסכם ועיינה בו.
- 9 כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 22.12.20 באשר לתביעת התובע לפירוק השיתוף בבית הרשום על שמו בנווה אילן -
- 10 חוקר ב"כ הנתבע את התובעת, ואלו תשובותיה לו: חתמתי על הסכם הממון, התייעצתי עם עו"ד יומיים לפני החתימה על ההסכם...
- 13 כך שאין ספק שהנתבעת הכינה את האמור בהסכם עוד טרם חתימתה עליו, ואף התייעצה עם איש מקצוע טרם חתימתה עליו.
- 15 יש לצמצם את ההחלטות לביטול הסכמים
- 16 בענין זה, נזכיר לדוגמה אף האמור בפס"ד בית המשפט לעניני משפחה כפר סבא בתיק תמ"ש 028977/02 ותמ"ש 028978/02 באשר לכך -
- 18 ביהמ"ש אינו אמור לשמש אפוטרופוס לאנשים בגירים ולהחלטותיהם, אשר היו צריכים לשקול את שיקוליהם ולבדוק את יכולותיהם הכלכליות טרם כניסתם להתחייבות.
- 20 ביהמ"ש לא ישחררם מהתחייבות לא כדאית בדיעבד, שהרי טעות בכדאיות עסקה אינה עילה לביטול הסכם. שאם לא כן, ייטען שבית משפט נקט בגישה פטרנליסטית.
- 22 משקיבלה האשה החלטה לחתום על ההסכם ומשהתרשמתי כי התובעת חתמה על ההסכם מרצונה החופשי, יש לכבד הסכם זה.
- 24 מדיניות שיפוטית ראויה תומכת בכיבוד הסכמים שנערכו בין צדדים, על אחת כמה וכמה שנערכו בכתב וביתר שאת משאושרו וקיבלו תוקף של פסק דין ע"י בית משפט לאחר שבית משפט השתכנע בהבנתם, הסכמתם ורצונם של הצדדים. אם לא נלך בדרך זו, תיגרם בוקה ומבולקה ואנדרלמוסיה. היציבות המשפטית תיפגם, צדדים שעורכים
- 28 הסכמים ומשיגים הישגים לא יוכלו להיות בטוחים שההישגים יעמדו בעינם - לא יוכלו להתנהל על פי ההסכם.
- 30 הבקשה לביטול ההסכם הוגשה כארבע שנים לאחר השגת ההסכם. במהלך שנים אלה לא פעלה לביטול ההסכם, רק משהגט היה בכיסה, כמו גם הכספים שקיבלה במסגרת ההסכם - הגישה התביעה לביטולו. לא החזירה הכספים שקיבלה עובר להסכם עד היום ולא גילתה הכספים שצברה במהלך הגישוואין ונשארו בכיסה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 כל התנהלותה של התובעת חסרת תום לב מעיקרה.

- 2 כן שהאמירה כי "מדיניות שיפוטית ראויה תומכת בכיבוד הסכמים שנערכו בין צדדים, על אחת
3 כמה וכמה שנערכו בכתב, וביתר שאת משאשורו וקיבלו תוקף של פסק דין" בהחלט תומכת בגישה,
4 כי יש לתת משקל רב לכל הסכם חתום, אף אם לא אושר בפני ערכאה שיפוטית, וכל שכן כשהצדדים
5 סברו שהוא בתוקף כל אימת וזה היה כדאי להם כך לסבור, כפי שארע בנידון דנן.
6 אף בנידון דנן נוכל לקבוע כנ"ל, כי התנהלותה של התובעת היא חסרת תום לב מעיקרה. הנתבעת לא
7 פנתה לבית הדין או לבית המשפט לביטול ההסכם במהלך כ 17 שנה מעת כריתתו, ואף לא בתחילת
8 ההליך הנדון לגירושין וחלוקת רכוש, אף שסברה עד עתה שהוא בתוקפו. ועתה, כשהגיעה עת
9 חלוקת הרכוש בגין הגירושין, ורק באמצעו, "נזכרה" לפתע לטעון כי ההסכם אינו בתוקפו. כמובן
10 שהדבר נוגד את האינטרס הציבורי, המצדיק יציבות באשר לתוקפם של הסכמים חתומים.

11 התייחסות לסעיף 17 להסכם הממון

- 12 באשר לכך נבהיר – בית הדין לא מתעלם מהאמור בסעיף 17 להסכם הגירושין, כי הצדדים יפנו
13 לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר את ההסכם, וכך לא נהגו הצדדים; אך בהתאם לאמור לעיל,
14 הצדדים סברו שההסכם אושר ע"י נוטריון, נהגו לפי הוראות ההסכם כ 15 שנה, ועד לאחרונה לא
15 ביקשו את ביטולו, כולל בתחילת ההליך לפירוק השיתוף. רק "ברגע האחרון", יום לפני דיון
16 ההוכחות בפירוק השיתוף, ולאחר הגירושין, החליטה התובעת לנסות

- 17 את מזלה ולתבוע את ביטולו של ההסכם. כך שגילו הצדדים דעתם שהם חפצים בו ושהם סבורים
18 שהוא בר תוקף עד להגשת התביעה; ובהתאם לפסיקה האמורה, די בכך כדי לקבוע כי

- 19 ההסכם החתום, מחייב אותם. כך שאף אם רשמו שיאשרו אותו בבית המשפט, והחליטו שלא לנהוג
20 כך לבסוף, אין זה פוגע בכל האמור לעיל; וכאמור, כל טענה כיום לאי תוקפו של ההסכם, הינה שלא
21 בתום לב.

22 ונוסיף הערה לקראת סיום כאשר לכך ובאשר פסק דין זה:

- 23 הצדדים רוצים, ואף כך נרשם בהסכם שביניהם, לחלוק את הרכוש לפי חוק יחסי ממון (לפי דין
24 תורה, אין בכלל דיון, שהרי הנכסים שייכים למי שהם רשומים על שמו אף ללא הסכם ממון), וכך
25 נהג בית הדין, כאשר הפסיקה כאן היא אף לאור הפסיקה המשפטית המקובלת, שהיא הפרשנות
26 המקובלת לחוק. אך גם ע"פ דין תורה, האמור בסעיף 17 להסכם כי "הצדדים יפנו לבית המשפט
27 למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון" אינו תנאי מתלה לחלות ההסכם, ולא נרשם כי
28 ההסכם מותנה כך וכד' או שההסכם יחול "בתנאי שהצדדים יפנו לבית המשפט וכו'"; והמשמעות
29 של הסעיף היא שלתוספת חיזוק הם כך יפעלו, ורצוי היה להם שכך הם ינהגו לכתחילה, אך לא
30 שההסכם לא יחול אם לא יאשרו אותו בבית המשפט, והראיה שאף הצדדים כך הבינו – שהרי נהגו
31 לפי ההסכם כל השנים אף שלא אישרוהו בבית המשפט... (וראו שו"ע חו"מ סימן סא סעיף טז,
32 שאף בתנאי מפורש, הולכים אחר כוונת כותבי השטר, ופה הוכיחו הצדדים את כוונתם האמיתית
33 שבשטר, בהתנהגותם בהתאם להוראות ההסכם במשך כל השנים).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 בעלות הנתבעת על הבית בנווה אילן, להבדיל מהמגרש

2 לסיום פסק הדין נבהיר ונעיר. כל נשכח כי לכאורה, המגרש והבית שעליו בנווה אילן, אינם

3 יחידה משפטית אחת – שהרי המגרש, שנרכש מדמי הדירה ברחוב הנמר, הוא שייך לתובע

4 מכח סעיף 5 ג' וסעיפים 7 א-ב להסכם הממון. ואולם, הבית שעל גביו, לכאורה דינו כנכס

5 שנרכש בחיי הנישואין השייך לסעיף 9 להסכם הממון.

6 לעיל התבאר כי הסכם הממון שבית הצדדים הוא בתוקפו. ונזכיר האמור בסעיף 7 ב

7 להסכם: "במידה ובמקום הנכס שנמכר נרכשו נכס ו/או נכסים אחרים, יהיו אף נכס או

8 נכסים אלו, נכסים שאין לאזן שווים, והם לא יכללו בהסדר איזון המשאבים. ואולם, היה

9 ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף שמקורו

10 ברכושם המשותף, יהיו רק החלקים בנכסים החלופיים אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים,

11 נכסים שאין לאזן שווים".

12 ובסעיף 9 להסכם נרשם: "הרכוש שיירכש ע"י הצדדים במהלך חיי הנישואין (למעט

13 הנכסים שאין לאזן את שווים כמפורט לעיל)... יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים".

14 הלכך, אף אם הנתבעת השתתפה בתשלומים כאלו ואחרים לבניית הבית בנווה אילן, כגון

15 בתשלום משכנתא, ארנונה וכד', יש לבחון האם יש בכך כדי להקנות לה חלק יחסי בבית

16 בנווה אילן (להבדיל מהמגרש), מכח ההלכות המקובלות ומכח לשון ההסכם (כגון מחמת

17 שלא רשמו אותו ע"ש שניהם אף שאת המסעדה כן רשמו ע"ש שניהם, הבית נבנה על גבי

18 קרקע השייכת לתובע לפי הסכם הממון והיא המסד לבית, ואף לפי סעיף 7 ב הנ"ל

19 להסכם).

20 אף אם נפסוק שאין לנתבעת חלק בבית עצמו בנווה אילן (להבדיל מהמגרש השייך בכל

21 מקרה לתובע), עדיין יש לבחון זכאותה להשבת החזרים בתמורה לכך שמימנה את הנכס

22 של התובע.

23 בסוגיה ספציפית זו באשר לחלוקת הבית שנבנה על המגרש בנווה אילן (להבדיל משאר

24 ההכרעות שבפסק דין זה), נבקש השלמת טיעונים בכתב מאת שני הצדדים בתוך 15 יום,

25 שלא יעלו על 4 עמודים לכל היותר, ובית הדין יוציא פסק דין משלים באשר לבית עצמו

26 בנווה אילן (להבדיל מהמגרש עליו בנוי הבית השייך כולו לתובע כאמור). יתכן ויהיה

27 צורך למנות שמאי שיעריך את המגרש בנפרד (השייך לתובע), ואת הבית הבנוי עליו

28 בנפרד.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

1 ברם, חרף כל האמור, ניתן כבר עתה לקבוע שיש להיעתר למבוקש לפינוי הנתבעת מהבית
2 בנווה אילן הרשום ע"ש התובע, ונבאר.

3 ע"פ החוק והפסיקה, אין בעלות לבית במנותק מבעלות הקרקע. ראו חוק המקרקעין, תשכ"ט-
4 1969 -

המחובר לקרקע

- 5
6 12. הבעלות בקרקע חלה גם על הבנוי והנטוע עליה ועל כל דבר אחר המחובר
7 אליה חיבור של קבע, זולת מחוברים הניתנים להפרדה, ואין נפקא מינה אם
8 המחוברים נבנו, ניטעו או חוברו בידי בעל המקרקעין או בידי אדם אחר.
9 היקף העסקה במקרקעין
10 13. עסקה במקרקעין חלה על הקרקע יחד עם כל המנוי בסעיפים 11 ו-12,
11 ואין תוקף לעסקה בחלק מסויים במקרקעין, והכל כשאינן בחוק הוראה אחרת.

12 כן ראו ע"א 294/82 קפמן-אסרף מהנדסים קבלנים בע"מ נ' אברהם לרמן, לט(2) 457 (1985) -

13 אין גם מקום להנחה, כאילו כל המגרש יעבור לבעלות הקבלן ורק חלק מן הדירות עבר
14 לבעלותו: אין בעלות נפרדת בין מקרקעין לבין המבנים שעליהם.

15 כך שאף אם תזכה הנתבעת בחלק מדמי הבית הכנוי על גבי הקרקע של התובע, עדיין זהו
16 רק שווי כספי, אך אין לה חלק בגוף הבית או בעלות בו.

17 האם די בכך כדי להורות על פינוי הנתבעת מהנכס?

18 לכאורה התשובה לכך חיובית, שהרי אף אם ייפסק שמגיע לה חלק יחסי מדמי הבית, עדיין
19 זה רק חיוב כספי ולא מדין בעלות, וממילא אין סיבה שהיא תמשיך לגור בבית שאינו שלה
20 (שהרי כבר הכרענו לעיל שהמגרש שייך לבעל).

21 דהיינו, עקרונית, מאחר ואין לנתבעת זכויות בעלות בבית, ניתן להורות על פינויה (וראו בפסה"ד
22 תיק 842067/5 במקרה דומה בו בית הדין הגדול הורה על פינוי איש מהבית).

23 יחד עם זאת, מאחר ויתכן והאישה זכאית לקבל כספים בגין חלקה בשווי הבית, יתכן ויש מקום
24 לעכב את הפינוי עד שתקבל את הכספים המגיעים לה. הדבר תלוי בנסיבות המקרה וביכולתה
25 הכלכלית של האישה. וראו פסק דין ע"מ (מתוזזי חיפה) 330/05 פלוני נ' אלמונית (נבו) 28.05.2006,
26 שם התגוררה האישה בדירה בבעלות האיש ומשפחתו -

27 האישה מתגוררת בדירת המגורים לפי רשות אשר ניתנה לה מאת המערערים, בעלי הדירה.
28 המערערים ביטלו רשות זו ועותרים לסילוק ידה של האישה ותשלום דמי שימוש מיום ביטול
29 הרשות ועד ליום פינוי האישה מהדירה. בית המשפט קמא קבע כי המערערים אכן רשאים
30 לבטל את הרשות, אך התנה את ביטול הרשות בתשלום פיצוי לאישה בגין השבחת שווי
31 דירת המגורים. כן, נקבע כי עד לביצוע התשלום רשאית האישה להמשיך ולהתגורר בדירת
32 המגורים ללא תמורה. המערערים טוענים כי יש לנתק את הקשר בין חובתם לשלם פיצוי
33 בגין השבחת דירת המגורים, לבין סילוק ידה של האישה מהדירה וחובתה לשלם דמי שימוש
34 בגין התקופה בה היא מתגוררת בדירה ללא רשותם. 16. אין בידי לקבל טענה זו. ככלל,
35 "הגם שרשות חינם ניתנת לביטול בכל עת, יש והביטול אינו תופס אלא אחרי מתן הודעה

34

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

סבירה בהתחשב עם הנסיבות המיוחדות של המקרה" (ע"א 657/71 יקותיאל נ' שר האוצר פ"ד כו (2), 564, 568 (1972)) ולפיכך, מקבל הרשיון אינו הופך למסיג גבול מייד עם ביטול הרשיון באופן פורמאלי (ע"א 463/79 ג'בראן לעיל). 17. יתרה מכך, השאלה אם להורות על פינויו של בר רשות קודם לפיצויו בפועל, אם לאו, נתונה לשיקול דעת בית המשפט בהתאם לנסיבות העובדתיות של כל מקרה ומקרה. (ראה דנ"א 10416/02 כדורי נ' רשות הנמלים והרכבות טרם פורסם 13.8.2003). נקבע כי מקום בו מקבל הרשות השביח את הנכס בהרשאה והסכמה מפורשת מלכתחילה, מאת בעל הנכס, אזי יש מקום להתנות את סילוק היד בתשלום פיצוי. "בית המשפט יצווה על סילוק ידו של המשיב מהדירה, וזה יותנה בכך, כי המערער ישלם למשיב את סכום הפיצוי כפי שייקבע (ע"א 463/79 לעיל, 413). וכן: "גראה לי כי יש להתנות את ביטול הרשיון ואת פינויו המשיב מהחלקה בפיצוי הולם עבור ההשקעות שהשקיע בחלקה ועבור הוצאותיו בגין חיסול עסקו המתנהל בחלקה מזה שנים רבות" (רע"א 2701/95 כנען נ' עבד אלטיף פ"ד נג (3), 151, 169. במקרה זה, נוכח משך שנות הנישואין הארוכות בהן התגוררו הצדדים בדירת המגורים עם בנותיהן, השקעת משאביהם הכלכליים בהשבת הדירה, והיעדר יכולת כלכלית ממשית המאפשרת לאישה לשכור לעצמה דירה אחרת, אני סבורה כי צדק בית משפט קמא את דחה את מועד פינוי האישה עד לאחר שתקבל את הפיצוי בגין שווי ההשבחה.

כך שעל התובע להוכיח לפחות כי ברשותו בטוחות למימוש פסק הדין, ככל וייפסק כי לנתבעת ישנה זכות כספית על הצי בית.

מסקנה 19

- 20 לאור כל האמור, בית הדין קובע כי הסכם הממון שבין הצדדים מיום 26.1.04 הוא בתוקפו, אף אם לא אושר ע"י הצדדים בבית המשפט בבית הדין או בפני נוטריון.
- 21 עוד יש לקבוע כי אף אם ההסכם לא היה בתוקפו, עדיין אין מקום לטענה לכוונת שיתוף ספציפי בנכס הרשום ע"ש אחד מהם (והשייך לו ע"פ סעיף 5 לחוק יחסי ממון), זאת לאור הסכם הממון שערכו, וכפי המבואר לעיל.
- 22 לאור הקביעה דלעיל כי ההסכם בתוקפו, אזי אין מקום לתביעה לאיזון זכויות כספיות ופנסיוניות, לאור האמור בסעיפים 5, 6 להסכם הממון, כי הזכויות הכספיות שבין הצדדים לא יאוזנו.
- 23 בסוגיה ספציפית זו כאשר לחלוקת הבית שנבנה על המגרש בנווה אילן (להבדיל משאר ההכרעות שבפסק דין זה), נבקש השלמת טיעונים בכתב מאת שני הצדדים בתוך 15 יום, שלא יעלו על 4 עמודים לכל היותר, ובית הדין יוציא פסק דין משלים כאשר לבית עצמו בנווה אילן (להבדיל מהמגרש עליו בנוי הבית השייך כולו לתובע כאמור). יתכן ויהיה צורך למנות שמאי שיעריך את המגרש בנפרד (השייך לתובע), ואת הבית הבנוי עליו בנפרד.

- 33 לאחר ההכרעה המשלימה, בית הדין אף יוציא הכרעתו כתביעת התובע כי הנתבעת תפנה את הבית בנווה אילן הרשום על שמו בלבד. כרם, ראו אף האמור בגוף פסק הדין באשר לכך.
- 34 לאחר ההכרעה המשלימה, ולאור האמור וכתביעת התובע (וראו לדוגמה החלטת בית הדין מיום 21.9.20), בית הדין אף יכריע בשאלה האם הנתבעת חייבת לשלם לתובע דמי שימוש על שימושה בביתו, כמקובל בפסיקה, מיום הגירושין ואילך ועד היום שתפנה את הדירה בפועל.

מדינת ישראל

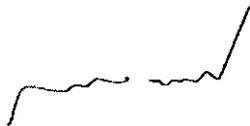
בתי הדין הרבניים

1 לאחר לבטים, לא ייפסקו הוצאות משפט לטובת התובע בגין הבקשה של הנתבעת לביטול הסכם
2 הממון, אף משום שיתכן ולאור הפסיקה לתשלום דמי שימוש לטובתו של התובע, לא יצא הוא נפסד
3 מהתמשכות ההליך בגין התביעה לביטול ההסכם, ואף לאור כל האמור לעיל בהרחבה.

ניתן כיום כ"ה באייר התשפ"א (07/05/2021).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

העתק מתאים למקור

משה ביטון, המזכיר הראשי

נתתם דיגיטלית ע"י הרב יעקב מ' שטיינהויז בתאריך 00:26 07/05/2021

תיק 1203515/5

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע: ירון ארמוזה ת"ז 059273144 (ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם)

נגד

הנתבעת: יפעת ארמוזה ת"ז 027421841 (ע"י ב"כ עו"ד אלי שרביט ועו"ד ליאת שקלרד)

הנדון: חלוקת רכוש - כריכה, חלוקת רכוש - כריכה

פסק דין משלים

בפסק הדין מיום 7.5.21 נפסק כי המגרש בנווה אילן שייך לאיש, והצדדים התבקשו להגיש השלמת טיעון ביחס למקור הכספים שהושקעו בבניית הבית שנבנה על המגרש וכאשר לחלוקת הבית שעל המגרש.

ונוכח האמור לקראת סיומו של פסק הדין מיום 7.5.21 –

בסוגיה ספציפית זו באשר לחלוקת הבית שנבנה על המגרש בנווה אילן (להבדיל משאר ההכרעות שבפסק דין זה), נבקש השלמת טיעונים בכתב מאת שני הצדדים בתוך 15 יום, שלא יעלו על 4 עמודים לכל היותר, ובית הדין יוציא פסק דין משלים באשר לבית עצמו בנווה אילן (להבדיל מהמגרש עליו בנוי הבית שייך כולו לתובע כאמור). יתכן ויהיה צורך למנות שמאי שיעריך את המגרש בנפרד (השייך לתובע), ואת הבית הבנוי עליו בנפרד.

והתקבלו טיעוני שני הצדדים (השלמת טיעון) כפי שהתבקשו.

טיעוני הצדדים

להלן עיקרי טענות האיש הרלוונטיות:

א. הכספים ששימשו לבניית הבית בנווה אילן הם בחלקם כספים שניתנו לו על ידי משפחתו ובחלקם כספי משכנתא שנלקחה ע"י האיש בלבד ושולמה מחשבונו האישי ולפיכך מדובר בכספים שאינם בני איזון על פי הסכם הממון.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ב. עלות הבניה עמדה על סך של כ- 2,400,000 ₪. מתוך התשלומים עבור הבניה שולם סך של 1,343,402 ₪ מחשבון הוריו של האיש. לטענת האיש הכספים ניתנו לו כהלוואה על חשבון ירושתו העתידית והדבר אושר במסגרת הסכם פשרה שנחתם בפברואר 2016 ושקיבל תוקף של פס"ד. בסעיף 5 להסכם הממון נקבע כי כספים שהנם בגדר כספי ירושה, לא יאוזנו.
- ג. יתרת הבניה בסך של 1,210,000 ₪ מומנה כאמצעות משכנתא שנלקחה מחשבוננו הפרטי של האיש. נכון למועד זה שולם מתוך המשכנתא סך של 362,716 ₪ והיתרה עומדת של סך של 847,284 ₪.
- ד. עמדת האיש היא שככל שבית הדין יקבע כי ניתן לשייך סכום כלשהו מהסכומים שהושקעו בבניית הבית כהשקעה של האישה, אזי יש לחייב את האיש להשיב לאשה את סכום ההשקעה בצירוף הפרשי הצמדה, ואין משמעות לשווי הבית היום.
- להלן עיקרי טענות האשה הירוונטיות:

- ה. לגבי הכספים שטען האיש כי קיבל מאמו על חשבון הירושה; מדובר בכספים אותם גנב האיש מאמו לאחר מות אביו. אמו של האיש תבעה אותו על כך ובהליך בוררות נקבע כי על האיש להשיב כספים אלו לאמו. לצורך השבת הכספים לאמו נטלו הצדדים משכנתא בגובה 850,000 ₪ במשותף, כאשר הוריה של האישה ערבים למשכנתא. יצוין בהקשר זה כי על בית הצדדים בנווה אילן היתה רשומה הערת אזהרה לטובת אמו של האיש להבטחת הסכם הבוררות.
- ו. האיש טען עד כה כי המגרש נקנה מכספי ירושה עתידית וכעת טוען כי הבנייה התבצעה אף היא מכספי ירושה עתידית. יובהר כי האיש מעולם לא קיבל ירושה עתידית ואין דבר כזה ירושה עתידית שלא במסגרת הסכם חלוקת עזבון. לא ניתן להסתמך על ירושה עתידית כאשר אדם יכול לשנות את צוואתו בכל רגע נתון.
- ז. הבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים מאחר וכל הכספים שנלקחו מאמו של האיש הוחזרו לה ע"י הצדדים.
- ח. על הבית נרשמה משכנתא אחת ויחידה שהוחזרה ע"י הצדדים. האיש מציג תמונה שקרית וצירף לטיעונו כל מיני משכנתאות והלוואות אשר שמו לא מוזכר בהן והם אינן קשורות לבית הצדדים.

דיון והכרעה

לטענת האיש, מתוך התשלומים עבור הבניה שולם סך של 1,343,402 ₪ שהנם כספים שניתנו לו כהלוואה על חשבון ירושתו העתידית, והדבר אושר במסגרת הסכם פשרה שנחתם בפברואר 2016 ושקיבל תוקף של פס"ד. האשה צירפה לטיעוניה את אותו הסכם פשרה; הסכם בוררות בין האיש

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ובני משפחתו. עיון בהסכם מפריך את טענות האיש. מההסכם עולה כי האיש היה חייב כספים לאמו והתחייב להשיב כספים אלו ולשם כך נטל משכנתא על הבית בנווה אילן לצורך השבת הכספים. כפי שכתוב בהסכם -

"והואיל: וירון חייב כספים לאורה שנטל ממנה ו/או מהמנוח וירון מסכים להשיב כספים אלה;

והואיל: וירון פועל בימים אלה לקבלת משכנתא על הבית בנווה אילן, כהגדרתו בהסכם להלן, במטרה להשתמש בכספי ההלוואה שיתקבלו כנגד המשכנתא לצורך השבת הסכום הראשון והשני, כהגדרתם בהסכם להלן."

וכן נכתב בסעיף 4.1.5 להסכם הבוררות -

"ירון מצהיר כי הוא פועל בימים אלו להשגת משכנתא על הבית בנווה אילן לשם קבלת הלוואה בסמוך לאחר חתימת הסכם זה, במטרה להשתמש בכספי ההלוואה שיתקבלו כנגד המשכנתא לצורך השבת הסכום הראשון עד ליום 31.12.2016."

ע"פ הסכם הבוררות, "הסכום הראשון" אותו התחייב האיש להשיב הנו בסך של 900,000 ₪ ו"הסכום השני" אותו התחייב להשיב הנו בסך של 1,500,000 ₪.

האשה הוכיחה כי הצדדים לקחו משכנתא משותפת בסך 850,000 ₪ ביום 9.3.16. תאריך זה חופף את החתימה על הסכם הבוררות בחודש פברואר 2016.

יוזכר כי האיש הכחיש בפני בית הדין כי הצדדים לקחו משכנתא על הבית בנווה אילן לצורך החזרת הכספים לאמו.

וכך טען בדיון מיום 22.12.20 (מתוך הפרוטוקול) -

ב"כ האישה: האם זה נכון שלקחתם הלוואה בשביל להחזיר לאמא שלך?

האיש: לקחתי הלוואה לצורך המסעדה, לא לצורך הדירה.

ב"כ האישה: האם שילמתם לאמא שלך מיליון ₪ מהמשכנתא?

האיש: לא.

ברם, לנוכח ההוכחות שצירפה האשה, הרי שטענתו הנ"ל אינה אמת. הוכח כי נלקחה משכנתא על הבית בנווה אילן לצורך החזרת הכספים שהאיש לקח מאמו.

שני הצדדים הסכימו כי לצורך החזרת הכספים לאמו של האיש נמכרה בנוסף דירה בתל אביב שנרכשה בשנת 2009 בתקופת החיים המשותפת. ע"פ הנאמר ע"י האשה בדיון מיום 22.12.20, הדירה נמכרה תמורת 1.4 מליון ₪.

האיש טען כי הדירה נרכשה מכספים שנתנו לו במתנה מאביו. ראו טענותיו בדיון מיום 22.12.20 (מתוך הפרוטוקול) -

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האישה: כמה כספים החזרת לאמא שלך?

האיש: 1 מיליון.

ב"כ האישה: אנחנו טוענים 2 מיליון, בכל מקרה איך החזרת את המיליון ₪ האלה,

האיש: היה לי דירה בתל אביב, מקבוצת רכישה, לקחתי את הכסף מאבא שלי.

אלא שהאיש לא הביא כל הוכחה לכך שהדירה בתל אביב ניתנה לו במתנה מאביו.

הדירה בת"א אמנם נרשמה על שם האיש בלבד, אך אין די בעובדה זו בלבד להעיד כי נרכשה מכספי מתנה שנתן אביו של האיש.

משכך, מאחר והדירה בת"א נרכשה בתקופת הנישואין ולא הוכח כי נרכשה מכספים חיצוניים, הרי שהיא משותפת. נפנה לסעיף 9 להסכם הממון שערכו הצדדים בו נכתב: "... הרכוש שיירכש ע"י הצדדים במהלך חיי הנישואין, (למעט הנכסים שאין לאזן את שווים כמפורט לעיל), וכל פרטי רכוש שיחליטו הצדדים שהוא רכוש משותף, יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים". סעיף זה לא החריג מהנכסים המשותפים נכס הרשום על שם צד אחד בלבד, ולכן העובדה כי הדירה בת"א נרשמה על שם האיש, אינה פוגמת בכך שהיא משותפת.

סיכום ביניים: עלות בניית הבית בנווה אילן מומנה מכספים אשר נטל האיש מאמו ואותם השיב לה באמצעות לקיחת משכנתא משותפת על הבית ובאמצעות מכירת בית משותף בתל-אביב. סה"כ שילמו הצדדים לידי האם לפחות 2,300,000 ₪ (900,000 ₪ "הסכום הראשון" + 1,400,000 ₪ סכום מכירת הבית בת"א). מכאן כי כספים אלו הינם משותפים.

אלא שלטענת האיש לא די היה בכספים שלקח מאמו על מנת לממן את הבניה והוא לקח לשם כך משכנתא על שמו בסך של 1,210,000 ₪. האיש צירף אישורי משכנתאות בסכום כולל של 1,210,000 ₪. 4 מתוך המשכנתאות נלקחו בשנת 2010, ושלוש לקראת סוף שנת 2009. נזכיר כי בכתב התביעה טען האיש כי בניית הבית התחילה בשנת 2008 והסתיימה לקראת שנת 2010. מדוע אם כן נלקחו משכנתאות עבור בניה שכבר הסתיימה? אין אלא להסיק כי המשכנתאות אותם צירף האיש לא נלקחו עבור בניית הבית.

לכך נוסיף כי האיש טען שבניית הבית בנווה אילן עלתה 2,400,000 ₪. כפי שצוין לעיל, הדבר בהחלט תואם את סך הכספים שנלקחו מאמו של האיש שהנו 2,400,000 ₪, ולא ברור מדוע נדרשה משכנתא נוספת למימון הבניה כטענת האיש.

מסקנה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

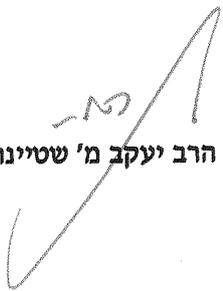
למסקנת הדברים, כלל הבניה של הבית בנווה אילן מומנה מהכספים שנטל האיש מאמו, אשר הושכו לה מכספים משותפים של הצדדים, כפי שפורט לעיל. המסקנה היא כי האשה הוכיחה שהבית נבנה מכספים משותפים של הצדדים.

לאחר שהגענו למסקנה זו, הרי שיש לחלק את שווי הבית בנווה אילן כיום בין הצדדים (להבדיל מהמגרש).

לצורך כך היה מן הראוי למנות שמאי אשר יישום את שווי הבית כיום, בנפרד משווי המגרש. ברם, הואיל והוגש ערעור על פסק הדין הראשון באשר לבעלות המגרש ושאר דברים, לא נראה שיש מקום לנקוט בצד זה כבר עתה.

טענות נוספות שעלו במסגרת השלמת טיעוני הצדדים ואינם בכלל הבקשה הספציפית שהתבקשה בפסק הדין הראשון המצוטט מעלה באשר לנושא הטיעונים, לא יקבלו התייחסות במסגרת פסק דין משלים זה. כמקובל, הצדדים רשאים להגיש בקשות לתיק כהבנתם. נעיר לסיום - החלטה זו נחתמה למעשה כבר ביום 20.6.21, ברם, בשל כשל במערכת המחשוב, התברר עתה שהיא הופיעה כ"לא חתום", ולכן נחתמה היום בשנית.

ניתן ביום כ' בתמוז התשפ"א (30/06/2021).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי - אב"ד

העתק מתאים למקור
משה ביטון, המזכיר הראשי
נחתם ידנית על ידי אחד הדיינים, עקב בעיות מחשוב.

נספח 3

אישורים על לקיחת משכנתא

עמ' 131

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2061173-04-67

יתרה ל: **138,828.05 ₪** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי **200,000.00 ₪**

תאריך העמדת **18.11.09**

תאריך סיום **10.12.39**

מועד חיוב **10** לחודש

חשבוניות קודמים

סכום לתשלום	חודש
0 ₪	דצמבר
0 ₪	נובמבר
0 ₪	אוקטובר

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2061173-02-69

יתרה ל: **171,570.50 ₪** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי **250,000.00 ₪**

תאריך העמדת **24.08.09**

תאריך סיום **10.09.39**

מועד חיוב **10** לחודש

תשלומים קודמים

סכום לתשלום	חודש
0 ₪	דצמבר
0 ₪	נובמבר
0 ₪	אוקטובר

פרטי משכנתא

הלואה מספר 10-2061-173-05-66

יתרה ל: **₪35,000.91** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום
הלואה מקורי **₪50,000.00**

תאריך העמדת **25.01.10**

תאריך סיום **10.02.40**

מועד חיוב **10** לחודש

תשלומים קודמים

סכום לתשלום	חודש
₪ 0	דצמבר
₪ 0	נובמבר
₪ 0	אוקטובר

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2061173-08-63

יתרה ל: **214,396.84 ₪** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי **300,000.00 ₪**

תאריך העמדת **29.06.10**

תאריך סיום **10.10.40**

מועד חיוב **10** לחודש

חשילומים קודמים

סכום לתשלום	חודש
0 ₪	דצמבר
0 ₪	נובמבר
0 ₪	אוקטובר

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2061173-06-65

יתרה ל: **139,824.30 ₪** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי **200,000.00 ₪**

תאריך העמדת **11.02.10**

תאריך סיום **10.02.40**

מועד חיוב **10** לחודש

תשלומים קודמים

סכום לתשלום	חודש
0 ₪	דצמבר
0 ₪	נובמבר
0 ₪	אוקטובר

פרטי משכנתא

הלואה מספר 10-2061173-03-68

יתרה ל: **34,623.68 ₪** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום
הלואה מקורי **50,000.00 ₪**

תאריך העמדת **20.10.09**

תאריך סיום **10.11.39**

מועד חיוב **10** לחודש

תשלומים קודמים

סכום לתשלום	חודש
0 ₪	דצמבר
0 ₪	נובמבר
0 ₪	אוקטובר

|||

○

>

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2061173-07-64

יתרה ל: **₪113,043.80** 10.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי **₪160,000.00**

תאריך העמדת 06.05.10

תאריך סיום 10.05.40

מועד חיוב 10 לחודש

חשלושים קודמים

סכום לתשלום	חודש
₪ 0	דצמבר
₪ 0	נובמבר
₪ 0	אוקטובר

כרטיסי אשראי
 חשבון 912-200030/32

נספח
 - 6 -

לאומי ויזה 1419

10.06.21 ₪ 62.08

ארמוזה ירון
 כ. בנקאי

לאומי ויזה 7527

10.06.21 ₪ 19,064.62

ארמוזה ירון
 כ. בנקאי

לאומי מסטרקארד 3041

02.07.21 ₪ 0.00

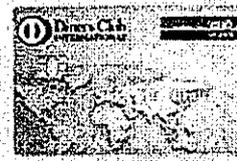
ארמוזה יפעת
 כ. בנקאי

לאומי דינרס 5355

10.06.21 ₪ 350.47

ארמוזה ירון
 כ. בנקאי

לאומי דינרס 8758

10.06.21 ₪ 19,170.78

ארמוזה ירון
 כ. בנקאי

לאומי דינרס 8053

10.06.21 ₪ 0.00

ארמוזה ירון
 כ. בנקאי

נספח 4

אישורים משותפים שניתנו ביחס לבית המגורים

עמ' 140

214

https://mybartech-net.co.il/PermitApplicationDetails?Definition_Entity_Type=51&Entity_Type=PerEntity_Number=20100

פרטי מקרקעין:

מספר חלקה

מספר חלקה

מספר מוש

כתובת:

עובנה	נורה אילן	יישוב
דירה	עד מספר בית	רחוב
	מספר בית	
	433	

בעלי עניין:

שם	ארמוזה ירון ויפעת.	סוג	
	רשות מקרקעי ישראל	מבקש	
	שריבט אורי	בעל הנכס	
		עורך	

תעודות: לא קיימות תעודות לבקשה זו

ישיבות: בקשה זו טרם שובצה לישיבת ועדה

נספח 4

נספח

16°C בחיר

המלך נאו כרד לחפש

מערכת GIS

הודעות בנושא תכנון בנייה

תוכניות בניין עיר

ישיבות ועדה

רישוי בנייה

תוצאות חיפוש בקשות:

עמוד זה מציג את תוצאות הבקשות שנמצאו על פי נתוני החיפוש

תזרה לסדר חיפוש

שם המבקש	מקרקעין	כחובת	סטטוס	מספר תיק בניין	מספר בקשה
ארמונה ירון	מוש: 29708, מגרש: 433, תוכנית: מי/מק/133/ד-1	נוה אילן, 433	היתר	430433	בקשה להיתר 20140545 תאריך פתיחה 13/08/2014 פרטי הבקשה >>
ארמונה ירון ויפעת.		נוה אילן, 433	פתיחה	430433	בקשה להיתר 20100684 תאריך פתיחה 09/08/2010 פרטי הבקשה >>
ארמונה ירון ויפעת.		נוה אילן, 433	היתר	430433	בקשה להיתר 20080502 תאריך פתיחה 05/11/2008 פרטי הבקשה >>

נספח 8

רישום המגורש בנווה אילן בטארבן דוארנס א

Neve Ilan

שלום רב, בהמשך לתייל ששלחתי אליכם לפני מספר שבועות, ולאחר שהי בקשות למספר תבהרות לעניין זה, אנו מצרפים בזה מסמך שהוכן על ידי

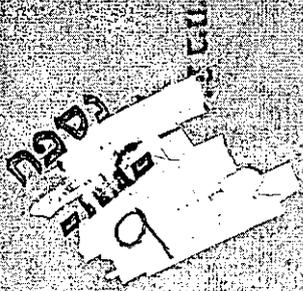
11 בינואר

יורן ארמונד <orj@armoz.com>

מהאתר שילחתי לך לפני אחרון ספלי בזה את

במספר 11 בינואר 2018 07:32 <yal@armoz.com>

ותור ארמונד <orj@armoz.com>

נספח 5

התכתבויות של יפעת בקשר לבניית
הבית וחשבון החשמל על שם יפעת

עמ' 144

לכבוד:
יפעת וירון ארמוזה
נווה אילן

הנידון: גמר תשלום עבור בניית שלד, ריצוף וטייח מגרש 433.

הנני מאשר קבלת תשלומים עבור ביצוע עבודת בניית שלד, ריצוף וטייח כדלקמן:

תאריך	סכום
22/06/09	28,875 ש"ח
02/07/09	81,428 ש"ח
30/07/09	76,226 ש"ח
20/08/09	48,215 ש"ח
27/08/09	46,600 ש"ח
19/09/09	87,065 ש"ח
31/12/09	93,836 ש"ח
01/03/10	98,356 ש"ח
24/03/10	96,500 ש"ח
27/04/10	100,750 ש"ח
01/06/10	58,625 ש"ח
13/07/10	90,132 ש"ח
01/12/10	5,000 ש"ח
13/12/10	5,000 ש"ח

סה"כ 916,608 ש"ח

כמו כן, קבלת סך של 5,000 ש"ח היום שמהווה סילוק סופי מלא ומוחלט על כל התמורה המגיע לי ממך עבור ביצוע עבודת בניית השלד, ריצוף וטייח במגרש 433 בנווה אילן.
אין לי ולא תהיינה לי כל טענה או תביעה כספית אחרת בגין התמורה המגיע לי ממך.
הריני לאשר כי על העבודות כולן שביצעתי אני או מי מטעמי תחול תקופת בדק ואחריות כאמור בחוק מכר דירות תשלי"ג 1973

חתימה
חמדה טוב 2003

אורי שרביט @ 20.7.2010
בהמשך לסיור מאתמול מצ"ב דוח גמר ראשוני
לעיונכם אנא העבירו העתק לאמיר יום טוב אורי

6

אורי שרביט 28.7.2010
אל אני ✓

היי יפעת
מצ"ב דוח מהיום
כנראה שלא אצליח להגיע מחר ואין לי גישה למניפה
כרגע
אגדה לך אם תוכלי לעבור עם הצבעי על הצבעים במידה
ולא תסתדרו
אנסה לעשות זאת ליום שישי בבוקר.
יום טוב
אורי

בתאריך 20 ביולי 2010 15:51, מאת yifat armoza
<yifatarmoza@gmail.com>
יתכן ואני לא רואה, חסר לי ניקיון הבית והבייסמנט
וסגירת הבייסמנט.

17.7.2010 yifat armoza

אל Yaron, אורי ✓

היי,

להלן הדברים הדחופים לשבוע זה:

סיום צביעת הבית

בחירת צבע קיר לאח

עבודת רובה

אישור צבעי אמבטיות למוטי

התקנת דק

סיום עבודות חשמל פנים וחוץ

התקנת מעקות פנים

התקנת מדרגות

התקנת מקלחונים

ועקות חוץ - סיום מדידות ובדיקה מתי מתקינים אותם

החלטה לגבי זכוכית גדולה מעל דלת כניסה

זיום דלת כניסה

זיום פיתוח חוץ

זיום התקנת בריכה

נילום ביוב

קידום אישור דיין וטופס 4

ד"ר

ייקיון הבית

הגירת הבייסמנט

הזמנת דשא

הזמנת גיבון

התקנת דלתות פנים

זגירת חברת הובלה

בדיקת תאריך פיטרו הכט

קנייה של דברים בסיסיים לשירותים / אמבטיות / סלי
בביסה לחדרים

קניית שטיח

אלי - בדיקה מה קורה עם הארונות והמטבחון.

אלו הדברים שאני זוכרת, נא להדפיס ולרשום תאריך ליד
כל דבר, מצרפת טבלה שהתחלתי.

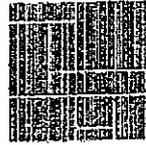
שבוע פורה ומלא עשייה נפלאה לכולנו

המשך יום נהדר,

יפעת ארמוזה

68

רח' המרפא 1 בנין פארק סנטר הר-חוצבים - ירושלים
ת.ד. 45206 מיקוד 91451
טלפון: 02-6795780 פלאפון: 054-9200201
פקס-02-5860827
דואר אלקטרוני: SHARVITU@GMAIL.COM

אורי שרביט

תכנון אדריכלי ועיצוב פנים

לכבוד
יפעת וירון ארמוזה.
א.ג.נ.,

הנדון: דו"ח גמר לבנין.

- בסיוור שנערך היום נמצאו הליקויים הבאים :
1. יש לבצע סגירות ע"י רובה בין זווית חלון ובין ארגז התריס.
 2. סגירות בין הקרמיקות למסגרת ארגז התריס.
 3. עדיין לא נפתח פתח אויר חוזר למזגן בחדר ארונות בחדר שינה הורים.
 4. יש לתאם עם עובד של אריכא שיגיע לפינישים.
 5. יש לתקן שפכטל וצבע מסביב לאדני חלונות.
 6. תיקון קיר ופנלים בחדר אירוח עליון.
 7. עדיין לא תוקנו הפינות מסביב לחלונות בקיר דלת כניסה.
 8. יש לתקן את הקיר בין פרגולתבטון במרפסת ובין קופינג הגג.
 9. הטיח הפיגמנטי בקרניז עדיין לא הושלם ובחלקו הושלם בצבע שונה בתכלית.
 10. תיקוני טיח בקירות מרפסתפרגולתבטון.
 11. תיקונים מסביב לתאורת מדרגות.
 12. תיקוני טיח אחרי עבודת המסגר בין החיבורים לקירות.
 13. חצרות אנגליים מולאו זבל בשנית ויש לרוקנם שוב.
 14. קופסת ביקורת במטבחון יש להחליף את המכסה לאטום.
 15. סנפיר צריכיסלבוא ולבדוק האם הפתח של חדר המכונות מתאים להם ומהיכן הם מתכוונים לנקז אתחדר המכונות במקרה הצפה של המשאבה.

רשימה זו היא בנוסף לרשימה קודמת ולא במקומה

7d

רח' המרפא 1 בנין פארק סנטר הר-חוצבים - ירושלים
ת.ד. 45206 מיקוד 91451
טלפון: 02-6795780 פלאפון: 054-9200201
פקס-02-5860827
דואר אלקטרוני: SHARVITU@GMAIL.COM

אורי שרביט

תכנון אדריכלי ועיצוב פנים

לכבוד
יפעת וירון ארמוזה.

א.ג.נ.,

הנדון : סיכום פגישה שנערכה ברשפון 11.8.09

בפגישה שנערכה ברשפון בנוכחות יפעת וירון ארמוזה, דלית ואנכי
היתקבלו ההחלטות הבאות :

1. בקומת החלל יש לבצע הכנות לביוב, הזנת מים, ולוח חשמל קומתי.
2. חימום המבנה יעשה ע"י חימום תת רצפתי, המבער יעבוד על גז ולא על סולר. יש לבדוק אפשרות חימום תת רצפתי בחדר עם פרקט מול ציפוף הצנרת ברצפה.
3. יש להעביר הצעות תכנון עבור קיר הכניסה מימין גם בתלת מימד לנוכחים לפני בניית הבלוק.
4. בעתיד מבואת הבית תסגר ע"י בניית קיר זכוכית עם פרופיל בלגי מתכת וישמש כחדר מבואה לבית.
5. ביציאה מפינת האוכל לדק יש להרחיב את השטח ע"י הזזת הקיר פיתוח מטר שמאלה.
6. יש להוסיף נקודת חשמל למרקיזה ביציאה מפינת האוכל.
7. יש להוסיף מדרגות מאזור הדק בפינת האוכל לגינה עליונה.
8. יש לתקן מטבח לפי שרטוט מצורף, לא מבטלים את החלון לשכן.
9. מוסיפים קיר 10 ס"מ בנישה שמאלית ליד פינת אוכל.
10. קדיחת חור 6" מאחורי קולט אדים כולל רשת נגד חרקים מהצד האחורי, הקדיחה תעשה אחרי בניית בלוק עם מקדח יהלום ולפי מיקום מדויק לאחר אישור המטבח הסופי.
11. שני חדרי שינה ילדים זהים לפי תכנון חדש כולל חשמל.
12. אמבטיה ושירותי אורחים מוסכם.
13. יש להכין מחסנים מתחת למהלכי מדרגות פיתוח.
14. יש להכין חצר אנגלית עבור קומת החלל ולמלא אותה אדמה בשלב ראשוני.
15. פיתוח - מדרגות פיתוח מאבן, מעברים לבית ומסביב לבריכה וביציאה מפינת אוכל יהיה דק איפאה וביציאה מהסלון גרניט סורצלן.

16. יש להכין ערוגה מימין לבית ברוחב 60 ס"מ באורך הבית ועל קיר השכן ולהכין עבורה נקודת מים וחשמל לתאורה.
17. יש להכין בקפיצה בין ריצוף מפלס הסלון לסלעים מקום לגינה.
18. בחדר הורים פינת איפור זזה לקו מיטה ומתפנה מקום לשזלונג.
19. יש להכין פינת מיני בר מתחת לטלויזיה.
20. יש להכין חור למיבש כביסה.
21. בוטלו הארובות מחדר ההסקה וכן לקמין עקב החלטה על חימום בגז היונקרס יהיה במרפסות, וארובת הקמין תצא מהקיר החיצוני השמאלי.
22. יש לקיים פגישה עם אנשי אזעקות לגבי המערכת בבית.
23. יש להכין רמקולים היקפיים בכל הבית.
24. יש להכין הרמוניקת שינויים לאחר גמר ואישור תיקונים אלה.

בכבוד רב
אורי שרביט

ארמוזה יפעת וירון
נווה אילן, מגרש 433

9085000

שטח מס' 34
נסח 3

תאריך 04/01/18
ריצה 13

מ ק ו ר

חשבונית מס מספר 5232

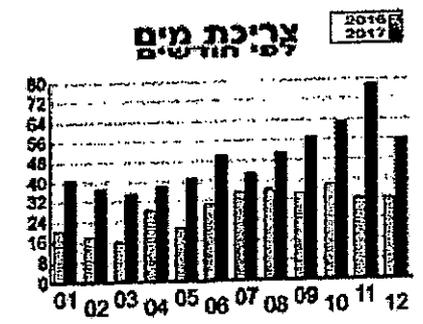
מימי מבואות ירושלים
אגודה חקלאית מרכזית שתופית בע"מ
רח' הדר, 1 אזור תעשייה הר-טוב 99067
טלפון 02-9911679 \ פקס 02-9911738
עוסק מורשה 570020107

ת.ז.ע.מ 59273144
צרכן 44830433
ח"ן 44830433

דצמבר 2017

לתשלום			צריכה	קריאה נוכחית		קריאה קודמת		פרטי המונה
סה"כ	מחיר	כמות		קריאה	תאריך	קריאה	תאריך	
30.48	2.903	10.5	56	1635	31/12	1579	30/11	100043015 מס 3 נפשות (3)
349.67	7.685	45.5	תעריף א תעריף ב					צריכה ביתית מצטברת 590
380.15				סה"כ חיובים				
0.19				עיגול סכומים				
380.34	סה"כ לפני מע"מ							
64.66	מע"מ 17.00 %							
445.00	נטו לתשלום							

צריכת מים
לפי חודשים

תאריך תשלום 19/01/18

אי תשלום חן' במועד יגרום לניתוק אספקת המים ללא התראה נוספת.
ניתן לשלם בבנק הדואר /או בבנק דיסקונט חן' 167665 בית שמש בלבד.
תשלום חשבונית וביזורים נוספים נגישים כעת באתר החדש mimi-mevoot.co.il

יתרת חשבוני לפני הוצאת חשבונית זו (ח)

יתרה כולל חוב קודם (ח) 445.00	החשבון יוגש לבנק 10	סניף 912	חשבון 21430023
לא לתשלום - הוצאת קבע			

חותמת וחתימת הבנק	הודעת זיכוי	וי מבואות ירושלים - נווה אילן
	דצמבר 2017	פון 02-9911679
	005232	02-9911738
	מס' חשבון	רשום 570020107
	לתשלום עד	מוטב 4-25333-8
	19/01/18	ח"ן בבנק הדואר 62-04753
	0044830433	יד צרכן ארמוזה יפעת וירון
		הסכום לתשלום

נספח 6

רשימת חברי מליאת הרשות
המקומית ורשומות התמיכה של ירון
ביפעת בפייסבוק

עמ' 155

נספח 6.א

דף הבית < המועצה < יישובי המועצה < מנהיגות ישובים < רשימת חברי המליאה

רשימת חברי המליאה

שם	תפקיד	טלפון	נייד	מייל
מרדכי רחמים	אביעזר	050-3852150		rahamim514@walla.co.il
ראובן שמעון	אבן ספיר	050-5302997		nofia@netvision.net.il
אביסף דדון	אדרת	054-4489789		avisaf2@gmail.com
נהרי שאול	אורה	052-4317302		shauln@amana.org.il
אלמוג בן שלום	אשתאול	050-3683377		Almog@xprint.co.il
שושני יניב חיים	בית זית	054-5636600		yanivshoshani@bezeqint.net
בן עבו יצחק	בית מאיר	050-2632018		benabuizhk@gmail.com
אבו דוד	בית נקופה	050-2604062		rakefet1802@walla.com
אלוני ישראל	בקוע	0522-332817		aloni60@gmail.com
בוזגלו דוד	בר גיורא	054-7677634		Davidb99880@gmail.com
בן אהרון יהודה	גבעת יערים	050-3633861		yehuda@mimi-mevoot.co.il
נורית יעקובוביץ	גבעת ישעיהו	050-6285331		Owner100@walla.co.il
זרביב אביחיל	גיזו	052-2538121		zaviv.avihail@gmail.com
גבריאל דהן	גפן	052-2513461		
פליישמן אברהם	הראל	0505-617783		avi.fleishman@gmail.com
אילנה דוד	זכריה	050-2182051		llana30111965@gmail.com
כהן חיים	זנוח	052-2635643		
אלירז בני	טל שחר	052-7250757		beni@m-yehuda.org.il
בר דוד יוסף	יד השמונה	0544-341871		ybd1644@gmail.com
ורדי אלון	ישעי	053-4444124		alonvardi12@gmail.com
בן ברוך שמעון	כסלון	053-7669891		shimon.2701@gmail.com
סיידוף רוסי	כפר אוריה	054-4292960		rosisaido@gmail.com
אבי גנון	לוזית	050-5897811		Aviganon116600@gmail.com
אלעד גולדנברג	מבוא בית"ר	54-818-8832		
צמח ראובן	מוצא עילית	053-7770979		rzmh0139@gmail.com
מדינה נתן	מחסיה	052-7144941		5natanmedina@gmail.com
אברהם ברששת	מטע	052-2879755		Avrahambar48@gmail.com
רון דוד	מסילת ציון	052-3579341		ronid_20@walla.co.il
יואב ויצמן	מעלה החמישה	050-9465982		Yoavw4@gmail.com
ארמוזה יפעת	נוה אילן	052-2871576		yifatarmoza@gmail.com
ירמיהו דוד	נוה מיכאל	050-7489922		yirmyd@kkl.org.il
סמאח סלאימה	נווה שלום	054-9792389		samah44@gmail.com

Here's a New Shortcut to Profile

Shortcuts are now personalized to show the things you use most. הציגי את הגדרות סרגל קיצורי הדרך

m-y-net.co.il

לאפשר לכל ילדה להאמין בעצמה

האתר של מגזין בקיצור - המגזין של מטה יהודה

5 Comments

Aliza Lewinson and 21 others

Share

Comment

Like

Yaron Armoza נמצא עם Yifat Armoza

9 במרץ 2018 06:39

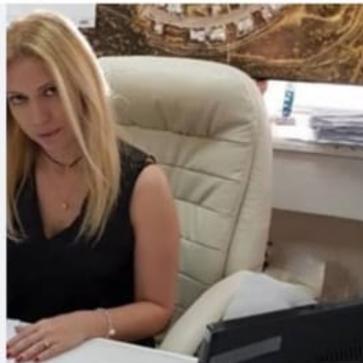
מנהיגה, מעוררת השראה ומודל לחיקוי- זוגתי

m-y-net.co.il

לאפשר לכל ילדה להאמין בעצמה

האתר של מגזין בקיצור - המגזין של מטה יהודה

2 Shares • 64 Comments

235

Share

Comment

Like

Here's a New Shortcut to Profile

Shortcuts are now personalized to show the things you use most. הציגי את הגדרות סרגל קיצורי הדרך

Share Comment Like

Yifat מרגיש גאה עם 😊 Yaron Armoza Agricultural School Ein-ב Armoza Kerem בית ספר חקלאי עין כרם. 31 בדצמ' 2017 09:34 at • ירושלים

יפעת שלי בפאנל מנהיגות ואחריות חברתית יחד עם הח"כים איציק שמולי ומיקי לוי, בפני דור העתיד שלנו בתיכון עין כרם. היה מרתק ומעורר השראה

שמרי ... Agricultural School Ein Kerem בית השכלה • ירושלים 487 סימוני צ'ק אין

80 Comments Aliza Lewinson and 233 others

LIVE

האש נעה במהירות

Yaron Armoza

גל השו"פיות נמשך: האש בוער כאן בנווה אילן! גאה בזוגתי שמנהלת את המצב בקור רוח ובמסירות לתשבים. – בנווה אילן, התפרצות

24 בנוב' 2016 מהודעת בזכרון

40 תגובות

Naomi Barazani ו-230 נוספים

08:43

טוריה: 3 חיילים טורקים נהרגו במתקפת דאעש בצפון המדינה

הגיבי

לייק

Here's a New Shortcut to Profile

Shortcuts are now personalized to show the things you use most. הציגי את הגדרות סרגל קיצורי הדרך

53 Comments

Aliza Lewinson and 199 others

Share

Comment

Like

... **Yaron Armoza** נמצא עם **Yifat Armoza**

at 17:20 2018 באוק' 25

זה הזמן למנהיגות נשית... יופי של סיכום, יאללה ליעד
הבא!!!

m-y-net.co.il

דיעה: זה הזמן לשלב נשים ראויות
במליאת המועצה ובוועדים המקו...

האתר של מגזין בקיצור - המגזין של
מטה יהודה

7 Shares • 95 Comments

184

Share

Comment

Like

... **Yifat Armoza** נמצא/ת עם **Yaron**

Armoza ועם **ירין ארמוזה** ב-היכל הפיס
ארנה ירושלים.

at 21:11 2018 באוק' 13 • ירושלים

נספח 7

העתק מהסכם הממון הלא מאושר
מיום 26.1.2004 (יום לפני החתונה)

עמ' 161

הסכם יחסי ממון

שנערך ונחתם ביום 26 לחודש ינואר 2004

בין:	ירון ארמוזה ת.ז. 59273144	מצד אחד
לבין:	יפעת שניידר ת.ז. 28147141	מצד שני

והואיל: והצדדים עומדים להינשא, והם חפצים להסדיר את יחסי הממון שביניהם, בטרם נישואיהם בהתאם לאמור בהסכם זה;

אי לכך הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

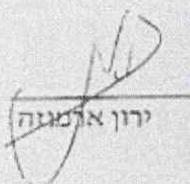
1. המבוא להסכם זה הינו חלק בלתי נפרד מהסכם זה.
2. הצדדים מסדירים בהסכם זה את יחסי הממון שביניהם בטרם נישואיהם.
3. הצדדים מסכימים כי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תש"לג-1973 (להלן "החוק") יחול על היתסים שביניהם בכפוף לשינויים שהוסכמו בהסכם זה.
4. הצדדים מצהירים ומסכימים כי הזכות לאיוון משאבים ולמימוש זכות איוון משאבים מכוח החוק, תוקנה לכל אחד מהצדדים בהתקיים אחד מן המקרים הבאים:
 - א. במקרים הקבועים בחוק.
 - ב. מיום שהגיש אחד הצדדים תביעה לגירושין ו/או להתרת הנישואין (להלן "תביעת גירושין") נגד משנהו לבית הדין המוסמך.
5. מוסכם בזאת כי הנכסים ו/או הזכויות של ירון המפורטים להלן לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלות ובחזקת ירון בלבד וליפעת לא יהא חלקים בהם:
 - א. כספים, ניירות ערך, קופות גמל, פנסיה ביטוח חיים וכן נכסים או זכויות שהוא עתיד לקבל בירושה או במתנה במהלך הנישואין וכל זכות סוציאלית מסוג או מין שהוא שיש לירון כיום או שיהיו לו בעתיד.

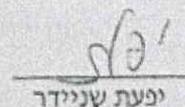
צדדים
ירון
יפעת

- ב. כל הזכויות של ירון **כמעבדת השניים** שבבעלותו לרבות מניות בחברה, דיבידנדים, דמי ניהול, שכר ואו כל כספים אחרים שישולמו לירון ע"י החברה, ואו בקשר אליה.
- ג. מחצית הזכויות בדירה ואו התמורה ממכירת הדירה ברחי הנמר 19 בשכונת מלחה בירושלים.
- ד. כל כסף ואו נכס שקיבל או שיקבל ירון בירושה.
6. מוסכם בזאת כי הנכסים ואו הזכויות של יפעת המפורטים לחלו לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלותה ובחזקתה בלבד ולירון לא יהא חלקים בהם:
- א. כספים, ניירות ערך, קופת גמל, פנסיה ביטוח חיים וכנ"ל או זכויות שהיא עתידה לקבל בירושה או במתנה במהלך הנישואין וכל זכות סוציאלית מסוג או מין שהיא שיש ליפעת כיום או שיהיו לה בעתיד.
- ב. הדירה ברחי **שמחה הולצברג 14** בפסגת זאב בירושלים הרשומה על שם יפעת ואו כל דירה אחרת שתכנס במקומה או כל נכס דלא נידי שיהא לה בעתיד או שתקבל בירושה או במתנה.
- ג. מכונית קאיה מודל 1998 או כל כלי רכב אחר שירכש במקומו.
- ד. כל נכס ואו כספים שקיבלה או תקבל יפעת בירושה.
7. היה ובמהלך הנישואין יימכרו הנכסים המצויים בבעלותו של מי מהצדדים, כי אז:
- א. התמורה שהתקבלה ממכירת הנכסים, תיחשב אף היא כנכס שאין לאזן את שוויו, ושלא ייכלל בהסדר איזון המשאבים.
- ב. במידה שבמקום הנכס שנמכר נרכשו נכס ואו נכסים אחרים, יהיו אף נכס או נכסים אלו, נכסים שאין לאזן שווים, והם לא יכללו בהסדר איזון המשאבים. ואולם, היה ולצורך רכישת הנכסים החלופיים הוסיפו הצדדים לתמורת הנכסים סכום כסף **שמקורו ברכושם המשותף**, יהיו רק החלקים **בנכסים החלופיים** אשר נרכשו בכספי תמורת הנכסים, נכסים שאין לאזן שווים.

8. כל צד השאי לנהוג ברכוש השייך לו, להעבירו ולקבל ביחס אליו כל החלטה לפי שיקול דעתו הבלעדי, בכל עת ובכל דרך שהיא.
9. בכפוף לאמור לעיל, הרכוש שיירכש ע"י הצדדים במהלך חיי הנישואין, (למעט הנכסים שאין לאזן את שוויים כמפורט לעיל), וכל פרטי רכוש שיחליטו הצדדים שהוא רכוש משותף, יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים.
10. האישה מצהירה בזה כי היא מודעת לכך כי לבעל ילדים מנישואיו הקודמים וכי הבעל משלם **מזונותיהם**.
12. מוסכם על הצדדים כי כל עוד בני הזוג יתגוררו בדירה הרשומה על שם יפעת ברח' שמחה הולצברג בפסגת זאב, ובמידה והמשכנתה הרובצת על הדירה תשולם ע"י ירון, בעת של פרידה יוחזר לירון מתצית מכל סכום ששולם על ידי ידו בגין המשכנתה החל מיום התשלום.
13. מוסכם על הצדדים כי משק הבית ינוהל בשיתוף מלא בין בני הזוג וחשבון משותף שיפתח ישמש לניהול שוטף של חיי הבית, וכל נושא הקשור בניהול הבית יקבע בין הצדדים ברוח טובה ובהסכמה מלאה תוך שוויון מלא והבנה.
14. הצדדים מצהירים ומתחייבים כי אם יגיש מי מהצדדים, תביעת גירושין נגד הצד האחר לבית הדין המוסמך, יסכים הצד האחר לתת או לקבל את הגט, הכל לפי העניין, וישתף פעולה לשם קבלת פסי"ד לגירושין בהסכמה ולצורך סידור הגט בהקדם האפשרי.
15. על הסכם זה, ועל יחסי הממון בין הצדדים יחול הדין הישראלי.
16. הצדדים מאשרים כי עשו הסכם זה בהסכמה חופשית, וכי הוסבר להם והם הבינו את תוכנו ואת המשמעות המשפטית שלו לגביהם ולגבי יורשיהם, והם מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם.
17. הצדדים יפנו לבית המשפט למשפחה על מנת לאשר הסכם זה כהסכם ממון.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

ירון ארמון

יפעת שניידר

נספח 8

הודעת עורך הדין שערך את ההסכם
כי לא ניתן לו תוקף של נוטריון
להסכם, תוך שהוא פנה לסעיף 17
להסכם

עמ' 165

קרמר - שפירא - שניידר
KRAMER - SHAPIRA - SCHNEIDER

חברת עו"ד

משרד עורכי דין ונוטריון | LAW OFFICE AND NOTARY

Yehoshua Kramer, Adv. & Notary / Michael Schneider, Adv.
Ronen Weinberg, Adv. / Aviv Behrendt, Adv., E.M.B.A. / Sagi Tirosh, Adv., M.A.
Eliad Cohen, Adv., B.A.
Ziva Barashi, Adv. / Etam Levi, Adv. / Kfir Levi, Adv., L.L.M. M.B.A.
Gilad Alon, Adv. / Noam Zeleer, Adv., B.Ed. / Reut Peleg, Adv.
Merav Basoson, Adv. / Lior Librovski, Adv. / Eliran Dabai, Adv.
Ori Bauer, Adv. / Dan Shimon, Adv. / Yuval Yarushalmi, Adv., M.B.A.
Yael-Raz Jakobovitch, Adv. / Yael Nazridashy, Adv. / Roni Smadja-Kashi, Adv.
Moran Hemo Regev, Adv.

יהושע קרמר, עורך דין ונוטריון / מיכאל שניידר, עורך דין ונוטריון
אביב ברנט, עורך דין, E.M.B.A. / שגיא תירוש, עורך דין, M.A.
אליעד כהן, עורך דין, B.A.
זוהר בראשי, עורך דין / איתם לוי, עורך דין / כפיר לוי, עורך דין, L.L.M, M.B.A.
גלעד אלון, עורך דין / נועם זלצר, עורך דין, B.ed. / רעות פלג, עורך דין
מירב בסון, עורך דין / ליליאור ליברובסקי, עורך דין / אלירן דבאי, עורך דין
אורי באואר, עורך דין / דן שמעון, עורך דין / יובל ירושלמי, עורך דין
יעל-רז יעקוביץ, עורך דין / יעל נאזרישי, עורך דין / חני סמדג'ה-קאשי, עורך דין
מורן המורגב, עורך דין

ירושלים / Jerusalem

14.4.2021

לכבוד

מר יורם אבירם, עו"ד (yoram@aviramlaw.co.il)
מר אלי שרביט, עו"ד (eliel.advc@bezeqint.net)

ח.נ.י.

הנדון: תיק בית דין רבני 1203515/5

1. מצ"ב הודעה מבית הדין הרבני שהתקבלה במשרדנו.
2. מצ"ב הסכם הממון שנערך על ידי עוה"ד דורית שפירא, שאיננה עובדת יתר במשרדנו.
3. לא הוכח אישור הנוטריוני - תשומת ליבכם לסעיף 17 להסכם הממון.
4. נא לדווח לבית הדין.
5. אני רואה עצמי פטור מלהופיע.

בכבוד רב ובב"ח,

יהושע קרמר, עו"ד

קרמר-שפירא-שניידר, משרד עורכי דין

www.ksslaw.co.il

באר שבע / Be'er-Sheva
בית רסקו, שד' יאחק רנר 28, 8489512
Beit Rasko, 28 Rager Av., 8489512
טלפון: 08-6539010 | פקס: 08-6539123
E-mail: Yehudit@ksslaw.co.il | דוא"ל:

ירושלים / Jerusalem
חצר דוד המלך, רח' דוד המלך 19, 9410143
King David's Court, 19 King David St., 9410143
טלפון: 02-6234258 | פקס: 02-6255493
E-mail: lawyers@ksslaw.co.il | דוא"ל:

נספח 9

ההסכם להשבת כספים שנחתם בין
ירון לבני משפחתו

עמ' 167

הסכם

שנערך ונחתם בירושלים ביום __ בחודש פברואר 2016

1. אורה ארמוזה ת.ז. 000816314 (להלן - "אורה")
2. אברהם ארמוזה, ת.ז. 054856455 (להלן - "אבני")
3. שלי (רחל) ארמוזה, ת.ז. 057388290 (להלן - "שלי")
4. ירון ארמוזה, ת.ז. 059273144 (להלן - "ירון")
5. עידן ארמוזה, ת.ז. 039821749 (להלן - "עידן")
6. חן עמר, ת.ז. 301681045 (להלן - "חן")
(להלן כולם יחדיו: "הצדדים")

בין:

ויצחק ארמוזה ז"ל ת.ז. 000731398 ("המנוח") חלף לעולמו ביום 31.1.2010 והשאיר אחריו אישה (אורה) ושלושה ילדים: אבי, שלי וירון. (להלן ביחד: "הילדים");

הואיל:

ואורה והמנוח ערכו ביום 2.6.2003 צוואות משותפות והדדיות באמצעותן ביקשו, בין היתר, לחבטיח כרית ביטחון כלכלי נאותה לבן הזוג שיוותר בתיים ולאפשר היום בכבוד ורווחה, ולחבטיח כי לאחר אחרית ימיהם, תבצע חלוקה שווה ומאוזנת בין תלדים (כאשר ילדיה של שלי זוכים יחד עמה, כמפורט בצוואות);

והואיל:

ועקב טעות משפטית, ניתן ביום 16.6.2010 על ידי בית הדין הרבני האזורי בירושלים, צו ירושה אחר עזבון המנוח, לפיו אורה היא היורשת היחידה של עזבון המנוח (בעקבות חסתלקות יתר היורשים על פי דין);

והואיל:

והצדדים פנו במשותף לבית הדין הרבני האזורי בירושלים בבקשה לביטול צו הירושה אחר עזבון המנוח ולמתן צו קיום צוואה על עזבון המנוח, תחתיו;

והואיל:

וירון חייב כספים לאורה שנטל ממנה ו/או מהמנוח וירון מסכים להשיב כספים אלה;

והואיל:

וירון פועל בימים אלה לקבלת משכנתא על הבית בנווה אילן, כהגדרתו בהסכם להלן, במטרה להשתמש בכספי החלוקה שיתקבלו כנגד המשכנתא לצורך השבת הסכום הראשון והסכום השני, כהגדרתם בהסכם להלן.

והואיל:

ובד בבד עם חתימת הסכם זה ולאחר מתן צו קיום צוואת המנוח, מתכוונת אורה להעניק במתנה (ללא תמורה) את כל זכויותיה בדירה ברחוב אינו שאקי 6/10 ברמת שרת, ירושלים תידועה גם כנת חלקה 51 בחלקה 29 בגוש 30193 (להלן: "הדירה") לאבני ושלי בחלקים שונים בהתאם;

והואיל:

ועל פי חוות דעת שמאית שנערכה ביום 29.12.2015, בהסכמת הצדדים, שווי הדירה הינו 2,560,000 ₪ (להלן: "שווי הדירה").

והואיל:

ובכפוף להענקת המתנה כאמור, מתכוונת אורה למחול על חלק מהכספים שירון חייב לה, מתוך חסכום השני כהגדרתו להלן, בגובה מחצית (1/2) משווי הדירה (אחרי מסים והוצאות אחרות), על מנת לשמור על איזון ושוויון בין הילדים והכל בכפוף להוראות הסכם זה להלן.

והואיל:

ובעקבות שיחות ופגישות שהתקיימו בין בני המשפחה, עלה בידי הצדדים לגבש הסכם מתוך רצון לדאוג לאורה רגשית וכלכלית, לקיים עמה קשר משפחתי-קרוב, לחבטיח לה את המשאבים הכלכליים הנדרשים לה על אחרית ימיה ולהביא לסיום, ולסילוק סופי ומוחלט של כל המחלוקות הכספיות ו/או הטענות ההדדיות, והכל כמפורט בהסכם זה להלן.

והואיל:

ח.ס ח. א. א.ע. א. א.

למיכך חותנה וחוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. מבוא

המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד הימנו.

2. פירעון החוב של ירון

לסילוק סופי ומוחלט של כל הטענות ו/או התביעות ו/או הדרישות של הצדדים ולאחר שבוצעה התחשבות בין אורה לירון ביחס לכספים שניטלו על ידי ירון וכספים אחרים, ירון ישיב לאורה את הסכומים המפורטים להלן, במועדים ובאופן כמפורט להלן:

2.1. סך של **900,000 ₪** (תשע מאות אלף שקלים חדשים) ישולם על ידי ירון עד ליום 31.12.2016, נוסף על מה שכבר שולם על ידו מיום 1.9.2015 ועד יום חתימת הסכם זה (להלן: "הסכום הראשון"); ירון מצהיר כי בכוונתו להחזיר סך 500,000 ₪ מתוך הסכום הראשון עד ליום 31.3.16.

מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 2.1 זה לעיל, עד ליום 31.12.2016, ירון מתחייב לשלם לאורה כל סכום שיתבקש על ידה לצורך מימון צרכיה השוטפים ו/או חבריאותיים ו/או הסייעודיים וזאת בתוך 30 ימים ממועד דרישתה הראשונה. כל סכום שירון יעביר לאורה כאמור, יופחת מהסכום הראשון.

2.2. בנוסף, סך של **500,000 ₪** (מליון וחמש מאות אלף שקלים חדשים) (להלן: "הסכום השני") ישולם על ידי ירון לאורה, בתשלומים מעת לעת ו/או בתשלום אחד, במועדים ובסכומים כפי שיקבע על ידי ירון, וזאת תחל מיום 1.1.2017.

הסכום השני יוצמד למדד המחירים לצרכן תחל מיום 1.1.2017 עד פירעונו המלא.

בכפוף להעברת הזכויות בדירה במתנה לאבי ושלי כאמור לעיל, יקוזז סכום בגובה מחצית (1/2) משווי הדירה (לאחר תשלום מסים והוצאות אחרות) מהסכום השני.

מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 2.2 זה לעיל, ירון מתחייב לשלם לאורה כל סכום שיתבקש על ידה לצורך מימון צרכיה השוטפים ו/או חבריאותיים ו/או הסייעודיים, החל מיום 1.1.2017 או ממועד פירעון מלוא הסכום הראשון, לפי המוקדם, עד לסך של **320,000 ₪** (שלוש מאות ועשרים אלף שקלים חדשים) וזאת בתוך 30 ימים ממועד דרישתה הראשונה. מובהר, כי כל סכום שישולם על ידי ירון לאורה כאמור בסעיף זה, יופחת מהסכום השני. כל סכום נוסף שיידרש על ידי אורה לצורך מימון צרכיה השוטפים ו/או חבריאותיים ו/או הסייעודיים, מעבר לסך של 320,000 ₪ כאמור לעיל, ישולם על ידי הילדים, בחלקים שווים ביניהם.

2.3. למען הסר ספק מובהר, כי ככל שאורה, חס וחלילה, תלך לעולמה לפני פירעון מלוא הסכום הראשון ו/או הסכום השני על ידי ירון, יתרת הסכום הראשון ו/או השני שטרם נפרעה, תועמד לפירעון מיידי ותשולם על ידי ירון לעזבונה של אורה בתוך 90 ימים ממועד פטירתה של אורה ובכפוף להוראות ההסכם בין הילדים, חן ועידן, אשר נחתם בד בבד עם הסכם זה.

2.4. בגין כל איחור בתשלום הסכום הראשון ו/או הסכום השני כאמור בסעיפים 2.1 ו-2.3 לעיל, יחויב ירון, החל מהמועד הקבוע לתשלום ועד למועד תשלומו של אותו סכום בפועל, בריבית פיגורים בהגדרתה בסעיף 7.2 להלן ובתוספת הצמדה למדד המחירים לצרכן מהמועד הקבוע לתשלום ועד ליום התשלום בפועל.

בנוסף ומבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 2.4 זה לעיל, אם ירון לא ישלם את הסכום הראשון במלואו עד ליום 31.12.2016, אורה תהיה רשאית להעמיד את יתרת הסכום הראשון שטרם נפרעה לפירעון מיידי ולממש לצורך כך אחת או יותר מהכסוות המפורטות בהסכם זה להלן, לפי שיקול דעתה המלא.

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page.

3. העמדת רשת בטחון כלכלי לאורה

3.1. ממועד העברת הזכויות בזירה על שם אבי ושלי, כל אחד משלושת הילדים (אבי ירון ושלי) מתחייב בזאת להעביר לתשבונו של אורה, מדי חודש בחודשו, סכום השווה למחצית גובה דמי השכירות המתקבלים מהשכרת הדירה, כפי שיגבו על ידם בפועל (להלן: "דמי השכירות"), אך בכל מקרה לא פחות מסך סך של 3,000 ₪, כל אחד, לחודש, לצורך תמיכה כלכלית באורה עד פטירתה (להלן: "הסכום החודשי" או "הסכומים החודשיים"), וזאת עד להעברת סכום מקסימאלי של 720,000 ₪ (שבע מאות ועשרים אלף שקלים חדשים), על ידי כל אחד מהילדים (להלן: "הסכום המצטבר").

הסכום החודשי והסכום המצטבר ישולמו כדלקמן:

3.1.1. אבי ושלי יעבירו, כל אחד, לאורה, את הסכום החודשי, באופן שוטף, מדי חודש בחודשו עד ליום ה-15 לכל חודש, באמצעות העברת דמי השכירות לחשבון הבנק שלה או בכל דרך אחרת.

3.1.2. על אף האמור בסעיף 3.1 רישא לעיל, ירון יחיה רשאי לדחות את התשלום של כל סכום חודשי אותו הוא מחויב לשלם עד לגובה הסכום המצטבר, ולשלמו במועד נדחה לפי בחירתו בכפוף להוראות הסכם זה. מבלי לגרוע מכלליות האמור, כל סכום מתוך הסכומים החודשיים שלא ישולם על ידי ירון לאורה במהלך חייה, ישולם על ידי ירון, כחוב לעזבונו של אורה בתשלום אחד, עד לגובה הסכום המצטבר, בתוך 90 ימים ממועד פטירתה של אורה ובכפוף להוראות ההסכם בין הילדים, תן ועידן, אשר נחתם בד בבד עם הסכם זה. למען הסר ספק, מובהר כי ירון לא יהיה רשאי לדחות תשלום אותו הוא מחויב לשלם במקום שלי כאמור בסעיף 8.1 להלן.

3.1.3. בגין כל איחור בתשלום איזה מהסכומים החודשיים על ידי מי מהילדים, שלא בנסיבות המפורטות בסעיפים 3.1.2 לעיל ו-8.1 להלן, יחויב אותו ילד, החל מהמועד הקבוע לתשלום ועד למועד תשלומו של אותו סכום בפועל, כריבית פיגוריים כהגדרתה בסעיף 7.2 להלן ובתוספת הצמדת למדד המחירים לצרכן מהמועד הקבוע לתשלום ועד ליום התשלום בפועל.

3.1.4. הוראות סעיף 3.1 יחייבו גם את עיזבונותיהם של הילדים.

3.2. למען הסר ספק, כל הכנסותיה של אורה מקצבאות פנסיה, ביטוח לאומי וכן קצבאות חודשיות המשולמות לה מכוח ביטוח סיעודי ישמשו את אורה בלבד, כפי שתמצא לנכון.

3.3. בחתימתם על הסכם זה הילדים מצהירים על מחויבותם לאורה ודאגה לרווחתה הכלכלית ולשמירה על קשר ומערכת יחסים תקינה עד אריכות ימיה של אורה.

4. הצהרות הצדדים

4.1. ירון מצהיר בזה כדלקמן:

4.1.1. אין כל מניעה על-פי כל דין ו/או הסכם ו/או אחרת להתקשרותו בהסכם זה.

4.1.2. הוא בעל היכולת הכלכלית והכספית הנדרשת לשם ביצוע כל התחייבויותיו על-פי הסכם זה.

4.1.3. הוא הבעלים והמחזיק במלוא הזכויות בבית מגורים במושב נווה אילן הידוע גם כגוש 29708 חלקה 1 (להלן: "הבית בנווה אילן") ומצהיר ומתחייב כדלקמן:

Handwritten signatures and initials: *ש.ל.*, *י.ר.*, *א.ו.*, *א.ו.*

(1) הפרטים המופיעים באישור הזכויות מרשות מקרקעי ישראל ביחס לבית בנווה אילן מיום 20.1.2016, המצורף לחסכם זה כנספח א', הינם נכונים ומלאים.

(2) הואיל וירון ומשפחתו מתגוררים בבית בנווה אילן, החסכם הובא לידיעת יפעת ארמוזה, אשתו של ירון, והיא מאשרת ומסכימה לכל הוראות הסכם זה ככל שהן נוגעות לבית בנווה אילן.

(3) ממועד חתימת הסכם זה ועד תשלום כל התחייבויותיו על פי הסכם זה לא יעשה כל שינוי בזכויות בנכס ותרשם הערה מתאימה על כך במרשם הזכויות.

(4) כל הזכויות בבית בנווה אילן חופשיות מכל חוב, התחייבות, שעבוד, עיקול, משכון, משכנתא, שכירות או זכויות כלשהן לטובת צד שלישי, פרט למשכנתא ראשונה לטובת בנק לאומי למשכנתאות להבטחת הלוואה שהיתרה לסילוקה נכון ליום 3.2.2016 היא 771,424.64 ש"ח (תיק הלוואה מס': 10-2061173).

(5) לא ניתנה התחייבות לצד שלישי כלשהו בקשר למכירת הבית בנווה אילן או חלק ממנו, לא מתקיימים הליכים משפטיים כלשהם בקשר עם הבית בנווה אילן. על אף האמור, ירון מצהיר כי בכוונתו להגדיל את המשכנתא הרובצת על הבית בנווה אילן או לקחת משכנתא נוספת לצורך פירעון יתרת החוב לאורה שטרם נפרעה וזאת בתוך 90 ימים ממועד חתימת הסכם זה.

ירון מתחייב שלא להגדיל את המשכנתא הרובצת על הבית בנווה אילן וכן שלא לקחת משכנתא נוספת עד לפירעון כל החוב במלואו, למעט אם נועדה לשם החזרת הסכום הראשון ו/או הסכום השני וניתנה הסכמתה של אורה לכך.

ירון מצהיר כי הוא פועל בימים אלו להשגת משכנתא על הבית בנווה אילן לשם קבלת הלוואה בסמוך לאחר חתימת הסכם זה, במטרה להשתמש בכספי הלוואה שיתקבלו כנגד המשכנתא לצורך השבת הסכום הראשון עד ליום 31.12.2016.

4.2. כל אחד מהצדדים מצהיר ומתחייב כדלקמן:

4.2.1. אין כל מניעה על-פי כל דין ו/או הסכם ו/או אחרת להתקשרותו בחסכם זה.

4.2.2. כל הזכויות בחשבון בנק בבנק הפועלים בסניף 694 ת-ן: 369128 (להלן: "חשבון הבנק") שייכות באופן בלעדי לאורה. מוסכם על הצדדים כי אבי יהיה מיופה כוח בחשבון הבנק אך ורק על מנת לסייע לה בניחול הכספים בחשבון. היות שנכון למועד עריכת החסכם לא ניתן לאפשר גישה באמצעות האינטרנט לצפייה בלבד לכל הילדים (ללא אפשרות לבצע פעולות), אבי מתחייב לחעכיר מעת לעת וכן לבקשת מי מהילדים דוח תנועות ויתרות לגבי חשבון הבנק.

5. בטחונות לפירעון החוב של ירון

5.1. להבטחת תשלום הסכום הראשון על ידי ירון, על פי הוראות הסכם זה, ירון ימסור את הבטוחות המפורטות להלן:

5.1.1. בתוך 3 ימים ממועד חתימת הסכם זה ימסור ירון שטר חוב, ללא תאריך על סך 900,000 ש"ח (תתום על ידו) (להלן: "שטר החוב להבטחת הסכום הראשון") ועל ידי שני הערבים המוזכרים בסעיף 5.1.2 להלן ושטר חוב ללא תאריך על

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page.

5.8. הבטחות המפורטות בסעיף 5.1 לעיל, ימומשו לצורך פירעון יתרת כל סכום מהסכומים המפורטים בהסכם זה בהם חייב ירון וכן כל הוצאה ו/או הפסד ו/או נזק שנגרמו עקב אי עמידת ירון בהתחייבות מהתחייבויותיו על פי הסכם זה ובלבד שתינתן לירון הודעה בכתב 14 ימים מראש בדבר הכוונה לעשות כן.

5.9. הביטחונות האמורים לעיל יוחזרו לירון עם פירעון כל הסכומים בהם חייב ירון על פי הסכם זה.

6. מקרה מוות

6.1. הצדדים מסכימים כדלקמן:

6.1.1. במקרה, חס וחלילה, שאורה תלך לעולמה, יעמוד כל סכום המגיע לאורה על פי הסכם זה, לפירעון מייד.

6.1.2. ככל שמי מהילדים ילך, חס וחלילה, לעולמו לפני אורה, הוראות הסכם זה וכל התחייבויותיו של אותו הילד על פי הסכם זה, יחויבו את עזבונו של אותו ילד. מבלי לגרוע מכלליות האמור, במקרה, חס וחלילה, שירון ילך לעולמו לפני אורה, תעמוד לאורה הזכות להעמיד את יתרת הסכום הראשון ו/או הסכום השני לפירעון מייד.

6.1.3. זכותה של אורה לסכומים המגיעים לה על פי הסכם זה, תגבר על זכותו של כל יורש ו/או כל נושה של מי מהילדים שאינו מובטח בשעבוד ספציפי נכון ליום חתימת הסכם זה.

7. הפרות ותרופות

7.1. על הפרת הסכם זה יחולו הוראות חוק החוזים (תרופות בשל הפרת תוזה), תשל"א-1970.

7.2. בכל מקרה של איחור בתשלום הסכום הראשון ו/או הסכום השני ו/או הסכומים החודשיים, כולם או חלקם, על ידי מי מהילדים, אשר עולה על 7 ימים, יחויב הילד המאחר בתשלום, החל מתמועד הקבוע לתשלום ועד לתמועד תשלום של אותו סכום בפועל, בריבית פיגורים הנהוגה בבנק ישראל עבור איחור בהעברת כספים מהמערכת הבנקאית (פריים + 4.5%) (להלן: "ריבית פיגורים") ובתוספת תצמדה למדד המחירים לצרכן מהתמועד הקבוע לתשלום ועד ליום התשלום בפועל.

7.3. בכל מקרה של הפרה יסודית של ההסכם, אשר לא תוקנה בתוך 14 ימים ממועד דרישתה של אורה בכתב, ומבלי לגרוע מכל סעדיה של אורה, תהיה אורה רשאית להעמיד את הסכומים המגיעים לה על פי הסכם זה ממי מהילדים, לפירעון מייד ולנקוט בכל אמצעי חוקי לגביית הסכום המגיע לה.

7.4. בנוסף לאמור, אורה תהיה רשאית להעמיד לפירעון מייד את הסכומים המגיעים לה על פי הסכם זה מירון, אם הוגשה בקשה להכריז על ירון כפושט רגל ו/או הוגשה בקשה למנות כונס נכסים על נכסיו ו/או אם נפתח נגדו תיק הוצאה לפועל.

8. שונות

8.1. כל סכום ששלי חייבת לשלמו על פי הסכם זה אך לא תוכל לעמוד בתשלום הסכום במועד שנקבע על פי הסכם זה, שלי תהיה רשאית למסור הודעה על כך לאבי וירון והם יישאו בתשלום אותו סכום במקומה (או בחלק מהסכום אשר לא שולם על ידה). כל סכום ששולם כאמור, יוחזר לאבי ו/או ירון, לפי העניין, על ידי שלי, בתשלום אחד, בתוך 90 ימים ממועד פטירתה של אורה וזאת כנגד הצגת אישורים על התשלומים.

ח.ח

6

- 8.2. תנאי הסכם זה משקפים את המוסכם והמותנה בין הצדדים. הצדדים לא יהיו קשורים בכל הבטחות, פרסומים, הצהרות, הצעות, מצגים, הסכמים והתחייבויות בעל-פה או בכתב, בין הצדדים, שאינם נכללים בהסכם זה ושנעשו, אם בכלל, לפני חתימתו.
- 8.3. הוראות הסכם זה יחייבו גם את עיזבונותיהם של הצדדים.
- 8.4. לא יהיה תוקף לכל שינוי להסכם זה אלא אם כן נעשה בכתב, בחתימת הצדדים.
- 8.5. הצדדים מתחייבים לשתף פעולה ביניהם ולבצע כל פעולה שתידרש לצורך מילוי וביצוע הסכם זה, ובין היתר לחתום על כל מסמך, הצהרה ואישור שיידרשו ולהמציא כל מסמך שיידרשו לצורך האמור.
- 8.6. מבלי לגרוע מהאמור בהסכם זה, כל צד להסכם יישא בכל המסים תמוטלים עליו על פי הדין, אם וככל שמוטלים, בקשר עם הסכם זה וביצועו.
- 8.7. ככל שיתגלעו מחלוקות בין הצדדים בקשר ליישום הוראות הסכם זה, לרבות כריתתו, ביצועו, הפרתו או ביטולו, הן תובאנה לגישור בפני עויד גיא שגיב ממשרד יגאל ארנון, בכפוף לאמור לעיל, וככל שהגישור בין הצדדים לא יצליח, בית המשפט המוסמך בלעדית לדון בכל עניין הנוגע להסכם זה או הנובע ממנו הינו בית המשפט המוסמך בירושלים ולא תהיה סמכות לכל בית משפט אחר.
- 8.8. הצדדים יפנו במשותף לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים לצורך אישור ההסכם וקבלת צו לרישום הערה על הזכויות בבית בנווה אילן ברשות מקרקעי ישראל כאמור בהסכם זה לעיל.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

אורה ארמוזה

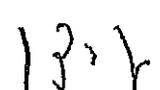
שלי ארמוזה

חן עמר

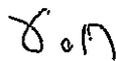
ירון ארמוזה

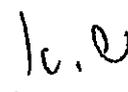
אברהם ארמוזה

עידן ארמוזה

נספח 10

אישור לקיחת משכנתא משותפת של
ירון ויפעת לשם השבת הכספים
למשפחתו של ירון

עמ' 174

פרטי משכנתא

הלוואה מספר 10-2117552-01-62

₪ 0

יתרה ל:
31.05.21

הצג פרטי יתרה

*היתרה אינה מהווה יתרה לסילוק. היתרה כוללת חיובים עתידיים ואת פרמיית הביטוח, אם ביטוח המשכנתא מבוצע דרך לאומי למשכנתאות, ואינה כוללת הוצאות משפטיות

סכום הלוואה מקורי
₪ 850,000.00

09.03.16 תאריך העמדת הלוואה

11.04.21 תאריך סיום

מועד חיוב 10 לחודש

חשולמים קודמים

סכום לתשלום

חודש

₪ 0

דצמבר

נספח 11

מכתב התראה שנשלח להוריה של
המערערת על ידי אימו של ירון מיום
11.01.2017 נוכח טענה להפרת החזר
ההלוואה על ידי ירון

עמ' 176

צפח
18-

מטה וסיוע 72

17.1.17

כבוד

ירון ארמוזה, מייבא עיונים, עטיפה לויצ'ן

הוצ'ן: שטר חוב וכתב ערבות ארמ'ה

עם ירון ארמוזה מיום 16.5.9

ההמש'ק שהוצ'ה הוצ'ה ששקמה עיון זלצורק ציון
17.1.4 ו-17.1.17 שטר'ו עכ"ל חס'ה, אל'י רוב'ה

ארמוזה עם שהע'ה שיוון לא עומ'ה ה'אח'ו'ת'ו
על פי ההס'מ ה'ע'ט ופ'ד'ו ה'פ'ה יוס'פ'ת'ו
אל'י ח'ב'ל'ת ח'מ'ש אל'י ה'ה'א'ת'ת ה'ע'א'ת'ת
ה'ר'ש'ו'ת ה'ת'ו ש'ט'ר ה'ח'ב' ע'צ'ו'ן אל'י ח'מ'ו'ם
ז'ל'ק'ו'ת ה'כ'ל ה'כ'א'ר'צ'ו'ת ע'ב'ר'ת ה'ש'ט'ם
ה'ח'ג'ו'ת ע'י ח'פ'פ'ס אל'י ח'מ'ן ה'כ'י ה'ר'ש'ו'ת
ה'ב'ר'ה

אל'י ח'מ'ו'ת @
אור'ה ארמוזה

ה'ה - ה'ח'ב'ר'ה וירון ח'מ'ו'ת ע'ב'ר'ת ה'כ'א'ר'צ'ו'ת ח'מ'ו'ת ארמ'ה
אל'י ח'מ'ו'ת ע'ב'ר'ת ח'מ'ו'ת ח'מ'ו'ת ח'מ'ו'ת ח'מ'ו'ת

נספח 12

העמוד הרלוונטי מתוך כתב התביעה
של ירון במסגרתה הוא עותר
למחצית הזכויות במסעדה

עמ' 178

נספח 7

במסגרת חלוקת התפקידים, התובע טיפל בצד הכספי ובמטבח והנתבעת ניהלה את המלצרים והפלור.

הכספים להקמת המסעדה ותחזוקה שוטפת הינם **מכספי הירושה והמתנה שניתנו לתובע על ידי הוריו**.

לצערו של התובע המסעדה כשלה וצברה חובות בסך של כ- 800,000 ₪ לבנקים, ועוד גירעון שמגיע לכ- 1,400,000 ₪.

אישור רואה חשבון מצ"ב ומסומן : **נספח 3**

למסעדה חשבון בנק בו שותפים שני בני הזוג.

כאמור בנוסף יש חשבון בנק של המעבדה (אורדנטלי) אליו הצטרפה הנתבעת בחוסר תום לב רק בשנה האחרונה.

כמו כן, לנתבעת חשבון בנק – בבנק דיסקונט והיא מסרבת למסור לתובע מידע אודות חשבון זה.

28. הצדדים מנהלים משמורת משותפת בעניינם של הילדים.

29. המסעדה שבבעלות הצדדים ממשיכה לצבור חובות ועומדת בפני **חילות פירעון**. יתרה מכך וכפי שמפורט בהרחבה בבקשות קודמות שהגיש התובע במסגרת הליכי יישוב הסכסוך, הרי שהנתבעת לוקחת כספים שמתקבלים במזומן במסעדה שלא כדין ומעכבת ומונעת את מכירתה ובכך מגדילה את הנזק הקיים.

30. **יובהר כי הנתבעת מבזה את החלטות בית הדין שניתנו ביחס להתנהלות הכספית של המסעדה** !!! (וראה הבקשה לבזיון בית המשפט שהגיש הנתבע וטרם ניתנה בה החלטה).

31. לאור האמור, נראה כי אין מנוס מגירושין ואיזון משאבים בהתאם להוראות הסכם הממון.

32. בית הדין הנכבד מתבקש להורות כדלהלן :

א. להצהיר כי הנתבעת היא **אשה מורדת אשר זנתה תחת בעלה** והביאה להרס ופירוק התא המשפחתי.

ב. לחייב את הנתבעת לקבל גט פיטורין.

ג. ליתן סעד הצהרתי לפיו הבית בנווה אילן – רחוב גן השקמים 39, נווה אילן הידוע גם כגוש 29708 חלקה 1 מגרש 433 שייך לתובע בלבד וזאת בהתאם להוראות הסכם הממון לפיו התנהלו הצדדים גם בפועל ולהורות לנתבעת לפנות את הבית בתוך 90 יום.

ד. ליתן סעד הצהרתי, כי המסעדה "מוזה בהר" שייכת לצדדים בחלקים שווים (על זכויותיה, המוניטין והחובות).

ה. ליתן סעד הצהרתי לפיו הזכויות במעבדת השיניים "אורדנטלי" הן בבעלות של התובע בלבד.

נספח 13

הקטע הרלוונטי מטענותיו של ירון
בבית הדין בדבר איסור הפרדה בין
בית המגורים למגרש

עמ' 180

בעניין:

יפעת ארמוזה ת.ז. 28147141

ע"י עו"ד דנה תירוש אליהו
ו/או ליאת שקלרז הורביץ ו/או בר אמתי סונינו
מרחוב מנחם בגין 7 (בית גיבור ספורט) רמת גן
טלפון: 03-7171611 פקס: 03-7171612

האישה

-- נ ג ד --

ירון ארמוזה ת.ז. 59273144

ע"י ב"כ יורם אבירם ו/או איל ויטנברג
ו/או ארנון אבירם ו/או דנה ברושטיין
מרחוב נחום חפצדי 5, ירושלים
טלפון: 02-6519666 פקס: 02-6519322

האיש

סיכומים מטעם האיש

בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 2.2.22 מתכבד האיש להגיש סיכומיו.

יורם אבירם, עורך-דין
רח' הוברמן 10, תל אביב
מס' רשיון 9091

176.1
לי-רון שדה, עו"ד

יורם אבירם, עו"ד
ב"כ האיש

סיכומים מטעם האיש

בפני ביה"ד הנכבד מונחים שני ערעורים. האחד – ערעור האשה על פסק דינו של ביה"ד האזורי בי-ם בו נפסק כי יש לתת תוקף להסכם הממון בין הצדדים אשר נערך ונחתם בפני נוטריון (לאחר שנבדק על ידי עו"ד מטעם האישה) אך לא אושר על ידו וכן לא אושר ע"י ביהמ"ש. והשני – ערעור האיש על כך שגה ביה"ד באשר לחישובי השקעות הצדדים בבניית הבית בנוה אילן ולא איפשר לאיש להביא את ראיותיו להוכחת טענותיו.

א. הסכם הממון – השלמה לתשובת האיש לערעור האשה

1. ביה"ד האזורי דחה את כל טענת האשה בנוגע לנסיבות חתימת הסכם הממון וההתנהלות הרכושית מאז ועד פרוץ הסכסוך וקבע בפסק דינו הראשון כי יש לתת תוקף להסכם הממון. לעומת זאת ולמרות שלפי הוראות הסכם הממון הבעלות בבית בנוה אילן היא של האיש, קבע ביה"ד בפסק דינו המשלים כי רק המגרש הינו בבעלות האיש ולאשה יש זכויות במבנה שנבנה עליו.

2. ביה"ד האזורי התעלם מכך שהנכס בנוה אילן (המגרש והבית) רשומים ע"ש האיש וזאת בהתאם להסכם הממון עליו חתמו הצדדים ואשר פעלו לפיו. ביה"ד ערך, שלא כדן, מעין הפרדה מלאכותית בין הבעלות במגרש לבין הבעלות בנטוע עליו.

הפרדה זו מנוגדת להגדרת "מקרקעין" בחוק המקרקעין תשנ"ט-1969 הקובע כי: **"מקרקעין" – קרקע, כל הבנוי ונטוע עליה זולת מחוברים הניתנים להפרדה**". כמו"כ הפרדה זו עומדת בניגוד לסעי' 11 לחוק הנ"ל לפיו **"הבעלות בשטח של קרקע מתפשטת... בחלל הרום שמעליו"**, וסעי' 12 לחוק הנ"ל לפיו: **"הבעלות בקרקע חלה גם על הבנוי ונטוע עליה... ואין נפקא מינה אם המחוברים נבנו, ניטעו או חוברו בידי בעל המקרקעין או בידי אדם אחר"**.

רישום הזכויות אינו עניין של מה בכך על אחת כמה שהרישום נעשה בעת שהצדדים כבר היו נשואים ואם סברה האשה שיש לה זכויות בנכס היתה עומדת על טענתה כבר בעת רכישת הזכויות או הרישום ולא מעלה אותה לראשונה רק כעבור 17 שנים וגם זאת כאשר לאורך כל הדרך עמדה מאחורי הסכם הממון ופעלה על פיו ורק בשלב מאוחר של ההליך שהתנהל בפני בית הדין קמא, שינתה חזית וטענה כנגד הסכם הממון עליו חתמה. כפי שביה"ד הגדול קובע כי יש לחלק דירה הרשומה ע"ש שני בני הזוג בחלקים שווים ביניהם בלי להתחשב בגורם הממון (ר' תיק (גדול) 1168319/2) כך מתחייבת המסקנה שרישום ע"ש אחד מבני הזוג שנרשם כך בידיעת בן הזוג השני ובהסכמתו מונעת טענה סותרת. כך או כך, הנטל לסתירת הרישום, שהינו מעשה סטטוטורי, הינו כבד ומוטל על כתפי האשה ולא ניתן לומר בענייננו שהיא הרימה נטל כבד זה, על אחת כמה שעה שניטלה מהצד השני (האיש) להביא את מלוא ראיותיו.

3. בית הדין קבע בפסק דינו הראשון את העובדות כדלקמן: א. לאשה היה אינטרס לערוך הסכם ממון. ב. האשה התייעצה עם עו"ד יומיים טרם חתימת ההסכם. ג. האשה קראה והבינה את ההסכם טרם חתימתו. ד. ההסכם נחתם אצל עו"ד שוקי קרמר שהוא נוטריון אך לא אושר נוטריונית. ה. הצדדים חתמו על ההסכם מרצון טוב וחופשי (סעיף 16 להסכם). ו. הצדדים התנהלו במשך 15 שנים (!!!) ועד לפרוץ הסכסוך ביניהם (למעשה עד לשלב מאוחר של ההליך בבית הדין קמא). בהתאם להסכם הממון ז. הבית בנוה אילן והדירה בת"א נרשמו ע"ש האיש בלבד וזאת בידיעת האישה בזמן אמת. ח. נדחתה ע"י בית הדין גרסתה של האישה לפיה הנכסים נרשמו ע"ש האיש משיקולי מס. ט. כאשר הצדדים רצו עסק או נכס מסוים (המסעדה) יהיה של שניהם הם רשמוהו כך י. רק כשנה לאחר תחילת ההליכים בביה"ד הרבני האזורי, 17 שנים לאחר נישואי הצדדים, הגישה האשה תביעה לביטול ההסכם.

ואלה הם מקצת החלקים הרלוונטיים לעניין מעדותה של האשה בדיון מ-21.12.2020:

א. **"חתמתי על הסכם הממון, לא בפני נוטריון אלא בפני שוקי קרמר"** (יוטעם כי אין חולק שעו"ד שוקי קרמר הוא נוטריון – י.א.). **ב.** **"התייעצתי עם עו"ד יומיים לפני החתימה"**. **ג.** **"ידעתי שהנכס (בנוה**

נספח 14

העמודים הרלוונטיים מהסכם
הגירושין בין ירון לגרושתו
הראשונה, דיווח רשות המיסים
אודות המכירה של הדירה ברחוב
הנמר ומכתב רואה חשבון של ירון
לשנת 2005

עמ' 183

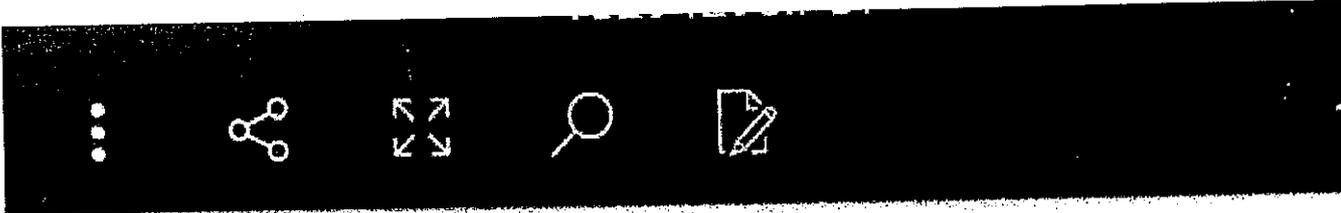
נספח 12

- 5.3 המזונת יצמם למדה המחירים לצורך כאשר המדה הקובע הוא מודד מאי 2002 שיתפרסם ב-15/6/02 העדכון יעשה אחת לשלושה חודשים.
- 5.4 כשתגעה הילדות לגיל 18, או עם סיומן את כיתה י"ב, המאוחר בין השניים, יעמדו המזונת על 1/3 מאת עד לגיל 21, או שתרצה משרות סדירה בצה"ל המוקדם בין השניים. במועד זה יופסקו המזונת לאותה ילדה.
- 5.5 פיגורים בתשלומי המזונת ישאו הפרשי הצמדה והיבית כדין, ממועד החיוב ועד התשלום בפועל.
- 5.6 בנוסף לתשלומי המזונת הנ"ל ישאו שני ההורים בהוצאות חריגות של הילדות בחלקים שווים. כגון: הוצאות רפואיות שאינן מכוסות ע"י קופ"ח, הוצאות טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי, הוצאות ריפוי שיניים ואורתודנט, משקפיים ועדשות, הוצאות חינוך מיוחדות כמו שעורים פרטיים וכד'. כמו כן עבור חגיגות בת-מצוה, על ההוצאות הללו יחולט בהסכמה ובמידת הצורך בהמלצת מומחה לתחום הבריאות.
- 5.7 כל החלטה על הוצאה חריגה תעשה ע"י שני ההורים במשותף, כאשר חלוקת התשלום הינה שווה בשווה ביניהם.
- 5.8 כל הורה מתחייב לשאת בהוצאות מזון ומדור של הילדות כאשר הן אצלו והאם מתחייבת לשאת בכל הוצאותיהן וצורכיהן של הילדות, מכל מין וסוג שהוא לרבות: מזון, ביגוד, הנעלה, חינוך, נסיעות, תרבות, בידור וכו'.
- 5.9 קצבת הילדות המשולמת ע"י המוסד לביטוח לאומי תשולם לאם, שתקדיש סכום זה לצורכי הילדות.

6. בית התמורה

- 6.1 האם והילדות ימשיכו לגור בבית ברח' הנמר 19/5 יהשלים (להלן: "הבית") עד ה-15/7/03. האב ייצא מהבית עד ה-16/6/02.
- 6.2 הבית הנמצא בבעלותם המשותפת של הצדדים ימכר בהתאם לאמור להלן.
- 6.3 הבית יימכר למרבה במחיר החל מה- 11/6/02 ועד ה- 15/7/03 בתנאי שסכום המכירה לא יפחת מסך של \$ 340,000 ואמועד הפינוי לא יהיה לפני ה- 15/7/03. בכל מקרה בו יוצע סכום הנמוך מ- \$ 340,000 /1/אז מועד פינוי מוקדם יותר, ימכר הבית בכפוף להסכמת הצדדים.
- 6.4 היה והבית לא יימכר עד 15/7/03, או אז יימכר למרבה במחיר החל מה- 15/7/03 ועד ה- 15/4/04 בתנאי שסכום המכירה לא יפחת מסך של \$ 320,000. בכל מקרה בו יוצע סכום הנמוך מ- \$ 320,000 יימכר הבית בכפוף להסכמת הצדדים.
- 6.5 היה והבית לא ימכר עד 15/4/04, או אז ימכר הבית למרבה במחיר בכל מחיר שיוצע תוך 90 יום.
- 6.6 מסכום התמורה ישולמו כל ההוצאות שנגרמו בעת מכירת הבית לרבות מיסים, אגרות, דמי פרסום ותיווך. הסכום שיוותר יחולק בין הצדדים, מחצית לכל אחד. כמו כן ישאו הצדדים בחלקים שווים בכל ההוצאות, אם תהיינה, הנובעות מהמשך והשלמת ההליכים בגין בניית הבית לרבות הוצאות משפטיות, באם תהיינה, והיטל השבחה, במידה ויוטל, טרם השלמת מכירת הבית.
- 6.7 במסגרת איזון הזכויות והתובנות שצבר בני הזוג החליטו הצדדים שהאב יישא בהחזר מלוא יתרת המשכנתא שמספרה 10/2007763/01/60 ושוייה נכון 31/5/02 הינו 188696.02 ש"ח והאם תישא בהחזר מלוא יתרת המשכנתאות שמספרן: 1. 10/1054382/01/63 ושוייה נכון ל-31/5/02 הינו 96808.36 ₪ 2. 10/1075127/01/68 ושוייה נכון ל-31/5/02 הינו 43424.28 ש"ח, ולכן עד מועד מכירת הבית ישא האב בתשלום משכנתא מס' 10/2007763/01/60 והאם בתשלום משכנתאות מס' 10/1054382/01/63 ו- 10/1075127/01/68 ולאחר מכירת הבית יחליט כל צד האם לגרור את המשכנתאות, שבאחריותו, או לפרוע את יתרתה/יתרתן מתוך התמורה שיקבל כל אחד מהם ממכירת הבית.

6.9 תוך 14 ימים מיום חתימת הסכם זה יגשו הצדדים במשותף לבנק לאומי ויפרדו את המשכנתאות הרשומות על שם שניהם. כך שהאב וערביים מטעמו ישאו במלוא האחריות למשכנתא מס' 10/2007763/01/60 הנ"ל ולאם לא תהיה יותר כל אחריות למשכנתא הנ"ל, והאם

נספח
-14-

Moshe Eskenazi **ME** משה אשכנזי
Certified Public Accountants (Isr.) רואי חשבון

14-02-2021

לכבוד
ארמונה ירון

א.נ.

הגדון: תיש - 59273144

נכסים בתצורת חון

לבקשתך חרני לאשר כי בתצורת חון ליום 31.12.2005 שהגשת לרשויות המס, דיווחת על מכירת 50% בדירה ברוז' הנמר בירושלים, חלקך הסתכם בסך 694,495 ₪. באותה הצהרת חון דיווחת גם על רכישת מגרש בנווה אילן בסך של 828,740 ₪ וכן עליות נוספות לרכישת המגרש בסך 415,104 ₪. לפי הצהרת החון ליום 31.12.2020 שהגשת לרשויות המס, משכת ביום 11.1.2006 את קופות גמל יעד ועוצמת, שעלותן חיותה 54,560 ו- 156,004 ₪ בהתאמה (הסכומים לא כוללים רווחים שנצברו במשך השנים).

בכבוד רב,

מנשר אשכנזי
רואה חשבון

נספח 15

**החלטה לדחיית עיכוב ביצוע מיום
20.10.2022 ומיום 24.10.2022**

עמ' 187

תיק 1203515/14

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

ת"ז 059273144 (ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם)

המבקש: ירון ארמוזה

ת"ז 027421841 (ע"י ב"כ עו"ד אלי שרביט ועו"ד
ליאת שקלרז)נגד
המשיבה: יפעת ארמוזה

הנדון: מינוי מומחה

החלטה

בפנינו בקשת המשיבה (בקשה נוספת) לקבל ארכת תגובה בשל כוונתה להגשת עתירה לבג"ץ כנגד החלטת בית הדין הגדול.

למעשה, בקשתה זו נצפית כבקשה לעיכוב ביצוע ההליך שבפני בית הדין בשל כוונתה להגיש עתירה לבג"ץ.

ברם, תיק זה מתנהל כבר זמן רב, ובית הדין מתקשה לעכב ביצועו עוד זמן נוסף. הדבר כבר גובל בעינוי דין בלתי סביר. בנוסף, באשר למינוי שמאי, הרי על כך כבר הוחלט בהחלטת בית הדין דנן קודמת (נשוא הערעור) וכן בהחלטת בית הדין הגדול שדחתה את הערעור, כך שאין מקום שלא למנות שמאי כבר עתה. ואמנם, רק למען הסדר הטוב, נשלחה הבקשה לתגובת המשיבה, אך משתגובתה מתעכבת, אין הצדקה שלא להורות כאמור בהחלטות הנ"ל. מה גם שמינוי שמאי אינו צעד בלתי הפיך. כאשר לכך אף נזכיר שתי החלטות קודמות בתיק. ראשית נזכיר האמור בהחלטה שמיום 13.10.22 –

בפנינו בקשת המבקש למינוי שמאי, לאור החלטת בית הדין דנן וכן החלטת בית הדין הגדול כי יש למנות שמאי שישום את הבית כיום, בנפרד משווי המגרש.

לשם הזהירות, הבקשה תועבר לתגובת המשיבה בתוך 14 יום מהיום (ימי החגים במנין הימים), אף שעל פניו אין דרך לסטות מהחלטות בית הדין האזורי (שכבר אושרה) ומהחלטת בית הדין הגדול באשר לכך.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 9.10.22 לאור בקשת המשיבה לקבלת ארכת תגובה -

בפנינו בקשת המשיבה לקבלת ארכה למתן תגובה.

ברם, דין הבקשה, שאינה מוסכמת על הצד השני, להידחות על הסף.

ונזכיר האמור בהחלטה שמיום 13.10.22 –

...

כך שאף שאין צורך אמיתי בתגובה, שהרי כבר הוחלט כך פעמיים, אך לשם הזהירות ולאור חלופי הזמן ולפנינו משורת הדין, החליט בית הדין להמתין לתגובת הצד השני. אך ודאי שלא ננהג כך על חשבון התמשכות ההליך בתיק, שכבר מתמשך גם כך.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

משכך, תגובת המשיבה תהיה מונחת בפני בית הדין לכל המאוחר ביום 19.10.22 בשעה 10.00 בבוקר. התגובה תהיה ממוקדת, ולא תעלה על שני עמודים בלבד.

כך שלאור חלוף הזמן, ולאור החלטות בית הדין הגדול ובית הדין האזור למינוי שמאי, אין הצדקה להמתין זמן נוסף עד למינוי שמאי, אף אם התגובה מתעכבת.

ברם, לאור האמור מעלה כי בקשת המבקשת הנ"ל נצפית כבקשה לעיכוב ביצוע ההליך שבפני בית הדין בשל כוונתה להגיש עתירה לבג"ץ, בית הדין ימתין לתגובת הצד השני לכך בתוך 7 ימים מהיום. לאור התגובה ולאחר הפעלת שיקול הדעת, בית הדין יכריע בבקשה זו, קרי – באשר לעיכוב ביצוע, ובמידה והיא תידחה, אזי ימונה שמאי לאלתר כמבוקש וכמוחלט בהחלטת האזורי והגדול.

ניתן ביום כ"ה בתשרי התשפ"ג (20/10/2022).

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

העתק מתאים למקור

משה ביטון, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב יצחק אושינסקי בתאריך 20/10/2022 09:27

תיק 1203515/8

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

המבקש: ירון ארמוזה ת"ז 059273144 (ע"י ב"כ עו"ד יורם אבירם)
 נגד
 המשיבה: יפעת ארמוזה ת"ז 027421841 (ע"י ב"כ עו"ד אלי שרביט ועו"ד
 ליאת שקלרז) (ליאת שקלרז)

הנדון: כינוס נכסים, שונות מבקש/משיב, עיכוב ביצוע, מינוי מומחה

החלטה

בפנינו תגובת המבקש לבקשת המשיבה (בקשה נוספת) לקבל ארכת תגובה בשל כוונתה להגשת עתירה לבג"ץ כנגד החלטת בית הדין הגדול. כאמור בהחלטת בית הדין מיום 20.10.22, בקשת המשיבה נצפית כבקשה לעיכוב ביצוע ההליך שבפני בית הדין בשל כוונתה להגיש עתירה לבג"ץ.

ובכן, לאור האמור בתגובת המבקש ולאור האמור והמנומק בהחלטות קודמות בתיק, ובעיקר האחרונות המצוטטות אף בהחלטת בית הדין מיום 20.10.22 והחלטה זו עצמה; בית הדין לא נעתר למבוקש להארכת מועד תגובה ועיכוב ביצוע, ומחליט למנות שמאי כבר עתה, כפי האמור בהחלטת בית הדין דנן מיום 30.6.21 ובהחלטת בית הדין הגדול מיום 14.9.22. כל עוד לא נקבל הוראה לעיכוב ביצוע מאת בג"ץ, אזי החלטה זו בתוקפה. משכך, מבוקש כי לא יוגשו בקשות נוספות לעיכוב ביצוע לבית דין דנן, ככל ולא התקבלה החלטה לעיכוב ביצוע מאת בג"ץ.

בנוסף, מינוי שמאי אינו צעד בלתי הפיך, כך שאין כל הצדקה לעיכוב המינוי אף אם יוגש ערעור בפני בג"ץ.

משכך, בית הדין ממנה את השמאי מר אהרן וינדיש (פרטי התקשרות: מס' נייד 0543083086, דוא"ל pzavit@walla.co.il) להערכת שווי הבית שבנווה אילן, וכן בהערכה נפרדת את המגרש עליו בנוי הבית (השייך בלעדית לתובע).

הצדדים יפנו אליו מיוזמתם, וחייבים לשתף עמו פעולה ככל אשר ידרשו. לאור חלוף הזמן מתחילת ההליך והחשש לעינוי דין מתמשך בתיק זה (ההליך לחלוקת רכוש החל כבר בסוף שנת 2019), לא נאות לקבל כל עיכוב באשר לשיתוף פעולה עם הליך השמאות.

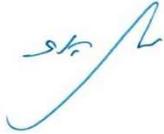
מבוקשת חוות דעת השמאי בתוך 45 יום.

עלות השמאי תחול על שני הצדדים בשווה.

ניתן ביום כ"ט בתשרי התשפ"ג (24/10/2022).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

העתק מתאים למקור
משה ביטון, המזכיר הראשי
נחתם דיגיטלית ע"י הרב יעקב מ' שטיינהויז בתאריך 24/10/2022 09:20

נספח 16

התכתבויות שונות בנוגע לניסיונות
של העותרת ליטול הלוואה לשם
הגשת העתירה

עמ' 192

בנק דיסקונט כללי

039439111

לבטל את הזמנתך? אפשר

להשיב א

10:45

הצג הכל

יום רביעי, 9 בנובמבר 2022

שלום יפעת, להזכירך,
 נקבעה לך פגישה בסניף
 רחביה - 66, קרן היסוד
 5 ירושלים, בתאריך
10/11/2022, בשעה
13:00. הפגישה תשמר
 לך עד 15 דקות מהמועד
 שנקבע. לרשותך עמדת
 תורים בכניסה לסניף, יש
 להקיש מס' ת.ז או להעביר
 כרטיס כדי שנדע שהגעת.
 לא לשכוח להביא איתך
 תעודת זהות בתוקף. ברצונך
 לבטל את הפגישה? אפשר
 להשיב א

ב

12:57

הצג הכל

בנק דיסקונט כללי >
039439111

יום רביעי, 26 באוקטובר 2022

שלום יפעת, להזכירך,
נקבעה לך פגישה בסניף
רחביה - 66, קרן היסוד
5 ירושלים, בתאריך
[27/10/2022](#), בשעה
[10:50](#). הפגישה תשמר
לך עד 15 דקות מהמועד
שנקבע. לרשותך עמדת
תורים בכניסה לסניף, יש
להקיש מס' ת.ז או להעביר
כרטיס כדי שנדע שהגעת.
לא לשכוח להביא איתך
תעודת זהות בתוקף. ברצונך
לבטל את הפגישה? אפשר
להשיב א

10:45

הצג הכל

יום רביעי, 9 בנובמבר 2022

שלום יפעת, להזכירך,

דיסקונט >

מרים דיסקונט מבשרת ועד מקומי

025705430

פקס דיסקונט שי עגנון

025670281

7 נמצאו ^

אחרונים

בנק דיסקונט סניף רחביה

7 בנוב'

נייד

26 באוק'

דיסקונט (4)

נייד

26 באוק'

דיסקונט (3)

נייד

24 באוק'

דיסקונט סניף רחביה נוסף

נייד

24 באוק'

דיסקונט (2)

נייד

19 באוק'

דיסקונט סניף רחביה נוסף

נייד

18 באוק'

דיסקונט

נייד

00:45

11:34

October 24

אם אין לי חשבון בנק בטפחות והמשכנתא
הסתיימה אין לי דרך לבקש שם הלוואה נכון?

10:53 ✓

אני צריכה למצוא דרך לקבל הלוואה עבור הערעור
לבג"ץ

10:53 ✓

רעיון?? 10:53 ✓

yifat armoza

אם אין לי חשבון בנק בטפחות והמשכנתא הסתיימה אין...
תלוי מה הסכומים, אפשר כל מטרה, אבל התמחור
יהיה בהתאם

11:57

בכפוף כמובן ליכולות ההשתכרות וההחזרים 11:58

נגיד 40,000 אפשר? צריכה לסדר מהיום להיום

12:05 ✓

סכום כזה, אף אחד לא יתן במשכנתאות, זה רק
מסחרי

12:06

כמה כן? 12:06 ✓

יש לך משכנתא פעילה באיזשהו בנק? 12:06

לא 12:06

yifat armoza

Message

12:05 ✓✓

סכום כזה, אף אחד לא יתן במשכנתאות, זה רק מסחרי

12:06

כמה כן?

12:06 ✓✓

יש לך משכנתא פעילה באיזשהוא בנק?

12:06

לא

12:06 ✓✓

yifat armoza

כמה כן?

200 א'

12:06

אולי בקטנה קצת פחות, אבל באיזורים האלו

12:06

ובמסחרי יתנו?

12:07 ✓✓

yifat armoza

ובמסחרי יתנו?

במקום שבו יש לך חשבון פעיל

12:07

חזרנו לשורה הראשונה ששאלתי אם אין לי

12:09 ✓✓

אני לא מכיר אופציה נוספת חוץ ממסחרי או חברת

אשראי 😊

12:10

אליעזר חרלפ

200 א'

לבדוק מה הסכום הנמוך ביותר שניתן?

13:20